

ପ୍ରମାଣିତ
କରିବା
ପାଇଁ

ସାଧୁତିକ ସମ୍ବାଦପ୍ରତିକା

四

ମାତ୍ର କଥା ଲୁହାରଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଯେତେବେଳେ ମନ୍ଦିରା । ମାତ୍ର ଏହିଏ ହିଁ କଥାରେ ଯେତେବେଳେ ମନ୍ଦିରା

{ ଅଗ୍ରିନ ବାର୍ଷିକ ମୁଦ୍ର
ବର୍ଷାକେମୁଦ୍ର ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ
ମଧ୍ୟପଲ ଠାର ଜାରମାସୁର

ଏ ପ୍ରାଚୀରେ ମେ ହିତ ସମାବ କରାନାମ
ମାତ୍ର ଯାଦିଷ୍ଟ ଲହୁମ ପରି ଅଗମଳ
ତେଜମାତ୍ର ମରା କହାର ବରୁ ଆସି ଦେ
ମାରାବ ଅନ୍ତରେମାନ ଯେଉ ବିଶେଷ

ଏହି କଣ୍ଠରେ ଏ ଶାଖା ପ୍ରକାଶ ମୁକ୍ତ
ଅଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟି ହେବ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହେଲା
ଅଛି ।

କଥାରେ ଏହିଷ୍ଟ ଲେଖମାତ୍ର ୧୫୭
ମେଲ୍ଲିମାରେ ବର୍ଣ୍ଣ ଦୟାଶାକୁ ଅନ୍ତର କେବେ
ଜାହାନ୍ତି ଦେଖାଯାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯୋଗିବାକୁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପକାବ ହୋଇଥିଲୁ କରୁଣ କଣାଯାବ ମେ
ଅଧିକ କଣାଯାଜଳରେ ପମଳର ଅବସ୍ଥା
ଦେଖିଲା ହୋଇ ନାହା ତିଥାକୁ କେବଳ
କବି ପମଳ ପଣ ଦିଲ ପମଳର କରିଥାଏ ।
କବଳାର ପମଳ କଳର କବଳମାରେ ଏହି
ଧାରୀ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଏ ବର୍ଷର ଅବଳ
ଏହି ଧାରୀଙ୍କ ମରିଥାର ପରିବର୍ତ୍ତ ମନ୍ତ୍ର
କେବେ ପରିବର୍ତ୍ତ ଏହି ଯେ ମନ ଧାରୀ
ମନୀଥାର ପଢି ଦିଲ କରି ବର୍ଷ ପମଳ କଲ
ହୋଇ କି ଏହି ବର୍ଷର ପଢିବ୍ୟାପାନାରରେ
କିମ୍ବ ପମଳ ହୋଇଥିଲା । ଅମେସାରେ ହିନ୍ଦୁ
ଯେତେ ଏହି ପଦକ ଶାକ ବୋଲି କହିଥିଲୁ
ଯେ ଏହାପରି ବହୁ ଜପକାର ଗାର୍ତ୍ତ ବାବର
ଅଧିକ ପରି ପ୍ରାୟ କରୁ ପିପାଳ ହୋଇଥାଏ
ଏମର ଅବସ୍ଥାରେ ବିଶେଷ ପ୍ରତ୍ୟୁଷମାନ ହେ-
ଇଥିଚି ଯେ ଅଧିକ ପତ୍ରମାରେ ବେଳାରେ
କିମ୍ବମେକି ପ୍ରମାଣ ଅନ୍ତରାଳ କରିଥାଏ
କେବେ କି କାହା ହେଲେ ତେବେରେ ପରିବର୍ତ୍ତ
ଅଧିକ ଦୂର୍ଦ୍ଵାଳ ହେବାର ପମଳବତା । ବର୍ତ୍ତମାନ
କବଳମାରେ ମନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର କିମ୍ବ କବାଦେଖି
ପମଳ ଅମେସାର ପମଳ କେବି ତଥାଯାର
କାହା । ତେବେ କିମ୍ବାଗ ବେଳରୁ ଦିଲୁ କି-

କେବା ପରିବେଳେ କାହାରେ ଦେଖାଯାଇଛି ।

ଭବ ପାରିଲ ପାଇଁ ତର ପଥରର ଦରଖତ ।
କବଳାର ସମ୍ମ କଲାର କବଳାରରେ ଏହି
ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ଯେ ଏ ବର୍ଷର ଅଭଳ
ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିରର ପାଇବାରେ ମନ୍ଦିର
ପାଇଁ ପରିଚାର ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିର
ମନ୍ଦିରର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୂର କିମ୍ବା ବର୍ଷ ପାଇବାର
ବୋଲି ଏ ସମ୍ମ ଏହିର ହୃଦୟରୀତିରେ
କିମ୍ବା ପାଇଲ ହୋଇଥିଲ । ଅମ୍ବେଳାରେ ହିମ୍ବ
ମେହି ଏହି ଦୂର ମେହ ବୋଲ ହୃଦୟରୀତି
ଯେ ଏହାମୁଣ୍ଡ ବିଶ୍ଵ ଲପକାର କାର୍ତ୍ତ ବାଗର
ଅଭଳ ଏହି ପ୍ରାୟ ଦୂର ବୋଲ ହୋଇଯାଏ
ଏମର ଅଭଳରେ ବଳକର ପତ୍ରୀମନ୍ଦିର ହେ
ଇଛିଛ ଯେ ଅଭଳ ଏହିର ବଳକରେ ବଳକରେ
କବ୍ରିମେହିଲୁ ଲୁଜଳ ଅମ୍ବାଳ କବ୍ରିମେହ
ହେବ ଏ ଜାହା ହେବେ ତେବେରେ ମନ୍ଦିର
ଅଭଳ ହିର୍ମଳ କବ୍ରିମେହ ସମ୍ମଦବା । ବର୍ମାମାତ୍ର
କବ୍ରିମେହରେ ମନ୍ଦିର ମହା କବେ କବ୍ରିମେହରୀ
ଏହି ଅଭଳାଳ ସମ୍ମ କେବି କଣାଯାଇ
କାହିଁ । ତେବେ କବ୍ରିମେହ କବେବୁ ହିର୍ମଳ କି

ବିନ୍ଦୁ କହେ ମୁଖରେ ଅସାଧାରଣ ଘନ-ଘନ ଚାଲୁ
କଲ ଛାଇ ଶ ଦେଖାଯିଲେବ ଉପରୁକୁ ଥିଲେ

ତଥା ଦେବତା ସେଇବ କୁହ ନେବେ ଦେଖିଲା ୧୧
ରଜ ରମବା କର୍ମମଳିଗାନେ ଏଣେ ସମ୍ମାନି ୧୨
ବ୍ୟକ୍ତ କମେ । ହିନ୍ଦୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପାହେକ କରୁଥିଲା ୧୩

ଏହି ଧ୍ୟାନ ମରିଥାର ପ୍ରକଳାଯା ମତି
ଦେବେ ପ୍ରଗଭେ ଏହି ଯେ ସଙ୍ଗ ଧ୍ୟାନ
ମରିଥାର ସୁଧା ଦୂର ତଥା ବର୍ଷ ଧ୍ୟାନ ଦୂର
ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏହିରେ ହୃଦୟଶରୀରକରେ
ଦୂର ଧ୍ୟାନ ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବେଶାରେ ହୃଦୟ
ପ୍ରେସ୍ ଏହିକି ଶାଖା ବୋଲି ଚିହ୍ନାକୁ
ଯେ ବଧୁମୁଣ୍ଡ ଦୃଢ଼ ଲଗଦାର ବାଟୁ କାରାର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମା ପଞ୍ଚମ ପ୍ରାୟ ଦୂର ପ୍ରାପାନୀ ହୋଇଥାଏ
ଏମରୁ ଅଭ୍ୟାସେ ବିଜୟକ ପ୍ରତ୍ୟୁଷମାନ ହେ-
ଇଲାପତ୍ର ଯେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପଞ୍ଚମାନରେ ବିଜୟକାରେ
ବିଜୟମେଷ୍ଟକୁ ଶୁଣି—ଅମ୍ବେଶା କରିଥାଏ
ଦେବ ତଥାର ହେଲେ ତେବେରେ ଶୁଣି
ଅଧିକ ଦୂରକୁ ଦେବାର ସମ୍ମାଦତା । ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର
ଦେବକାରେ ନିଜକ ମଧ୍ୟର ତଥା କବିତାଦେଖି
ଅଧିକ ଅମ୍ବେଶା ସମ୍ମାଦି କେବି ଉତ୍ସାହାର
କାହାରୁ । ତେବେ ଦେବାନୀ ଦେବକୁ ଦୂରେ ଦୂରେ

ପଦ୍ମନାଭ ଏବଂ ଦେଖି କରିଥିଲୁ ଦୁଃଖର
ହେଲୁ ତମଙ୍କରେ କାମ କରିଥିଲା ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ
ବହୁ ଉଚ୍ଚମାନେ ଅମ୍ବ ଦେବର ମୋକଷ
ପାଇଲାମୁ ଆପଣଙ୍କ କାହାର କିମ୍ବା

ଯେ ଅରଜାକାରୀ ପାଇଁ ସୁଧାରେ ଚାଲୁ
ରାଜ ହୋଇ ନାହିଁ ସୁଭାବ ପଦବୀରୀ ଗାନ୍ଧି
କାଳ ବେର୍ଣ୍ଣକ ପ୍ରମାଣ ସାହମ କ୍ଲୋନ୍ଫି
ର୍ଡ ପାଇଁ ଆମେ ଏହି ପାଇଁ

ମନ୍ଦିରରେ ପାତା ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଦୂର
ହୋଇ ଥିଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୁନ୍ଦବ୍ରତୀଯାନବରରେ
କିମ୍ବା ଏହାର ହୋଇଥାଏଛି । ଅମ୍ବୁମାରେ ହୁନ୍ଦ
ମେହି ଘେରେ ଏହାର ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ରାଞ୍ଜଳି
ଯେ ଏଥାମ୍ବୁମା ବିଶ୍ୱ ଲପନାର କାର୍ତ୍ତ ବାରନ
ଅମ୍ବା ଏହାର ପ୍ରାୟ ବିଶ୍ୱ ରତ୍ନାର ହୋଇଯାଏ
ଏହାର ଅବଧାରେ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟମାନ ହେ-
ଉଥାଏ ଯେ ଅପ୍ରକାଶିତମାରରେ ବିଶ୍ୱନାରେ
କିମ୍ବାମେହାକୁ ଖଲକ-ଅମବାନ ବିଶ୍ୱମାନ
ହେବ କି ତାଙ୍କ ହେବେ ତେବେରେ ବିଶ୍ୱରେ ବିଶ୍ୱନ
ଅଥବା ହୃଦୀ ରେମାର ସମ୍ମାଦା । ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର
ବିଶ୍ୱନାରେ ନନ୍ଦନ ମହାର ତଥା ରତ୍ନାରେମାତ୍ର
ଏହା ଅମବାନ ସମ୍ମା ହୋଇ ତାଙ୍କାର
କାହାଏ । ତେଣୁ ବୈଶାଖ ବୈଜ୍ଞାନିକ ହୃଦୀର

ପାଇଁ କାହାର ବାଧାରୁ କିମ୍ବା ଧାଇ ଦିନରେ
ତଥା ତ ବେଳେ କିମ୍ବା ଅପ୍ରେମାରେ ଅପଣା
ଚିଗାମୁ କାହାର ସାଥାରୀ ଶୀଘ୍ର କଷ୍ଟର ହେଲା
ଏହି ଏହାର କଷ୍ଟର କଷ୍ଟର ଏହାର କଷ୍ଟର

କଥା ପରିଚୟ ଏବଂ ସାହିତ୍ୟ ବିଷୟ ଏମନ୍ତଙ୍କ
କଥାରେ ସୁଧା ମୋଦେ ବେବଳ ଦୃଶ୍ୟ
କିମ୍ବା ସ୍ଥାନର ଜ ୧୯୦୦ ର ହାଲକର୍ମ
ପରିଚୟ । ୧୯୦୦ ମୁହଁ

ଦେଖିବା ପରେ ସହଜ ମଧ୍ୟ କୋଣ ଉଚ୍ଚତା
ଯେ ଏଥାପାଇଁ ବନ୍ଦ ଲଗିବାର ପାଇଁ ବାରାନ୍ଦ
ଅଧିକ ଫଳ ପାଇଁ ବନ୍ଦ ଲଗିବାର ହୋଇଯାଏ
ଏମର ଅବଧିରେ ବନ୍ଦର ପ୍ରତ୍ୟୁଷମାନ ହେ-
ଉପରେ ଯେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ବନ୍ଦକାରେ
ନିର୍ମାଣକାରୀ ଶକ୍ତି—ଅମାନା କରିବାକୁ
ହେବ ବିଭାଗ ହେବେ ଉପରେ ଏହାରେ ଏହାରେ
ଅଧିକ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଦେବାର ସମ୍ଭବତା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦେବାରଙ୍କେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରି ଏହାରେମିନି
ଅଧିକ ଅମାନା ସମୟ ବେଳି ଉପାଯାର
କାହାରେ ? ତେଣେ ଦେବାଗ୍ରହ ବନ୍ଦ ହିଁରେ କି-

କହି । ଗୁଣାର୍ଥ ପରିଷ୍ଠ ସବୁରେ ଧାରାବ୍ଦ-
ମନେ କାହିଁ କି କରୁଥିଲେ ଯେ ସଦେଶାୟ
ଲବନର ଦୟା ଧର୍ମ ତତ୍ତ୍ଵ ନାହିଁ । ସବୁର
ପରିଷ୍ଠ କାହିଁ କି କରୁଥିଲେ ଯେ ଏହାକିମ୍ବାନୀ

ପ୍ରାଚୀଯର ବୃଦ୍ଧି ହେବ କି ୨୦୦
ବାଜ ସ୍ଵପ୍ନକୁ ଏମାଜିକ ମଝର ଅବଶ୍ୱ
ତ ନାନାର୍ଥବସାୟ ଲୋକ ଖାତାର କି

ବେଳୁ ପକ୍ଷାରେ ବାଲ୍ଯର ପ୍ରତିଦ୍ୟମାନ ହେ-
ଲିଙ୍ଗକୁ ଯେ ପଥ୍ର ପତମାରେ ବଜଳାରେ
ନିର୍ମାଣକୁ ଗଲା—ଅମବାଳ ବଜଳାରୁ
ହେବ ଏ ଜାଗା ହେବେ ତେବାରେ ଗଲ
ଅନ୍ଧକ ଦୂର୍କ ଦେବାର ସମ୍ଭବତା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦେବାଳାରେ ନଈ ନଈ ଚିତ୍ର ଦେବାରେ
ଅନ୍ଧକ ଅମବାଳ ସମୟ ହେବି ଉତ୍ସାହ
କାହିଁ । ତେବେ ଦେବାଳ ବେଳାରୁ ହତ୍ତିର ଫି-

ପାଦରୁ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ବିଦୟାରୁ ଶାଶ୍ଵତ ଧର୍ମରୁ
ଯାହେକ କଣାଇଲେ ଯେ ଗୋଗୋ ବରଜା
ଅଳ ଉଚ୍ଛବି ବାରୀରେ ପାଦ କୋଶରେ ଦେଖ
କାହାରେ ଏହି ପାଦ କାହାରେ

କୁରାମ ପ୍ରତିଧୋରରେ ସୁଶ ଏଣ୍ଟି କର
ବନ ଦିଲିବେଳେ ଏହ କାହାର ଲୋକଙ୍କ କର
କର ଯାଇବନ୍ତୁ ଯାଇବାରୁ ହେବ ଏ ଏହି
ଅନ୍ତରେ କୌଣସି ହେବା କାହାରେଣ୍ଟି ।

ଅଥବା କାଳୀ ଦେଖେ ପରିଗମର ପରିମାଣ
ଅଧିକ ହର୍ଷିଲ ଦେଖାଇ ସମ୍ମଦବା । ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର
ଦେଖାଇଲେ ମହିଳା ମହିଳା କିମ୍ବା ଦେଖିଲେ
ଅଧିକ ଅନୁଭାବ ସମୟ ଦେଖି ଉଚ୍ଛାଯାଇ
କାହିଁ । ତେଣୁ ଦେଖାଇ ଦେଖାଇ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ କି

କର୍ତ୍ତା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ହେଉଥିବେ ଯେତୋବେ ଦୂରୀପଣୀ
ଏଥଳି ଖୁବ୍ ଧାରାକାରୀ ଅମା ହାହିଁ । ଏଥେର
ଜୀବିଷ୍ଟଗୀତ ଉ ୨୦୦୦ ର ଦେଖୁ ବସିଲାଗଲି
ଯେତେ ମାତ୍ରାକେ ଦର୍ଶି କରି ଆପଣେ ଜୀବାଳ ଦର୍ଶି

ଏହା କେବଳ ପରିମାଣରେ ବିଲାପିତା ଅନ୍ତରେ
ପ୍ରତିକାଳେ କୁଟୀର୍ମାଣ ମେଧା କୁଟୀର୍ମାଣ ଓ ଶାଶ୍ଵତ
ପରିମାଣର ପରିମାଣ କରିବାର କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

藏文大藏经

ଏ ମୁଖ୍ୟ ସହିତରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରାଯାଇଛି
ପ୍ରେସରେ ବର୍ଷାରେ ମୁଦ୍ରା କୋଟିଶହୁଁ ।
ଅଣ୍ଟା ପରିବାର ଏଥାରୀ ଜାଗଦରେ ହେବାର
ହାତେ କିମ୍ବା କାହାରେ ପ୍ରତିକିଳ ହେବ ।

四百四〇

ଯେହି କର୍ମକାଳୀନ ଜୀବନରେ ଅଧିକ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଚିତ କରିବାରେ କରିବାରେ ଏହାରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

Digitized by srujanika@gmail.com

କେ ନାହିଁଏବେ ମାତ୍ରରେ, କି କଥରେ
କାହାର ଦେଖିଯାଇବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କଥରେ
କଥରେ କଥାର କଥାର କଥରେ କଥରେ

କେବୁ ପଦ କାହାର ମାନ୍ୟଦର ପାଠୀର ପ୍ରାଚୀର
ଦେଖିଲେ ଦେଶକର୍ତ୍ତାର କାନ୍ତିରାଜୀମାର
ଦେଖିଲେ କା ହେଉ ଏହି ପଦେ କି ପରେ
କମଳା ନେବେ ଯେ ଏହାର କରସିବ । ତେ
ଯେବେ ମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିଗୋତ୍ର ଦେଖିଲୁ କି ମୋ-
ମନ୍ଦିର ପରିଷା ଦେବାକୁ କୁହାରୁ ହେମାଦ୍ରିବର
ଦୂରତ କମଳ ଏହିଥା ଲେଖ ଯାଇଥିବୁ ।
ପରିଷାର ଦେବାର ଶାହେଦମାରେ ହେମାଦ୍ରିବର
ଏହି କାହାରିରେ ଶାହୁ ହେମାର ଯେବେ
ଏହିରେ ଦେବାର ଜାହା ନେ ଦେଶକର୍ତ୍ତାର ଯେବେ
ଦେଖିଲେ ବାସକର୍ତ୍ତା ଯେବୁ ଉତ୍ତର ଦେବାରରେ
ଦେଖିଲୁ ମୁହଁତୀ ଦେବାର ଯେବୁ ଉତ୍ତର ମାନ୍ୟ
କେ ଜାହା ଦେଖି ଯକ୍ଷମା ଦେବା ପ୍ରାଚୀରେ
ଜାହାର ଦେଖିବେ । ହେମାଦ୍ରି ଅର୍ପିବ ଲଜ୍ଜା-
ଦାରେ ଅଧିକା ଜାହା ଓ କିମା ଲେଖୁ
ଦେଖିଲେ ଶାଶ୍ଵତ ବିଦ୍ୟାରଦେଖିଲେ ଜାହା ଗତବା
ମାତ୍ର ସାରିକିମ୍ବ ହେମାଦ୍ରି ଦେଖିଲୁ ଯେବୁ
ଏହିରେ । ଉଚ୍ଛବେଦାର ଉଚ୍ଛବାପ ପରିଷା
ଦେଖି ନିମନ୍ତେ ଯେତମାଜେ ଶାଶ୍ଵତ ତୋର
ଅନ୍ତର ହେମାଦ୍ରି ବିଦ୍ୟାରଦେଖିଲେ କରିପାରେ
ଦେଖିଲେ ଅଧିକାର ଏହିରୁହସ୍ୟ ଦେଇ
ଯେଇ ଉଦ୍‌ଦିତ ପାତରକେ ସେହି ଉଦ୍‌ଦିତ ଯେବୁ
ଦେଖିଲେ ପରିଷାର ଶାମିହବକ ପ୍ରାଚୀରେ
ହେମାଦ୍ରିର ଶାରିପିର ପ୍ରେରଣ ଦେଇ ।

ଅକ୍ଷୟ ପେରୁଏଲା ନାହର ୨୦୧୫/୨୯
ତାମରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବ ।

ପରେ ଶାଳ ।) ବିଦ୍ୟାକଲେଖ
ତାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ।) ବୋର୍ଡର ସେକ୍ସ୍‌କ୍ଲୀବ୍

ପୁରବାର ଏହବରେ ମେରକରି ଅମେରିକ
ନାହିଁ ବର୍ଷରେ ପଦାର୍ଥ ବରାପରୁଁ ଓ ଉତ୍ତର-
ଆମ୍ବାର ଅଧିକ ଗାଠକ ସହିତ ସାମାଜିକ କାମ
କରି ସଖାରେ ଅପଣାରୁ ବରାପରୁଁ ପ୍ରକାଶ
କରିଯାଇଛନ୍ତି । ଯାହାରେ କୁଣ୍ଡଳାରୀ ଏମିତି ଏମିତି
କଲାକ ପ୍ରକଟିତ ହେଲେ କି କିମ୍ବା କାମ
ଅମେରିକର ପ୍ରତିକାର ଅନ୍ତର୍ଭବରେ ଉପରୁ
ଦୂର ଅପଣାର ଅବଶ୍ୱା କରିବ ବରାପରୁଁ କାମାକ୍ଷାରୀ
କାମ କରୁଥାଏ ଅମ୍ବୁମାରେ ହାତିକ ହାତ
ମଧ୍ୟ ପରେବେ କାହାର କାହାର

କେବଳ ଜୀବ ଓ ଧର୍ମ ଦୟାରେ ଦଶତୁ ହେଲା
ଅନ୍ତରେମନେ ଜୀବାକ ଅଚ୍ଛଦରେ ସବୁ ଜୀବାକ
ଠାରୁ ଅଥବା ଜୀବ ବି ଧର୍ମ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ପାଇଁ ଯାମେମାନେ ଯେ ଏହେବାକ ପ୍ରତ୍ୟୋ-
କିତ ହୋଇ ଅନିନ୍ଦ୍ର ବହାରୁ ଦୈତ୍ୟରେ ଜୀବ
କରି ଓ ତହିଁପାଇଁ ଦେଖାବାବୀ ବନ୍ଦୁକର
ଯଥରୁହାନ୍ତି ଧର୍ମବାନ ଦେଇଅଛୁ । ଏଥରେ
ଅନୁମାନକିଛି ଅନ୍ୟ କିମ୍ବା ବର୍ଷ କିମ୍ବା
ମଧ୍ୟ ଏତିବିଦ୍ୟା ଯାବନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ସଗାରାଜ-
ମାଙ୍କେ ଦେଖା ହେଲେହେଁ ଅନୁମାନକି ଯେତେ
ଉଦ୍ୟାନ ଦରି ନ ଥାଇ ପାଇରେ ସବାର ଉତ୍ୟି-
ଅବଶ୍ୟ ! ଆଂଦମାନକି ଏହି ଉତ୍ୟାରସ୍ଵର୍ଗକ
ପାଇଁ ଅବୃତ୍ତିମଣ୍ଡଳରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛୁ ଯେ
କବର୍ତ୍ତରେ ଜୀବ ଧୂମାକ ସମ୍ମୋଦ୍ଦ କରନ୍ତି
ଓ ଅମ୍ବୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଜୀବାକ ସହିତ ପାଞ୍ଚାଳ
କରିଥାଏ ।

୧୯୭୩ ମସିହା

ଅଛିବୁ ତଥିଦନ ହେଲୁ ସଙ୍ଗ ୫୮-୭୯ ମେରି
ଆମ୍ବାଜକଠାର ତଥାକାଳ ପାଇଁ ବିହାସ
ହୋଇ କରିମଙ୍ଗରେ ପରିଶୀଳ ଦେଇ । ଅଛି
ଏହାହରେ ସାହାଇ ହେବ ନାହିଁ ଓ ଏହାର
ଶୂନ୍ୟ ସର୍ବେ ଅମ୍ବାଜକଠାର ମଧ୍ୟ ଝକିତ୍
ଗେଣ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧକାଳ ଦେଇବାକୁ ଲେଖନେଇ
ଆଚିଦ୍ଵା କେଇଅଛି । ଉଥାକ ବିଷେ ଯେଇ
ଯାହା ହଜନ୍ତି ଅଛିଯାଇ ହୋଇଥିଲୁ ଉହିର
ବିହୁ ମାହ ବୁଦ୍ଧ ପଞ୍ଜିନ ବରବା ଉଚିତ ବୋଲି
ସଂକ୍ଷେପରେ ବିଷେ ବର୍ଣ୍ଣ ବିଷ୍ୟରେ ଯାହା
ସରଣ ହେଇଅଛି ଲେଖାଇବା ।

୪୬ ପରିମାଣରେ ଦେଇ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରେ
ଯେ ପନ୍ଦର ଲାକା ହୋଇଥିଲେ ଦେଇବୁ ବାହୁଳ୍ୟ
କର ଲେବାରୀ ଅମ୍ବାକୁଳର ସଂଖ ଛାଇର ଏ
ନିଃ ଅମ୍ବାମାନେ ଅଗର୍ଜୁ ଭାର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ସବୁ ପରିଚାର ପ୍ରାଚୀ ଏ
ଅବଶ୍ୟକ ଅଞ୍ଚଳ ଭାର୍ତ୍ତରେ ବ୍ୟାପାରକ ଅବଶ୍ୟକ
ଦେଖିବ ହେବ । ଅମ୍ବାମାନେ ବେଳର ତେଣାକୁ
ପ୍ରାଚୀ ଭାକା କରି ଓ ତଥାକୁମାରେ ତେଣାକୁ
କି ମହାକାନ୍ତରକ ହୋଇଥାଏ ଦେଇବାକୁ
ହେବ । ତେଣେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମକ୍ଷେ ସଂକ୍ଷେପରେ
ଏହି କୋଳଯାଇ ଧାରେ ଯେ କୌଣସି ବନ୍ଦ
ମାନୁଦରରେ ତଥାକୁ ଶେଇଅଛି ବୌଦ୍ଧାଙ୍ଗ
ଧାରୀ ବନ୍ଦ ବୃଦ୍ଧି ସହ ଏହି ଉତ୍ସାହ ଫଳାର
ଧାରୀ ଏ ଯେବେ ଏ କର୍ତ୍ତା ପେଇଲେ ବନ୍ଦକାଳ
ମହିମା ଆମରା କହିବାକୁ ଏହାର ମହିମା

ନେଥରେ କେହି ଗଣ୍ଠ ବରତ୍ତୁ ଉଚ୍ଛବି ଆମେ-
ମାକେ ବହୁଁ ଯେ ଅବସ୍ଥା ଜୀବନର କର ବର୍ଷ
ଦୂର ପର୍ବତର ମନଶ୍ଵଳ କହି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବୋଲି
ଜାହାଙ୍ଗ ଏମନ୍ତ ଆମା ହେଉଥିବ କି ଯେମନ୍ତ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କୁହାଇ ଯୁଦ୍ଧର ଯୋର୍ବ୍ରତ କାମେଲ
ସାହେବଙ୍କର କେତେକ ଅନ୍ଧକୁବର ପ୍ରତ୍ୟାମା-
ନଳର ବଜାଦେଇ ରକ୍ଷା ପାଇଥାଇ ମେହପର
ଶିଥରବ ଅନ୍ଧକୁବ ଏ ଦେଇ ଦୂର୍ଧିବାଟି
ଅଛୁମରେ ଅଛିବାହାତ ହେବ । ଧଳର
ହେଉ କି କି ହେଉ ସଜ ପାଞ୍ଚ ମୟିବାଜହାର
ଦାୟର ମୁକୁ ପାଇଥାଇ କାରିଶ ଦୂର୍ଧିବର ବିହୁର
ମାହ ସମ୍ବାଦା ଦେଖାଗଲୁ ସମୟଠାର ଗବର୍ନ୍ମ-
ମେସ୍ଟର ବର୍ମନରମାନେ ଯଧିଗେନାସ୍ତି ହତର
ହୋଇ ଶାଖାହୀର ମନ୍ଦିରର ଉଥାର ବରାପ-
କୁଣ୍ଡ । ଏଥାହାର ଯେବେ ଅମରଳ ଦୟାର
ତେବେ ସନ୍ତ ପାଞ୍ଚ ମୟିବା ଜହାଙ୍ଗର ଦାୟା
ହେବ ।

ମହ ୫୨ ମସିହାରେ ଶାରତବର୍ଷର ଏକ
ବିଶ୍ୱ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥାଛି । କମେଟିମାନେ
ଲୁଗା ଚାଲିବାର କଳ ବିଶ୍ୱ ସମୟପରାଗ
କଳ ଲୁଗାମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଅରମ୍ଭ
କରିଥାନ୍ତି ଓ ମଧ୍ୟ ଦୟାପିଲାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି
ଅଛିନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ସଂକଳନ ଦେଖି ମାନ୍ଦ୍ରାଜ-
ଗାମିମାନେ ଲୁଗାକଳ ବିଶ୍ୱବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
ବଲେଣି । ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟର ଉତ୍ସବରୁ
ମହାତମ ହେଁ ମୋଲାବିହ ଜହାରେ ପୁଣି
ଲୁଗା ପ୍ରତ୍ୱ ଜରିବାର ବାଣିଜ୍ୟ ଏଠାରେ
ହେଲେ ଏକ ବନ୍ଦକର ବିଷୟରେ ଅନିମାଜ-
ନର ପରିଧୀନତା ଚାଲିବିବ ଏହାଠାର ଯୁଦ୍ଧର
ବିଦ୍ୟା ଅଛି କି ଅଛି । କିମେ ଯେବେ ରେ-
ତବର୍ଷବାହିମାନେ ଆଶା ପ୍ରୟୋଜନମ୍ଭୁ ପ୍ରମେ-
ନାକ ସଂଦେଶରେ ଜାଗ ବା ପ୍ରତ୍ୱ କରିଥାରିବେ
ଓ ବିଦେଶର ବନ୍ଦକ ପ୍ରକାଶ କି ଅଣି କରି
ବନ୍ଦକ ପଠାଇବେ ତେବେ କରିବବର୍ଷର ପ୍ରକାଶ
କି କରିବ ତହବ ।

କର୍ତ୍ତା ହର୍ଷବ୍ରଦ୍ଧ ଯୋଗୁ ଜୀବନବର୍ଷ ଅ-
ଜେଇ ଅହିକୁଳ ମୁକୁଲାହ ବରାଥାତ୍ ଉଚୁମ-
ଅରେ ଉତ୍ସବହାର ଉଠିଥିବା ପ୍ରଥାକ ଅଗ୍ରତା
କେ ଯେବେ କ ପଥକର ଏ ଶାଶ୍ଵତ ବିଲି
ଯାଉଥାତ୍ ଜଥାର ଶବ୍ଦ କର ଅଖର କ
ହୋଇ ଯେ ଉଣା ହୋଇଥାତ୍ ଏହା ସୁଜଗା
କଷ୍ଟ ଅପାର । ଅଳଗାଳ୍ୟ ଉପରାକ ମୁଖରେ
ବାମୁଦ୍ରାହେବଳ ଥାଇଗ ଡେଇଗାଇମିଥାରେ

ମାତ୍ର କାହିଁ କି ଜୀ କଗନୀଥନହାପ୍ରତି ସୁଧ
ଦେଖିଲେ । ନିର୍ଭେଦିତାକେବ ପୂର୍ବର ବର ନ
ଥିଲେ ଶୁଣିବା କେତେକଣ୍ଠ ବିମେଦାନ୍ତ ଏହି
ଏଷ ଜୀର ହୋଇଥାନ୍ତା ଓ ଅନ୍ୟ କମ୍ପିବାର
ମାତ୍ର ଅତ୍ୟ ବିଦ୍ୟ ହୋଇ ଯାଉଥାନ୍ତେ । ଏହି
ବ୍ୟାଧମହାପ୍ରଭବର ରଥଯାଧା ବିଶ୍ୱାସ
ବିହ ନ ପାଇଁ ପ୍ରସି ଗାହାଙ୍କ ଅତି ପାଞ୍ଚକଟି
ଗାହାରବାକୁ ହାତକା ନାହିଁ । ବଥାର ସର୍ବ
ତତ୍ତ୍ଵ କାମେଲିଯାକେବିଦ ଅବିଗ୍ରହନ ଏ ମାତ୍ର
ରେ ବିହ ଅଶ୍ରୁ ହୋଇଥାଇ ଓ ଜାରା ପାବନା
ର ପ୍ରକାଶପୋତ ଅଧିକ । କେବଳ ପୃଷ୍ଠିକଟି
ଯାହା ବିନିଷ୍ଠବାଗ ହେ ବିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ
ଯାଇଲ ଜାହିଁ ହୋଇଲେ ଅହୟ କେତେକ
ତତ୍ତ୍ଵ ଗାହା ବିଦ୍ୟାର ହୋଇଥାନ୍ତା ଦେଖି
ଯାଇ ବି ପାରେ ।

କେବଳ ଓଡ଼ିଆର ବିଷୟ ବିବେଚନା କରେ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏକଷ ଅନେବ ପ୍ରକାଶେ
ସମ୍ବାଧକ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ଅମ୍ବାଜନ
ଏକଷ ଯେମନ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ତେମନ୍ତ ଅନେବ
ବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଇ ଥିଲା । କିମ୍ବାବର୍ତ୍ତି ହେଲା
ଅନେବ ଅମରଳ ଘଟିଥାଏ ମାତ୍ର ଏ ବନ୍ଦ
ଜାହା କଣ୍ଠାରୀନାହାର୍ତ୍ତ ବରଂ କରୁବାର ଦୟା
ରୁଚି ବୁଝି ଓ କିମ୍ବାବର୍ତ୍ତି ଏଇ ଜଣ ହୋଇଥାଏ
ଅଛି ଯେ ମନ୍ଦର ହେବା ବୌଣିଲୁପ୍ତେ ଆସି
ଯାଏ ନ ଥିଲା ଅଥବା ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ବୃକ୍ଷ
ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏହେବେ-
ଲେ ଓଡ଼ିଆର ମୋରଙ୍କ ବନ୍ଧୁର ଦର ପ୍ରଦେଶ
କିବିଦର୍ତ୍ତି ପ୍ରାକତ୍ତ ରକ୍ଷା ବରବାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହୋଇଥାଏ । ଓଡ଼ିଆ ବୃକ୍ଷପ୍ରଧାନ ଦେଶ ଯେମେ
ବୃକ୍ଷଧାର୍ଯ୍ୟ ମୋରଙ୍କର ଅବଶ୍ୱ ନ ହୋଇ ନାହିଁ
ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଅତି ବିକ୍ରି ଅମରଳ
ଘଟିଥିଲେ ନନ୍ଦ ଜାହା କାହାରେ ଲେଗା ନୁହିଲା
ଏଥର ବୌଣି ଗୈର ଏକଷ ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶ
ମୋରନାହାର୍ତ୍ତ ଓ ଯେବେ କି ବୃକ୍ଷ ଲେବାର
ପ୍ରକାଶ ଅଛିବାରୁ ବୌଣି ପ୍ରାକତ୍ତ ଜୀବ ଜାହାର
ତଥାର ଏବରୁର ଉତ୍ସାହ ଏମନ୍ତ ଆସିବ ହୋଇ
ନାହାର ଯହିରେ ବିପ୍ରର ପ୍ରାଣ ନର ପତି
ଅବଶ୍ୱମୋରରେ ସାଥାରବ ଅବଶ୍ୱମୁକ ଅବଶ୍ୱ
ତର କିମ୍ବାବର୍ତ୍ତ ହେବ ସତରେହ ନାହାର ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣ ଦ୍ୱାରା ନିଯମରେ କିମ୍ବା ମହିମାପଦ୍ଧତି
ଫେରାଇଲ କେତେ ପ୍ରକାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ହୋଇଥାଏ । ବର୍ଣ୍ଣରମ୍ଭ ସୂଚନା ବଠାଇ ସାହିତ୍ୟ
ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହିତ୍ୟକ ସାହେବ

ବିଲଗରୁ କୀ ହେଉ ଗଲେ ଓ ବର୍ଷମାଘରେ
ସୁରାର ପୁରୋତ୍ତମାନ୍ତ୍ରିକ୍ତ କଲେବୁର
ପତିତ ସାହେବ ବିଜା ଦୋଷରେ ଅଗ୍ରନ୍ଧାଳୀର
ଓ ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ରିତ ହେଲେ । ବିଶ୍ଵ ସାହେବଙ୍କ
କଲେବରେ ସଥିତ ଯେତେ ଦୃଢ଼ ହୋଇଥିଲା
ଗ୍ରୟାନ୍ଟ ଅର୍ମଣ୍ଟୁ । ସାହେବଙ୍କ ଘରଗଠନରେ
ଦେବରୁ ଗୀତ୍ର ଦିଗାରତ ହେଲା । ବିନ୍ଦୁ ବିଜକ୍ତରେ
ଉଦ୍‌ବିଜ ସାହେବ ଏକଟି । ଥୋଇ ଦେରେ
ମାତ୍ର ଅମଳ ଓ ମାମଲଗକାରକୁ କ୍ଲେଗ ଦେଇ
ବର୍ଷ ବିଶା କଲେ ଓ ଯେବମୟରେ ଜାହାଜଙ୍କ
ଦୂର ମରକର ସମ୍ମାନକା ହେଲା ସେହି ସମୟରେ
ଜାହାଜର ଅନ୍ତିମତାର ଅବସ୍ଥାର ଉତ୍ଥିତ
ହେଲା ସୁରବୀ । ଜାହାଜ ପାଇଁ ଅଥବା
ବଦ୍ଧବାଧଗତ ଗ୍ରାହ ପୂର୍ବିତ ହେଲେ । ଏହି
ସମୟରେ ଗ୍ରୟାନ୍ଟ ବିମ୍ବ୍ୟ ସାହେବ ଏକଟି
ବନିଧିର ହୋଇ ଆଖି ବିଜକ କଲେବୁରୁଷର
ପ୍ରଧାନ ଅମଲମାଳଙ୍କର ସଂକଳନ କରି ବା
ଲେଧର ଅମଲଙ୍କର ପଞ୍ଚମ ବୃଦ୍ଧିତ ହେଲେ ।
ପରିଷେଷରେ ସଥି । ବିମ୍ବ୍ୟ ସାହେବ ବିଜକର
କଲେବୁର ହୋଇ ବିହଳି ଗାନ୍ଧାରି ଧରିବାରୁ
ସବୁ କଥାର ଏକପରିଚାର ମୀମାଂସା ହୋଇଗଲା ।
ଉଥାତ ଅମଲମାନେ ସମ୍ମତ ଗାନ୍ଧାରି କର
ଜାହାନ୍ତି ଏହା କୋଇକେ କିଛି ଅଭ୍ୟାସ
ହେବ ନାହିଁ ।

ତେଣାର ସାମାଜିକ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ହୁଏଥରେ ଏବର୍ଷ ବିମେସ ବିହୁ ଦେଖାଯାଇ
ନାହିଁ ମାନ୍ୟବର ବାମ୍ପଲଗାହେବଳ ଶିକ୍ଷା
ବିଜ୍ଞାନୀୟ ନୂତନ ବିଧାନମାନ ଏବର୍ଷ ପ୍ରତିନିଜ
ହୋଇଥାଏ ସବୁ ବିନ୍ଦୁ ଭବ୍ରିର ଫରାପାତ୍ର
ବର୍ତ୍ତମାନ ବିହୁ କୁହାଯାଇ କି ଆରେ ଓ ସେ
ସବୁ ବିଧିନିର୍ଧରଣରେ ଯାହା ବକ୍ରବ୍ୟ ତାହା ସମ୍ମାନ
ସମ୍ମାନରେ ପ୍ରବାସିର ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ
ଯେ ସମ୍ମାନ ସମାଜ ପୃଷ୍ଠର ସ୍ଥାପିତ ଥିଲା ଏହି-
ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଉଚ୍ଛଵିଭାବରେ ବ୍ୟାକ ତୁର
ତହିଁ ଅୟବେଗନ ହୋଇଥିଲା ଏପରି ଏବର୍ଷ
ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଜହାନ କୁଣ୍ଡଳୀପାଳ ହାମରେ ଗୋ-
ଟିଏ ସବୁ ଜମିନିଲୁହୁଲରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ
ଥିଲା ତାହା ମଧ୍ୟ ତେଣାର ଅନ୍ୟତଥ୍ୟ ସର୍ବପରି
ତୁର ଏକମାତ୍ର ଲାଭର ରହ ପରିମେସରେ
ଲୋକ ଆଇବାର ଜାଣାଯାଏ । ସୁରବାତ ସହିତରେ
ଅନ୍ୟତଥ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ଯାହା ବିହୁ ଜନତ ହେବା-
ର ସମ୍ମାନତା ଏ ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ତାହା ବିହୁ
ପ୍ରକଳ୍ପ ହୋଇ ନାହିଁ । ବରାବର ପୃଷ୍ଠର୍ଦ୍ଦରେ

କେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥର ହି ପ୍ରଧାନରା
ଦୂରର ହେଉ କି ବୁଝାଇ ଆମେମାରେ ଏହାଠା-
ରେ ଛଲୁ ଭାଇଲୁ । ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ପରମେଶ୍ୱର
ଏହିରେ ଓଡ଼ିଶାପ୍ରତି ଅନ୍ଧର ଭୃଗୁଣଟି ଉପେଷ
ଦେବବେ ତେ ଯେଉଁ ଏମରେ ପରବର୍ତ୍ତରେ
ଅନ୍ଧର ଧର ଏହିରେ ହେ ହୁବୁ ଦୁଇ ବରଫେଇ
ଏ ପ୍ରଦେଶକୁ ବରଦବର୍ତ୍ତର ଲଭିତାଙ୍ଗେ ହୁବୁ
ଏହିଜ ଦୟାତି କରିଲୁ ଦେବବେ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀ ମେଳନେଟ୍ ପବଲିକ କର୍ପୁର୍ ରେ
ଅବଶ୍ୟ ସେ ଦେବାୟ କିଛି ଏହିବେ
ତୁମେ କେବାର୍ ଯେବେ ମାତ୍ର ପ୍ରାଣ ଅବଶ୍ୟ
ଜାଥାରେ ଅବେବନ୍ତର ଲୋକ ମାତ୍ରକୁ-
ମାତ୍ର କରିବାର କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ କାହିଁ
କରିବେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମୁଖ ହେବ ନାହିଁ ।

ଅନୁମି କରିବେ ଯେତେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହେ-

ମୁଁ ଦିଲାପରୁଷ ପଶୁଷା ହେବ ତ ଗଢ଼
ପଶୁଷା ଦେବାଥାରୁ ଫେର୍ର କିମ୍ବରେ କଲେ
କରେ ଧରିବାକୁ ହେବ ସେମୟୁ କେ ପ୍ରକାରିତ
ଅବହୃମେବ ପତ୍ରରେ ପ୍ରମରତ ହୋଇଥାଏ ।

ମୂଳାଙ୍କୁ ହଦିଟରେ ସରଗାଣ୍ୟ ତାବ ଖେଳ
ହୋଇଥାଏ । ବାଲୁକାର ପୁରୁଷଙ୍କ ପୁରି ତାବ
ଅଶ୍ଵରେ କ ଜନ୍ମ ହାବରେ ତ ଏ ସ ଗେର
ତାବାର ଅନୁମନନର ଦସ୍ତର ପୁରାର କଲଇ-
ଆର ଯୋଧନ ଓ କାନ୍ତିଜାତୀୟରୁ ଲୁଣେଲେ
ପୁରିର ଉତ୍ତାରର ବନ୍ଦିପରିଚ୍ଛନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ଅବସ୍ଥ
ବୌଦ୍ଧର ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଦର୍ଶନାତମବ୍ଲକାର ମହେନ୍ଦ୍ରଷ୍ଟରେ
ଯେବେ ଠାକୁରବାବୁ ଅଛୁ ସୋରେ ଗୁରୁତ୍ବ
ତୋଷ ଉତ୍ସବାଣୀ ପଦମୁଖ ତାହାଙ୍କୁ
ଅଚୁମତ ଦେଇଥିଲା ଓ ମହାବିହା ଉକ୍ତ ଅ-
ଚୁମତ ସବାମେ କରିପଇ ଏହି ପାଦ ଦେଇ
ଅବଲା !

ବୋଲି ବିଜ୍ଞାନୀୟ ପଦିକାର ପ୍ରକାଶ-
କ୍ଷେତ୍ର ଅବଶତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ସେ ବିଜ୍ଞା-
ନିକଳରେ କାମକଲିମ୍ବିକ ଗୋଡ଼ିଏ ଜିର୍ଜା-
ପର ଅଛୁ ଯେ କର୍ତ୍ତରେ ଏବସହ୍ୟ ରେଖ
ଦିଖାଇଗୁଣ୍ଠାନ୍ତି । ଏ ସରର ଦୂରର ବାହାର ସବୁ
ହାରିଛି କାହିଁଏକ କାହାର କୃତ୍ୟାଙ୍କାର ଏବୁ
ଆପର ବସୁନ୍ଧରେ ଅଛେବି ଗୋଡ଼ିଏ ।

ଭାଲୁମନ୍ଦାଳ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ବଜାକ-
ମାରେ ଦେଖୋନ ଅଧିକରେ ଉପରକମା-
ମାରେ ଫଳଚଦାରୀ ଅଧିକରେ ଏହି ଫଳ-
ମାରେ ବୋର୍ଡମାର୍କର ବର୍ଷରେ ମିଆର
ଶାଖ ଦେବାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରବତ୍ତି ହେବାରୁ । ଗୁଣ-
ହାରୀ ମନ ହୋଇ ଜାହାନ୍ ।

ପ୍ରତିକାଳୀନ ମହାକାଵ୍ୟାଙ୍କ ଏହି ପଦରେ ଉପରେ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି ।

ନେଇଲା ମେଦିନୀରେ ଅପଣ କହିଯାଇବୁ
ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟରେ ପଠାଇଥିବାରେ କୃବିବେ-
ଗାନ୍ଧାର ଦେବତାର ଦଳାଚୁକୁରେ ଦେମାନ୍ଦି
ଚିହ୍ନା ଦେଇବେ । ମାତ୍ରମର ବାକୁ କେବାଣ୍ଡ
ମୋହନ ତାତ୍ପର ନିଃ ଧୟାକା ଉପିଦିଶ୍ୱବୁ ଦୂର
କେ କାହିଁ ହୋଇଥାଏ ?

ମେୟର ପାତ୍ର ହେଉଥିଲା

କର ବନ୍ଧୁଗାନ୍ତ ଅଦିତ୍ୟହୃଦୀ ଜାହାଙ୍କ ଦିର୍ଗୀ
ପଞ୍ଚମାତ୍ର ସବୁ ଧର୍ମବସ୍ତରେ ଦେଖାଯାଏ ।
ଶୌଭ ଉଥରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦୌତ୍ୱା-ଦୂରୁତ୍ୱ
ଓ ଜାହାଙ୍ଗର ଅଜ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଖାର ଦେବୁ
ରେବେ ମୋହର ଓ ଦିନ୍ଦୟ ହୋଇଥିଲୁ ।
ଏଷ୍ଟବାର ବାହାର ରେବେ ବନ୍ଧୁଗାନ୍ତ ଅଦି
ତ ଧର୍ମମୋହ ଧୂଣୀଯାଏ । ଏ ପଶାର୍ଯ୍ୟ କୋ
ଲାଗୁ ଯେ ଗଲାଜଳ ଉଥରେ ଦୌଡ଼ି ଝାର
ଜହଁ ଉଥରେ ଧର ନେବାର ହୋଇପାରନ୍ତି ।

ଅମୃତବଜାର ପଦିକାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ
ଯେ ଅନ୍ଧ ଉଷ୍ଣକାର ବନ୍ଦିର ବ୍ୟାକ୍‌ସିଂହ-
ରରେ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ଥେଇ ଅଛି । ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଚତୁରଥିର କୋଟି
ଲକ୍ଷ ଯେ ଅନ୍ଧମାନେ ଶ୍ରୀଚାର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସମନ୍ଦରେ
ପିଣ୍ଡ ପାଇବେ ଏମନ୍ତ ଜାହାନର ବ୍ୟାକ୍ ହେଲୁ
ଅଛି ।

କୁଣ୍ଡଳ ପରିମାଣରେ ଏକଷତନ୍ତ୍ରମ ଥିଲା ଯେ
କେହି ଅଗ୍ରାଧୀ ସଜ୍ଜନର ମୂର୍ଖ ହେଲେ କେ-
ମୋତେ ଅର୍ଦ୍ଧବର କାହାର ଶାକ ପାଇଁ ବନ୍ଧୁ
କର ଧାରବ ନାହିଁ । ଅମୃତବଜର ପଦିଆ
ଏଥର ସିନାନ୍ତ ବରନ୍ତୁ ଯେ ଉତ୍ତାବଦିନାମେ
ଅଭିନନ୍ଦ ପଞ୍ଚାଶିଷ୍ଟ ତେ ଉତ୍ସବ ଆଗ୍ରା ।

ତେବେଷ୍ୟ ନେପତ୍ର କି ବାବୁ ଆହୁର୍ଯ୍ୟ
ତନ୍ତ୍ର ଚର୍ଣ୍ଣର୍ଥ ମାନଙ୍କ କିଏନରୁ ଧରାଇଁ କମି-
ଦାର ଅପରା ଶ୍ରକାବର ଧରମାଖରେ ଯେବେ
ନୂହଳ ପ୍ରସୋତକ ହେବ ଭର୍ତ୍ତର ହେତାବରୁ
ତେଜେଶ୍ଵରକ ଅଣାର ରାଜବାସ ସ୍ଥିବ କଷ-
ଅଛନ୍ତି ଏ ନୂହଳ ପ୍ରତାଙ୍କ ଗରୁଚ ଧାମତେ
କଷେଷ କହିବେ ଯେମନ୍ତକ ମୋକହ ବୌଦ୍ଧ
ରହାଙ୍କୁ ଝୋଗ ବରାବୁକୁ ହେବ କାହିଁ
ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ଉପାଦାନମାନେ ଏହି ଘରର ଅନ୍ତି-
ରାଗ ବଲେ ଅନ୍ତର ରଳ ହେବ ।

三

କୋର ତେବେଖାଏ ଦେ ଶାନ୍ତିରୁ ଯତୀମୀରୁ

ଏହି ଭାବରେ କାହାର ପାତାରେ
କାହାର ପାତାରେ କାହାର ପାତାରେ
କାହାର ପାତାରେ କାହାର ପାତାରେ

ପ୍ରକାଶନ ପାତ୍ର

ସାପୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଦେଖ

ଦେଖିଲୁଣ୍ଡା

ରାତରିର ପ୍ରକାଶନ ସହାଯତାମଧ୍ୟକ୍ଷମିତ୍ରା। ମୁ। ପାଲଙ୍ଗଜ ୫୪ କୁ ସନ୍ତାନ୍ତାଳ ଗରବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ

ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ମୁକ୍ତ

ମଧ୍ୟକାଳ ପାଇଁ ଜାତିମାଧ୍ୟକ୍ଷମିତ୍ରା

ଓଡ଼ିଆ ଜାବଦର ମାନଦରେ ବେଳେ-
ତର ଏ ଦେଶୀୟ ଓ ଦେଶବେଶ ବସନ୍ତଦେଶୀୟ
କର୍ମଶା ଅଛନ୍ତି । ଏ ବିଷୟ ଯେବେ ଉତ୍ତରପୂର୍ବ
ଓ ଦିନୋକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ମତ୍ତାନ୍ତର ଘୋରାଥିବା ।
ବିଦେଶୀ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଯେଉଁ ମଂଜୁମା ପ୍ରତିକାଳେ
ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ଜାହାଜୁ ଅଗୁଛ ବନ୍ଦରୁ ଓ ବିଦେଶୀ
ଜାତ ସଂଜ୍ଞାରେ ଥୋକୁ ଅର୍ଥିତର ସହାଯତାମଧ୍ୟକ୍ଷମିତ୍ରା
ବୃଦ୍ଧିକାଳେ ପ୍ରାପ୍ତ ଘୋରାଥିବା ଏବଂ ଜାତିମାଧ୍ୟକ୍ଷମିତ୍ରା
ପ୍ରକାଶକର ଅପରାମର ସମର୍ଥତ ଦର ଅଛନ୍ତି ।

ଯାହାକୁ ବାଚନିଗୋଇର ମୋହଦମା
କର ପ୍ରାହରେ ଶ୍ରୀମତ୍ର କରିବାହେବକ ସାମାଜିକ
ଅପରାମର ଅଗୁଛ ହୋଇଥିଲା । ଦୂର-
ଦିନ ବନ୍ଦରକର କରିବାହେବ ସମ୍ବୁ ଆସା-
ନ୍ତି ମୁକ୍ତି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । କରିବାହେବକ
ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଯେ ଦେବକ ଦଳ ହୋଇଥିଲା
ଓ ସମ୍ବୁ ହୁଅର ତହିଁରେ ମାରିପାଇବାର
ହୋଇଥିବ । ଜାତା ହେଲେ ଯେତେବେଳ ଆସାନ୍ତିମାଜେ
ଦିନୁରେବ ହେଲେ ଜାହାନ୍ତି ଜାହାନ୍ତି ପକ୍ଷରେ
ଯଥେତୁ ହୋଇ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଯେ ସମ୍ବୁ ବୁନ୍ଦେ-
ଭର ଅଗୁଧରେ ଆସାନ୍ତିମାଜେ ଦିନ ଥାର
ଅଛନ୍ତି ଯେ ସବୁର ବକ୍ତା ପ୍ରମାଣ ହାହିଁ ଓ
ହୋଇ ହୁଅଇ ସେ କୃତ୍ତାନ୍ତିମାକ ପ୍ରଥାରନ୍ତିରେ
ଦିନୁରେ ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାଜେ ଅଦିନ ହେଲୁ
ଯେ ମୋହଦମା ଜାତିମାଧ୍ୟକ୍ଷମିତ୍ରା ଅର୍ଥିତର ଜାତ
ଅହେବ ଜାତିମାଧ୍ୟକ୍ଷମିତ୍ରା ମୁକ୍ତ ଦର ଅଛନ୍ତି ଓ

କୌଣସି ଦାର୍ଢି ବାବଥିଲ ବି ଯନ୍ତ୍ରବ୍ୟବ ବରୁ-
ବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ । ମୋହଦମାର
କରିବରେ ଯେତେ ଦୁଇ ହୋଇ ଅଛୁ ଜାହା-
ନ୍ତି କରିବାହେବ ସାମାଜିକରେ ବର୍ତ୍ତନା କରି
ଅଛନ୍ତି ଓ ମେ ସବୁ ପଢି ଆସାନ୍ତିମାକର ହୃଦ
ହେବ ଅଛୁ ଯେ ଏ ଏବାର ଅହରତ ବିଜର-
ଧ୍ୟବ ଆସାନ୍ତିମାକେ ଏବେକାଳ ଦ୍ୱାରାରେ
ଦରେ ।

ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ପିକାବାଗର ନିର୍ମିତିକ୍ଷେତ୍ରର
କେନେକିଲ ଜ୍ଞାପନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଜାଗା-
ପୁରୁଷରେ କ୍ଷାମା ଜାହାଜର ବଚେବ ନିମିତ୍ତ
କରେ ଇଂରେସ ଓଡ଼ିଆ ବିଜନାର ପ୍ରଯୋଜନ
ଅଛି । ଆବେଦନକାରୀମାଜେ ଓଡ଼ିଆ ଅକ୍ଷର
ଶୁନରକ୍ଷଣ ଲେଖିପାଇଥିବେ ଓ ଓଡ଼ିଆରୀଷା-
ରେ ଜାହାଜର ଏପର କ୍ଷାମ ଥିବ ଯେ
ଇଂରେସ ଓଡ଼ିଆରେ ଶୁବ୍ଦପ୍ରେ ଅନୁବାଦ
ଦର ଜାରିବେ ଓ କୌଣସି ପୁସ୍ତକ
ମୁଦ୍ରଣ ସବାଗେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଲେ ଇହିର
ରଚନା ଓ ବ୍ରାଜାନ୍ତି ସର୍କାରର ବିଭାଗ ଅଭି-
ପାଦ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଇଲେ ବର୍ତ୍ତନାରେ ପଣ୍ଡିତର ବାର୍ଷିକ
ଲାଗିବ । ସଂବାଦପତ୍ର ଏହି ଯେ ମାତ୍ର ଶୁକ୍ଳ ଗୁରୁ-
ଦିନ ସଂବାଦରେ ପଣ୍ଡିତର ଗ୍ୟାନ ବିକଟରେ ଥିବ
ପ୍ରକାଶରେ ବିଷର ଜାହାଜର ଲୁଗା ଛବି କୁଣ୍ଡ
ଓ କୁଣ୍ଡଜା ପୋତାବାର ଅରମ୍ଭ ହେବ । ପଣ୍ଡିତ
ମୁଖେ ବାହମକ୍ତି ଶ୍ରଦ୍ଧା ଜାହାରକୁ ଜାବ ଥାରିଲେ

ପ୍ରଥାକରମର୍ଗରେ ଏହର ସ୍ଥିର ବରୁଥିଲୁଣ୍ଡା
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏବା ସମୂଲସୁରତା
ଓଡ଼ିଆରୀଷାରେ ଶିକ୍ଷାଦିଅୟାରେ ସୁରଗ୍ରଂ ସମ୍ବୁ
ସୁରତାର ଜାଗରୁକୁ ଏହି ବେଳକରେ ଯିବେ
ହେବ । ଶିକ୍ଷାବିଭଗର ଏହି ପ୍ରକାର ଉଦ୍‌
ବାରମାର ବୋଧହୃଥର ସମୂଲସୁରରେ ଧିକ୍କି
ଶିକ୍ଷାର ଉଦ୍ଦିତ ହେବ ନାହିଁ ।

ସେତେବେଳେ ମନ୍ଦିର ଦୂରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୁଅର ଗୁରୁଥିଲୁଣ୍ଡା ଅପଦ ଥିବି ପତର ।
ପଣ୍ଡିତ ହରହରଦାସଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜଳନ୍ଦିନ
ଅଛି ଗୋଚନୀୟ ସଂବାଦ ମହନ୍ତି ଜାଗରୁତି-
ଦାତାବିତାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପାଠକଙ୍କ ଗୋରଗୁଣୀ
ପ୍ରକାର କରିଅଛି । ଏଥର ପାଠକମାଟେ
ଜାରିବେ ଯେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଅଭିଧାନ
ନାହିଁ ଓ ବୟାବାହୁ ପାଠକମାଟେ ଜାହାଜର
ଯାହା ବହୁ ଉପକାର ବରବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସା-
ଧରେ ଜାହା କଲେ ସାର୍ଥକ ହେବ । ଯେ ଯାଏ
ଦେଇ ଆବତ୍ର ଅନ୍ତମାକ୍ଷକ ବିକଟରୁ ଅଧି-
ପାଦ ମହନ୍ତି କାଗ୍ଜର ଦାତାଙ୍କ ତିବି
ଧିକ୍କି ଦାତାଙ୍କ ଦାତାଙ୍କ ଦାତାଙ୍କ ଦାତାଙ୍କ
ଦାତାଙ୍କ ଦାତାଙ୍କ ଦାତାଙ୍କ ଦାତାଙ୍କ ଦାତାଙ୍କ ଦାତାଙ୍କ

କାହିଁ ହେଲି ଏହାକି ପାହାର ଧାର ଦେଇ
ଅବେଳା ପୂର୍ବ ଦେଖ କଥା ସମେତ କହୁଣ୍ଡ ଆର୍ଦ୍ଦେ
କେ ଘାବ ଦୂର ଅନୁଭାବ ଦିଗ୍ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ।
ହେଠ ଏକଠାର ଜାତର ବାବୁ ବହମାନାହିଁ ର
କଥାକି ଚଚାହା ବନ୍ଦାରିଟି କ ହେବ କଥାକି
ଯାଇ କ ଥାରେ ।

ଏସଂଦାତ ମେତ୍ରେ ଉଦ୍‌ଧାର ଅମ୍ବେମାନେ
ପୁଣ୍ୟକୁ ଡରେ ବଜ୍ରି ସଂଗ୍ରହ କରିବା
କୋ କରି ମାତ୍ର ତା ଏ ଘରରେ ପଢ଼ିବର
ମାତ୍ରକ ଲାଗ ଯେବେ ହେଲା । ଏହରେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଫେର୍ଦଳୁ ପୁଣ୍ୟ ଖୋଲାଥିଲୁ ବହୁ
ତ ଆର୍ଦ୍ରାଶର ଲାଗ ପୁଣ୍ୟ ଖୋଲାବାବୁ
ହେବ ଯେ ଏହାର ଉନ୍ନତି ଯାଇ ଯେ କବ୍ରି
ଅଛେବ ଯତ୍ତ କରିବାବୁ ପ୍ରକର ଖୋଲାଥିଲେ
ଏହାକୁ ଚାର୍ଟର୍ମାନରେ ଜାହାଜର କବଳ ଯେବେ
ହେଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାଠାମ ତଥାକ
ଶୁଳ୍କ ଅଗାଧିଥିଲୁ ଲୈ ପେଣ ବଜାମାପ୍ରାପ୍ତ
କାହାର ଅମ୍ବେ ।

ଏହି ସୋନବାର କୁଳକଲ୍ପାଳ ଧୀର
ଦେଖ ହେଲେ । <ହୃଦୟ କାମକଳ ମର୍ଯ୍ୟା
ନିଶ୍ଚିନ୍ମଳ ହୋଇ ବର୍ଷମାନର ମହାକଣ୍ଠର ହୃଦୟ-
କଳ ହୋଇଅଛି ତେବେଳମାତ୍ର ଦେଖିବାକୁ
କୁଳମାତ୍ର ଏହାଙ୍କ ହୃଦୟର ତେବେଳ ହେବାକଳ
ହେବାକଳ କୁଳ ଏ ମହାମଧ୍ୟ ଅପରା ଅପରା,
କୁଳକଳ ପରମାଣରେ ଉଥା ବିରହିଲେ । ଏହି
ଅୟରେ ବର୍ଷମାନର ଅକ୍ଷୟ ଯେଉଁ କାମକ
କୁଳକଳ ହୋଇଥିଲ ତାହା କରୁଥିଲ ନିଶ୍ଚି
ନେତ୍ରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସୁଖ କୁଳକଳକା ବହିଲେ
ହେଲେ । ଅମ୍ବେମାଜେ ମୋବଦମାର ନିଶ୍ଚି
ଦେଖିବାକୁ ପୂର୍ବ ସେ ଦୃଢ଼ରେ ବର୍ଷମାନ
କହି ବନ୍ଦ ନ ପାର୍ଦ୍ଦ ବରଧାବିନ୍ଦୀ ଅଗମୀ ଯୋଗ
କରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବାନ୍ଧେତ ବିକରି ପାଠକର
ବିଶାର୍ଦ୍ଦୀ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହିକି କୋଳୁଅଛୁଁ ଯେ
କୋଟିର ପ୍ରକାର ବିକରିତ ଏହି
ତାର ଏହାଜୀବ ହେଲେ । ଏହା ଆହୁ ତୁମର
କଷ୍ଟୟ ଅକ୍ଷୟ ଦୟୁ ତୃତୀଯର ଅନ୍ତରେ ଏହେ
କଷ୍ଟୟ କହେ ଅନନ୍ତକଷ୍ଟୟ କହେ ତୃତୀଯର
ବାହାର ଅଧିକାର କାହିଁ । ସେ ଯାହା ହେଲେ
ଅମ୍ବେମାଜେ ପର୍ବତୀର୍ଥୀ ଯେ ଅମ୍ବେମାଜେ ତୃତୀଯର
କଲେକ୍ଟର ଯେତ୍ର ବିକରିତ ଅନ୍ତରେ ଏହେ
କେବେ କେବେ ବର୍ଷମାନର ମହାକଣ୍ଠ ଏମା
ମନ୍ଦିର ପ୍ରକାଶ କର ଅକ୍ଷୟ କହେ

କୁତୁଳସଜାରୀ ମୋହଦିମାନ ଶାନ୍ତ ଉତ୍ସବେ
ଫେରେ ମନ୍ଦିରରେ । ଖାଟାଟୁ ବାରିତ ୪ * ୧୦୦
ବା ଅୟିହେବା ଘର ଦେଇ ବୃତ୍ତି ସୁମଧୁ ଦେବେ
ଏହା ହେଲେ ଅଧିକତଥା କୁତୁଳସଜାରୀ
ଚେତିଗା ବିଦୂଷକ ହେବ । ଏମନ୍ତ ଅନ୍ତମାକୁ
ହେବାଟୁ ଓ ଏଥାରୀ ଏମ୍ବେମାକେ ଦୁଇର
ବର୍ଷ ଯେ କାହା ଏଥରେ ସାବୁତ ହେଲେ
କର ହେବ । ହେତୁକାଳ ମୋହଦିମାର ଫଳା-
ଫଳ କେହି କହ ନ ପାରେ ଓ ବର୍ଷମାନ
ମହାବିକାଳ ସହି ମୋହଦିମା ଚାଲାଇବା ବଢ଼ି
ଅର୍ଥର ପ୍ରଦୟାତନ ରହେ । କୁତୁଳସଜାରୀ
କର ଦୀର୍ଘ ଯେ କେତେବେଳା ବ୍ୟକ୍ତ ବର୍ଷ
ଏଠାର କଳଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହଦିମା ଚାଲାଇବେ
କମେକ ଯେଉଁ ଦନ୍ତଗାର ବନ୍ଧୁ ଶିଳ୍ପ ହୋଇ
ଅଛି ହେତୁଦନ୍ତାର ଜାହାଜର ଦର୍ଶକ ଯାଇ
ଅଛି ଓ ଯେତେବେଳେ ସେ ଶିଳ୍ପମ ଫେର-
ବାର କୁତୁଲ କେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ
ଦେବାଗ କର କି ଫଳ ଆହୁ ? ମୋହଦିମା ମାନ-
କରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବ ବର୍ଷନୀ ଲେଖ ପଣ୍ଡରେ
ବଦାର କିମ୍ବା ନନ୍ଦରା ଏକବର ଅମ୍ବେମାକେ
ଶାନ୍ତ ଉତ୍ସବାର୍ଥୀ ପରମର୍ପ ଦେବାରୁ ସାହସ
ବନ୍ଦାରୁ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ରାମ

ପରମ୍ପରାମେଣ୍ଡ କରୁଥିଲୁଗା ନୀଳଙ୍କ ବିଶାରଧି
ଧନୀ ଉତ୍ତା ସତ୍ତଵିହାରୀ ଜଗନ୍ନାଥରେ ନୀଳଙ୍କ
ଦିର ଦିକୁ ଉତ୍ତା ଶୋଇ କିମ୍ବା ବିନ୍ଦୁ ଅନୁମାନ
ନହାଇନମାନକ ନୀଳଙ୍କ ବିଶାରଧିଙ୍କଟାର କରୁ
ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବେମାହେ ପୂର୍ଣ୍ଣର ଅନୁମାନ
ବରାତ୍ରି ବରାତ୍ରି ଯେ କଲିବତାରେ କଲିବର ସବୁ
ଜଣା କି ହେଲେ ଏଠାରେ କେତେବେଳେ ବସବର
ବରାତ୍ରି କି ହେଲୁ ଅନୁମାନ ହେବଣ୍ଟ ବେଳକୁ
ବେଳ ପଞ୍ଚକ ହେଉଥିଲା ଏ ହସ୍ତାହର ନରକ
ଦିବିବାର୍ଧାର ଭାରତାକରେ ସମ୍ମାନ ଆପେବାଗ୍ରହ
ମାରଖିଯାଇ ନହାଇନମାହେ ଯଥାମ୍ଭ କଷ୍ଟ
କଷ୍ଟଅବତ୍ରୁ ଏମାକଙ୍କର <କେତେଜି ନାହିଁ ଯେ
ଏବାବେଳରେ ଅଞ୍ଚଳ ପରମାଣ୍ଡରେ ତା କରି
ବେ କିମ୍ବା ଯେ ଯେତେ ଯାରେ ଜାହା କିମ୍ବା
ରେ କିମ୍ବା ବର ଜାହାନ୍ତି । < ଅକ୍ଷ୍ୟାରେ
କେତେବାର ହର ଦିନ ରହିବ କର୍ତ୍ତରେ ସୁନ୍ଦର
ନାହାଇନମାନକ ବିଶାର କି ମାଦବର କିମ୍ବା
ଏମନ୍ତ ବିମେବ୍ୟ ନରାତ୍ମକ ଯେ ପ୍ରସନ୍ନା
କିମ୍ବା ପଢ଼ିବ କିମ୍ବା ନହାଇ କି କିମ୍ବା

ବେଳୁ କାହାତ ଥିଲି କେବଳ ମୃଦୁଳ ଗୋପିନ୍ଦ
କରିବେ । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେ ଯେତେ ମୃଦୁଳ
କି ଯାଏଇ କାହା କରିବଗାବୁ ସିମାରେ ଛାତ୍ର
ମାତ୍ର କଲାମ ଦିନା ବନ୍ଧୁ ହେବ କାହାରୁ । ବର୍ତ୍ତି-
ନାକ କଲୁହଜାରେ ଗୁରୁଙ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ । ଆଜ
ପାଞ୍ଚ କାଳୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଅଛି ଅର୍ଦ୍ଧାବ୍ଦ କଲିବଳ
ତୁରମହାର ପର ଅଠାବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ
ଅଛି । ଏଠାରେ କାହାରୁ ସେ ୧୭ ର ହେଲେ
ମୁଖୀ କଷ୍ଟାର ଦାନ ଘରଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ ଓ
କର୍ତ୍ତା ଉତ୍ସାଦ ମିଶି ପାଞ୍ଚ କାଳୀ ଅଥବା
ହେବ କାହାରୁ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଗୁରୁଙ କଲିବଗାବୁ
ସିମାରେ କେବଳ ପରିଦିଵ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କଲିବଗାରେ ଗୁରୁଙର ମୁଖୀ ଦହାଇ ନାହିଁ
ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଟକରେ ଯେ କାର ତେବେ ହେବ
ଏଥରେ ବୌଣସି ସନ୍ଦେହ କାହାରୁ କେତେ କାହାରୁ
କାହାରୁ ମଧ୍ୟରେ କେତେ କାହାରୁ କାହାରୁ
କାହାରୁ ଏବଂ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ

ସାଥୀରଣ ଦିକ୍ଷିଷ ପାହାଯି ସମ୍ମ

ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବୃଥବାର କଲାକାରୀ ନମ୍ବର
ଅଛିଲୁକେ ଏସବୁ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ
ଦରଗ ଲୋକ ସଜକୁ ଅସିଥିଲେ । କୁରସେ-
ଦୂର ଅପେକ୍ଷା ଦେଖିଯ ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା
ନେବା ଅସବ ଥିଲା । ସୟଥି ନହାନାହିଁ
ତତ୍ତ୍ଵର୍ଥବଳ ସାହେବ ସମ୍ମାନର ଅପରାଧ ପ୍ରତିକର
ରଥିଲେ । ସବୁର ଉଦେଶ୍ୟ ହୁଏଇ ପାଇବ
କୁଳ ସାହାଯ୍ୟ ହେବୁ କେବା ହଠାତରାର
ଯ ସାଧାରଣ ଓ ଲେଖନିଲେଖ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପୂର୍ବ
ବର୍ତ୍ତ ବର୍ତ୍ତ ଆହୁତି ସବୁର ଉଦେଶ୍ୟ ଓ ଅଧିକାର
କରି ବରବାର ପକ୍ଷିଶୂନ୍ୟ ପର୍ବତପାଇତି
ଲୁକାର ସବାପେ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟର ପ୍ରଦେଶ-
ଗା ଅର ଶୁଭର ଓ ସଦିଶୁ କତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତା
ନେ ଓ ଜାହାଜ ଘରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ
ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତ ବର୍ତ୍ତଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକଟି-
ଏକ ବୋଲନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ବର୍ତ୍ତକୁ
ନାହିଁ ବେବଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରାନ୍ତି କିମ୍ବା
କୁ ହୋଇଥିଲା । ଚିତ୍ତମିଳିତ କାର୍ଯ୍ୟମାଳା ପ୍ରାଦୁରିତ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା, ଯେଉଁମାନେ ଯେତେ କେବା
ଦିବାକୁ ଅଟିବାର ବିଲେ ଜାହା ଶାସନର
ଆର ପୁର ହେଲା ଯେ କେବା ଅର୍ଥ ସବଳ
କାହାର ପଠାଇ ଗଲାଯାଇ ଅର୍ଥ ୧୦୩୫ ବର୍ଷ

ବାକୁ ହେବ । ଗେଦା ଟକାର ଛନ୍ଦାବଥାରଣ
ପକାଗେ ମୋଟିଏ ହଜୁ ହେଲା ଓ ତହିଁର
ହେଲେବ ଲୋକ ଦଳକାରୀ କବାହ କରିଛିର
ସାଧ ବିସୁକ୍ତ ହେଲେ ଗ୍ରାସୁକ୍ତ ସାକ୍ ପାହେବ
ଏକମିଟିର ପରିପରି ହୋଇଥିବାକୁ । ସବରେ
ପ୍ରାୟ ଏକଲକ୍ଷ ବାରଗହକାର ଟକା ସାକ୍ଷରତ
ହେଲା ଓ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହୁଅରେ ଯେ କରା
ଇବର୍ଷ ଓ ଇଂଲାଣର ସମସ୍ତ ଗେଦା ମିଶି
ପ୍ରାୟ ଦଶଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେବ । ସବରେ ଯେଉଁ
ମାନେ ବିସ୍ତର ଟଙ୍କା ସାକ୍ଷର କରିଥିବାକୁ ଭା-
ବାକ୍ ନାହିଁ ତଳେ ଲେଖାଗଲ ତହିଁର ଥାଠକ
ମାନେ ଦେବୁବେ ଯେ ରାଷ୍ଟ୍ରବର୍ଷର ଧରମାନ୍ତର
ମଧ୍ୟରେ ଏମାନେ ବେମନ୍ତ ପ୍ରଗଂଧନାୟତ୍ତପେ
ଅପଣା ବଦାକ୍ଷତାଦ୍ୱାରା ଦେବୁର ଗୌରବ
ଭକ୍ଷା ବଣୀପଦ୍ଧତି ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଜୀ	₹ १०,०००
ଉଦ୍‌ବନ୍ଧି ଅରଣ୍ୟ	₹ ५,०००
ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଡେନରଲ	₹ १०,०००
ପର୍ବତ କର୍ତ୍ତା ବାମନ	₹ १,५००
ମହାରାଜା ବର୍ଜମାନ	₹ १०,०००
ମହାରାଜା ଉଦ୍‌ଘୂର୍ଣ୍ଣ	₹ १०,०००
ମହାରାଜା ପଟ୍ଟଯାଳ	₹ १०,०००
କୁଞ୍ଜ ବନଇକୁଞ୍ଜ ବାହାପୁର	₹ १०,०००
ଗଜେନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କ ବୟବାନାପୁର	₹ ५,०००
ହରେନ୍ଦ୍ର କଣୋର ସଂହି	₹ १,५୦୦
ଏଥୁବୁ ଉଠା ଯେଉଁ ମାନେ ଦେଇଥିଲା ସ୍ଵାମୀରବର ସେମାନଙ୍କ ବାମ ପ୍ରକାଶ ବରା ବାବୁ ଅନ୍ଧର ହେଲୁ ।	

ଗୁରୁ ତ୍ରସ୍ତାମା ୫

ଲକ୍ଷ୍ମୀର୍ ବନ୍ଦାହେବ

ବିଜ୍ଞାନରେ ପୁଣିଷ୍ଠ ଥିଲା ହେଲା ଦତ୍ତ-
ଠାର ସମସ୍ତେ କଳାକ ରଷ୍ଟାମ ନିଷେଧ ସବାମେ
କବର୍ତ୍ତନେଥଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁଗ୍ର କିନ୍ତୁ
କବର୍ତ୍ତନେଥ କାହିଁ କି କହିରେ କର୍ମପାତ୍ର କରି
ନାହାନ୍ତି ମହାମାନ୍ୟ ଲର୍ତ୍ତ ନର୍ତ୍ତ ବିବ୍ସାହେବ
କହିର ହେବୁ ଏକ ନିର୍ଭାରଣରେ ଲାଗିବି
କରି ସବ୍ସାଧାରଣକ ଗୋତ୍ରରେ ସବର୍ତ୍ତନେଥ
ମହେଚରେ ପ୍ରବାଦ ଦିଇଥିଲାନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ
ଏତ୍ୟନ୍ତ ମନୋଯୋଗ୍ୟକାଳ ଭାବୁ ନିର୍ଭାରଣଟି
ଠାରର ଲର୍ତ୍ତ ନର୍ତ୍ତ ବବଳ ପ୍ରକାଶ ନ ଦର
ାନ୍ତି ରହ କି ପାଇନ୍ତି । ମଧୁବନରେ ହେ ଅଛି
ତିର ଓ ଘରସ୍ଥରଙ୍ଗେ ଅଧିକ ହେତୁମାନ୍ତି

ଦର୍ଶିତାପରକୁ ଏ ଚାରିଷପାଇତା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସବା-
ଗେ ସେ ଯେମନ୍ତ ତନୀକୁ ଅଛନ୍ତି ତାହା
ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚାର ପ୍ରକାର ପାଉଥିଲା ।

ରଷ୍ଟାନ ବନ ନ ବରିବାର ପ୍ରଥାକ ହେବ
ଏହି ଯେ ଗୁରୁଲ ଭାରତବର୍ଷର ଦିଗେଶ ବାଣି-
ଜ୍ୟୋତିଷ ଓ ଜହିର ରେ ହସ୍ତିଶେଷଙ୍କଳେ ଚିତ୍ର-
ବାଳ ପବାଣେ ଏ ବାଣିଜ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମୋହମ୍ମାରେ
ଛାଇ ନିଷାଜନମାନେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ ଗୁରୁଲ
ଖୋଜିବାକୁ ଧିବେ ଓ ଏଠାର ବରବର ଗୁରୁଲ
ଆଇବାର ଆଗା ରହିବ ଛାହିଁ । ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ-
ଧ୍ୟାନ ଏତେ କ୍ଷତିର ସମ୍ଭାବନା ଜାହା ନ କର
ଯେବେ ଅନ୍ୟ ଉପାୟଗୁଡ଼ୀର ଜହିର ଫଳ ଲାଭ
ହୋଇପାରେ ତେବେ ଜାହା ଅଗ୍ରେ ବରିବାର
ଜତିତ ଅଟ୍ଟଇ । ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଭାର-
ତବର୍ଷର ସବୁ ଗୁରୁକ ବଜନାରେ ବ୍ୟବହାର
ହୃଥର ନାହିଁ ପ୍ରକାଶରେ ଯେଉଁ ଗୁରୁକ ଜନୁଲ
ଜାହା ବଜନାଏଇବ ଗର୍ତ୍ତରେ ଅମର ହାହୁ
ମାତ୍ରାଜର ଗୁରୁଲ ପ୍ରାୟ ସବୁ ଲକାକୁ ଚିଲମାଏ
ଓ ଜାହା ବିବାହଣକଳେ ଲଜ୍ଜାବାସିକର ବଞ୍ଚି
ଦେବ ଓ ଯେତୁଳେ ଲଜ୍ଜା ଭାବର୍ମରିବାରୀ
ଶାସ୍ତ୍ର ହେଲେ ମଝ ଭାରତବର୍ଷର ଏବ ଅଧି-
ସ୍ଵର୍ଗ ବୋଧ ହୃଥର , ତେତୁଳେ ଖୋଲା
ରଷ୍ଟାନ ନିଷେଧ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଏହିପରି
ମରବାଣୀଷ ପ୍ରଭୁତରୁ ରଷ୍ଟାନ ବନବରିବା ସର୍ବ-
ସୁକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ତେବେ ଏମବୁ ନିର୍ମାଦେଇ ରଷ୍ଟାନ
ନିଷେଧକଳେ ବେଳେ ଚିତ୍ରକ ବନକାରେ
ବିହନୀ ଜାହା ବିବେଚନା ବରିବାର ଅବଧିକ
ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସଜ ପାଞ୍ଚମିଶ୍ର ସବା-
ପେଣ୍ଟ ଅନ୍ତର ଦୟାଲ ବନକାର ବନବରିବୁର
ରଷ୍ଟାନ ହୋଇଥିଲା । ଜହିରପରିମାଣ ୨୬୦୦୦

ଏହିମୁଦ୍ରା (ଏବଂ ତଳେ କାଲେଗ୍ରେସ୍ ମାନ୍ୟଧରା)
ଏହିମୁଦ୍ରା ୮୦୦୦ ଟଙ୍କା ହରିଶ୍ଚରଳ ବନ୍ଦର
ପାମହେତୁ ସାଥୀରଣ୍ୟପେ ବ୍ୟକ୍ତିର ହିଅର
ନାହିଁ । ଏହି୯୦୦୩ଟଙ୍କା ଭାବରସର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ହାଜ ଓ ଲଙ୍କା ମରିଛିଥିଥେ ପ୍ରକଟିକୁ ରପ୍ତାନ
ହୋଇଥିଲ ତାହା ବନ ହୋଇ ନ ଥାରେ ସୁରକ୍ଷା
ବିଂ ହେବଳ ୭୦୦୦୩ଟଙ୍କା ବିଦେଶରୁ ରପ୍ତାନ
ହୋଇଥିଲ । ଏହିକି ନିଷେଧ କଲେ ଯେ ବିଗା-
ଲାର ସୁଖାର ହେବ ଏମନ୍ତି ଅନୁମାନ ହେଉ-
ନାହିଁ ବାରାଣ ବିଜଳାରେ ପ୍ରତିହିନ୍ଦି ୫୦୦୦୩ଟଙ୍କା
ହେବଳ ଗର୍ତ୍ତ ହିଅର । ତେବେ ରପ୍ତାନ ବନ-
କଲେ କିମ୍ବା ବହି ମାତ୍ର ହିଅନ୍ତା କିନ୍ତୁ ତାହା
କିମ୍ବାକିମ୍ବା କର ଅନ୍ୟକ ହେଲେ ଗର୍ତ୍ତ ଉପରି

ତୁମ୍ଭର ସୁଲଗଂ ପୁଣିଷମୟରେ ଜାହା
ମନକଳବର ଅଟିଲା । ଏହିବୁ ବାଘଶର ବନୀ-
ଜ୍ଞ ଦିଗରେ ଦ୍ୱିଷେଷଗତ କରିବା ଅବହୁତ
ଅଟିଲା ଓ ଯେହୁଲେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଯେତେ
ଗୁରୁତ ରଧାନ ସଥବାର ସନ୍ଦର୍ଭା ଜର୍ବୁରୁ
ଅଧିକ କରଇ ବ୍ୟକ୍ତିମେଣ୍ଡୁ ସହଜରେ ଅମ-
ଦାନ ବରପାରନ୍ତି ଭେତେବେଳେ ଉପରଲିଖିତ
ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ବରବାର ବୌଣ୍ଡି କାରଣ
ମାଛ ।

ବେଳେ କୁରିଲ ଅନ୍ଧାନୀ ବଲେ ବରଳା-
ଲୋକଙ୍କ ବିବାହ ହେବ ତାହା ଏହିପ୍ରେତ
ଶ୍ରୀ ହୋଇଥାହ ଯେ ସମ୍ମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ
ଲୋକଙ୍କ ସଜ୍ଜା ଉପରେ ଗଢ଼ବର୍ତ୍ତ ଦିନକଣ୍ଠ
ବାହୀନ୍ୟ ହେବାରୁ ପ୍ରାର୍ଥି ହୋଇଥାହାନ୍ତିରୁ । ଏଥରୁ
ଯେଉଁ ପଦେଗରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଅଧି-
କ୍ଷା ଚହୁଁର ଲେବନ୍‌ଜଣ ଅଗେଇବୋଟି ହେ-
ଉଥାହ ଅଭିବ ଗଢ଼ବର୍ତ୍ତ ଦିନକଣ୍ଠ ଲେଖାଏ
ସରଗଳିଷଳେର ସାହୀନ୍ୟର ପ୍ରାର୍ଥି ହୋଇଥା-
ରାନ୍ତି ଏହାଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ସପ୍ରତି ଦିନାବ ଅଧେରେ
ପୃଷ୍ଠାବରେ ମା ୨ ଦିନୁ ଆଠିବଲକ୍ଷ ମହିଳା
କୁରିଲ ପ୍ରମୋଦକ ହେବ କିନ୍ତୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ
ତହୁଁ ଉପରେ ଅହୁରୁ ପତିଲକ୍ଷ ମହିଳା ଧର
ମୋହରେ ପଞ୍ଚାଶୀଲକ୍ଷ ମହିଳା କୁରିଲ ଅଧାନ୍
ବାର ବନୋବସ୍ତୁ କରିଥାନ୍ତି ସୂର୍ଯ୍ୟ ରାତ୍ରିନା
ହେଲେ ସୁତା ଲୋକଙ୍କର ବୌଧିଷି କେବୁ
ହେବ ଜାହିଁ ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ ବନ୍ଦାଳ ଯେ-
ତେ କୁରିଲ ଅଶାରବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥକା କରିଥ-
ରାନ୍ତି ଉହୁଁର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ ରଣ୍ଟୁଁଥା ଅଥୁବ
ଅଶାରବାର ବନୋବସ୍ତୁ କରିଥାନ୍ତି ସୂର୍ଯ୍ୟ
ଦିନମରରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ କୁରିଲ ଯୋଗା-
ଇବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ ବୌଧିଷିଲାପେ ଅଧିମାତ୍ର
ହେବେ ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବେମାଜେ ଗର୍ବ୍ବମେଘୁକୁ ଉପରଳିତ
ସୁକ୍ରିଷ୍ଟବୁକୁ ଅନୁମୋଦନ ଦର୍ଶନ ତେବେ ଉପରୁତ
ଜ୍ୟାଗଳର ଚକ୍ରଧରିକୁ ଅଶ୍ୱ ଦରିବା ଅମ୍ବେମା-
ନଳର ସ୍ଵଭବତିବ ନୁହଇ ଏଥର୍ଗାର ସଂପ୍ରବା-
ରରେ ଏଥରେ ମନ୍ଦ ମାନ୍ଦ କାହିଁ ।

ଲକ୍ଷ ଜର୍ଦ୍ଦବଙ୍କ ସୁତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ହମ
ଦେଖାଯାଏ । ସେ କହୁଥିଲୁଣ୍ଡି ବି ଡେଶା ଦୂ-
ରିଷ ସମୟରେ ଦେଗରେ ଚାରକ ନ ଧର
ଏମନ୍ତ ନହିଁ କରନ ପଠାଇବାର ସମ୍ମୋହ କ
ଥିବାର ଅନ୍ତର୍ଭୁବ ଏତିଥିଲା । ଅମ୍ବେଳାରେ କାଣ
ଯେ ଗଢ଼ିମେଘ କରନ୍ତିରମାହେ ପ୍ରଥମେ ଅ-

କେବଳ ଯାଏ ହୁଲୁଣ ପାଶର ସୀମାର
କେବେ ନାହିଁ ଡେଇବାରେ ଦ୍ୱାରା ଥାଏ । ୧୫
କଟ୍ଟାଏ କରୁଥିଲେ ଯୁଗମ ଯଥାଚାରଙ୍କୁ କାହା
କାହା ଅଛି ନ ଥାଏ ଯୋଜନ କରି ସମ୍ବଦରେ
ଅବେଳା ଉତ୍ସାହ ଆମେବ କରି ଅନ୍ୟଥାନୀ
ହେବ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟକାରୀ ଦ୍ୱାରା କୃତିତ୍ତବ୍ୟରେ
ଏହି କାହା ଦବରେ ଅବେଳା କାନ୍ଦିଯାଏ ଯେ
କେବେ ପାଞ୍ଜଳି ଅନ୍ଦର କାହା । କାହିଁ କାହିଁ
କୁଠି ସେବନାମର କାହାରେ କିନ୍ତୁ ଯୁଗମରିଷ-
ଦ୍ୟ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ସବୁବିଦ ବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ
ଯଥାର୍ଥ ବିବରଣ କରାଯାଇ ଗାହିଁ ।

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରବାଦ ।

କଳ ରହିଥାର ସଂଶେ କୁମର ପାଗରଣୀ-
ହାରେ ଏକତର ପାଥର ପାଗୀଦେଇ ମନ୍ଦିରରୁ
ମନ୍ଦିରର କଷୟ ଏହି ଯେ ସେ କମଳକୃ
ଦୋଷେର କଳ କଲାକଟି ବାତରେ ବାଜ
ପାଗୀ ଦେଉଥିଲା । ପାଗରଣୀହାରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵୟନା
ସବସବର ହେବାର ସୁନାଯାଏ ଓ ଏଥର
ଏହିମାତ୍ର ଗରୁର କଣାଯାଏ ଯେ ଏଠାରେ
ପ୍ରତିରେ କମଳା ନାହା ଆଛି ।

ଏପରାହରେ କମେ ସୁନ୍ଦର ଗୋପାଳ
ଏ ହମ୍ବର୍କୁ ଅଦିତ୍ୟରୁ । ୧୯ ୫୭୭ ମସିହା
ଆଜମ୍ବଗ ଠାକୁ ହଜାର ବ୍ୟକ୍ଷଣାଦୀର୍ଶ
ଯେମନ୍ତ ଅମଦାଳ ହେଉଥିଲୁ ଏମନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବର୍ଷରେ ଅଛି ପିଠାଳ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠାବ୍ଦ ରତ୍ନ ଦୂର ଅବରତହେଲୁଁ ସେ
ଏବା କରୁଳ ରଧ୍ୟାନ ପରାହେ ତୃତୀୟ ପ୍ରତି-
ବର୍ଷ ବନ୍ଦନାର ଦର୍ଶନ ପକାଇ ମାର ଆଶା
ଆଜି ମଧ୍ୟବ କର ପଥର । ତୃତୀୟରେ
ଆଶାକ ହୋଇଥାରେ ବ ମାତ୍ର ଜାତ୍ରେ
ଲୁହୁରାହେବ <ଦେବ ଅନ୍ତରନ ବରାଅକ୍ଷୁ
ଚର୍ଚ୍ଛବ କରି ହେବାକୁ ବନ୍ଦନାରେ
ଏହାରେ ଏହି ପାତାକ ହୋଇ ପାରିବ ।

ଅହୁମାର ଦୁଇଟି ସବୁ କହି ବାମ୍ପର ଏହି-
ଦିନରେ ଦିନରେ ଯାଥା କରିବେ ଓ କରିବାକୁ
ଅହୁ ବୋଲି କରି ଏବାଟେ ବିଶ୍ଵବେ ।
ଦୂଷ୍ଟେଷ୍ଟି ଘର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ସେ ଅପରା
ଅଧିକ ବନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ବରରେ ମହି କେବୁ
ନାହିଁ ହେଉ ।

ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୃଦୟର ଗବେଷଣା ପାଠ୍ୟ-

କେ ମାତ୍ରାକୀ ବୋଲିଥିଲ ମାତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ
କଷ୍ଟ ଯେ କୌଣସି ଦେଖିପାର ନେବାକୁ ଅନୁ-
ଯାୟ ଦେଇ ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତା ଜନ୍ମବୁଦ୍ଧ ଶାଖେବୁ
ଯେତେବେ ପାଥାଇଏ ପ୍ରେସିଧାଏ ହୋଇଥାବାକୁ
ବଦୃକ୍ତିରେ ଏ ବ୍ୟବସାରଟି କତ ଅନୁଯାୟୀ
କପାଳାଏ ହୁଏ କର୍ତ୍ତା ବାମୁକ ଅପରାଧରେ
ବଦୁମୟ ବର୍ଣ୍ଣନାକେ ଓ ଏହି ମହାମୟ କି ଏଥି-
ର ମନବାରା ହୋଇଥାଏ ।

ବୟକ୍ତିର ଯେ ଦେଖିଲୁ ସାହିତ୍ୟ କରିବା
ଏହିବିନା ବବାପେ ମେଳର ବର୍ଣ୍ଣାହେବରୁ
ଏଠାକୁ ଅବେବାହିର ବବ୍ରଣ୍ଣମେଷିଇଣ୍ଡିଆ ଗାନ୍ଧି
ତାଙ୍କରେ ମାତ୍ର ପଠାଇଥିବାକିନି ।

ଗାଁମାର ଲୟାର୍ଡଜ ବ୍ୟାକ ପୁନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ସମ୍ପଦ-
ରେ ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଳରେ କ୍ଷମିତା ଅନୁଭବ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଆହୁମାନଙ୍କ ଉତ୍ତାଳେ ଦୂର ଧ୍ୟାନ ଦେଖିଥିଲା

ରଖେବାରୀରେ ଏବଣ୍ଣ ରେହନ୍ତୁଷ ସ୍ପୃତ
ଶୀ କୁଳମ ୫ ୩୫୦୦୯ ଲାର ଅର୍ଜନୋଟ
ଗେଣ୍ଟ ଯାଇଥିବା । ଏବଣ୍ଣ କଲକାରୁ ପ୍ରେରଣ
ହୋଇଥିଲା । ଏହାରଥା ସମସ୍ତରେ ଦେଖାଗଲା
ଯେ ହେଠ ବିଦଳରେ ବିଜୀବ ଶାଶ୍ଵମୟତା
କାରକ ଚାହିଁରେ ଥାଏ । ତାହାର ଦୌର୍ବ୍ଲ୍ୟ
ଅନ୍ୟଥାରେ ଥିଲା ।

କଣ୍ଠାରୁ ସମାଜର ଅଧିକାରୀ ଜଗାଯାଏଯେ
ହୋତାରେ ଦୂର୍ଲିପ୍ରତିକର ଥିବା ହୋଇଥିଲୁ ମାର
ସୁଧାଳବ ବେବାର ଚାହିଁ ର ଚନ୍ଦ୍ର ଅନେବ ଉଧା
ହୋଇଥିଲୁ ତଥାପି ହୃଦୟରୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା
ପାଇଛେ ଥାର ଅର୍ଥବ୍ରତର ହେଉଥିଲା ।

ଭାବୁ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମେଲ ଦିଲ୍ଲୀରେ ବି
ଯେ ମୁଗଳମାନର୍ଥମ୍ ଅବରମ୍ଭ କର ଆଜ
ଶେଖିବୁ ହୋଇ ବରାପକ୍ଷରୁ ଭାବାଜ
କାନ୍ଦରେ ସେକେଟରୁ କ୍ଷେତ୍ରର ବରତରୁ ଉପୋଚ
ଯାଇଥିଲା । ଦେଖାଯିବ ଧର୍ମବିଷ୍ଣୁରେ ଗ୍ରାନଟ୍
ମହାବୂଣୀଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ବିନ୍ଦୁ ହୃଦୟର
କରିବେ ।

ପାଦୋକିଅର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବଜ୍ରଳାର
ଗୋଟିମାଳକୁ ଶୁଥୀରୁବା ସକାମେ ଏବୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵା-
ର୍ବ ଫ୍ରେଶର ଗାହେବ ଅଧିଳକ୍ଷ ନିରଣ କୟାମାନ୍ତି
ପଠାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ବ୍ରାତ ପଦ୍ମନାଭ ଲେଖିଅବ୍ରତ୍ତୁ
ଓ ସୁରୂଥ ନାମରେ ଏବତ୍ରିବାର ତଥା ପାଇଁ
ମିଥ ଲେଖିଅବ୍ରତ୍ତୁ ମୋଦିବର ମାଦି ଯୋଗୀ-
ରବା ଅଛି ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଲେ ଏବୁ ହେବା-
ର ଅଛି କେତେ ହେବ ।

‘ଏହାକେବେଳେ ଗେଲେ ତୁ ଆଜିରଙ୍କ ହୋଇ’

ଭବରେ କମାନଙ୍କ ନଈରେ ଦିଲପ ଆଧାତକ
ଯାଇବ ଆହା ଏହୁ ସଂଖ୍ୟାଗୁରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ
ଲବାର ଧୂଳରେ ବାପ୍ରେତ ବେଳଜୀବ କାମର
କଣେ ବିନ୍ଦୁମୁଖ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପଣା ସ୍ଥି ଅନ୍ୟ
ସୁରକ୍ଷା ସରେ ଆପଣ୍ଠା ହୃଦୟ କାନ୍ଦୁ ପରିଚ୍ୟାଗ
ବର୍ତ୍ତମନେ ବିହିଦକ ଭାଗାର ମେ ଅରୁ ଗୋଟିଏ
ସୁବନ୍ଧରୁ ବର ହେବେ ଏହିପ ଶବ୍ଦ ବଲେ
ବିବାହରଦିନ ଶ୍ରୀର ହେଲା ଏହ ସମସ୍ତେ ଗିର୍ଭା-
ପରେ ଯାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ବିନ୍ଦୁ କାପ୍ରେତ
ହେଠାରେ ଉତ୍ତର ସୁରକ୍ଷାକ ପ୍ରତିଶ ନ କର
ଭାବର ପରିଚ୍ୟାକୁ ସ୍ଥାନ୍ତି ପ୍ରହଣ ହଲେ ଏହ
ବିଦ୍ୟ ଅନୁଭାରେ ଭାବାକୁ ପୁନର୍ବ୍ୟ ଦିବାହ
ହେଲେ ଭାବ ସ୍ଥା ସମସ୍ତେକ ପ୍ରକାଶମ ଭବରେ
ଆରୁ ଗୋଟିଏ ପୁରକ ସଙ୍କରେ ବାପ କହିଥିଲା
ବିନ୍ଦୁ ବାପ୍ରେତ ରହିପରି ଦୃଷ୍ଟିପାତ୍ର ନ କର
ଭାବାକୁ ସ୍ଥା ବୋଲି ସୁନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରହଣ ବଲେ ।
ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରି ସୁବନ୍ଧରୁ ମେ ବିବାହ ହେବାକୁ
ଯାଇଥିଲେ ମେ ଭାବାକ କାମରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵିତୀୟର
ଦାର ବର କାଳଗରର ତିରପହଞ୍ଚାର ଝାବା
ଡ଼ବି ପାଇଲା ।

୨। ପାରୁମଳଗରଧୀ ଅଞ୍ଚାଦିର କଣ୍ଠଧୀ
ବୋଟିଏ ଅସ୍ତ୍ରୟ ରମଣୀର ହଜାରୀ ସମାଜ
ପଦରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ । ସେହି ରମଣୀ
ଦିନର ଅଲ୍ଲାପରେ ଦେଖିଥାରେ ନାହିଁ, ତମ
ଅଲ୍ଲାପରେ ଜାହାର ଗଣ୍ଠକୁ ମୁଗ୍ଧ କର ଏକ
ଯୋଡ଼ାର ରଖିବାକୁ ହିଏ କିନ୍ତୁମାତ୍ର ଆଲ୍ଲାପ
ଜାହାର ରହୁରେ ମଧ୍ୟ ଦୂର ଜାହାର ଦେଇ ହେ
ଯୋର ଅନ୍ନାର ବୃଦ୍ଧିରେ ମୃଦୁର ଦ୍ୱାରା କେବଳ
କର କର ଅନାୟାସରେ ପଢ଼ିପାରେ ଓ କେ-
କୁଥାରେ ବିଛୁରମାତ୍ର ଅରେବ ବଂମୋଦରେ
ଜାହାର ଦୃଷ୍ଟି ପକ୍ଷୀ ରଚନାକୋରୀରୀଏ ତାକୁବିନ୍ଦ
ମାତ୍ର ଏଥର ବାରଣ ବିକୁଞ୍ଜ ଶୁଣି ବର ପାର
ଜାହାନ୍ତି । ବାହାର ଦେଖିଲେ କଷ୍ଟର ବିନ୍ଦମାତ୍ର
ତଥା ବୋଧନ ଏ ନାହିଁ ।

১৩৪

ବାବୁ କଥାକୃତ ଦାର	ବରତ ବଜାରୀ	ଟ ୫୮
ବାବୁ ଗୁଡ଼ମୋହନ ଯୋଷ	"	ଟ ୧୮
ବାବୁ ଶ୍ରେଦମୋହନ ଗୁଣ୍ଡ	"	ଟ ୨୮
ବାବୁ ହରକୁମାର ମୁଖ୍ୟୀ	"	ଟ ୩୮
ମାତ୍ର ସନ୍ଧାନମୋହନ ଦାର	"	ଟ ୩୮

ଶୁଣ୍ଡ ଏହି ଉତ୍ସବରେଣ୍ଟା ସହି ବନ୍ଦବ ପରୀ-
ମନୋର ବନ୍ଦବପ୍ରକାଶିତ୍ତାରେ ଯଥାଜ୍ଞଦ୍ୱୟେ
ପରିଚାର ଓ ପରାମରଶ ହେଲା ।

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପରିଚୟ

ସାଧୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

४५८

ଶ୍ରୀରାଜ ପିଲ୍ଲାଏଣ୍ଟ୍ସ ହାଉସ୍ୟାନ୍‌ଡିଜିଟାଲ୍ ।

12 2 5

ଅତିମ ଶାର୍ଣ୍ଣକ ମଳ୍ଲ ୫୩
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁହୁ ଘେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବର ପାଇଁ ଜାତମାସର ୫୯

ନେଇ ଅକର୍ତ୍ତ ରହି ହେବାର ବାଠମୋ-
ତୀଛିଥାର ତଳ ଶୁଣୁ ଓ ନଗାନ୍ତ ଅପରିସାର
ହୋଇଥାଏ ଏଯୋଗୁ ବେତେବେ ଲୋକ ବଳେ-
ହୁଏ ଯାହେବଳ୍କ ନକଟରେ ଆଜନ୍ତ ଫିରାଇ
କହି ତଳ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଅବେଦନ
ବସୁନ୍ଧାର ଯାହେବ ପ୍ରମାଣିତ ଏକଷୟରେ
ବାରୁଦମାଟୁର ଯାହେବଳ୍କ ନିକଟରୁ ତାଙ୍କ
ଲେନ୍ଦୁବାର ଅଧେଷ କରାଇଛନ୍ତି । ଏବର୍ଷ
ଅଳ୍ପବୃତ୍ତି ହେବୁ ଏଠାରେ ତଳବକ୍ଷ ଧରେ
ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏ ହରରରେ ପ୍ରାୟ ତଳ
ଧୂରଣୀ ନାହିଁ, ନେଥା ତଳମୋଖାଇଥାର
ଏବିମାନ ଅଧାର ଉହଁର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା
ପରିବର୍ତ୍ତନ କି ହେଲେ ଲୋକଙ୍କର ବନ୍ଧୁର
ହୀମା କି ରହିବ । ଭାରତୀ କର୍ଣ୍ଣେ ବାରୁଦ-
ମାଟୁର ଯାହେବ ଏ ବିଷୟରେ ବୃତ୍ତିତା ନ
ବର କଲେହୁର ସାହେବଙ୍କ ପର ମୁକ୍ତିହୃଦୟ
ହେବେ ।

ଶାନ୍ତି ଦେଖୁ ସୃଜନ ପୂର୍ବେ କହୁଛି ଲେଖା
ମାରଥାଟ । ହେ ନଳିନୀରେ ଅବ୍ୟ ବିଜୁ
ଗାନ୍ଧି ଏକ ଶାନ୍ତି ହୋଇ ନାହିଁ ଦେବତ
ତୁରତ୍ତବ ମଦରେକ ଅର୍ଦ୍ଦର ଅଜନ୍ମ ସୋଇଁ ଓ
ବାଲିରମଳ ଥୁଣ ହୋଇ ଥାବତ ତେବେ ବର୍ଷ-
ଅଶ୍ଵରୁ ସେମାନଙ୍କଠାର ବହୁତ୍ ସମ୍ଭବ ନିଳ
ଥାହିଁ । ଏ ନଳିନୀ ଉଦୟରେ ତତ୍ତ୍ଵିକୁ
ସ୍ଥରମେଣେଥୁ ଉନ୍ନତ୍ତେବୁନ୍ନା ବୁନ୍ଦିନନ୍ଦିନୀ

ପୁଣ୍ୟ ଓ ସରେ ହେଉ କରେଥୁବଳ ନିଯମ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ବୃତ୍ତବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କା
ମାରିବାଗ ବିଷାକ୍ତ ମାନ୍ୟମ ସବୁଧରୁ ଅନୁମୂଳ
କାନ କରିବାରେ ନିୟମ ବରିଅଛନ୍ତି । ସବୁଧ
ସଥାର୍ଥଦୃଷ୍ଟ ଯହି ବଲେ ବୃତ୍ତବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଥାରେ ।

ରଙ୍ଗଶୁଣି ମହିରଙ୍ଗ ନୃତ୍ୟ କିମ୍ବାକୁ ହେଉ
ଥିବାର ଜାରତାକ ଯୋଗେ ସଂବାଦ ଅସିଥିଲୁ
ଛିବୁର୍ବେଳ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ତ ସରେଲ ସାହେବ
ଧନୀଶ୍ଵରର ପ୍ରଥମ ଲତ୍ତ ହେଲେ ; ଲତ୍ତ
ଚେବନ୍ଦସାହେବ ଲତ୍ତ ଦୀର୍ଘବସନ୍ତର ହେଲେ
ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ଅବ୍ଦି ରତ୍ନମଣ୍ଡ କୌତୁଳ୍ୟ ବନ୍ଧୁପତ୍ର
ହେଲେ ; ଅର୍ଲ ମାମଦିବେର ସାହେବ ପ୍ରବିଷ୍ଟି
ହେଲେ ; ଅର୍ଲ ତରବ ସାହେବ ବିଦେଶ ବିଭା-
ଗର ମହି ହେଲେ ; ମାରବୁରସ ଅବଶାଲିଷ-
ବର ଦୁରତବର୍ତ୍ତ ଦୀର୍ଘମରେ କିମ୍ବାକୁ ହେଲେ ;
ଅର୍ଲ ଅବ୍ଦି କାରନାରନ ଉପଦ୍ୟାଗ ବିଭଗରେ,
ମିଶ୍ର ଗେଥର୍ ଦାଢ଼ି ପୁନବିଭାଗରେ, ମିଶ୍ର ର
କ୍ଷେତ୍ର ହେମବିଭାଗରେ ଏହି ଏର ଖୁଅର୍ତ୍ତ
ନର୍ଥବୋଝ ଧନୀରତ୍ନ କିମ୍ବାକୁ ହେଲେ । ଏମା-
କଙ୍କ ମ୍ୟାନ ମାରବୁରସ ଅବଶାଲିଷବରଙ୍କ
ସହିତ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ବିଗେଷ ମଧ୍ୟର ତେବେଳିକୁ ଏହିବି
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଜାହାନ ବିଷ୍ଣୁ ବିଷ୍ଣୁ ଏହିବି
କେବଳ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦୂରାକ୍ଷେତ୍ର ଦୂରାକ୍ଷେତ୍ର

ବରାଅବରୁ ଏହାଙ୍କ ବର୍ମର ଦେଇନ ବାର୍ଷିକ
ଟ ୫୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ।

ଏ ହଗଇରେ ଧାଉଳ ବନ୍ଦି ସେଇଁ ହାତ
ବସାଇବାକୁ ମହୟ ବରାଥରୁ ଉର୍ଦ୍ଦୁ କର୍ଯ୍ୟ
କଲ୍ୟ ପାହେବ ଅଜଳୁ ଅଭଳଳ ଅଧିକାରେ
ଅରମ୍ଭ କରିପେଇଥାରୁ । ହାଟଟି ଗୋଧୁଣ୍ଡ-
ବଜାର ଗୋପାଳ ଚକ୍ର ମଠ ପଢ଼ରେ ହୋଇ
ଅଛି ଏ ଶ୍ରାନ୍ତ ସେ ହାତଗାଁ ଅଛି ପ୍ରଗତ୍ୟ
ଜନ୍ମରେ ପାହେବ ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁ ବୁଧ
ସତକ ଏଥରେ ହମୀର ହୋଇଥାକୁ ଅପାତକଃ
ଭଦ୍ରାମ ସେ ଅଞ୍ଚଳବାସିଙ୍କର ଅନେକ ସୁଯୋଗ
ହୋଇଥାକୁ ଓ ମୟ ହଗଇର ଗୋପ ବର୍ଷକ
ହୋଇଥାକୁ ଧାଉଳ ମେଟି ଏ ଶ୍ରାନ୍ତକୁ କିମ୍ବି
କେଇ ହାର ନାହାନ୍ତି କାରଣ ଯେତେ ମୂଳରେ
ଶ୍ରାନ୍ତକ ବିଶ୍ୱାସାରଥାକୁ ପ୍ରାୟ ଲେତେ ଧକାର
ପଥର ଏଠାର ବାହାରଥାକୁ ସେ ପଥରକୁ
କିନ୍ତୁ ହେବ ମ୍ଲା ଭାବରେ ଫାର ଏବଂ
ଭ୍ୟାବି ହମୀର ହେବ ଅମ୍ବାନଙ୍କୁ କଣା ନାହିଁ ।
ଯେମେହେ ହେବ ଶ୍ୱାସାବ ସେ ଏଠାରେ
ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଗୋବାମ ଓ ପେକାନପର
କର୍ମିତ ହୋଇ ଘେବନ୍ତୁ ବତା ଦାସିବ ।
ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଏ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଖୋଚିବ କଥା
କହିବାର ଅଛି । ହାଟର କଲ୍ପନା ଏଠାରେ
ବହୁବଳ ହେଲା ହୋଇଥାର ଓ ସେଇବେଳେ
ପ୍ରାୟକୁ ମଳାପାହେବ ହି, ଏହି, ଅଛି, ଏହିରୁ

ବ୍ୟାକ୍ ମାତ୍ରକୁ ଥିଲେ ସେ ହାତମେ
ବୋଲିବ କିମ୍ବା ନନ୍ଦର ଦୀର୍ଘ କରିବେ
ଏହ ପରିବଳ ବନ୍ଦାରବାବୁ ମହାଶ୍ଵର ଦେଖିଲେ ।
ଏଥର ବୋଲିବ ଏହ ବନ୍ଦାରବାବୁ ଏ କଣଙ୍ଗର
ଫେନ୍ସୁ ଯୋଗୁ କରିବ ତେବେନ୍ତି ପ୍ରଦେଶରେ
ଅଛି ଓ ଆମେମାତ୍ର ଏବା କରି ଯେ
ଆସନ୍ତି କରନ୍ତୁମାହେବ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ କର ଆପଣା
କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।

ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ୍ର ପବ୍ଲିକ ଏକାଡେମୀ

କଳା ମାତ୍ର କା ୨୦ ହିନ୍ଦେ ଯେଉଁ
ଭଗୋଟି ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏଛି ତହିଁମ ଦେଖା-
ଯାଏ ଯେ ବନ୍ଦବନ୍ଧୁରେ ଉପାର୍କ କୁକୁର
ବନ୍ଦାର ଜଳ ଲାଗି ପଚାର ଥିଲା ।

ଷେଷେଷ୍ଟ—ବନ୍ଦ ଯୋଗାଇବା ମାତ୍ର
ବନ୍ଦିରେ କର ଅଛି କର ହୋଇଥାଏ ଓ
ହେଲେ ମାତ୍ର ମୋହନୀମୁଖ ପାଶୁପତ୍ର ବନ୍ଦଗାର
କିମ୍ବ କେବଳଥାଏ । ଅଧେଳଠାର ବିନମୀବ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ତୃତୀୟ ଯୋଗାଇ ପାଇବ ଉଚ୍ଚ-
ଶିର ବାନ ରାଜକେବ ଗାହୁ ତେବେ କେବେବ
ଆଇ ଥିଲା ଏ କ୍ଷେତ୍ର ମହା ସରରେ ପାଦର
କୋଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ—ବନ୍ଦମାଳ ଏ ପ୍ରଦେଶର ବନ୍ଦ
ପ୍ରଦୟାକିଳ ସାହଁ ଓ ଅଳ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦେଇ
ବନ୍ଦମାଳ ବନ୍ଦ କାହାରୁ । ଏହରେ ପଥର
ଫୁଲମଧ୍ୟ ଆପଣ ।

୧୩—ବଜାର ମାଳ, ରତ୍ନାନ ପଟ୍ଟିରେ
କିମ୍ବା ପଟ୍ଟିରେ ଦିନୀ ହେଲୁ ହେଲାମା ।

ପେହା—ରଷ୍ଟାନ ମର୍ଦ୍ଦ କି ହେଲ
ଯାଏ ।

କଥା—୧ ସହାବରେ ମୁଖ ପଦ୍ମନାଭ
ଜୀବବାର ଦେଖି ଥାଏ । ରମାନ ମହାରାଜ ଏହି
ବ୍ୟାକରା ଦଶା ଦେଖିଲାମାତ୍ର । ପରେ ପ୍ରଦେଶ-
ରେ ଅନ୍ଧମଳ ଦେଇ ଦିନ ଦେଖାଯାଇଅଛି
କିମ୍ବା କର୍ମଚାରୀ ହେବାର ମାତ୍ର ।

କୁଳ—ପୁଣ୍ଡର ଏହିଜନଙ୍କ ନ ନାହାଇଲା
ଯତେ ଅଗ ଆହାର କହିଦୁ ଥିଲା ବୋଲି
କୁଳ ଶାଶ୍ଵତ ଦୟା କ୍ଷାରବିମଳକ ନାହିଁ ଅଛି
କୁଳ କାହାରି ।

ପୁଣି ଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧର ଏକାଙ୍ଗମେତ୍ରର ଲାଗୁ
ଯୋଗନରେ, ମହାପ୍ରାଦ ଦେଶ ଦିବ୍ୟରେ ଯତ
ଦଳିତ ଓ ଅନ୍ତର୍ମାର ଦେଶ ଦେଖି ବିଭିନ୍ନ

କଣେହା । ସେ ଯେଉଁଠିବେଳେ ଯାନ୍ତୁବାଟାରେ
ମାତ୍ରର ଥିଲେ ତେଣୁଠିବେଳେ ବେଳେକ କେବେଳାକୁ କି ଯଦି ହଜର କହିବେ ନିର୍ଯ୍ୟା-
ରେ ଉପରୁକୁ ଦୋଷ କେତେଥିଲେ ସେ କେବେଳା
ଯୁଧର ମାତ୍ରେ ଗ୍ରସକ ଅର୍ଥାତ୍ ଘରେବଳ
ନିବେଳେ ସବୀଏ ଫଳକାଳ ରେ ଜାହାନ ପଢ଼-
କୁଳ ବିଦୁତ ସବାଗେ ଜାଗରିବୁରୁକୁ
କଣ୍ଠରୁ ପଦ୍ଧତିରୁରେ । କେବେଳାନ ନବିନ
ଗୋବିନ୍ଦ ବାବୁ ଚରଣପାତା କୁଳ ପଣ୍ଡିତ ଅତି
ମିଳେ ହାନରେ ରୂପାର୍ଥ କଲେ ବିଶେ ଅଭିନ୍ଦନ
ଅନ୍ୟଥ ଓ ବର୍ଷର ଅନୁଷ୍ମନ । ସୁଲ୍ଲ କମିଟି
ରେପୋଟ ଅନୁଧାରେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ କର୍ମଚାରୀ
ହେତୁ କରିବାକୁ ଅଛି ମେଇ ଯବାଦବିଷ୍ଵ
ଦ୍ୱାଗେ ଗଲବ କଲେ ବିନ୍ଦୁ ଯୋଦିନ ବାବୁ
'ପରେଣ୍ଟ' ପବରୁ ବରଜାପୁ ରେଖି ଦେବାନ୍ତ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରିବାରେ ପଣ୍ଡିତ ଯଜନବିଷ୍ଵ କେବେ
ନିର୍ମିତ ହୋଇ ଆରମ୍ଭ ହାତ୍ତ ପଥାର ଏବରୁ
ସମ୍ମାନ କାହିଁ ସେ କମିଟିଙ୍କ କରିବାରେ ଉପରୁକୁ
ହେବେ କହିଁ ଜାହାନ ଚରଣର ବର୍ଷର ହେଲା
କେ କମିଟି ଜାହାନ ଗର୍ଭାଷୀ କଲେ । ଗୋବିନ୍ଦ
ବାବୁ ଓ କାନ୍ତାରଦିନ ସମ୍ମାନକୁ ବରଜାପୁ ବର-
ଜାରି କମିଟି ଜାହାନ କର୍ମର ବାହାର କରୁ
ଦେବାନ୍ତର ମନ ଦେଇଅଛନ୍ତି । କେବେଳା
ଚାନ୍ଦିର ସବୁ ବହାନ୍ତ ହନ୍ତର ସମ୍ମେତ କରି-
ବାବାଗେ ଅନୁଷ୍ମାନ କରିଥିବାକୁ । ଏଥକୁ
କହେବ ବୋଲିଯାଇ କି ମାରେ ଓ ମେଳାଟଙ୍ଗ
କି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ମାନେ ଏକବ୍ୟପ୍ରେ
ଦିନ ନିଜର ପ୍ରକାର କର କି ପାଇଁ କେବେଳା
ବୋବନ୍ତ ବାବୁଙ୍କ ପକ୍ଷର ବନ୍ଦବ ବିହୁଅଛୁଁ ଯେ
କେ କରିବେ ପ୍ରେସେଟ୍ ପଦକୁ ବରଜାପୁ କୋଳ
ଦେଇଥିଲେ । ଯାହା ଦେଇ ଛାକ ଦେମର
କହ ଦର୍ଜକ ଯେ ଯେହି ଅନୁଷ୍ମାନ ବାଜାରେ
କର୍ମ କାନ୍ତାରଦିନ ମୋଦରେ ହମ୍ମିଟ୍ ଅପରା
କର୍ମରେ ରହିଥାନ ଜାହାନ !

କ୍ଷେତ୍ର ଦୁଇମାହେ କଲେତ୍ରୁର ଶିଳ୍ପିଙ୍କେ ସାହେବଙ୍କ ଜହାନର ଚକରରେ
ପ୍ରତି ବନ୍ଦରରେ ଅଧେଦଳ ବନସରେ ଯଥା;
୧। ଏହି ମନ୍ତ୍ରାଯର କେତେବେଳ ମନ୍ଦିରମାରେ
ମୁଣ୍ଡାଯବାମା ଦୀର୍ଘର । ମାତ୍ର ଦେଖିବୁ କହି
ନେଇଥିଲାଗିଥାରେ ଏହି ସନ୍ଦରେ ଅଗ୍ରତା
ଦୋହରରେ ଯେ ଏହି ଯୁଗରେ ଉପରେ ରହେ
ଓ ଅନ୍ତର ଯାଇରେ ଜାହାର ଅନ୍ତରେପିଲ ଯୋଗ

ନଦୀରେ କରେତ ଯାଏ ଅଭିଷବ୍ଧ ସେମାନେ
ପ୍ରାଚୀନା କରିଥିଲେ କି ବୌଦ୍ଧ ମୁଣ୍ଡିଆର
ଏବଂ ମିହନରେ ନିଷ୍ଠା ଥିଲା ସମୟରେ ଜାଗା-
ରୀ ପରେ ମନ୍ଦିରମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ବିଗ୍ରହପତ୍ରଙ୍କାଳୀ-
ରେ ଅଭିଷବ୍ଧ ହୋଇ ପ୍ରକଳ୍ପ ରହିବ ।

୧) ଯଦୁ ମୋହମ୍ମାନେ ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖ-
ଥିଲାର ମୋହମ୍ମାନର ଏବଂ ମୁଣ୍ଡିଆର ଉତ୍ତର
ଦେମାନ୍ତର ମୋହମ୍ମାନରଙ୍କାଳୀ ଏତ ହେଉଥିଲା
ଅଭିଷବ୍ଧ ପର୍ମିଳାଟ ଶାର ମୁଣ୍ଡିଆର ଓ ସେମା-
ନକର ମୋହମ୍ମାନ ଦିଲା ଥିଲା କେହି ଦରଖାସ୍ତ
ଲେଖି କି ପାଞ୍ଚମା ଶ୍ରେଣୀ ବିରତ ଉତ୍ସବ
ହେଲାର ଅବଶ୍ୟକ । ମୁଣ୍ଡିଆରମାନେ ପ୍ରକଳ୍ପ
କରିଥିଲେ ଯେ ମୋହମ୍ମାନର ମୋହମ୍ମାନ
କର ଏବଂ କେବଳାଗୁଣ ରହିବ କି ହେଲାନଙ୍କ
ବ୍ୟକ୍ତରେବେ ଥିଲା କେହି ଦରଖାସ୍ତ କି ଲେ-
ଖିବ ଏବଂ ମୋହମ୍ମାନ କିମ୍ବା ଜାଗର ନିଶ୍ଚୋଗ
ବଳୀ ମୁଣ୍ଡିଆରମାନେ ଦରଖାସ୍ତ ସଂକାନ୍ତ ଭଲ
ମନ୍ଦର ଦାରୀ ହେବେ ।

୪ ମୁହିବରମାନା ଯେ କେତୋ ଓ ଏବଂ
ବାର ସାହାଯ୍ୟରେ ଗୁରୁତ ହେଉଥିଲୁ ଅଛିର
ମଣିବ ଦେଖି ସମ୍ବାଧରେ ହେଉଥିବ ।

୫ । ତଥମହିମାନେ ନୁହିଅରମାନବର
ଦୟକୁ ଶୁଭମନ୍ୟର ଅଧିକାନ୍ୟବର ଏଥିରୁ
“ଶୁଦ୍ଧାନନ୍ଦ ନୁହିଅର ହାବର ହେ” ଉଚ୍ଚବର-
ରେ ଉଚ୍ଚବର ରହିଛ କିମ୍ବା ସମ୍ବାଧବର

ଶ୍ରୀକାମିତ୍ତବନ୍ଦିନୀର ହେମାନ୍ତକୁ ମୁଣ୍ଡ
ଅରଜାକାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟବା ଭେଦା ।

* । ବରେଇର ଦେଖମାକେ ବାହାରକୁ
ନେଇବୁ ଏହୁ ନ ଥିଲା ଯେବେଳେ ଉପେଷ
ଦ୍ୱୟ ଓ କିମ୍ବା ହେତୁତାର ସମସ୍ତକୁ ରଗରକ
ପ୍ରଦେଶର ବରେ ।

ବିମ୍ବାକୁରେ ମୁଣ୍ଡାରଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ପଦ୍ଧତି କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ।

୧. ପ୍ରତ୍ୟେ କୁରୁପଦିନାକେ ଅପାଳିତର
ଶର୍ମିର ସୂଦା ଏବଂ ମହିମା ଶୁଣିବିରେ
କଳୟ ନ ହେବାପ୍ରତି କୁରୁରୁ ମୁକ୍ତିଆରକ
ପର୍ଯ୍ୟାପନେ ପଦମା ପଦମ କିମ୍ବା ପାଦମେ ।

୧। ମୁଣ୍ଡିଆରମାରେ ମୋହରିର
ପାଇବା ଦାଗର କରିବେ ଓ ଅପରିବେଳେ
ମୁଣ୍ଡିଆରମାରେ ବସାଇ ଦେବେ (ଉତ୍ତର-
ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଫରଖାତ୍ର ଦେବିତାର ଉପେକ୍ଷା କରିବା
ହେଉ ଥିଲା ହୋଇଥାଏଁ ଓ ବୋଧ କରି
ଦେବ ମାର୍ତ୍ତି ।)

* । ମୁଣ୍ଡିଆରଙ୍ଗାର କାର୍ତ୍ତିକ ପରିଶୀଳନାରେ ହେବ ।

୪ । କୁଥିରବର ପ୍ରାର୍ଥନାମରେ ରସ-
ଗଲିମାନେ ହେମାତ୍ରକୁ ସମ୍ମାନ୍ୟଦିବ ଡାବ-
ଅଣିବେ ।

* । ଏହସେ କବେରିତରକୁ ଗାନ୍ଧାରୀ
କର ପାପକୁ ମାତ୍ର କବହ କବେରିତରେ କ
ବାରକାରେ ବମ୍ବିରୁ ନ ଥାରିବ ।

ମୁକ୍ତିଆରମାନଙ୍କ ଦିଲ୍ଲୀପୁର୍ବାର୍ଥଜୀ ଅମ୍ବମା-
ଛଙ୍ଗର ପରିପ୍ରେକ୍ଷାର ଅନ୍ଧାରେ ବୋରୁଥାଇ ।

ବମେରରେ ପାରଶୀ ଓ ମୁଣ୍ଡଲମାନମାନକୁ
ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଗ୍ରାସ ବିବାଦ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା ।
ଜହାର ବାରଣଟି ଯାହା ପତ୍ରାଦିପଥର ଅବଗତ
ହୋଇଥିଲୁ ଜାହା ଥର ପାନାନ୍ୟ ଅଟର କିନ୍ତୁ
ତଥାର ବିଷମ ଉପାତ୍କ ଘଟିଥିଲା । ହେ କାରଣଟି
ଏହି ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରମାସରେ ମହିନେରେ ବାର
ପାନରେ ଜଣେ ପାରଶୀ ମହିନେରେ କୁଳକ-
ରିଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣେ ପୁଷ୍ପକ ରଚନା ବର
ଜହାରେ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ମହିନେ ଅପରା
ବେଷଣାର ଗୋଟିଏ ପୁଷ୍ପ ଜାତ ବନ୍ଧୁରୁକେ ।
ଏଥରେ ବମେରୁଣ୍ଡର ମହିନାକ ସଂଦାୟର
ଭାବ ମନୋବେଦନା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ଓ
ସୁଲକ୍ଷଣ କରିଗନ୍ତର ପିବଟକୁ ମେତେ ଲେବ
ଆଇ ଏକଥା କଣ୍ଠରବାରେ ଡକୁ କିମ୍ବାକୁ
ଜାହା ଅଜନ୍ୟ ଥିଲାର ଜାଣି ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ
ସତର୍କ କରିଲୁଲେ ଓ ଘେରେ ପୁଷ୍ପକ ପାଇଲେ
ଜାହା ତିକ୍ତ କଲେ । ସରସବୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଶ ୧୦୦ ରୁ
ପୁଷ୍ପକ ଶପା ହୋଇଥିଲା ଓ ଜହା ମଧ୍ୟରେ ଏ
ବନ୍ଦୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ ୧୫୦ ରୁ ବନ୍ଦୟ ହୋଇ
ଯାଇଥିଲା । ସେ ସବୁ ପାଦ୍ୟ ଗଲେ ସବୁଦୟ
ପୁଷ୍ପକ ଏକାବେଳରେ ନିଷ୍ଠ କରିବାପାଇଁ ସକଳ
କରିବନର ପ୍ରତିବାକ୍ତାଙ୍କ ଅନମନ୍ତ ହେଉ-
ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏତିବରେ ମୁଣ୍ଡଲମାନମାନେ
ବନ୍ଦୋଷ ହେଲେ ଜାହା । ଜଣେ ଆରଣ୍ୟା-
ଶ୍ଵର ଲୋକ ଜାହାଙ୍କ ଥିଲୁ ଏଥର ଅପରାନ୍ତ
ବଜାଯାଇ ଏହା ଜାହାଙ୍କ ଅବହିଁ ହେଲା ।
ଏଥର ପ୍ରତିବାଦ ସାମବାଧୀର ହେଲାନେ ଗୋ-
ପନ୍ଧରେ ପଲବନ୍ତ ହୋଇ ଆରଣ୍ୟାନ୍ତକୁ ସଞ୍ଚାର
କରିବାରୁ ସ୍ଥିର କଲେ । ଫେରାକୁ ଏକଦିନ
ମୁଣ୍ଡଲମାନମାନେ ଆଜି । ଶର କରି ରାତିଥିରୁ
ଆଶରୁ ଲକ୍ଷାରୁଲେ ଓ ଯେ ଯାହା ଅତ୍ୟାକରନ୍ତି
ଜାହାମେହ ଆରଣ୍ୟାନ୍ତକୁ ନିତ୍ଯ ଦେବାଗୀରୁ

ସାପାହିକସଂବାଦ ।

ଗର୍ବପ୍ରାହରେ ଏ ହରିର ଦୁରସ୍ତାନରେ
ସର ଘୋଡ଼ିଯାଇଥାରୁ ଉଚ୍ଚମଧରୁ ଦକ୍ଷିଣତା-
ରୀର ଏରାଘୋଡ଼ରେ ହେବଳ ଅଛେବ ଏର
ନାହିଁ ହୋଇଥାରୁ ଏମନ୍ତ ଜୁହେ ଅଛେବସୁରେ

କୁର୍ବନ୍ଦୁ ମୁଁ ଅଣ୍ଟିଦେବତାଙ୍କର ଗର୍ଜୁ
ଦୋଷସହି । ପୂଜିଥିଲୁମଧ୍ୟରେ କୁର୍ବନ୍ଦ ଯୋଗୀ-
ଯଶ ବଜା ପୁଣ୍ୟ ବଳୀ ଆହୁ । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ-
ଯୋଗୀ ବାଜନାବରେ ହେବନ୍ତରୀ ଜହୁରେ
ବେବର ଗୋଟିଏ ଧର କହୁ ଖୋରାକାର ।

ଅଦିଶ ଗ୍ରାସୁକୁ ପବନସାବାହେବ ଜମିଷୁର
ମଧ୍ୟରେମ୍ବୁ ଫେରାଯିଥାର ଦିଥ ଆହୁ ।

ବାକୁ ସ୍ଵର୍ଗତିନାଥ ବଦେଖାପାଞ୍ଚମିର
ଚରିତ ଧର୍ମରୂପ ଯେଉଁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ-
ଥିଲା ତର୍ହେବୁ ବାଗଟ ସନ୍ତତକୁ କ୍ଷେତ୍ର ବେଦିତ-
ହାଙ୍କ ନବତକୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଏ । ସେଠାରୁ
ଯେହାର ଅନ୍ଧ ଯହିବ ସେତେବ ହେବ ।

ଅମ୍ବେଶାରେ ପୁଣ୍ୟ ହୋଇ ଲେଖିଥିଲୁ
ଯେ ବନ୍ଦଦେଶର ପୂର୍ବିକ ଦନ୍ତବୃଦ୍ଧଙ୍କ ବଠିଲ
ହେଉଥିଲେ ଦେହାର ଓ ଦେଶପ୍ରଭାର ଜାଗର-
ଜାଗର୍ତ୍ତର ଲୋକେ ଅନାହାରରେ ବିଭାଗୀ ଦୂର-
ଗାରୁ ପ୍ରାସ୍ତ ଦେଲେଣି । ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ସର୍ଜି-
ତେ କଲସାହେବ ବକ୍ତୁମେଣ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ ଉତ୍ସାହ-
ଜାଳ ଅଚକାର ଘଟିଲ ଓ କରୁବିନ୍ଦ୍ରପେ ଦୂର୍ଗଣ୍ଠ-
ପାତର ପ୍ରାନରେ ରହ କଲାହ ବରେଥିଲାନ୍ତି ।
ଏହାଙ୍କ ବାର୍ଷ୍ୟରେ ସମ୍ପ୍ରେ ସନ୍ତୋଷ ହେବାର
ଦେଖାଯାଏ ।

✓ କରୁନ ଜଗହନାଥାପାଞ୍ଚଶ ଦାମଦେହ ପ୍ରତୋ
ସବୁଳ ପ୍ରତ୍ୟ ବାରକ ନେବର ଅଭବନ ଅଧ-
ିଳ ସନ୍ତୁଜନମାତ୍ରରୁ ଯେଉଁ ଧାରନ କାହିଁ ବୋଲି
ଦୂର ସନ୍ତୁଜରୁ ବନ୍ଦବନ / ପାଥାର [ପାରିଦଶ୍ୱ]
ଶୋଇଅଛି । କି କୃଷଣ ବିଷୟ / ଏତେବ୍ଦୀ
ଧନବନ୍ତ୍ର ନନ୍ଦରେ ଶୁଣ ଏମନ୍ତ ପୁଣୀ
ଅଛନ୍ତି ।

ହନୁମେଟ୍ ଅପାର ଅବସର ହେଲୁ ଯେ

ଅମୃତାକବର ଦେଖନ୍ତିର କହିଏଇ କରିବ
କାମନବର ମାତ୍ରାଧିକାର ହୋଇଥିଲା
ଏହରେ ତର ମହୋପରିବର ଯେ ଦେଖ
ଜାଇ ହେଉଥିଲା ଅମୃତାକବର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଗୋଟିଏ ହେଉଥିଲା ।

ବିଜୁଳି ତାରଟାଇଯୋରେ ତଳ ଲାଗି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ପରିପଦ୍ମ ଯଥା—
କାତରେଇ ଶାହେବଙ୍କ କଷ୍ଟପା ପ୍ରମତ୍ତ ନନ୍ଦା-
ଭଣି ପାଇଁ କେତେବେଳେ ।

କୁଳ ପର୍ମେଶ୍ଵର ସନ୍ଦର୍ଭମାନଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ ବେଷ୍ଟହୋଇଅଛି । ଏହିବ୍ୟବ୍ସାୟକ କୁଳ
ରେ ମହୋଲର କୋଇଅବ୍ଲେ ଯେ ଏହି
ମଧ୍ୟରେ ପରମନ୍ ଉଦ୍ଦିନ ଉତ୍ସବ ସମ୍ମେହ
କୁଠା ପରମ କଣ୍ଠ ମନ୍ଦିର ହୃଦୟରୁକୁ
ଜୀବ ମନ୍ଦିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ମୟରରେ ଏହି ମାହରେ କଷା ଶୋଧାଇ
ଚୋଇ ଦେଖାଇ ଅଛେବ କହି ଯାଉଅଛୁ ।
ପଞ୍ଚମାତ୍ର ତା ୧୫ ଦିନରେ ଥୋଠାରେ ଏହି
ଶୋଧାଇ ହୋଇଥିଲା ।

ଦେଖିଲେ କାଳର ଅନ୍ଧରେ ହିମେ
ଦେଖିଲେ ତ୍ରୈୟ ଦିନର ମହାବିହାର
ଦେଖିଲ ଅଥବା ୪ ୨୦୦ ଲାଦେବରୁ ଅଛି
ଦେଇ ଅଛନ ।

ବ୍ୟାକର୍ କାମ୍ଳର ବନ୍ଧୁଙ୍କେ ସବ୍ବ ଲାଗି
ଦୀର୍ଘ ସବ୍ବକୁଟେ ହଜ୍ଯ କମ୍ବଳ ଦେଖାଇ
ପାଇ ଯାଏଛୁ । ଉଠିଦାନ ତେବେଷ୍ୱୟ
ଦୋହରୁ ଯେ ଏଥର ବେ ଗୀତ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ
ଧରେ ଏମନ୍ତ ଅର୍ପ ଦେବନାହିଁ ନାହିଁ ଏଠା-
ହେ କେବୁରେ ତାହାଙ୍କୁ ବମେଷ ପ୍ରଦେଶ
କିମ୍ବ ।

- 299 -

ମାହେର ଶୟାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀପାତ୍ରୀ ।

ଅସବେର ବନ୍ଦିଯୁକ୍ତ ହାତପ୍ରେରଣର
ପିଲୁ ପାଦୁ ମଧ୍ୟଦେଶର ଗୁଡ଼ ମାନ୍ୟବଳୀ
ପ୍ରଥାର ବନ୍ଦିଯୁକ୍ତ ବାସତ୍ତର ଶୁଦ୍ଧତାନିର୍ମାଣ
କରିବା ପାଇଁ ଏହା କିମ୍ବାରୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବାରେ ହେବେହି ହୋ ତେଣୁ କିମ୍ବାର
କେ ଦିଲାଇ କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବାରେ ଏ
କିମ୍ବାରେ ଯେଇଁ କୁଳ ଅନେକଙ୍ଗର
ହେ ଯାଇବେ କିମ୍ବାର କୌଣସି କିମ୍ବାର
କୁବାନ୍ତ ଅସବେର ଏହା ପାଠକର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ନମୋଦିକାନ କମିଶେ ଅଛନ୍ତିକଷେ

ତେବେରେ ପ୍ରଥାତ ଦେଇଲାର ଶାହେବଙ୍କର
ବନ୍ଧୁଭାଇ ଶାଶ୍ଵତ ନମ୍ବେ ପାଇଲାର ହେଲା
ଏହା ଅପରାଜ୍ୟ କଳ୍ପନାକୁ ପଦେବିବଦେ
କରେ ଶାନ ପାଇ କରିବା ହେବେ ।

ତଳାପଦ ହୋଇଯୁକ୍ତ ପ୍ରାସାଦ ମଧ୍ୟାନ୍ଧି
ଗ୍ରା ମନୋଧର ହିଂଦ ଦେବ ବାହୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତର
ମୋଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥୋଇ ସର ବନ୍ଧୁକେ
ଅନୁଭବ୍ୟତ୍ତ ପଠନେ ଦୋଷଥିଲା ।
ମହାଶୂନ୍ୟ ମନ୍ଦମାର୍ଗର ଗାଳ ମଧ୍ୟରେ ଶା ଦେ

ଏହି ମୋରୁଙ୍କ ନିଅପ୍ରଦେଶସ୍ଥ ଶିଳ୍ପ କରି
ପାତାର ପାତାର ପାତାର

Digitized by srujanika@gmail.com

୧ ମ । ମହାମାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ପ୍ରଦେଶରୁ ଶିଖ
କଲିଗନ୍ତର ଘାହେବ ମହୋବୟୁଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧମନ୍ଦ
ତ୍ରସ୍ତକ୍ଷେତ୍ରେ ପମାଦିର କରଣାର୍ଥ ଏକଥାର୍ଦ୍ଦ
ଫିଲିତେରୁ ବଜାମାନଙ୍କର ଏହି ଅନ୍ତରୁ ଜଳ
ପମାକ ପଞ୍ଚର ଏତମୁକ୍ତ କୃତକ୍ରତା ପ୍ରକାଶ
ବର୍ତ୍ତାପାଇଛି ।

ମୁଁ କଜନିଗାସଙ୍କ ଥୁଲେ ଗୁଡ଼ା ଥିବା
ଅମୂଳାରୁ ପରଶ୍ରବ୍ରତ ବଶୁଷ ହେବାର ଏବଂ
ଅନୁମାନଙ୍କର ବିଦେଶ ସୁଖଦାୟକ ଯେ କେ
ଗାନ୍ଧୀ ମହାଗଣୀଙ୍କ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ମହୋତସ୍ଵର
ଦୟାକରତବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁର୍ଧ୍ଵନା ହର ଜୀବାନର
ମହାଗଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସହଜରୁ ଓ ପ୍ରାପର ପର
ବସୁ ଦେବାର ଦଶମ ଅଠ୍ଟି ।

କ୍ଷୟାମରହୃଦୀଶମାନଙ୍କର ବଳ ଦୀର୍ଘ ବ୍ୟାଧିବି
ଜରରେଣୁ ମାତ୍ରର ସହିତରେ ଅମୂଳନଙ୍କର
କେବେଳେ ପମ୍ପି ଥିଲୁ ହୋଇଥାଏ । ଏହି
ହମଦିଲେ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶିତନ, ମନ୍ତ୍ରବିନ୍ଦୁବ
ଦୂରାଧିକ ପରେତରେ କରନ ତ୍ରୈୟ, ଶାଠାନ
ସୁରାତିକ, ଲକ୍ଷମ୍ଯ ପ୍ରଚଳନ ହୋଇଥାଏ
ଅମୂଳନଙ୍କର ମୂଳପ୍ରକାଶ ଥିଲୁଥାର କୌଣ୍ଡଳ
ମାନପେକ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗ୍ରାହକି ଏହା ବଣିକ
ଦେବାଧି ଥର ଉତ୍ସାହ ସମ୍ମର୍ତ୍ତମାନ ଶିଥୁ
ରୁ ଯେତେ ପରିପାତ ଏହିମେ ହେଉଥାଏ

କଥା । ପରିବାର ହବୁ ପରିଷରୀ ଦେଖିଲୁ
ମନୋଦୟର ପତଳର ଗୁଡ଼ିଛୁ ଅନ୍ଧାଦେଶ
ଅନୂଜନର ମାନ ପରିଧିର ବୁଦ୍ଧି ସହି
ଅନୁମନର ପଦାପୁର୍ବ ହମ୍ମେରି ସମ୍ମାନକାରୀ
ମନ ଉଚ୍ଛବି ହୋଇଥାଏ ।

* ୧ । ଯେଉଁ ସୁର ଅମ୍ବୁମାକେ ପମ୍ବୋ
ଦର୍ଶାତୁ ଜାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣମୁଁ ଛାଇ ଆଜି ଥିଲା
ଯମରେ ଅମ୍ବୁମାକୁ ଏହା ଗନ୍ଧର ହଜାଇଲା

ପରିବର୍ତ୍ତରେ କାନ୍ଧକଳା ଥର ଥର୍ମ ପକ୍ଷରେ
ଅନ୍ତର୍ମାଳାଙ୍ଗର ସମ୍ମାନ କଣ ରଖା ଦୁଃଖରେ
ତାଥାକୁ ପଢ଼ି ଥାଏ ଆବଶ୍ୟକ ଥାଏ ।

ତେଣୁ । ଅପରାହ୍ନ ପରେ ସମ୍ମାଦର ଏମ୍ବୁ-
ହେ କିମ୍ବା ଏହି ଅଗ୍ରା ପ୍ରଜାପ ବରତାକୁ ମଞ୍ଚ
ଦେଇ ଉଦ୍‌ଘଟେ ଯେ ଅମୃତାନନ୍ଦ ମନୀଳରେ
ଅପରାହ୍ନ ଯତ୍ନଧର ମନୋମୋହ ଅଛୁ ଜାହା
ଅପରାହ୍ନ ବାର୍ଷିକ ବରତ ବାର ଦୂରି ଦେ-
ନାରହେ ଅଛୁ ପଥର ବୃକ୍ଷ ସେଇଥିବ ଏହି
ରତ୍ନର ଅମୃତାନନ୍ଦ ବଳରକୁ ଓ ରତ୍ନାକା
ଦିଗବର୍ତ୍ତିରା ଦୂରି ଦର୍ଶିତ ହେବ । ଅହ ପର-
ବାରରେ ଅପରାହ୍ନ ଶୁଭଗମନ, ଅମୃତାନ-
ନ୍ଦର ରତ୍ନାକାଂକ୍ଷାର ପ୍ରମାଣ ସୁଧା,

ପ୍ରାଣପ୍ରୋତ୍ତି ଓ ଅନ୍ଧଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଅଧିକର ଚିରକୁରତ୍ତ ଏହି
ବିମୃଦ୍ଧ ବାବ ।

ଗୀ ୨୭ ରଥ ମାହେ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ସଜ୍ଜ ଧ୍ୟାନ୍ୟଷ୍ଟିକା
ମହାବୂକେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଲାଧରସିଂହଦେବ ବାହାପୁର
ଚନ୍ଦ୍ରକେ ସେହିକଥା ।

ପ୍ରଥାତ ବିନିସନରୁଷାବେଦଗାହାମୂର ବିଶେ-
ଷ ତୋଷର ସହି ଉଚ୍ଚୟ ପଥ ପଥ କ୍ରମାଣୁଷ
ସ୍ଵକ୍ୟ ଉପାସନାର ଜାଣିଥାଜ ବର ପ୍ରଦୂର
ପ୍ରମଦାତାମୟ ବଗନାସୁରରେ କ୍ଲାମାନଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣ
କଲେ ।

ଯଥ । ଅପଣମାନଙ୍କର ଶୁଣୁଛନ୍ତି ନିଜ-
ଦିନ ଚକ୍ର ବିଷୟରେ ଗ୍ରାମପ୍ଲମହାବିଶ୍ୱାଙ୍କର
ବିମ୍ବବ୍ୟାପକ ବସା ଉତ୍ସବରେ ସନ୍ଦେହମାତ୍ର
ହାତୁ । ଏହି ଯେତେବଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପଣମାନେ
ପଞ୍ଚ୍ୟ ସୁଧାରନ କରି ପ୍ରଜାଧାରନ ବର୍ତ୍ତନବେ
ତେତେବଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପଣମାନଙ୍କର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ-
ତାରେ ହସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ହେବ ନାହିଁ । ଯାହି ।

NOTICE.

SCREW STEAMER 'CARLEW'
from Chandbally to Calcutta

and *vice versa*
rates of Passage money &c.

apply to

HONOLILI MITTEIS
Cuttack Agent for
S. S. "Carlew."

ଏହି ଜାତିକାରୀ ବା ଦେଶକୁ ଦର୍ଶନ ପର୍ଯ୍ୟା-
ବଜାର ଦୃଶ୍ୟରେ ବ୍ୟାକାରୀ ଯୋଗନଧରେ
ମୁଦ୍ରଣ କରାଯାଇଛି ।

১০

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲେଖ । }

ପାଇଁରୁ ମାର୍ଗ ସହପାଠ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ | ମୁ | ଚେ ଦୀର୍ଘ କଥପାଠ୍ୟାଳ ଗରିବାର

{ ଅଶ୍ରୁମ ବାଷ୍ପକ ମଳ୍ଲ ୧୫
ଦର୍ଶନ୍ମୁଖ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟମଳ ଘାଁର ଜାତମାୟଳ ୧୯୫

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣ ଅଜନ୍ମି ପୁଣିତ ଦେଖୁ
ଯେ କୁବକେହୁରସେ ନଗୁଗାରୁଥ ଭଲେ ଜଣେ
କଞ୍ଚକୁର ପ୍ରାଣ ହାର୍ଷ ଓ କଣେ ଅସାଧନ ହୋ-
ଇଥାରୁ । ମୋବର ଶୁଭ ହେତୁ ବେଦାଵାଙ୍ମ
ସମୟରେ ଚରିତଗବ୍ୟକ୍ତ ପତ୍ରଗଲେ କଣବ-
କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ପାଦକ ବାହୁଦୂରମୁଖ ଅତି ଅକ୍ଷେତ୍ର-
ସେ ସେହିକ୍ଷଣ ପ୍ରାଣ ଡ୍ୟାବଲମ୍; ଅଜ୍ୟକ୍ରମବର
ବେଳ ଧାର ଉପରେ ଚକ ଗଳିଦେବାର ଗଢ଼ି-
ଆର ଭଲଗୋତ ପ୍ରାମ୍ଭ ବିକ୍ରି ହୋଇଥାଏ ।
ଏବେଳିର ବନ୍ଦବାର ଅଜା ଥାଏ । ଏ ଯାଧରେ
ପୁଲିର ପେଥଳ୍କ ପ୍ରବାଗବରବାର ଶୁଣାଯାଏ ।
ହେମାକେ ବଜର୍ତ୍ତ ଗୋର ଅକ୍ଷି ଦିବାରଣର
ଯଥାଦିହର ଉତ୍ସାହ ପୂର୍ବର କରୁଥିଲେ ବି ନ
ଏବିଷୟ ଉତ୍ସାହପେ ଭବନ୍ତ ବରବା ପକାଯେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଉର୍ଧ୍ବକ୍ଷଣକୁ ଅନ୍ତରେଖ କରିଥାଏ ।
ଏ ଦୃଶ୍ୟରେ ଯଦି ବାହାର ଦୋଷ ପ୍ରକାଶ
ହୁଏ ତାକୁ ସମ୍ମତ ଦୟ ଦେବାର ଦିନକ ।

ଏ କବିତାରୁ ଧରାଇଲେଇ ସୁନ୍ଦରଶୀର ପଢ଼ି
ରହାଇ ହସିଲେ ବାଜୁ ଫଳକରୁର ଗୋମର
ପରିରେ ଦେଖେ କହିଲେ ତଥା କେହାପାଇଁ
ଯବୁଧିଟ ଖୋଇ କାହାରିମୁକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଲାଗି
ଅଛି । ଯେଥା ତଥା ସବୁ କିମ୍ବା ଆହୁମ ଗ୍ରାମକୁ
ଦେଖି ଯାଇଲେ ତଥାରେ ଥାରିଲୁ ହେଲେ
ଯା ମାତ୍ରାକୁ ଧାରି ମୁଁ ଅଛି ପଣ୍ଡିତ ତେ-
ମହି ଶା ଯନ୍ତ୍ରିବ ତଥା ଦେଇ ଏ ଶାର୍ଷ ମେହି

କରିବେ । ଅମ୍ବେଳାରେ ରତ୍ନା ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ ବିହୁ
ଅସବ ବ୍ୟୟରେ ଭଲ କର ଧରିବାର କର
ଦେଲେ ଧରିବାରଙ୍କ ପ୍ରାଚୀଣାଟି ଭଲ ରହିବ ।

ଓଡ଼ିଆ ପୋକୁ ଅଫିସମାନଙ୍କରେ ତେ-
ଲେଖୀଏ ହେଉଥିଥିଲୁ ବିଯୁକ୍ତ ବରଗାର ଯେଉଁ
ଅଜ୍ଞ ହୋଇଥାଏ ତହିଁ ସଖିବରେ ତଣେ ପଦ-
ପ୍ରେରବ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ବାର୍ତ୍ତାର ବିଶ୍ଵର
ଚ ବର ସବୁ ହୁଳରେ ଏଥର ପରବର୍ତ୍ତନ ବଳେ
ଅନେବ ଅହିସ୍ତୁ ଦର୍ଶିବ । ଯେ ସବୁ ଅଫିସରେ
ଅନେବ ଚିଠିପଥ ଯାତାଯାତ ହୃଦୟ ସେ ସବୁ
ସ୍ଥଳରେ ହେଉଥିଲୁ ରଖିଲେ ଅନେବ ଗୋ-
ଲମାଳ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । କର୍ତ୍ତୃଗଣୀୟଙ୍କ
ଏହର ବିଶ୍ଵର ବରବା ଉଚିତ ।

ଏମନ୍ତ କହିବାକ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଏ ଜଗ-
ରର ଛେବେଣିଥିବା ବରିଷ୍ଠ ଓ ଗୋଟାଳା
ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସୁର ଅଛି ହେଠାରେ ଶାମା-
ନ୍ଦନୀଷ ତତ୍ତାଙ୍କ ହେଲାଅଛି । ରଷ୍ଟରେ ଏହାଙ୍କ
ମହିଷ ସେ ବାହୁରେ ବରୁ ପ୍ରଦ୍ୟ କେଇ ଯାଇ-
ଥିଲେ ପୂର୍ବ ନିକଟରେ ଉତ୍ତାପତ୍ତ ବାହାର
ଲୁଟି କିଅନ୍ତି । ଏହି ପୂର ତତ୍ତ ଚଟନାର
ବଥା ଅମ୍ବେଲାକେ ଶୁଣିଅର୍ତ୍ତ ମାତ୍ର ସେ ଏହି-
ଶାମାକ ହେବେଣ୍ଟିର ବଜ୍ଯ ବହୁ କି ଧାର୍ଯ୍ୟ ।
ପୁରୁଷବନ୍ଦନ୍ତରେ ଏହିଧରେ ମୁକ୍ତି ବନ୍ଦନା

ପାଇଁ ଅମ୍ବେମାନେ ବିଗେଷକୃତ ଅନୁବାଦ
କରାଯାଇଛି ।

ଗର୍ବ ପ୍ରବାଣିତ ଭେଗା ଘେଟୁ ଅଛରେ ସବୁ
ବାଲ୍ପ ଜାଳର ବାର୍ଷିକାରାତ୍ର ବନ୍ଧୁପରେ ଗୋ
ଦେଖିବାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମେହାପାତ୍ର । ତିଥି ଲାଭଜୀ
ଅଭିପ୍ରାୟମାନ ପ୍ରାୟ ସାଧାରଣ ମତ ପରେ
ମେଲ୍ଲ ଅଛି ଓ ଜଳବର ଠଙ୍କା ଯେ ଅଭିନ୍ଵ
ଅବାୟ ହେବ ଏବା ସବୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବାନ୍ଧିଲୁ
ହେବଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଗ ବରାପାତ୍ର ଶୁଣି
ଅଭିନ୍ଵ ଅଚନ୍ଦନ ହେଲୁ । ମେଦିନୀରହିଁ
ଗର୍ବବର୍ଷ ଜାଳକଳ ଯୋଗାଇ ପାଇଲା ଜାହାଂ ଓ
ଏମନ୍ତ ଜଣାଗଲୁ ଯେ ବୃଦ୍ଧି ଉଣା ହେଲେ
ଜାଳର ଅସ୍ତର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଜଳ ଉଠିବ ଜାହାଂ
ଓ ଯେପରିମାଣରେ ଜଳ ଯୋଗାଇ ପାଇଲା
ରବ ଜହାଂର ଅୟ ଜହାନିଲ ଗର୍ବାର
ନିଅଣ୍ଟି, ଜାଳର ରକ୍ଷଣାଦେଶର ବ୍ୟୟ ବାହୁ
ଅସିବ । ଏହରୁ ଯେ ବନ୍ଦୁଭାଷେ ଯଥାର୍ଥ
ଏଥରେ ବନ୍ଧୁ ସନ୍ଦେହ ଜାହାଂ ଓ ଗରାଯାଇବା
ପାଇଲେ ଏଠାରେ ମୁଣ୍ଡ ପରମାର ହେଲା ।
ବେଦ୍ରୂପଢ଼ା ଜାଳର ଅନେକ ମେଲ କରୁନ୍ତି
ଧରୁ କର ଜଳ ପାଇ ନ ଥିଲେ ବେବଳ
ଯଥା ସମୟରେ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ସେ କଥା ବକୁ
ବୁଝି ରହିଲ ମେହାରେ ଭେବେ ଘୋଲଯୋଗ
ଦିପତ୍ରିତ ହୋଇଥାନା ।

ଭାବୁ କେଇପୁଣ୍ୟ ଅବମର ହେଲୁ
ଯେ ମନ୍ଦିର ହେଠ ଗୋଟିଏ ଦେ ଆପଣାର
ବ୍ୟାପ ସାମୀ ପ୍ରରକାରିତା କାହାକଥିରଣ୍ଣେ
ବୃତ୍ତାବଳୀର ଲୋଭିତ ମନ୍ଦିର ଏ ଅଧିକାନ୍ତି-
ମାତ୍ର ଅର୍ପଣ କରାଯାଇଛି । ବରଷାନ ତଥେ
ବସନ୍ତ ଅନ୍ତିମ ତଥା ଅଶ୍ଵି ଓ ମନ୍ଦିର ମର୍ମ
ମୁଦ୍ରିତରେ ଏହାର ଚାଲ ଦେଇ ଦେଇ । ସମ୍ମୁଖୀ
ଅସ୍ତ୍ର ଏହିର ମୂର୍ଖ କୋଡ଼ିର ନାମ ଠକା ଓ
ହେଠ ମହାପ୍ରସାଦ ଜାହା ହମ୍ମି ଅଛି ଦେଖା
ଇତ୍ତାହା ହମାର୍ଯ୍ୟ ସବାବେ ଥାର ଦେଇବାରୁ ।
ଶାମୀ ଭାବାର୍ଥୀ ଥାକୁରାର୍ଥୀ ପରପ୍ରାଣୀମଧ୍ୟେ
ତଳବା ଉଠେବ୍ୟରେ ଏହାର ଚାମଣୀ ହେଉଥି
ଦେଇ ଦେଇ ତଥା ମାରଫତଦାର ହେବା
ଦେଇବାରୁ ଓ ଜାହାରହିବା ଧ୍ୱନି ଓ ଗର୍ଭର
କଷ୍ଟମର ପ୍ରକର କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇ ହେବାରୁ ।
ଏ ଅନ୍ତିମ ହମାରାଧାରିତର ମନୋମତ
ହୋଇଥାଏ ଓ ସାମୀ ଭାବାର୍ଥୀ ଦେଇ କାହା
ଶ୍ରୀ ନେବ ଭାବା ନାହିଁ କୋତ୍ତାର ପ୍ରକାଶ
ଆଇଥାଏ । ତେବେଳ ମଠମାନେ ଯେବେ
ଦୁଇଅନ୍ତରମେ ଅପଣା ଦେଇବ ଧ୍ୱନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନ ଦେଇ ଦେଇବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମାରଫତଦାର
କଷ୍ଟର ରେ ଥାଇ ହେଉଥିର ହତ୍ୟକହାର
କଷ୍ଟରେ କଥା ଶୁଣାଯାଏ ଓ ଯେତେ ପକାଇ
ଅଧିକର୍ମ ଦେବାର ଅନ୍ୟଜାତରେ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଥାଏ ଯେ ସବୁ କୁଳକହାରମାନଙ୍କା ।

ବନ୍ଦିମେଷ୍ଟଙ୍କ ଧର ଦେଖେ ମୁଁ ତାଙ୍କ
କହିଲୁ କୋଟିର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେଉ ଦେଖି-
ବାବେ ଅପାରାହ୍ନ । କେବୁ କଥରେ ଯାଠୀ
ପ୍ରକାର ଅଳ୍ପ ଅବାସ ହୁଏବ ବର୍ଣ୍ଣରେ
ଅନୁମେଧରେ ବନ୍ଦିମେଷ୍ଟଙ୍କ ଧରିବା
କରିବାର ଯାଠୀମାତ୍ରେ କାହିଁ କାହିଁଛବି
ଅଗାମ ଦିନ ଏ କବାତୁଳ ଧରେ ହୁଏବ
ନୂହି ପତ୍ର ପତ୍ରର ଦେଖି ଯାଇବା । ଆ-
ଦ୍ୱୟମାତ୍ରେ ମୁଁ କହେନ କଥା କରେ କେ-
ବେ କୁଟୁମ୍ବ ପତ୍ରର କରିବାକୁ ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତାମାତ୍ର
ଦ୍ୱୟକୁ ଯେ ହେବାର ତା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମାତ୍ର ସତ୍ରକ କରି ଦେବ କର୍ତ୍ତାମାତ୍ରର
ବାଦ ଘରମୁଁ ପାଇଁ ଯୋଜନାରେ ଦେବମାନଙ୍କ
ଅଞ୍ଚଳୀ ପରିଚାରକ ହୁଏବ ଯାଇବା କାହିଁ
ନାହିଁ ଅଛି । କବା କବା ଦେବ କାହିଁ
କାହିଁ କହାଇ । କହିଲୁ ମୁଁ କଲାକ ମାତ୍ର

କୁ ମିଳବ ମାହଁ । ଜାହା କୌଣସି ବୁଲଦେ
ଦେବ ବୁନ୍ଧବାର୍ ପୁନଃକୁ ଦଥୁଏ । ଫୁଲର
ବର୍ଷିରମାନେ ଏହାର ବସୁର ବରେ ନବର୍ତ୍ତି
ମେଘର ଥୋଗ କଣ ? ଯେହି ମାନେ ଅଟେ
ନେମିଏ ଶାହାର ପାଇ ସୁତ୍ରବ ବନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୁ
ଜାରୀ ଉପରେ କଲ ଗଠାର ଦେଇବହୁର
ଜାହାର ପୁନ୍ଧବାର ପାତ୍ରଗୋଟିବ ଦଥୁରା ଏ
ଯେହି ମାନେ ଅନ୍ତରୀ ବ୍ୟଦରେ ସୁତ୍ରବ ମଦିତ
ଦିଇ ବନ୍ଦୁ ଅହରର ବାଜର ମଟୀ ଦେଇ
ବିଦେଶୀ ଅଧିକ ଜାହାର ସୁତ୍ରବ ମନୋମାନ
ହୋଇଥାଏ ଦେଖାଇବୁ ଥରେ ସୁଧା ବେଳେ
ପରିଚାରେ ମାହଁ । ସୁତ୍ରବରବିଜାପାନେ ଏ
ପାଇବ ଉତ୍ତାହ ମାରିଲେ ଯେତେ ତତ୍ତ୍ଵ
ସୁତ୍ରବ ବାହାରବ ଜାହା ବହରରେ ଅନନ୍ଦମାନ
ହେଇଥାଏ ଦିଲ୍ଲି ଏଥିବ ଅନ୍ତର ବାହାର
ଅଛିବାନିବା ଦରବାର ଏହିପର ହୋଇଥାଏ
ଏ କିନ୍ତୁ ହେବ ଅମ୍ବେଲାନେ ଥରେ ମନେ
ବନ୍ଦୁ ଯେ ଏହିକ କୁହ ହୋଇ ରହିବାର
କିନ ହେବ କି ବରବା ବ୍ୟବବସାୟିକ ଅଧିକ
ଅଛି ନ କମଲେ କାହିଁରେ ବାଗଜ କର
କରିବ ବର୍ତ୍ତି ?

2008

ଅମୂଳାର ଯାତ୍ରାରସ୍ତ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ନେତ୍ରାଧିକାରୀ ଯେ ଏ ବର୍ଷ ଯୋଗ କି ପତ୍ରବାଜା ବାଚିବା
ଯାଥରେ ବସୁତ ଲୋକ ଅସି ଜୀବାତ୍ମା ଦେଖାଇ
ପ୍ରାଦୁ ପତ୍ରବାଜାର, ଯାଦି ହୋଇଥିଲେ ଓ
ଦୋକାର ହଜାରମାନ ଯଥା ନୟମରେ କରି-
ଛନ୍ତି ଅବଶ୍ୟକ କଣ କରା ସେଷ ହୋଇ ହାତ୍ ।
ପୁନଃ କମୋଦି ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଯାଦି-
ମାନକର ବୌଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ର ବିମ୍ବ କେଣ ଉତ୍ତମ
କୌଣସି ଅନ୍ତକୁ ଦେଖାଇ । କରବର୍ଷ ବାରୁ
ଚାରିଠି କରନ୍ତେ ଯାଏସ୍ତି ଏଠାରେ କରା
ନକରସ ଦର ହୁଏ କାହିଁ ଯାଥାବ ପ୍ରଦୟ-
ଦୟାକ କରିବି ମୋହିକ କରିବିଲେ । ଏ ଏ
ବସୁତ ଅନୁର କର କରବାକୁ କରିବିଲେ ମାତ୍ର
ହୋଇ ନୁ ପର କରିବାକୁ ଯାଇ ଅନୁକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ମାନ୍ଦା ଏଠାରେ ଏଠାକୁ ଅନ୍ତରେକୁ ତ
ବସୁତ କରା ହୁଏ କରିବି ହେଲେ । କୁନ୍ତି
କାଳୀ ଯାହାକାନ୍ତରେ ଏ ହମ୍ମିରେ ଏ-
ଠାରେ ମହାବାଦ ହେ ଅନ୍ତର ମୋହି
ହୋଇଅଛୁ । ବାରକୁ ଦିନରେ ଗନ୍ଧୀ ପ
ାତି ନୟତ ଯାଏ ଯାଇବିଲେ ଏଠାରେ

ଭାବରୁ ହୋଇଥିଲ ଓ ତହାର ନିକାଶ ମହା-
କଳ ଓ କାବୁ କଣ ସାହୁଙ୍କ ଯଦୀରେ କରାଗଲ
କଥେ ବୈଷ୍ଣବ ଧୟେ ତାଙ୍କ ପିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯାଦୀ
ଜାନ ରିକ୍ଷା ଦେଇଥିବାର ଫେମାନେ ମଧ୍ୟ
ଅହ ବାହୁଡ଼ାଗଲକ ଏହଙ୍କ ଯାଦ ହଲେ ।
ତୁଳବଳର ଯାଥ ଏକମୂଳନରେ ଦେବାର ବଜ
ମୋର ହୋଇଥିଲ ଓ ଯଦ୍ୟପି ମହାକଳ ପିଲ-
ମାନେ କେବଳ ଉ ମାତ୍ର ରିକ୍ଷା ବରାପକ୍ଷ
ତଥାପି ଉତ୍ସବଜୀବି ଖୁବ୍ ପ୍ରଗଠୀ ଆଇଲେ
ଯେମାହେ ପ୍ରବ୍ୟବନ ଲୋକ ଧୂମର ବିହୁ ଫୁଲା
ତହର ବଳେ ମାତ୍ର ଦେବନ ତାହାର ରିକ୍ଷକ
ବୈଷ୍ଣବଙ୍କୁ ବାଟଗର୍ତ୍ତ ୫୨୮ ଲା ଦଅଗଲ ।
ବାହୁଡ଼ାବାଲୁଙ୍କ ଯାଥରେ ଦର୍ଶକମାତ୍ରେ ମୋ-
ହୁତ ହୋଇଥିଲ ଓ ଅବାଶୀ ଧୂଧର ବୁଝ
ହେଲୁଗର ଚମାଳରେ ରଜତଶୃଙ୍ଗମାନ ବାଜ
ପବାଇଲେ । ଏହଙ୍କେ ଅଛ ଅନନ୍ଦରେ ଯାଦୀ
ଯବାହ ହେଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ ର ପରିଷ୍କାର

ପ୍ରାୟ ସମୟ କଲେଗ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିବାକୁ
ଓ ଯେ ପରିମାଣରେ ଏକମଧ୍ୟରେ ତାର ପଡ଼-
ବାର ଅବଳୀ ଏଥୁପରି ହୋଇଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜାହା ଅନେକାଂଶରେ କ୍ଷମା ଅଛି ବର୍ତ୍ତମାନର
କଷ୍ଟରେ ଅଛି । ଗର୍ବ କୃତ୍ସମ୍ମାନ ରହିଥିବାର
ବ୍ୟକ୍ତିର ହେଠା ଏବଂ ଯଥା ସମୟରେ ପର-
କାର ସାହାଯ୍ୟର କିମ୍ବା କର ସମୟ
ପ୍ରାନରେ ଆଦିତ୍ୱକ୍ଷି ପଦ୍ମନାଭବାବୀ ଏଥର
ପଳ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ ସମୟ କଲିଯେ ପରି-
ପ୍ରେକ୍ଷା ବର୍ତ୍ତମାନ କର କ୍ଷମା ଅଛି ମାତ୍ର ଏପରି
ତେବେ କାଳ ରହୁଥି ବୋଲିଥାଇ ନ ପାରେ ।
ଆମେ ମାନେ ଅନୁମାନ କରୁ ଯେ ଆହୁ ଏବଂ
ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବ ତେ ତେବେ-
କେବେ କଷ୍ଟକର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅଛେକ ବିଦେଶ ଯୋ-
ଗାଇବାକୁ ପଢ଼ିବ । ମାତ୍ର କର ନ ପଡ଼ିଲେ ତେ
କିମ୍ବା ମିଥିକ ଫେର ନ ହେଲେ କାହାର
କାହା କଥା ପଢ଼ିବାକୁ । ବେଶାଜ ମାତ୍ରର
ମଧ୍ୟ ମହିଳା ପରି କାହାର ପଢ଼ିବ ।

ଶାର୍ଦୁଲୀର କାର ଯେତେ କହି ବନ୍ଦରା-
ରେ ଅଛାଇରେ କାହାର ଜୀବ ହେବେ କାହାର
ବନ୍ଦର ବନ୍ଦର ହେବାରିଛି । ଯାମିମେହରରେ
ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବନ୍ଧ କରିବାରେ କାହାର
କଥା ପଢ଼ିଅଛି ଏ ଯାହା କହି ସାହାର, ପଟ୍ଟୀ-
କୁଳ କାହାର ଅବାଳରେ କହିଲେମେହର ହେବାର

ସବୁ ଅଛିବୁ । ପାରତାକ ସମାଜଗୁଡ଼ି କଣ
ବରୁ ଯେ ପୁଣିଶର ବ୍ୟୟ ନିମିତ୍ତ ଦଶବୋଟି
ଟଙ୍କା ଉତ୍ସବମୁଖ ବାହୀରେ ଯଠାଇବାକୁ ବର-
ତବର୍ଷୀୟ ସେହେଠିର୍ଦ୍ଦୁ କ୍ଷମତା ଦେବାଧାର
ଆଲିମେଣ୍ଟରେ ଅରହର ଥାଏଁ ଲାଗି ଅଗତ
ହେବାଣି । ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ତନବୋଟି ଟଙ୍କା
ଦର ବୃଦ୍ଧି ହେବାର କଲ୍ପନା ଅଛି । ଅସୁକ
ପ୍ରୟୋତ୍ତନ ହେଲେ ପଶ୍ଚାତ୍ ଆଉ ଟଙ୍କା
ଛଠିବ ।

ତର୍କଷ ସାମାଯି ନିନିତ ଯେଉଁ ସାଧାରଣ
ଲେବା ହିଂଦୁଜୀବ ହେଉଥାଏ ଜର୍ତ୍ତର ମୋଟ
ଗାରେ ଦିଗଳକ୍ଷେ ହେଲାଣି ଏଥିରେ ଦେଇଲକ୍ଷେ
ଠଙ୍କା ଏ ସପ୍ରାତିରେ ବିଲାତର ଅପେକ୍ଷା ଏବଂ
ବାପୁଭାବର ମହାରଙ୍ଗା ୫୫୦୦୦ ଟା ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ବୋଧ ହୁଅର ସବୁଦୀ ପନ୍ଦର
ଖୋଲକ୍ଷେ ଠଙ୍କା ରେବା ଉଠିବ ବିତ୍ତ ସୁଖର
ଦିନ୍ୟ ଆପଣ ।

ପରବାଘ ବର୍ମଣ୍ଟାଙ୍କ ରହି
• ଯୋଗାଇବା ।

ହାତମାନଙ୍କ ମୋଧୁପଲ ବସୁ ଗମୟରେ
ରହିବ ଯୋଗୀରବାହୀର ଜମିଦାରଙ୍କ ଉପରେ
ପରିତ୍ୟାକୀ ଜୀବ ଚେକାର କଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିକରଣରେ
କହୁଛାଇବ, ପ୍ରବଳର ଅଛି ଓ ଏଥରେ ଯେବ-
ମସ୍ତୁ ଫୌଗ୍ଦାନ ଦୂରେ ଗାହା ବିବାରଣ ସକା-
ଗେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବିମ୍ବରେ ଗାୟକୁ ବିଶିଖ
ସାହେବ ବିମେଷ ଯହୁ ବରୁଅଛନ୍ତି । ଗାହାଙ୍କ
ପ୍ରକାଶର ଗୁଡ଼କାରରେ ଅନେକ ପରିମାଣରେ
ବିଷବର ଅଜ୍ଞାନର ନିବାରଣ ହୋଇଥାଏ ଓ
ବର୍ମବ୍ରାଜମାନେ ତହୁଁ ପାଇ ବିଶ୍ଵବ୍ରଦ୍ଧା ପାଇଥ-
ବନ୍ତି ତଥାପି ବାହେବ ହନ୍ତୁଷ୍ଟ କି ହୋଇ
ଅନ୍ୟ ବିଦିମ ରକ୍ଷାରୁ ତୃତୀୟ ମୋର ଅର୍ଦ୍ଧ
ହୁଣ୍ଡି ଅମ୍ବାଜେ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟମର କଥା
ଶୁଣି ଅଟମୟ ଅନୁଭବ ଗୋଇଥରୁ ଓ ରହୁ-
ପାଇ ଗାହାଙ୍କର ଅନେବ ପ୍ରମାଦା ନାହିଁ
ବରୁଅଛନ୍ତି ।

ବେ କିମ୍ବାଟି ଏହି ସେ ସାଥାରଣଙ୍ଗର ରାତି
ପାଇଁ ପରିଖୋଳା ହେବ କାହାରୁ ବିନ୍ଦୁ ଯେବେ
ହାତରେ ଅହାଶ୍ଵଦ ଦୂରେ ଏଷର ପୃଷ୍ଠାଧ୍ୟମେ
ଫରିଶଳା କି ହେଲେ କି ଚକେ ସେଠାରେ
ଆଜିକିରିପରାଇଗେ ପରିଖୋଳା କି ହୋଇ
ଦେବି ଦୂରେବୁ କିପରିମାନରେ ବାହାରୀର
ପ୍ରସୋଦକ ତତ୍ତ୍ଵ କି କାହାର ସହି ପରିଖୋଳା

ପଠାଯିବ ଯେ ଜମିଦାରମାନେ ସେବପରିମାଣ-
ରେ ଧାନଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉଦ୍‌ଦେଶେ ଓ ମୂଳ୍ୟ କେଇ
ବହୁଧ ବନ୍ଦଦେବେ । ମାତ୍ର ଚାଲିବବସ୍ଥ ଯେ
ଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ସବ୍ସରେ ପ୍ରକର କି ବର ବେ-
ଳଙ୍କ ଗତଜାତରେ ଜାହା ବରଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ହାବିମନାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯେବେ ଏହି ମର୍ମରେ
ଜଣ୍ଣେଲେଖାଏ ସରକୁଳୟର ପଠାନ୍ତେ ଏହି
'ଜମିଦାରଙ୍କ ଯୋଗପାଦଧ୍ୱାଗ୍ନ ଜଣାଇଦିଅନ୍ତେ
ଯେ ରହିପରିଦୋହ ସହିତ ପ୍ରସ୍ତୋତନୟ
ଧାନଗ୍ରୀର ଜାଲିଆ କି ପାଇଲେ ସେମାନେ ଜାହା
ପ୍ରତିପାଳନ ବରବେ ଜାହିଁ ତେବେ ଉକ୍ତ ନିୟ-
ମର ମନ୍ଦିର ଫଳ ସବ୍ସରେ ଫଳକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ମନ-
ସ୍ତ୍ରୀ ବନ୍ଦିନୀଙ୍କୁ ଧର୍ମବାଦ ଦିଅନ୍ତେ । ଦର୍ତ୍ତମା-
ନସ୍ତା ଏପରିଜନକା ପକ୍ଷରେ ବହୁ ବାଧା ହାହିଁ
ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ଗ୍ରାୟକୁ ବନ୍ଦିଶ୍ଵରିଷାହେବଙ୍କୁ
ଦିଗେଷ୍ଟନ୍ତରେ ଅନୁଗେତ ବରଅଛି ଯେ କିନ୍ତୁ
ହାବିମଙ୍କ ଉପରେ ଏହିପରି ଅନ୍ତି ପ୍ରକର
କରନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁଷ ରସଦିପରିଖ୍ୟାକା କାଶ
ହେଉଥାଏ ତହିଁରେ ତମେହାରମାନେ ରସଦ
ଯୋଗାରକାରୀର ବସ୍ତୁର କ୍ଲେମ୍ ଫଳଦ କରନ୍ତି ।
ବାହାକୁ ବିପ୍ରକାର ପ୍ରତିଧି ଦିଅବିବ ତହିଁର ବିଜ୍ଞ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାହାରେ କମାନ୍ତର କ୍ଷେତ୍ର କରିବିଲୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କମେଣ୍ଟ୍ ତମିହାର ଉପରେ ତୁରୁନ
କାଶ କରନ୍ତି ଓ ହେବଳ ଅସୁରା ଦ୍ଵାରା ମାଗନ୍ତି
ଏମନ୍ତି, ନୁହେ ଅସମ୍ଭବ ପ୍ରାର୍ଥନାମାନ ଉପରୁତ
କରନ୍ତି । କାଜରଙ୍ଗାନାର ପିଆଦା କି ପୁଲିସର
କନ୍ତୁବଳ ଯେତେବେଳେ ଗୋଟାଏଲେଖା ଏ
ହେଇ ଓ ପୂର୍ବ ଚନ୍ଦେର ବିଅ ମାଗନ୍ତି ବେହି
ତମିହାର ତାହା ଉଣା ଅସୁରରେ କିବାର
କରିଦିଏ ଅଥବା କେହି ଅଛିତାବଗଳଃ ଦେଇ-
ଆଏ ବିନ୍ତ ଯେତେବେଳେ ସାହେବଙ୍କ ମେ-
ହେଇର ବୁକୁରପାଇଁ ବିଅ ଓ ହେତଗାନା
ବର୍ତ୍ତନ ପରିସାର ମହାମେ ଜନ୍ମି ଅଥବା
ସରଦାରବେହେଇଁ ଅଛି ପ୍ରାୟପାଇଁ ବେରେ
ବିଅର ଅରମାସ କରଇ ଓ ଗୀତ୍ର କି ଦେଲେ
ସାହେବ ଗ୍ରାନିତ ହେବେବୋର ଧନବାଇ
ଦିଅଇ ତେତେବେଳେ ତମିହାର ସାଧ କଣ
ଯେ ତାହା କି ଦେଇ କରିନ୍ତି ହୋଇ କହିବ ।
ବିଅ ଲାଙ୍ଘନେ ବୁକୁର ଦେହର ଗୋମ ଜମିପ-
ତକ କମ୍ପା ସାହେବ ଦକ୍ଷ ଦେବତା କୁହନ୍ତି ଯେ
ଆହାର ପାଖରେ ପିଆବିନା ଆର ବିହି ତଳବ
ମାନ୍ତର ଏଥର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅନନ୍ତର କ

ଥାଏ । ଅୟା ଅସି ମେନ୍‌ବାହେବଳ ଯାଇ
ପରମାୟ କଲେବୁଶା ଜମେହାରମାହେ ଗାହା
ଜଳୁଷଣାକ ଦିଅନ୍ତି । ଏମ୍ବୁ କାଳିଶବ୍ଦ ଉପା-
ହରର ନୁହଇ ମାତ୍ର ବାତୁବରେ ଘଟନା ହୋଇ
ଅଛି । ପୁରୁଣା ଗପିବି ପ୍ରଭୁର କର୍ମମୂର୍ତ୍ତି
ପରମାନ୍ତରେ ଏଥର ଅତ୍ତର ଅସୁକ ହାତଖାତିବ
ବଥାମାନ ଶୁଣାଯିବ । ଏବରୁ ଅଜାଗରର ନିବା-
ରଣର ଏକମାତ୍ର ଉଧାୟ ଆବଶ୍ୟକ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ଭାଲିବା ପଠାଇବାପ୍ରାଚୀ ହୋଇପାରେ ଓ ଶ୍ରୀପୁରୁ
ବନ୍ଦୁରବାହେବ ହେତ୍ପ ବିଧାନ ବରିବାରେ
ଭାଗ ବିବସନଙ୍କା ପ୍ରବାସ ବର୍ତ୍ତାକୁଣ୍ଡି । ଅମ୍ବେ-
ମାହେ କୋଥ କରୁ ପଳକ୍ତୁଳରେ ଯେପ୍ରବାର
ଉଚି ଓ କୁପ୍ରକର୍ମମୂର୍ତ୍ତିର ରମ୍ଭଦର ଭାଲିବା
ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେବଳେକ ସଜାମେ
ଏତେ ବୁଝଇ ଏତେ ଭାଲି ଓ ଲୁଣ ଓ ଜେଇ
ଜାତ୍ୟକ ଦିଅଯିବାର ଅଛି । ସେହିପରି ଭାଲିବା
ସବଦରେ ପ୍ରସ୍ତୁତିହୋଇବାକମଳ ମଞ୍ଜୁଲୀସପ୍ତର
ପ୍ରବାସ ହେଲେ ରମ୍ଭଦରଙ୍ଗିର୍ଭୟ ଅଜାଗରର
ଅନେକ ପରମାଧରେ ନିବାରଣ ହେବ ଓ
ଯେବେ ମୋହତୁବ୍ୟ ଅଗରୁଦ୍ଧ ମୂଳ ଦେଇ
ହାବିମ କଥ୍ୟ କରିବେର ଅମଲାଙ୍କିତାର ଗାହା
ଜର୍ଣାବୁର ଅଦ୍ୟ କରିନାଥାନ୍ତି ଗାହା ହେଲେ
ମାତ୍ର । କହିବି କେବୁ ଶାରୀଶରବେ ହାତ୍ ।

ସାଧୁହିକସଂବାଦ ।

ଗତ ମାସ ମେଲାରେ ପ୍ରସାଗରେ ଲୋକ-
ଙ୍କ ମସ୍ତକ ମୃଦୁଳ ହେବାରେ ସେଇ ବାଚ
ପ୍ରାଣ ହେଲା ସେ ସବୁ ଜମା ବରବାରୁ ହେ-
ତାର କଣେ ମହାକଳ ଦୂରପତି ଫଳା ଦେଇ
ଥିବାର ତେନିବୟୁଷ ନେବାନ୍ତି । ଉତ୍ତର ମହାକଳ
ହମୁଖୀୟ ବାଚ ଏକଥିଲ କର ଉତ୍ସର୍ଗରୁ
କାହାକରେ ପଠାଇଅଛି । ମାର୍ବଣ୍ଣେଶ୍ୱର ଓ
ଦୁରକେଷ୍ଟରତାରେ ଏମୟ ବାଚର ବାଣିଜ୍ୟ
ହୋଇଥାରେ । ମହାକଳମାନେ ଏଥର ଫେର୍ମା
ବରଳ ।

ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ ଦିନର ଜାହାଙ୍ଗର ଅବ୍ଦି
ଖୁଲ୍ଲା ଗ୍ରାସକୁ ଉପଦିନର ଶାହେବ ଏ ନମରକୁ
ଆସିଛନ୍ତି । ଶୁଣାବ ସବୁ ଜାହାଙ୍ଗର
ଗୋବିନ୍ଦ ବାବୁଙ୍କ ଦିନରେ ଯେଉଁ ଉପୋର୍ଜନ
ହୋଇଥିଲା ଏଥର ଜାହାଙ୍ଗ ଦିନର ହେବ ।

ଦେଖିଯୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କରେ ଯେଉଁମାତ୍ରେ
ପରେମ ବର୍ଷାର ପାର୍ଶ୍ଵ ହୋଇଅଛି ଏହି

କେବେ ମାତ୍ରେ ସନ୍ଦର୍ଭରୁ ପ୍ରଥମ କରିଲେ
ବିଷକ୍ତ ଅବଶ୍ୟ ସବ ହାତରେ ଆହାରର
ଅନ୍ତରୀଳ କରିବାର ପାଇଁ ହେଲା । ଏଇ କଣା
ଆଏ ପାର୍ତ୍ତି ।

ଯାଇପୁର ଅଟ୍ଟଳରେ ଅବେଳୀ କଥା
ଜୋତାଏହି । ଆମେଷତା ସନାତ ଏଇ ପଦିତ
କ୍ଷାମ ହେଉଥିବା ଏବଂ ବନ୍ଦନରେ ଯେଉଁ ନାହିଁ ।
ଏକଷି ଉତ୍ସମାନଙ୍କର କଥାଇରେ ଅବେଳୀ କଥାର
ହେବେ ଏପଣିତ ବାବୁ ।

ଆୟୁ ରମେଷ୍ଟ୍ର ମିଶ କାଇଗୋର୍ଟର ଛଳ
ପଥରେ ବସନ୍ତ ମେଇଅବଳ୍ଲା ! ଏ ମହାଜୟ୍
ପ୍ରାୟ ବ ୧୦ ରୁ ହେବ କାଇକୋର୍ଟରେ ଉବା-
କ୍ଲାନ୍ କର ସୁନ୍ଦାର ଲୁଙ୍ ବରାପରିବା !

ଏହି ରୁଦ୍ଧବାର ଅସମ୍ଭଲ ଜାନରେ ପାଇବା
କାହାରେ କଥା ମୋଟାକ ହୋଇ ଥିଲା ଦ୍ୱାରା
ହେଲା । କେଣ୍ଟଏହି କୁଆହାର ଅବ ତମେ
ପ୍ରାୟ ପଢ଼ିଥିଲା ଓ ଗଭିରତର ଓ ଗର୍ଭଜରେ
ଯେବେଳେ ବର୍ଷ ବନ୍ଧାର ପ୍ରାୟ ମୋରଗଲ ।
ଏହାରେ ଅଛେବେଳେ କାହା ଆକୁଥର ଲଖିବ
ପ୍ରାତି ଯାଇଅଛି ।

କଳନ ମାତ୍ରର ଗା ୧୫ ଦିନରେ ଲାଗୁ
ହେଲାବେ କୁଣ୍ଡ ପାର୍ମେଟ ପରି ଅଧ୍ୟ-
ବେଦିଷ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା କାହାମେହାଙ୍କା
ଏ ସମ୍ପର୍କ ଯେଉଁ ବହୁତ ବହୁଥିଲେ ତହୁ-
ରେ କରିବାର ଚାହେବ ପ୍ରକରେ ପୂର୍ବିକ
କରିପୁରିବାର ତୁମ ପ୍ରକାଶକର ବହୁଅବଲି
ତ ଏଥର ପ୍ରକାଶ କରିବା ବାହାର ଯେତେ
ଏବା ପ୍ରଦୟୁମନ ଜାଗ ବିଦ୍ୟ କରିବା ବାବାରେ
ନାହିଁର କେତେବେଳେ ଅଛି ଦେଇବାବିନ୍ଦି ।

ମହେଶ୍ୱର କମଳରେ ବନ୍ଦଗାର ଦୁର୍ବଳ
ହଲୁଗେ । ୧୯୫୫ ଜୟ ଲେଖ ହାତର ହୋଇ
ଅଛି ନୀତି ଅଲାଚେତ୍ର ସମ୍ପର୍କର ହେଲାଏତେ ।

ମାନ୍ୟବର ତୀରକାରାଯମେହଙ୍କ ମୁଦ୍ରରେ
ଯୋର ପଶ୍ଚିମ ଦେଖି ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ମୋଟିଏ
ଥିଲା ଯେଇବୁଦ୍ଧି ଉଛି କେ ଆମ୍ବଦ୍ଧ ହେଲା ଯେ
କୃତମାନ୍ତର ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରୁ କଣ୍ଠେ ଯୋଜା
ଏକବିନ୍ଦୁର ପ୍ରେସ୍‌ର ପ୍ରେସ ଏହି ଏକାର ସମ୍ମାନିତ
କରିବାରେ ବୌଦ୍ଧର ପଢ଼ୁ ହେଲେ
ଆଜି ବୃଦ୍ଧ ଯେତେ ହେଲା ପାଇଁ ଏକାର
ମୋଟିଏ ଉପରେ ଯମ୍ବୁ ହେବ । ଏକାରମାତ୍ର
କିମ୍ବା ପେନ୍‌ଡୁରେ ।

ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ମୁହଁମାତ୍ରାକୁ ପଢ଼ିଲେବାକୁ
ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଦେଇ ମୁହଁମାତ୍ରାକୁ କରିବାକୁ

ବସଦିର ଅଧିକ ମହୋଯୋଗ ନ ହେବାର
ଅଳେବ ଅଛି ହେଉଥିବ ଯଥା ଲଞ୍ଚିମେଣ୍ଡ
ଜରମାନ ସାହେବଙ୍କ ବଧ ଏକ ବମ୍ବେର
ହତାମା । ବବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡ ଏ ପରିଜୀବିତକୁ ବର୍ଷଗ-
ଧୀନରେ ଉପରୁଥିବ ।

ଜୀବତାବିଧ୍ୟାରେ ହୁବିବ ଅସିଥିଲୁ ଯେ
ଏଇକାବେଦ କାନ୍ଦିବ ଜୀବାକ କଳ ନାହିଁ ହେ-
ବାରେ ମୁଁ ୩୫୦୦ ହୁଏ ନଳ ହୁଣୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ପୂର୍ବେ ଅର ଗଣ୍ଡେ ଜୀବାକ ନବୀନିଥ୍ୟର ଏମଧ୍ୟ
ଏବର୍ଗର ପାଶକର ସବ୍ୟାକା ମୁଁ ୧୦୦୦ ହୁଏ
ନଳବତ୍ତ ନାହିଁ ହୋଇଥାଏନ୍ତି !

ସବୁ ପରିଚାର ପ୍ରେସଲଙ୍ଘ ପ୍ରାର୍ଥନାମତେ ଭଜା
ର—ପଦ୍ମମ ମଦହୃମେଣ୍ଡୁ କୁ * ଏ ଜେଷ୍ଠା
କଲେବୃତ୍ତର କୁ ୨ ଏ ଭବଧଳଦାର ଦୂରତଣ
ଭନ୍ଦମେକୁତ୍ତର ଧୂଲିର ଏହି ଦୂରତଣ କାଏବା
ଭବଧଳଦାର ଦିନ୍ଦୁତ ଶିଖରେ କର୍ମ ବରସା ଶୀର୍ଷ
ଫୋଇଅଛନ୍ତି ।

ପରେତଥାବେବଳୁ ଜଣ୍ଠିଏ ଅଲୁନନ୍ଦଶେଷ
ଦେବା ଗୀର ହରକଣ୍ଠୀୟ ସବୁ ବନ୍ଦିବଜା-
ବାଦିକ ସବୁ ଆମ୍ବଳ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରି
ଅଛନ୍ତି ଖେଳ ପ୍ରକୃତେ ଆମ କହିଥାରୁନ୍ତି ।
ଏବାର୍ଥି ବାସୁଦେବରେ ଅଭ୍ୟାସପ୍ରକାଶୀୟ ଅନ୍ତରେ
ବରାକରୀ ହଳରେ ଖେଳୁଟି ଦେଖାଯି କରାନ୍ତି
ଦିନପରିଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ ଗେଡ଼ିଏ ଗେବ-
ଥୁର ଏହି ବୋଟିଏ ବୋଜ ହରାଇରେ । ଏଥର
ଦିନପରି ଦେଖେ କହି ହେବ ତେଣେ କହି-
ନ୍ତି ଉଥା ଅଧିରୁ ।

ହୋଇନରେ ଏବର୍ ବାର୍ଟିପଥାଳ ହୋଇ
ଅଛି ଏବି ଦୟକ ପତମାଣରେ ଏହା ବିକ୍ରେ
ଦେଇଅଛୁଟା ଏଠା ଲେବଳ ମଧ୍ୟରେ ଏକଥେ
ପ୍ରକାଶ ଅଛି ଯେ ବାର୍ଟିପଥାଳ ହେଲେ ବୈ-
ଶେ ଅନୁଭବ ଏହା ପଞ୍ଚମୀ ।

ପରିସାକ ପବଲିକ ଓପିଟିଭିଟିଜରେ ଦେଖା-
ଗଲ ତଥେ ସମ୍ପ୍ରେରକ ନେଟ୍‌ଵ୍ରିଅବଳୀ ଯେ ଭେ-
ଷକତ ଓ ସମ୍ବଲନ ମଧ୍ୟରେ ଭାରୀ ହୋଇ-
ଥିବା ହତକରେ ବିସ୍ତରିତିକା ବୁଲମାନେ ମାଟ
ହେଉଛି । କୋଣାର ଗନ୍ଧାର ହେଉଛି ଯେ କୁନ୍ତୁ
ନିରକ୍ଷୁ ପ୍ରକ୍ରିୟା କରନାହିଁ କୋଣାର ବାହ୍ୟରେ
ବିବିଧ ଫଳାଫଳ । ମଧ୍ୟାତ୍ମକ ଅନୁରୂପ ସଂକଳନ
ଦ୍ୱାରାବନ୍ଧ ହେ ଅଥ ଶିଖାଇ ହେବାରେ ଯେ
କହିବେ ଆହେବ ଅନ୍ତରୁ । ଉଥାରେ ବି
ପ୍ରଥମ ବିସ୍ତରିତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ କାହାର
କହିବାକ ଉପରେ କହିବାକ କି ଯେତେବେ

ଅଛୁ ଅସିବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହିଗମିତି କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଦଳ
ଥିଲା । ଜୀବନକୁ ସବ ଘରେ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଜୀଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସମ୍ପଦ ବିଷ୍ଣୁ-
ଲାର ଉଚ୍ଚିତ ସାହାଯ୍ୟ ସବାରେ ₹ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଦେଖି ଦେବତାଙ୍କଙ୍କରେ ।

ଶିଖି କଲାର ନାହା ସ୍ରାନ୍ତକୁ ଗଛକ
ଗୋଲାର ଚରମାପାଇ ଉଦ୍‌ବସନ୍ତମ ଅବର୍ଣ୍ଣମେଷ
ପୁରହଜାର ମନ୍ତ୍ର ସମତ ବଳଦ ସହିତ କଷ୍ଟ
କର ପଠାଇଥାନ୍ତି । ସର ରଙ୍ଗତ ଚେଷ୍ଟାଲକ
ଅନୁଗ୍ରହରେ ଏକାର୍ଥ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏ ମରୁ
ବଜଳାରେ ପଢ଼ିଥିଲେ ଗରୁଳ ପଠାଇକାର
ବାର୍ଯ୍ୟ ଆଉ ତେପକର ହେବ ନାହିଁ ।

ହାଇକୋର୍ଟର କରେ ଛଜ ପ୍ଲୋବର ସା-
ହେବ ଗୀତ୍ୟ ବିଳାଜରୁ ସବାରୁ ମନ୍ଦ କରିବ
ଶେଷାଙ୍କ ବର୍ମରେ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ଉବର୍ତ୍ତ ମନ୍ଦବନ
ବାହେବ ନିସକ ହେବେ କୋଳି ଶଶ୍ୟାବ ।

ମାହ୍ୟବର ଲେପନକଣ୍ଠ ଗବତ୍ତିର ସୋଅ-
ଲକ୍ଷର ଶେଷ ଅଥାଲଜ ଭଠ୍ ଏବାର ଶ୍ରୀବରକ
ମହୋଳଜ ବରଧାରୁ । ସେଠାରେ କବେ
ମହାଦେବ ରହୁବେ ଯେ ୪ * ଛା ଭାବଦ
ଧ୍ୟାନି ମହଦମା ଆହାର ନିଷ୍ଠାରେ ହେବ

2009

ଏବାପ୍ରାତ୍ମକ ସମ୍ବନ୍ଧାବଶରେ କଣାକାଳୀ
ଯେତୋଥେବୁ ପୁସ୍ତକ ଦୂଷିତକାରୀ ନୂହେବାର
ହୋଇ ବନ୍ଦୟ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି, ଯେଉଁ-
ମାନେ ପୁସ୍ତକ ଜେବାର ପ୍ରାଚିକ ହେବେ କେ-
ମାନେ କର୍ମିଙ୍କ କୁଳର ପ୍ରଥାକ ଶିକ୍ଷଣ ପଢ଼ିବ
ପ୍ରାଚୀରଣୀଚରେ ମନ୍ଦ୍ରାଜାପାଞ୍ଚାଦ୍ୟ ନବାଯୟର ରୁ-
ବିଚରେ ଉତ୍ତର କଲେ ଗାଇ ଆରକେ । ଇହ ।

ପ୍ରକାଶ

ପ୍ରଥାକ ମିଶବ ସମ୍ବଲପୁରରୁ ଲ ଅଞ୍ଚଳ ନ ଯେ
ତା ଏ ଏହି ଆଖିରରୁ ସାହେବ

ବ୍ୟକ୍ତି ବନ୍ଦା ୧୭୯

କାହୁ ଅଧିକଷ୍ଟ ଦରି	"	୫ ୮
କୃଷ୍ଣବନ୍ଧୁର ମୋଷ	"	୫ ୯
ବୁଲପ୍ରଥାତ ଦିନା	"	୫ ୧୦
ଶୁଦ୍ଧକାଳ ଉତ୍ସାହ	"	୫ ୧୧
କାଳୀପଦ କାଳୀପଦ	"	୫ ୧୨
କରୁନ୍ଦମ୍ଭୁର ଦରି	"	୫ ୧୩

କୁଳ ଜାତିଗର୍ଭରେ ସହି କଷାଯ ଦୀର୍ଘ
କଷାଯ ଦୀର୍ଘ ପ୍ରଶ୍ନାମୋହନ୍ତି ସମ୍ମାନକଷାଯର
ପାଦରେ ପରମାମରଣ ଦେଇବ ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

४८९

୧୨ ମେ

ଭାବ୍ୟରୁ ଅପେକ୍ଷା ସମ୍ଭାଗମିତି । ମୁଁ ବୈଶାଖ ହରି ସମ୍ଭାଗାଲ୍ ଗତିବାର

ଅଶ୍ରୀମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୨
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାହମାସୁଲ ୩୧୯

ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଏଠାରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରାଚୀର୍ଦ୍ଧ ବିଜେନ୍ଦ୍ର
ଦେଖାଯାଏ । ପୂର୍ବେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସହିତ ବିଭାଗ
ଥିବାର ଅବେଳା ଗଲ ତଣାଯାଦିକୁ ବିନ୍ଦୁ
ଗଲ ବିଶାଖାନାର ବିଭାଗ ବନ୍ଦ ହେବାର ଜାଗ
ଅହିତ କହାଯାଏଛି । ଅନେକବର୍ଷ ହେବ କହି
ପରରେ ଦେଖା ହାତୁ ଓ କଳାପଦମାଳ ଅଥ-
ଜାହନ ଶୁଣ ହେଲାଣି । ଯେବେ ଗୀତ ବୃଦ୍ଧି କା
ହିଅର ଜେବେ ପୀଡ଼ା କାତ ହେବାର ହୟା
ବରା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହାତରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରବଳ
ହେବାର ସମ୍ମାଦ ଅହିଥାଏ । ଏମନ୍ତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର
ସରବାର ବାର୍ଷାକଲମଧ୍ୟମାଳ ବରାଲୁଅ
ହେବାର ପରମ୍ପରା ବିଦ୍ୟ ଆହି କିନ୍ତୁ ଏବେ ଅ-
ବ୍ୟବ ବୌଧବୀ ବାର୍ଷାକଲମଧ୍ୟରେ ଜାହା ହୋଇ-
ନାହିଁ । ହାତମ ଓ ବଜ ଅମ୍ବାମାନେ ପର
ବିଦବର ପଶାପଣୀକଳେ ବିଭାଗ ଏବିପ୍ରବାଦ
ସମରେ ଆନ୍ତି ବିଦ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ଅମନ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କର୍ମଶାଖା ଏବଂ ମାନନ୍ଦବାରମାନେ ପ୍ରକଟ
ରୌଦ୍ରରେ ଏ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ହେ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଗୁରୁ
ଯେଉଁ କେମ ଆନ୍ତି ଜାହା ବର୍ତ୍ତନାର ଅନ୍ତର୍ଭବ
ଅମେମାନେ କୋଥ କଣ ଦିହବାଳପାଇ ସରା
ବାରୀ ବାର୍ଷାକଲୟ ଓ ବିଦବାଳମଧ୍ୟମାଳ ବରାଳ
କେଲ ହେଲେ ଚରହିଅନ୍ତା ।

ବେଦମାଧ୍ୟରେ ଅଛେବ ସୁକରେ ଲେବ
ମନ ଅତିବାହୀ ଚମକ ଲୋହ୍ୟମେହି ବବର୍ଣ୍ଣର
ସାହେବ କିଥୁଣ୍ଣା ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରେସାର ଚାରିଶ୍ରୀ.

ଶୁଣ୍ଡେଖାରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ବରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଗାହ
ମାଧ୍ୟବର ଲଞ୍ଜ କର୍ତ୍ତା ବୁଦ୍ଧିରୁ ହିନ୍ଦୁ
ଧର୍ମପତି ଦେଇଥ ଉପ୍ରସ୍ତେଷଣ କରିବାର ବ୍ୟକ୍ତି
ପ୍ରା ହେଲା ନାହିଁ । ପୂର୍ବାଙ୍ଗର ବିଷୟ ଯେ କଣ
ଯାଇରେ ଦେବନେତାର କାରେ ରଥ ରକଟେ
ଏବଚଣର ହଜ ଓ ଏବଚଣ ଅଛଜ ହେଲା
ଅମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଆହୁଁ ଏ ଏହିତର ଗୋ-
ତରେ ବବ ଗଲିଯାଇ ଅତିବିଷ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅସାଧୁ କି ଯେବେ ଇଂଗ୍ରେସ ଚିହ୍ନର କେହି
ସେଠାରେ ଉତ୍ସୁକ ଆନ୍ଦ୍ର ରେବେ ମୂର୍ଖ ଘେନ
ହୋଇ କି ଆନ୍ଦ୍ର । କୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ କେହି
ଚିହ୍ନର ବିମା ସରକାରୀ ଚିହ୍ନାଳୟ ପାହି ଓ
କଟାକ୍ଷି କରିଲୁ ଦେଗାୟ ବେଦିୟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ
ଅନ୍ତର ସ୍ଵତବଂ ବୌଦ୍ଧ ଅଶ୍ଵ ପ୍ରଣାଳୀର ଲା
ହେବାର ଲୋକଟି ମରସନ୍ତର । ଏଥିରେ ଅ-
ମ୍ଭେମାନେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ବରହାହୁଁ ଯେ
କୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ଗୋଟିଏ ଦେବକାରୀ ଚିହ୍ନା-
ଳୟ ହେଉ । ଅବଧି ବୋଲିବାକୁ ହେବ କି
ଯେବେ ପ୍ରତି ଗ୍ରାମରେ ଗୋଟିଏଲୋହାଏ ସର-
କାରୀ ଚିହ୍ନାଳୟ ବହନ୍ତା ତେବେ ପ୍ରତାଙ୍ଗର
ଦିଗେଷ ମ ଜଳ ଦୁଇନ୍ଦ୍ରା କିନ୍ତୁ ତାହା ହେବା
କବର୍ମିନେଶ୍ୱର ଅୟ ବ୍ୟଧର ବ୍ୟଧିହୀ ସବେ
ସନ୍ତର ରଗେ କିନ୍ତୁ ଅମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ
ବର୍ତ୍ତ ସେ ମଧ୍ୟବରେ ଯେତେବେଳେ ସେ-
ତାଙ୍କରେ ବୌଦ୍ଧ ଦୁଇତିମୁହଁ ଅନ୍ତେକି ଯାତ୍ରା ଅର୍ଥ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅନ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ

କମା ହୁଅଛି ସେଠାକୁ ଗାନ୍ଧିରଙ୍ଗା ଚିନ୍ତା
ଯେମନ୍ତ ସୁଲିଖ ପଠାଯାଏ ରେଣ୍ଡରିଷ ଅବସ୍ଥାକୁ
ପାଇବା ଓ ଦୂର୍ଦ୍ଦଳନା କିନିତୁ ଜଣେଲେଖିଏ
ତାକୁର ପଠାଇଲେ ତଳ ହୋଇଥାରେ ଗଣ୍ଡ
ଯାଥା ହେଲେ ପ୍ରାୟ ଏକ ସପ୍ରାତର ଅନ୍ଧବାଳ
ସହିତ କାହିଁ ଓ ଅନେବ ଯାଥା ବେବଦକରେ
ଶେଷ ହୁଅଇ ସଦରମ୍ବାନ କିମ୍ବା ସବୁତଦିତ-
ତର ଜଣେ ନେଟିବ ତାକୁର ବିମ୍ବା ତତ୍ତ୍ଵ
କିନ କର୍ମଚାରୀ ଏହି ଅନ୍ଧବାଳ ନିମନ୍ତେ ଯା-
ଦ୍ସାନ୍ତକୁ ପଠାଇଦେଲେ ଗନ୍ଧିମେଘ ବିଶେଷ
ବ୍ୟକ୍ତିଷ୍ଟ ହେବେ ହାହିଁ ଅଧିକ ଯାଦିକର
ପରମୋଦବାର ହେବ ।

ବର କର୍ତ୍ତା ପାମେନ

ଚଲଇ ମାତ୍ର କାହିଁ ରଖିରେ ସବୁଦର୍ଶର
ପୂରୁଷ ପ୍ରଦେହାୟ ମାତ୍ରକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବ କାମ
କର ବନ୍ଧୁତବୁ ଗମନ କଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତର
ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଲେଖନକୁ ସବର୍ତ୍ତର ସର ଜଳଦୟମ
ମୂର ଏହି ବନ୍ଧୁତାର ଲେଖନକୁ ଗହୁର
ସର କର୍ତ୍ତା ବାମ୍ବେଳ । ଉତ୍ତର ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଲେ-
ଖନକୁ ବବ୍ରତୀୟ ପଦରେ ସର କାହିଁ କ୍ରାଚ
ଏହି ବନ୍ଧୁତାରେ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚତା ଫେକାଇ ଦିଶୁକ
ହୋଇଥିବାକୁ । ଯରତକ ମୂରକ ପଶ୍ଚରେ
ଅମୃତାକର ବିହୁ ଦୋଷବା ଅକାଦମ୍ୟକ
ଏହି ସର କର୍ତ୍ତା ବାମ୍ବେଳଙ୍କ ବାସ୍ତବ ସବୁର
ଯେ ସମ୍ମତ ହୋଇଥାଏ ସମୟ ସମୟରେ

ହୋଇଥାବୁ କହିଲୁ ଏହାର ଗୀତର ଅବଶ୍ୟକ କମ୍ପି ଦିନରେମଧେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏଛି । ଏହାର ଏହି କମ୍ପି ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଏକ ଅଧିକା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରମାଣୁ ମହାମାରେ କୃଷ୍ଣ ରହିବା କିମ୍ବା କମ୍ପି ଅଛି କେବଳ ଆଜିଥାଏ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିମାରେ ଯେତେ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁକୂଳିକା ମହାତ୍ମା କଲେ ପାଖା ଅନ୍ତର୍ଭାବରୁ ବସିଥାଏ ଦେଖି ଯାଇ କାହିଁ କୁଠା ଏହାର କବିତାରେ ବେମନ୍ଦି ଏବଂ ଧର୍ମ ଯେ କୃଷ୍ଣ ହେଉଥି ହୋଇଥି କାର୍ଯ୍ୟ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ମରନ୍ତିତ ହେଉ ଯାଏ । ମଧ୍ୟରେ ଜାହାଙ୍ଗ ଅବେଳା କାର୍ଯ୍ୟର ମନ୍ତ୍ରର ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଦେବେଶ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଦେବେଶ କରିବାରୁ ହେଉଥାଏ । ଅଭିନର କଲ ନିଃଶ୍ଵର କରି ଶ୍ଵେତାବଦି ମାରିବାର କ୍ଷମତା କର୍ମବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କ ଦେବେଶ ଦେଖିଯିବା ଦେବଙ୍କ କରିବା କରିବା ଏବଂ ପରମାଣୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପରିପାତ୍ର ଦେବେଶ, ଦର୍ଶକ ପ୍ରତି ଦସ୍ତଖତ ରହିବାରୁ ଦେଖି ଦେଖି, କରିବାର ଏ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥାରୁ କହାଇବା ସେତରେବେ ପରିବର୍ତ୍ତ କରିବା ଏହି ଅବେଳ ସବ୍ରାଵ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାହାଙ୍ଗ ପାଇବାର ହୋଇଥାଏ । ଯଦ୍ୟପିକି ତେଣୁ କୁଞ୍ଚିତ ଉତ୍ସାହା କରିବା ଏ ତେଣୁ ପୁରୁଷଯୌଜନ ପରିବର୍ତ୍ତନାର କାର୍ଯ୍ୟ ପରାମର୍ଶାମ୍ଭୁତ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ତେଣୁମରିଲୁ ଦୂରହିତାର କରିବ ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି କାହାର କରିବାର ଉଚ୍ଚମୟତ ହୋଇନ୍ତି ଏ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଜାହାଙ୍ଗ ପାଇବାର କମ୍ପି ମାରି କଷରିଦ୍ଵାରା ଦାଖାଇବାର ବାର୍ତ୍ତନର ପରମ ପରମ ତେଣୁମରିଲୁକୁ ବଢ଼ିବା କୁଠାରୁ ଏହି କରିବାର କମ୍ପି ହିମେଷ ମେହ କମ୍ପିଦିନର ଅନ୍ତର୍ଭାବ କମ୍ପି ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଉ କାହାରୁ କରିବାରେ ପରମ ହେବା ସମ୍ମାନପଥ ପଦ୍ମନାଭଜୀବନାର ମେ ଏହାର ଦର୍ଶକ୍ୟାମକୁ ନେବେ ଏହିକାର କୁଞ୍ଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଏହାର ସମ୍ମାନରେଣ୍ଟ କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଦେଖିଯିବା ଏହାର କମ୍ପି ଦେଖିବାର କମ୍ପି କାହାରୁ ଦେଖିବାର କମ୍ପି ହୋଇ କାହାରୁ । ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଦୂରର କହିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହାର ଅପର କାର୍ଯ୍ୟ କେ କମ୍ପି ପରିବର୍ତ୍ତ କରିବାର କାହାରୁ ଦେବଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତ କରିବାର କମ୍ପି ହେବାର ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ ହୋଇ ଯେବେ କରିବାରେକାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ କରିବାର କମ୍ପି ହେବାର କରିବାର କମ୍ପି ହେବାର କରିବାର କମ୍ପି ହେବାର କରିବାର ।

କ୍ଷାମ ଦେଇ ଅନ୍ତରୀଳର କଣ ଡେଇ
ହରାଇ ସେଠି ବନ୍ଦରାକୟ ଓ କରେଇମାନଙ୍କରେ
ରେ ଡେଇ ଗୁପ୍ତ ପ୍ରକଳନ କରିବାର ଆଜି
ବନ୍ଦରୀମେହୁର ହୋଇଥିବାର ଅନ୍ତରୀଳରେ
ଏଥୁବୁ ଲେଖିଥିଲୁ ଓ ଉତ୍ସବ ହୋଇ ବନ୍ଦରା
ମାନଙ୍କର ପରମୋଧକାର ହେବାର ଆଜି
ବନ୍ଦରୁକୁ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଅକ୍ଷୟ ଜାଗା ହୋଇ ଯାଏ । ଦେଇଗାପଶାଚିଲ
ସମ୍ବନ୍ଧ କଷ୍ଟର ଦିବାରୀ ଡେଇ କାହିଁବନ୍ଦର
ହାନରେ କଣେ ପଥପ୍ରେରବ ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ
“ କିମ୍ବା ଜାହୁରମାର କା ୨୫ ରାତ୍ରି କ୍ଷାମ
ପଢ଼େଇ ପୁଣ୍ୟ ପାଇବି ଅଦେଶ ମଳର
ଅମ୍ବେ ଅଛି ଅନ୍ୟର୍ଥରେ ଜୀବ ଦର ଦୃଷ୍ଟରେ ଦିଲ୍ଲି
ହେଲୁ । ଲେଖାଅଛି ଯେ ଡେଇଗାମାନେ ଡେଇ-
ଯାରେ ବଜେଥା କରିବିଷୟାଦ ଦାନଙ୍କ ବର-
ବାବୁ ବୌଦ୍ଧି ପ୍ରତିବନ୍ଦବ ଯାଏ । ମାତ୍ର ଡେ-
ଇଯାଇପିରେ ଯେବେ ଦାନଙ୍କ ପ୍ରଥର ତେବେ
କହାବ ନିଜବାର ବିଜନ୍ମ ଦେଖାଯିବ । ଯଦି
ଡେଇ ଗୁପ୍ତ ତେଲପୀଲିପି ଦୀର୍ଘ ଉଂଗଳ
ଲାପିରେ ଲେଖାଯାଇ ତେବେ ବେଗରେ କୁଳବ
ନିଜ ପାଇବ ” ଏହି ପ୍ରେରନ ଏ ଅଜ୍ଞରେ
ଅଜ୍ଞକୁ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ହୋଇ ଲେଖିଥିଲୁ ବ
ଏଥରେ ଡେଇଯାମାନଙ୍କର ବନ୍ଦ ନାହିଁ ହେବ
ଯାଏ । ଏହି ବନ୍ଦରୀମେହୁର ବିକଟରେ ଏହର
ପ୍ରତିବାଦ ହେ ଏ ଅଜ୍ଞକୁ ରହିବ ବିଶ୍ଵବା
ଶୀଳ ଦେଖୁ କରିବା ଅଜ୍ଞକୁ ଅବଶ୍ୟକ ଅଟରା
ବନ୍ଦର ଅଜ୍ଞ ହେବାର ସେ ଏହି କାରଣ
ଅନୁମାନ ବରନ୍ତି ଯେ ଏ ପ୍ରଦେଶକୁ ଯେଉଁ
ମାନେ ବଜିବର୍ମର ଭର ପ୍ରତିବାଦ କର ଅସ୍ତର
ହେମାନେ ଡେଇ କାହିଁ କାହିଁବାର ଦୟା
ଦେଇବାରୁ । କ୍ଷାମ ହାନରେ ସେ କମ୍ପୁ
ଅବବଳ ପଟିବାର ଦେଖାଯାଏ । କଠାରେ
ବନ୍ଦରା ଅଷ୍ଟରରେ ଡେଇ ଗୁପ୍ତ କରେଇବାର
ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲେ ହୋଇବାର ତେବନ୍ଦା ଅଜ୍ଞ-
ବରେ ଲେଖିଥାଇ କଥା ହେଲାଯାଏ ପ୍ରକଳନ
ଏହି ହେ ଡେଇଗାରେ କେହେବ ଶ୍ଵାର୍ଯ୍ୟର
କୁଣ୍ଡି ଏହି ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଗାନ୍ଧୀ

ମରେ ଆହା ଯୋଗଣ ପ୍ରକରପୂର ଦିନୁକର
ହୋଇଥାଏ । ତକୁ ଯୋଗଣର ପ୍ରକର ଉତ୍ତରରେ
ଯେ ପ୍ରକାନ୍ଦୁରରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଡାଳ
ଦେବା ଉଚ୍ଛରେ ହତ୍ତି ସତେଜ ନାହିଁ । ଗବଟୁ-
ମେଣ ଯେ ହୁଲେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା କମେରରେ
ସୁକରିଜ ବରାଅହୁନ୍ତି ମେ ହୁଲେ କୌଣସି
ବର୍ମଗ୍ରେ ପକ୍ଷରେ ଏହି କିମ୍ବେଳିଜବ ତେଜ୍ଜ୍ଵା
ଅଛଦୃଷ୍ଟାୟ ଅଧିକ । ଗେଲଙ୍ଗାମାନେ ବରୁର
ଗଞ୍ଜାମ ଲୋର ବଚେଶ ସବୁରେ ବର୍ମ ବରାନ୍ତି
ହେମାନେ ଓଡ଼ିଆ କାଣନ୍ତି ନାହିଁ ବିମ୍ବା ପିଲୁ-
ବାକୁ ତେଜ୍ଜ୍ଵା ବରାନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଆହା
ଏହି ପବମର୍ଷ ଉଚ୍ଚ ବର୍ମଗ୍ରୁ ଦେଇଥିବେ
ବନ୍ତି ତକୁ ଉଚ୍ଚବର୍ମଗ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ବିନ୍ଦର ବର-
ବାର ଉଚ୍ଚତ ଯେ ସଜାତ ହୁବ ସବାନେ ଏ
ଅଞ୍ଜ ହୋଇଅଛି ଅମଲାଙ୍କ ସବାରେ କୁହରା ।
ଯେବେ ଲୋବେ ଗେଲଙ୍ଗୀ ବି ଇଂରୀଜ ଭାଷା
ପିଲୁଥବନ୍ତି ତେବେ ସେ ତକୁ ଭାଷାମାନଙ୍କରେ
ଦରଖାସ୍ତ ଉଚ୍ଚାଦ ନ ଲେଖି ବାହିବ । ଏକ-
ପ୍ରକାର ଅକ୍ଷର ଓ ଏବପବାର ଭାଷା ବ୍ୟବହାର
ବରବାକୁ ବାପ ହେବେ ଓ ବେଳେ ବରବା
ସନ୍ଧି ସୁବିଧା ନୁହର । ଗଞ୍ଜାମ ଲୋର ବରେହ-
ମାନଙ୍କରେ ଓଡ଼ିଆଭାଷାରେ ଲେଖା ପଢି
ବରବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିସତ୍ତ ବରବା ଉଚ୍ଚର ଓ
ଯେବେ ଶ୍ରାନ୍ତପବର୍ମଗ୍ରୁମାନେ ଜାହା ବରବାକୁ
ଇତ୍ତା ବରାନ୍ତି ନାହିଁ ରେବେ ସେଠା ଲୋବମା-
ନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚର ଯେ ଏବମେଲ ହୋଇ ସପ୍ରତି
ପ୍ରଦିନପରିବ ମାନାଙ୍କ ବବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଟ ଓ ଲଣ୍ଠିଯା
କବିମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଥିବେକି ପଠାନ୍ତି ଜାହା
ହେଲେ ଅକର୍ଯ୍ୟ ଏ ଅଞ୍ଜ ରହିବ ହୋଇଥିବ ।

ବୈଷ୍ଣବିଜ ଅମ୍ବନର୍ଜୁ ।

ବର୍ଷମାତ୍ର ତେଲଗାବକାର ପାଣି ଏକ
ନିଜାନ୍ତ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ଏହି ଛକ୍କାଦେଖିବି ସ୍ଥା-
ନରେ ଥିବାର ଗ୍ରାୟାନ୍ତି ବିମୁଦ୍ରାରେବ ମାଟ୍ଟହେଁ
ସେଠାର ପାଣି ଉଠାଇଥିଲି ଗାମୋଜାକଥା
ବୁଝାଇ ଉପରେ ଫେରିପାରେ ବୈଶରଙ୍ଗ
ଧୂମ ଅଛି ସେଠାରେ ଦ୍ୱାରକାରୁ ମନ୍ଦିର
ଦୂରରେ ଦୂର କିମ୍ବାମ୍ବୀରର ମେଳକୁ କଳ
ଅପରାଦେବାଲ ତାହା ପରିଜ୍ଞାନକର କରି ପବିତ୍ର
ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀରେ ପାଣି ବସାଇବାରୁ ସ୍ଥିର ବର-
ଅବଶ୍ୟକ : ବୈଶରଙ୍ଗ ଅନ୍ୟମ ପାଣିର ଅସ୍ଥିର
ହେଉ ଗାହିଁ ସତ୍ୟ କୁଟୀ ତାହାବାଲ ବୈଶର-
ଙ୍ଗମେ ମେଳାକୁ ବିହୃତାରରେଗାନ୍ତି । ସାହେବ

ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସେସମ୍ବଳ ଶ୍ରାନ୍ତବରୁ ଜଣ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହିଥ କରିବାର ହେଉ ଏହି
ସେ କଣେ ବୈଶିଶ୍ଵା ଭାବୁ ଅଶ୍ରମରେ କେତେ-
ମାର ହେବ ଆସି ରହ ନିଜ ପଞ୍ଚାଗି ଜଣ କର-
ଥିଲ ଅର୍ଥାତ୍ ନରଥତେ ଅନେକଗତି ଯହିଲା
ତାର ଉତ୍ସମଧରେ ଅପେ କହୁତବେଳ ବସି
ଜଣ ବରଥିଲ । ଜନକାନ୍ତ ବଜାର ପାଖରେ
ଅହେବ ଅଗ୍ନି ଜାଗିବାର କିମାଣେ କେତେ-
କେଳେ ଅଗ୍ନି ଉତ୍ସ ନିବଟକରୀ ସରସବୁରେ
ପ୍ରବେଶକରି ଏଥିଂର ଶାହେବ ଜାହାଙ୍କ
ଆଶ୍ରମର ଜ୍ଞାନକଳେ ଓ ମଝ ଶବ୍ଦରେ
ଲୋକଙ୍କ ଗଜାୟାର ବାଟରେ ଅଗ୍ନି ଜାଗିଲେ
ସମସ୍ତକୁ ଫ୍ଳେଗକର ହେଉଥିଲ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ଯାହା ହେଉ ଯାହେବପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବୈଶିଶ୍ଵମାନଙ୍କ
ପରିପାଦିତ ବୈଷ୍ଣବପ୍ରମାଣେ
ବଜ ବରକୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଓ ଏ ହାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଦୈରାର ଅନ୍ୟାୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ମାତ୍ର ଅମୃତମାନଙ୍କ
କିବେଳଜାରେ ଜାହା ନୁହଇ । ଅମେମାନେ
ବୋଥକର୍ତ୍ତ୍ୟ ଯେ ଏକାର୍ଯ୍ୟ କଲ ହୋଇଥାଇ ଓ
ଜାହାର ଚରମଟିଲ ବୈଷ୍ଣବଙ୍କ ପରି ଉପକାର-
ତଳକ ଅଛଇ । ଯେବେ ବିମ୍ବସାହେବ ଘର-
କିବାର ଓ ହେଠାରେ ବିଶିଶ୍ଵମାନ ଥିବା ହନ୍ତ-
ମାନପ୍ରକଳ୍ପ ମାରୁକୁ ଉଠାଇ କେଇଥାନ୍ତେ
ଜାହା ହେଲେ ଅମୃତମାନେମୁଣ୍ଡ ସେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଯଥୋତ୍ତରିଷେ ନିନାବରନ୍ତି ଏବଂ କହୁଥି
କେବଳ ହନ୍ତୁର୍ଧର୍ମ ପରି ଅଭ୍ୟାସର ହୃଦୟରେ
ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଅନେକ ଦର୍ଶନ୍ତ ପାହି କି ଯେଉଁ
ମାନେ ଏହି ଅଶ୍ରମ ଓ ରହି କରୁଣାର୍ଥରେ
କଥରୁ ପଢ଼ିବହ ପ୍ରାତିକାଳର ବାଟ ଥରନ୍ତି
ସେମାନେ କଣ ହରବରରେ ପଢ଼ନ୍ତି ।
ଯାହେବ ଘରରତ୍ୟାବି ଉପରେ ହସିଷେଷ
କର ଜାହାଙ୍କ କେବଳ ହେଠାରେ ଯେଉଁ
ବୈଶିଶ୍ଵମାନେ ପରିବହଥୁଲେ ଜାହାଙ୍କ ଉଠାଇ
ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ବୈଶିଶ୍ଵର ପୁଣି ଯର ବର ?
ଯେ ବିଦ୍ରୁ ଧର୍ମ ଲାଗି ହଂସାର ଜ୍ୟାଗ ଦୟା
ଦୟାପାର ଉଦର ହରଣ ଓ ଲାର୍ଦ୍ଦ ଶ୍ରାନ୍ତମାନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବାରେ ଅପରାକୁ ବୟସକୁ କଲ
ହେ ଯୁଝି ମାହିନ୍ଦି କଜପଣ୍ଡି ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଅନେକ
ଦିନ ପତ ରହିବ ? ଏଥିରେ କି ଉପବ୍ୟାର
ସୁଧା ହିଂଦୁ ନା ଦିନ୍ଦର ଚନ୍ଦ୍ରାରେ ନହ ହୁଏ
ରହିଥାରେ ? ଦେଇ କାହିଁରେ ପ୍ରତିବନ ପର
ମୁଦ୍ରା ଯାମା ରଜ ଓ ରଜୀ ଦେଖାଇ
ଗଜାୟାର କବନ୍ତି ଓ ମାରି କହିଲ ପରାମର୍ଶରେ

କାନ୍ତାର ପରିର ଓ ଜଗରର ବିଷ୍ଟର ଗଣ୍ଡେତ
କରୁଥ ହାରମାନେ ଏବମେଳ ହୋଇ ଗ-
ଣ୍ଡେତ ଝଣ ଓ ମାର ବାଦରେ ସନ୍ଧା ପୂର୍ବ
ବନ୍ଦୀବ ହାତ ଲଗାଇଥାନ୍ତି ସେଠାରେ ବ
ଯୋଗ ଆଜ ହୋଇଥାରେ ? ଯେ ବନ୍ଦି ଏହା
କରିଥାରେ ତାହାକୁ ବୃଦ୍ଧ ଡ୍ୟାମ କରି ବୈଶିଶ
ହେବାର ଉଚିତ ନୁହର ଓ ଯେ ବୈଶିଶ
ହୁଅର ଆହାର କିଛି କନରେ ବିରଯେଷ
ହାରେ ଉପଥା ବସିବା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
ଏ ନଗରସ୍ଥ ବୈଶିଶକ ଭକ୍ତମାନେ ପୂର୍ବ-
ପର ବିଶ୍ଵର ନ କର ଅବିହିତମଧ୍ୟେ
ବୈଶିଶକ ସେବାରେ ମନ୍ତ୍ର ହେବାର ସିନା
ଏଠାରେ ବୈଶିଶକର ଅଶା କମିଶ ଜୋହାଲେ
ବିଏ ବାହିବ ଏଠାରେ ରହିଥାନ୍ତା । ଏହୁବେ
ଯେଉଁ ବୈଶିଶ ଏଠାରେ ଥିଲେ ତାହାକୁ
ଏ କରିବାରିମାନେ ଫଳ ଦେବାର ହେ
ଉତ୍ତମ ଶାନ୍ତିମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଯେବେ-
ତେବେ ରେତ ହେଲେ ସୁତରଂ ମିଶ୍ରମ
ଲୋଭରେ ପିନ୍ଧୁ ଧାର ଲାଗିଲା । ଏବେତ
ଦୃଢ଼ ପଢ଼ ଓ ଶୀର ପ୍ରକାର ବଲବର ଦ୍ଵିତୀୟ
ଦେବତା, ଦୃଶ୍ୟ ତନର ସୁଖାଦରେ ଅଗ ଓ
ଅଗମ ମୋରଜ, ଉତ୍ସମ୍ପେ ନବାବକର ପାତଳ-
ମାରଏରେ ଉପର୍ଦେଶକ ଚତୁର୍ଥ ସଜ୍ଜା ଭାଜା-
ଗ ସ୍ଵାକ୍ଷର ପ୍ରାୟ ବିରଜ ଏକ ପଞ୍ଚମେ ଦେଗର
କୁଣ୍ଡଳ ବିଦମ ହେବୁଗ ଅନାର ଅଗାରେ
କୁଳବାନିମଙ୍ଗର ହଥ ଧାନକୁ ଗମନ ଏମନ୍ତ
ପଞ୍ଚୀପର୍ବତ ପକା ପାଇବା ସୁଲେ ସେଉଁମାନେ
ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ପାଇପ ଓ କଟା ଦେଖି
ଦର ଦ୍ରମରେ ଅଭଳ ଜନ୍ମିତର ନାହିଁ ତାହାକୁ
ଅମ୍ବେମାନେ ଏହିକ ବନ୍ଧୁଅନ୍ତି ଯେ ଭକ୍ତ
ବାଦାକ ଗୋଟିଏ ସେବାଦାସ ଦେଇ ଶୁଷ୍ଟିଭବେ
ଏଠାର ଘଲାଧୂଳ କଲେ । ଏ ଦିନ ଏହା
ଏହାକର ଦିନ ଏମନ୍ତ ନିହେ ଗରା ବୈଶି-
ଶିକର ଏମନ୍ତ ପଟ୍ଟିଅନ୍ତି ଓ ପଟ୍ଟିଅନ୍ତା । ଏମାନେ
ପ୍ରଥମେ ମଣ୍ଡ ଥିଲେ ଏମନ୍ତ ଅମ୍ବେମାନେ ବନ୍ଦ
ଜାହିଁ ହଥଇଇ ଯଥାର୍ଥ ବିଶ୍ୱାସ କର ମୁହଁ ଜନ୍ମ-
ଦିନରେ କେବ କେଇ ବୃଦ୍ଧ ଡ୍ୟାମ କରିଥିଲେ
କୁଳ ପରମେଷ୍ଟରେ ତାହାକର ଭକ୍ତମାନେ
ଅବିହିତ ସେବାଦୂର ଏମନ୍ତ ଲାଶରଣ କରି-
ଦିଅନ୍ତି ଯେ ବୈଶିଶ ମହାନ୍ତିରା ହୋଇ
ପଞ୍ଚନ୍ତି ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ହବେତହାରେ ବୈଶିଶ-
ମାରି ଏମନ୍ତ ଅଗମ ଦେବା ଉଚିତ ନୁହର
ଓ ଯେଉଁକୁଣ୍ଡି ଯଥାର୍ଥ ମାଥ ପେ ଏହା

ଲୋତର କାହିଁ ଜହାନ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ଏହି ଯେ
ଯେତେ ଯତ୍ତ ବର କଲ ବୈନଗୀ ଏହିଦିନର
ଅନୁବ ବୌଣସି ଲେଖସମାଚରେ ରହୁଥାର
ଦେଖ ଯାଏ ନା ସଂଶାରର ପ୍ରଳୋଭନରେ
ପଢ଼ିବିବେ ବୋଲ ଧେମାନେ ସଂଦା ହେଉଛି
ହୋଇ ଗଲନ୍ତୁ । ଯେଇଁ ମାତ୍ରେ ଦିନସ୍ଥାବେଳେ
ବାର୍ଷିକରେ ବିରକ୍ତ କୋର ଅନୁନ୍ତ ଆହାର
ଅମ୍ବେମାନେ ଏହି ପରମର୍ତ୍ତ ଦେଉଅଛିଁ ଯେ
ଉକ୍ତ ଅଗମରେ ତଥେ ପୂଜାହାର କିମ୍ବାନ୍ତ ବର
ଦିନତୁ ପଥକଳୁ କିଞ୍ଚିତ ସନ୍ଧା ସମୟରେ ଗାର
ଅନ ଦାନର ଉପାୟ ବର ଦେଇଁ ଆହାର-
ଧର୍ମ ପ୍ରବନ୍ଧି କରାର୍ଥ ହେବ ଅଥବ ଆହାର-
ଧାର ବୌଣସି ଯୋଗିର ଯୋଗ କର ହେବ
କାହିଁ ।

ସାପାହିକ ସଂବାଦ ।

ଧର୍ମମୁଣ୍ଡେର ସୁନ୍ଦର ଏବ କୃତି ମ ସୁହର୍ଷମଦ୍ବା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବରଦା ମୋଦମା ଧୃତ ବରଥକାର
ଜଣେ ପଥପ୍ରେରକ ଲେଖନ୍ତି । ମୋଦମା ହେ-
ଦ୍ରୁଷ୍ଟତା ତେଷ୍ଠାମାତ୍ରେକୁ ବିଶ୍ଵାଧାନରେ
ଅଛି ଓ ମୁଁପା ବାପୁବରେ କୃତିନ ବ ନୁହଇ
ଯତ୍ତା କହାଗେ କଲବତୀ ତାବଧାନରୁ ଧଠା
ଯାଇଥାହି । ଏ ଅଛିବରେ ପୂର୍ବେ ହେଉେଥିର
ଏହାର ମୋଦମା ଧର୍ମତଥିର ।

ଗୋପାଳଙ୍କ ମହନ୍ତି ମୋବଦମାରେ
ମୁଦେଇ ଦସ୍ତବରଦାର ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ ।
ହାତମ ଗାହାର ଦସ୍ତବରଦାର ଦରଗାସ୍ତ ନେ-
ଇଥିଲେ । ବିଶ୍ଵତିର ସମ୍ମାନ ପାଇଲେ ସହଶେଷ
ଲେଖାବୀର ।

ଚଳନ୍ତିମାର ଜା ୧୯ ରଖିରେ ହାଗୁଦିନ
ସୁରୁଷି ବାଗୁବାସର ମୁକୁ ଥାର ଘୁମାର ଥାକର
ସୁରୁଷ ଛେଲାଜାକୁ ପ୍ରେରତ ହୋଇଅଛି ।
ନାହିଁକ୍ଷେତ୍ର ଭାବା ଉପରେ ଅଧିକାରିତବ ଲୋକ
ଥୁବାର ଅଭ୍ୟୋଗ କରି ଫରକବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟ-
ବିଧିର ୧୦ ଅଞ୍ଚାୟ ଅନୁମାରେ ଭାବାକୁ ବିନ୍ଦୁ-
ସର୍ଥାନରେ ଅଶେଅକୁନ୍ତୁ । ଅଦ୍ୟ ସେ ଅଭ୍ୟୋ-
ଗର ଫର୍ମର ହେବ ଓ ପ୍ରମାଣ ହେଲେ ଭାବା
ଠାର ପଚାରର ତମିଳ ନିଧ୍ୟାବିଦ ।

ଓଡ଼ିଆରେ ଧରା ପବନକ ହର୍ବ୍ଲୁ ମହିମ;
ଜଳଦେବତଙ୍କ ଲୁଗବା ବର୍ମଶିରଙ୍କ ମଧ୍ୟମ ଗର-
ବିଶିଷ୍ଟ ଚର୍ମଶିରମାତ୍ର ପଦବକି ସାହ୍ୟକରି।

ମିଶ୍ର ଏତ ଅଛନ୍ତି କୁଳାଙ୍ଗ ଜିହାର

ଏବେଳେକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀନର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରଥମ ମହୋତ୍ସମ୍ମାନ
ହୋଇଥିବାରେ ।

ଶ୍ରୀକୃତିପାଦ ଏହାହୁ ଦେଉଥା
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାନରେ ପ୍ରଥମମନୋବ ଏହାହୁ ମନ୍ଦର
ଧୋରଦୂରୀ ।

ଏହି ପଦେଶ ମହାନାଳ ଉତ୍ତରପରେ
ପ୍ରଥମ କୋର ଦେବେଶଥାଳ ହୋଇଥିଲା।

ବାନ୍ଦ ଦେବାଦିନାମ କାହୁର୍ତ୍ତ ଦେଇବା
ପ୍ରକଳନରେ ବୁଲ୍ଲାବ ଦେଇବ ପିଲାକଟିଆର
ଦେଇବରେ ।

କାହିଁ ପରିମାଣି ମହାନ୍ତି ନରାଜଙ୍ଗ ତଥାକୁ
ନରେ କୃଷ୍ଣଦୂର୍ଗୋର ଓହରେବେଳେ ମୋର-
ଅମ୍ବେ ।

ଦୁଇତିମ୍ବ ପରିମାଣରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଲାଗେବ ଶାଖା ହେଉ କରିଯାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କରିଯାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ତୁମେ କେତେ ଜାଗରଣ ଏହି
ତତ୍ତ୍ଵ ହୋଇଥିଲୁ ଏହି ଜନ୍ମ ଜାଗର ଅଛିଲୁ
ତତ୍ତ୍ଵ ପାଇଲୁ ଯଦି ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା
ଦେଖାଇ ହେବ ।

ନେତ୍ରର ଉପରେ ମାଟ୍ରାର୍ଥିର ବି ଯେ
କର୍ତ୍ତମାନ କାହାରେ ଅବସ୍ଥା ଜାଣ, ତାଙ୍କୁମାତ୍ର
ଦୀର୍ଘମାତ୍ରା ଏ ତିନି କର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅନେକଟୁ
କୁଳ ଦୟା ଦେଇଗନ୍ତିରୁ ।

ମୁହଁ କି. ଏସ, ବନ୍ଦିଜୋଇର ବାଲେ ପୂର୍ବ
ମାଟ୍ଟେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ମାତ୍ର
ଦେଖିଥିଲୁ ଭାବରେ ଘରେବୁର କେବେ
କେବେ କାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

କେବଳ ଶାରମାହାର କୁଣ୍ଡଳୀ କରିବ
ଦେଖିବ ଦୟାମାର ମେ ଏଥାର ନରତ
ଦେଖିବ ହୋଇ ଅନ୍ଧରେ କରିବ ନୁହିଲେ
ମହୁରି ଗାନ୍ଧେର ହୋଇବୁ ଯେ ଅଧିକା-
ପରେ ହୁଏ ମଧ୍ୟ ଦେଖାନ କରିବିଲେ
ଦେଖିବ ମେ ଜୀବ ତେ ଦେଖାଇ ଏ

ଦେଇ ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ର ହେଉଥିଲା ଏହା
ମନୋଦ୍‌ ପରି ବାହୀର ଦେଇ ଯାଇଥିଲା
ଏହାକିମ୍ବା ମାନୁକ ମନ୍ଦିରରେ ହେଉଥିଲା
ବରାହାଜିର ଗେନ୍ ଉଚ୍ଚଗ୍ରାନ୍ତରୁ ସଠାଇବାର
ବ୍ୟବର ମୂର୍ଖ ବରାହରେ ଗଲା ବରାହରେ
ଆଯାଇ ଥର ବନ୍ଧ କରିବାର ମେରାରେବନ୍ଦୁ
ଏହାକିମ୍ବା କରା ମନ୍ତ୍ର ର ବରାହରେ

ବେଦାରକ୍ଷା କଷତେ ଶାଶ୍ଵମୋ କଷତି
ଏହ ପ୍ରକ୍ରିଯାକଳ ଅଛି ଫିଲାରେ ସରବାର
ନାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧମାନେ ବୟସ ଅତିକାଳ
ଜାହାଜ ଖେଳକଣ୍ଠରୁ ପ୍ରାନୀଷ ହାତର ବ୍ୟକ୍ତି
ଦେଖି ଉତ୍ସବାଳୀର ଦେଖନାଗପୁରୁଷ ବୈଶବର
କର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଟ ଥିଲା ଦେଇଥିଲା ।

କେବଳ ଜୀବ ରମ୍ଭେ ଅଟିକୁଣ୍ଡ ତେବେଳା ପ୍ରତି ବର୍ଣ୍ଣରଙ୍ଗ ଲୟପିର ବସୁନ୍ମାରିବ ପଦ୍ଧତା ଅବସ୍ଥା ହେବ ।

ଅମୁମାହର ସାହବ କଲେପ୍ତର ଦିନୁମ
ତବରିତ ମାହରଗନ୍ଧ ଚଲିଗମାସ ଜା । ଯାହା
ଠାର ଦୂରସ୍ଥେରୀର ହଳ ପଦରେ କିମ୍ବା
ହୋଇଅବୁନ୍ତି । କହିବାଏଇକର ଯାହା କହି
ଥିଲା ଦର ଯେ ମାହରଗନ୍ଧ ସାହେବ ଏଠାର
ପୁଣ୍ୟକାରୀ କଲେପ୍ତର ମାହର୍ଗ୍ରେ । ମେହି
ଅନ୍ତିକେ ଜାହା ବ୍ୟଥର ବିଶେଷ କେମୀ ।
ମହାମୟ କୁଣ୍ଡଳ ଫେର ଅଧିଳେ ଯେବେ
କଲକୁ ସିବେ ହେଠା ଲେଖିବର କବ
କରିବ ।

ଜୋଇବସ୍ତୁଙ୍କ କିମ୍ବାରେ ପ୍ରାୟ ୮୦୦୦ ରୋପ
ଅକ୍ଷୟ ଦିନେରେ ଅସ୍ତର ହୋଇଥିବାକୁ
ପ୍ରାକ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣଗ୍ରହମାନେ ମଳେ ବରନୀ ଏ
ଏକଳକୁ କହିଥୁ ଅମ୍ବଦାଳ ଉତ୍ତରପାଇ ଅବସର
ଦିବେ ହେବା ।

ପାଦ୍ୟୋତ୍ସବର କୋଳନ୍ତି ଯେ ସଜ୍ଜା ଗବ୍ର
ହେଲେ ୧୦୦୦ ରଖ କମ୍ବ କର ଥାରୁଥାରୁ
ଭାଇର ପଢ଼ିଲ ପ୍ରେସର କବିତାମେହାବ
ଲେଖିଥିବୁ । ଏ ଅବହର ଚାରିହଠାରର
ହୃଦୟରୁ ଲକ୍ଷଣ ହୋଇଥାଏ କଷିତ
ହେବେ ।

ମାତ୍ରାକ ପାଇସି କୋଳକୁ କି ମାତ୍ରା
ପଦାର୍ଥରେ ଯେତେ ଶବ୍ଦରୂପ ପଦାର୍ଥ
ହେଲାଇ ଅଗନ୍ଧା ହୋଇ ଅଶ୍ଵରୀର ଜାତ
ହୃଦୟ ଯମ ହୋଇଥାଏ ଓ ବାସ୍ତ୍ଵ ପଦାର୍ଥ
ଯେବେ ଅଗନ୍ଧାରୀ କୁଆଇ ରେବେ ବିଶ୍ୱାସ
କରି ହେବ ମାତ୍ର କିମ୍ବା ହୋଇ ଯାଇଥାଏ

ବାନ୍ଦୁର ଗମିତାପ୍ତ ଗର୍ବ ଘର୍ବକୁଳମୟ
ବୌଦ୍ଧମୂର୍ତ୍ତି ଗର୍ବ ଲାକ୍ଷ୍ମୀମୁଖୀ ମୁଁ ହରେ
୫୦୦ ଦର୍ଶନ ବୁଦ୍ଧିମୁଖୀ ଶାରୀରିକ ଅଳ୍ପ ବର୍ଣ୍ଣା-
କଣ୍ଠ ଓ ଜହିନଭାବ ପ୍ରାୟ ପୃଥିବୀରଙ୍ଗେର
ଏହାହାତେ ହଜା ଯାଇଥିବା ।

ବୁଦ୍ଧରଙ୍ଗାରୁ କୁଗନ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ବଲେଟି
ମର ବାହିମରେ ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କା ମୁଖ୍ୟ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସାହା କଣ୍ଠ ଦୂରୀର ପୂଜ୍ୟ ଯାହିଁ ତେ
ବରିଷ୍ଟ ଲଭ୍ୟାବି ପ୍ରତ୍ୱାକ ଦୂରୀମରେ ହେଲେ
କାହା କଥା ହେବ ।

ଗବୁନ୍ମେଳୁ ବଜାର ବିଲ୍ଲିପକ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଯେ ଧୂଶଳଗରର ସ୍ଥାନେଟିହିଁ କରିବା ଚାହୁଁ
ହରାଣ ଆର୍ଦ୍ର ବ୍ୟଧିପୁରୁଷ କରିପୁଣ୍ଡରାଧି
ପର୍ବିମହିଳା ଦୃଢ଼ିରଥାରେ ଶ୍ଵାମାୟ ଜାଗ ଅନ୍ତରୀ
ପାରେ ଏ କୁଠି କିମି ଦୟ ହେବ । କେବଳ
ବିଶେଷ ସାହୁନବର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଦିନର ଏ କୁମି ନିଷ୍ଠା
ହେଉଥିବ ତାବା ବଜାରରେ ଖୁଲ୍ଲମ୍ବେ
ଲେଗା ନାହିଁ ଓ ଅମ୍ବେମାହେ ମଧ୍ୟ ରହିବ
କିନ୍ତୁ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଦେଖାୟ ଦେବକୁ ରହିଲ ବର୍ମନରଙ୍ଗ
ତୋରୁକ କରନ ଦିଷ୍ଟରେ ଲାଗୁଥା ଏହିତୁ
ମେଘ ଦେଇବର କଥମ ପୁର କର କଲ
କର ଦେଖେଇଶକ କହୁକୁ ଯଦୁଦୀପରାଜ୍ୟ
ଧେନ୍ତେଶ୍ୱର ମନୋମନ ଦେଖି କର ଘର
ମାଦନ ଧାରିମେତୁ ସମ୍ମରେ ଅରଜ ହେବ
ଦେଖାରେ ମନୁଷୁ ହେଲେ ଚାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ମର
ହେବ । ଦୂରଶ୍ରେଣୀଯକ ଏ ସମ୍ବାଦ କବା
କଲ କର ଦିନମାଧୀର ଅବସ୍ଥା କହ କହ
କାହିଁ ।

ପର୍ବତ ସାହୀଏବେଳେ ମନ୍ଦିର କାହିଁଥିଲେ
ଯାଏନ୍ତି କୋଟିଶହେ ରେଣ୍ଡା ହଜାର ଟଙ୍କା
ହୋଇଅଛି ଏଥରଥିରେ କର୍ତ୍ତୃମେତ୍ର ବାହୀଏୟ
ଦାନ ପ୍ରାୟ ଧଂନ୍ତର କରା କି ହଜାରମାତ୍ର ଅଟି
କାହିଁ ହେବେଳେ କାହିଁ

१८४५

ବାବୁ ନିତ୍ୟକୁଳ ସହାଯୀର ମଣିଷୀ

ନୀରୁ ପାତାଳିକାରୀ ।

ଏହି ଉତ୍ସବରେ କଥା କଥା କଥା
କୋଣ କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା ।

ପ୍ରମାଣିତ
କରିବା
ପାଇଁ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

४७८

ମାତ୍ରମେ ପ୍ରଦେଶ ସହିତ ଗଲିବା । ମୁଁ ବେଳାଟି କଥା କଥା କଥା କଥା

210-84

{ ପତ୍ରମ ପାଣ୍ଡିକ ମଳ୍ଲ ୫୩
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଳ ଦେଇଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟତର ପାଇବାକୁଠା ୫୯ }

କଣ୍ଠର କରିବ ଗୁଣ ସାକ୍ଷରରେ ଯେବେ
ପ୍ରେସରେହ ଅନ୍ଦେମାନେ ପ୍ରବାସ ଉଚିତକୁ
ଧରିବୁ ଯେ ଗ୍ରାସଟୁ ଥର୍ମିକୁ । ଶାବେଦ ତତ୍ତ୍ଵର
କୁ ହାତକ ଧରିଲା କଥୀ ଏବେଳାକୋଇ
ଥାର ଦେଖାଇବୁ । ଯେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଏହା
କରାଇ ତ କରିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ବୁଝି ଥିଲା ସହପରିଜୀବ ଦନ୍ତକଳ୍ପ ଦେଖି
କ୍ଷୁଦ୍ର ହେବ ଦେଖିବେ ରହୁଥାରେ ନାହିଁ ।
ଏବେ କଲ୍ପାଳି ଯାଦିମାନେ କଲ୍ପାଳି ପ୍ରାଣଦେଖିବେ
କହି ବହୁବେ ତହିଁ ଅନୁଭବ ଦେଖାନ୍ତି
ବାଜାର ଦିନକୁ ଅଛି କଥିବେ । ଏହମୁକ୍ତ
ଦେଖି ଦେଖିବୁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵ ହୁଏ ବିଜ୍ଞାନ
ପ୍ରଦୟାତ ଥିବା ଏ ପରିବୁ ଥର୍ମିକୁ । ଆହେର
କଥାରେ ମଜୋଡ଼ୋଗୀ ହେବାକୁ ଅନୁଭବର
କଥା ହୋଇଥିବାକୁ ।

ନେତ୍ରକୁ ଦିକ୍ଷାତିର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପଥାମଧ୍ୟରେ
“କେବେ ଜୀବ ନାହିଁ ପାର” ଶବ୍ଦର କେ-
ମାନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାର ଅନୁମାନକୁ ଉପରେଥିଲେ
ଯି ଏବେଳା ନାହିଁ ନାହିଁ ଏହା ମୋହାର
କରୁ ପଥ ପଥକାର କରୁ କରୁ କରୁ ପଥ-
ପଥପାରିଛି ତିନି ମୋହାର କରୁ କରୁ କରୁ
କରୁ କରୁ କରୁ କରୁ କରୁ କରୁ କରୁ

ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେଦାକେ ଏଥର ସତ୍ୟାଦଳୀ ଦିଲ୍ଲି
ର ଚାଣ୍ଡ ଓ ବଲ୍ଲେବ୍ରଜୀ ମହାପ୍ରଦେଶରେ
ନର୍ମରଧା କାହାଁ ଏହା ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସ କର ବା
ପାର୍ତ୍ତ । ତରୁ କଥା ସବୁ ସବ୍ୟ ହେଲେ ସୁମିତ୍ରା
ମହାରାଜାରମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଆଶାଲକ୍ଷଣରେ
ଜ୍ଞାନକାରୀ ମାନୁଷଙ୍କରୁ ପରମାନନ୍ଦ ପରମାନନ୍ଦ
କରିବ ଗଢ଼ୋଟ ସବୁ ଓ ପ୍ରାନ୍ତରୀଯରେ
ବିଶ୍ୱବାଚର ବଜଳ ଅବଶ୍ୟକ ପରାମାଣ ବରି ପା-
ଠେବ । ମୋଦମା ହେଲେ ବିନିଦୀର ଆବଶ୍ୟକ
ନର୍ମରଧା ମାନୁଷର କରିବ ଏହି ଜନ୍ମରେ କିଛି
ପୋନମାଳ ଖଣ୍ଡର ଜାହା ଲୋପକ ରହିବ
ନାହିଁ । ଏଥର ସୁରେ ଯେତେ ଲଗନକଳମାର-
ମାନେ ତୁମ ଖୋଲୁ ବହିନେ ଫେକେ ଜାହାନ୍ଦୁ
କିମ୍ବା ଜାହା ଦରିଦ୍ର ।

ବଜ୍ରରେ କିମର ଗୋପନବାର ଦକ୍ଷତା
ବାହର କଣେ ପ୍ରଥାକ ବ୍ୟକ୍ତି ବଜ୍ର ବାଜନ୍ତୁ
ବାହାରେ ଜୀବବଳର ସମ୍ମରଣ ବିଶ୍ୱାସର
ମୟୁଦି ଅମ୍ବେମାରେ ଅନ୍ତରେ ଦୂରର ପରିଚ
ପରିଚ ରହେଛନ୍ତି । ବଜ୍ରାକ୍ଷୟ ବଦର କି କି ଏହି
ହୋଇଥିଲା ଓ ଏ ଦୂରେବ୍ୟ ପାଇବ ଥୋଇ
ମୟୁ ଯଦିକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହଜାରେ ଦାଗି ଧାମରୁ
ଯାଇ ହଜାର ଦେହଠାର ଦିନମାଧ୍ୟରେ
ଏ ପର୍ଵତର ହୋଇଥିଲା । ବଜ୍ର ବାଜନ୍ତୁ
ବାହାରେ ବ୍ୟକ୍ତି ବାଜନ୍ତୁ
ଦକ୍ଷତା ବଜ୍ରର ପେଟି ଏ ସବୋତ

ବୁଝୋଇବ ଥିଲେ । ଏ ମହାପୟ ଗୁରୁ ବିଦ୍ୟା
ଜୀବନଥିଲେ ଯଥା ବଜାର, ୧୦୯୫, ପାରିଶ
ଓ ୧୦୮୫ ଏକ ଦେଇଁ ଗ୍ରେ ସୁତ୍ରବ ମଧ୍ୟ
ବଜାର ଦରସାରେ କିନ୍ତୁ ସମୟ ସମୟରେ
କୁଟୁମ୍ବ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରେ ପ୍ରୋତ୍ସମାନ ଚରଣ କର
ଅନ୍ତରେ ମହାପୟ କମ୍ ଉଚ୍ଚବିଷୟ ଓ ବିଦ୍ୟା
ବିଦ୍ୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୃହ ଓ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ପ୍ରେରଣ ଦରିବାଦ୍ୱାରା ଦେଖାଇଛା
ହତି ଏହାକର ସତାବ କରି ଦିଲେ । ଏ ପୂର୍ବ
ମହାପୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଉଚ୍ଚବିଷୟ ସହର ପଦକାରୀ
ସମ୍ମାନ ପାଇଲେ ଏବଂ ପନ୍ଥାବିନ ଧର୍ମବିଜ୍ଞାନୀ ସହି
କରି ହାତିବିଳା ଦିଲେ । ହାତୁ ପରି ଏହାକ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତିତ ହୋଇ କାର୍ତ୍ତ ମୂର୍ଖ ରହି
ଅଛି ।

ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ଏହୋର କଳିଦାସ
ଶ୍ରୀମ ବିବାହ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପଣ୍ଡିତ ଜୀ ଚିଗାନ୍ଧି
ବଦ୍ୟାଳଙ୍କାବିହୀ ଗୁହରେ ଯାଏ ଖେଳେଣ ଦଳ
ତଳେ ଏବିଦଳ ଖାତି ଉଦ୍‌ଦେଶ ଯାଇଲା ଓ
ହଢ଼ାଇଯାଇ ଅବସ୍ଥାର ଶର୍ମୀ ବାଜାର ବଳ
ତିରମ୍ଭେ ମହୁଷ୍ମନାଳେ ଉପରୁତେ ଦେଖାଇ ଆକୁ
ଲିବାର ହେଲେ । ଛନ୍ଦ ଅବଦଳ ସକାଳ
ଦୟାରେ ଅର୍ଦ୍ଧାହୁ ବେଳ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ କରୁନାହାନ୍ତି
ହେତୁଥର ଏକ ଦରେ କର୍ତ୍ତା କରିବାରେ
ବାକୁ ଉପର ହେଲ ଦୂର ସତ୍ର ଏମନ୍ତ ସମ୍ମାନ
କାହିଁ ନିଷାନ ହେଲ ବିଜୁର କିନ୍ତୁ ଅବଦଳ

ଦେଶର ଅର୍ଥ କଲେ । ଏହାଠ ହେବାକୁ
ଏହି ମନ୍ଦରେ ମଟେଯର ଆଚେତ୍ତାର ଉପରେ ବାହା-
ର ପର ତଳି ଘଟେଇ ; ଜାବୁ ଲଗାର୍ଜି ଅର
ଅନ୍ଧରେ ବଜାରାକରନ ହଠାତ୍ । ଯେହି
ମହାର ସବୁଙ୍କରୁ କରି ଲଠେଇ । ଏପରି କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଏହି ଦେଖି ମେହୁ କୃମମାତ୍ର କହୁ
ପଞ୍ଚମ ହେଉ କି ପାଇଁ ପାଇଁ ଉସରେ ପରି
ମହାର କଲେ । କାହିଁ କିମ୍ବା ଜାବୁ
କି କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବ ବୁଦ୍ଧି ଥାଇଁ ପରି
ଦେଇଯାଇ ଯତ୍ତରେ କହେଲେ ବୁଦ୍ଧି ସେ କହୁ
ତୁମ୍ହି କେବଳିଠାରେ ବୋଷହରେ ଉତ୍ସବାଳ
ଜାବୁ ଅବେଳା ଲୋହରେ ବାହାକୁ କହୁ କି କହୁ
ହଠାତ୍ ଏବଂ ଦେଇବକୁ ଯେତା ସମ୍ପଦରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଏବଂ ଲାଗି ସେ ବୁଦ୍ଧି ସହଜରେ ପମ୍ପା
ତୁମ୍ହି ଅଛେବାକୁ କହେ । ଏବଂ ଜିବିଲୁ ପରେ
ଦେଇଯାଇପାଇଁ ଏବଂ ବରର ଏକାକିପରେ ବନ୍ଦା-
କର ଏହି ମାତ୍ର ପଡ଼ିଥାଏ । ଏପରି ପୁଣ୍ୟାର
ବାରର କହୁ ବୁଦ୍ଧାଯାକ ନାହିଁ ଶାଠିବେ ଏହାର
କହୁ କିମ୍ବା କହେ ।

ହୁନ୍ଦୁଷ୍ଟୁ ପାରେ ପ୍ରଗାଢ଼ ହୋଇଥିଲା
ଏକଟଙ୍କ ଉତ୍ତରମେବକଳାକର ଶେଷା କରି
କୁରା ହାତର ପତ୍ରମ ଅମେମାରେ ଅବଳାଙ୍ଗ
ହେଲେ ଯେ କବାଜର ବାରୁ ବୁଦ୍ଧାବନକୁ
ପ୍ରତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣଶାଖରେ ଚଞ୍ଚା ହୁର ହେବାର
ମେଇ ସର୍ବତ୍ରମେବକାଳ ଦରକ ଓ କବନ ଯୋ-
ଗତିର ଏବଂ ଘପାଳି କିମ୍ବାରରେ ତ ପ୍ରତିକ
ଲୋକ କୁମୁଦହଳ କବନ କରିବାର ପାଇଁ
ଦେବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର କରିଥିବାର ମାତ୍ରକର
କେତ୍ତମେହୁରବର୍ଷରେ ବାବୁରୁ ଅଛେବାର
ଦେବାକାରୀ ଯେତୁ କରିପୁରରକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କର ଅଛିରୁ ଏବଂ ଆହାର ପ୍ରତ୍ୟାବର ସମ୍ବଲେ
ସର୍ବତ୍ରମେବ ଏହି ଅକ୍ଷ୍ମା ଦେଇ ଅଛିରୁ ଯେ
କବନ ହବାରେ ଉଦ୍‌ଧୃତ କବନ କରିବାର
ପ୍ରତ୍ୟାବର ବର୍ଣ୍ଣନାଟ ଏବଂ ମାତ୍ରମେ କରିବାର
କରିପୁରବାକରୁ କିମ୍ବା କାହିଁକି ଏଥୀରେ ଏବଂ ପଠ
ପଠିବ ଥିଲା କେମାର କରିବାରେ କରିବାର
କରିବାରାଟାରେ ହେବାର ହିନ୍ଦାପ ଶାଖାରମ
ଆହାର କରିବାରେ ଯେତୁ ଏହି କେତେ ଅଛିଲୁ
କହିବେ କି କେବଳ ମେଇ କରିବ ଏହିରୀନ୍ତି
ପ୍ରତ୍ୟାବର ସର୍ବତ୍ରମେବ କବନ କରିବାରୁ :

ମୁଖ୍ୟରେ କୋଷତା ରେ ପଠନାର୍ଥ

ବାରୁ ଦୂରାହଳକ୍ଷେତ୍ରରେ ଚୋଲ ପବନୀମେଣ୍ଡ
ଯାମାକୁ ମେତ୍ର ଅଛନ୍ତି ସେ କରେ ଶୁଭରା
ତଥେ ଦିଗାଜ ଉତ୍ତରଯାର ଅଟ୍ଟନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତିବସ୍ତ୍ର-
କୁଟ ଆହାରର ଦୂରକ ଏବଂ ନବଯର ପାତା
କାରକର ଅଛି ସେଥିଗାର୍ ସେ ଉପରକଣେତା
ପ୍ରସ୍ଥାବମାତ୍ର କରିଥିଲେ । ତେଣାର ପ୍ରେତେ
ସରବାଘ ଶୁଭଲ ଗଲ ଜାହିଁ ମଧ୍ୟର ଏ ମହା-
ଦ୍ୱା ନବଦିନରେ ପରିଷ ଦୂରକ ଯୋଗାଏତାର
କଷ୍ଟୁତଃ୍ର ହେଉ କିମାତ କର ଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ
ଦ୍ୱାକୁତ୍ତରମାତ୍ରେ ନବର ପ୍ରସ୍ଥ ଲେଖାଏ ଶୁଭଲ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଦୂରକ ଶୁଣା ଏ ମହାପ୍ରେ
ପ୍ରସ୍ଥ ଶୁଭରେ ଦେବାକୁ ଶାକାର ଅଛନ୍ତି ମୋ
ଲବନ୍ୟକୁ ଜଣା ଶୁଭରେ ଦେବେ ଭାବାକୁ
ପ୍ରହାର ପାଇ କାହିଁ । ଯେବେ ସବୁ ଶୁଭଲ
ପ୍ରସ୍ଥ ଶୁଭରେ ଦେଇଥାନ୍ତି ଜେବେ କିମ୍ବା ପ୍ରଗଠ-
ସାର ବନ୍ଦ୍ୟ ଅଟଇ ଭାବା ହୋଇ କି ସ୍ଥଳେ
ଦେବାକୁପର ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ସୁଲବ ଦେଇ
ନୟାନା ଭାଗ କର ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କେହି
ଏ କରରେ ଶୁଭଲ ହେଇ କି ପାଇରେ ଅବଧି
ଭାବାକୁ ପ୍ରସାଦ ସିଂହଜଳ୍ୟ ଅଟଇ ।

ମହନ୍ତ କୃପି ଦର୍ଶନ କରି ଥାଏ ହି ନା ।
ଗଲି ସଥାହର ହଳପେଟୁ ଅଚନ୍ଦ ଅବଜନ
ହେଲୁ ହାଇବୋର୍ଡ କରୁ ପ୍ରକାର ହତ୍ୟ ରଦ୍ଧ
କର କର ଲାଗିଛି ମନୁକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି
ଯଥ—

“ ମୁହଁ ଦେଇଲା କିମେର ମାରିବା
ନ ଥିଲା ହେ କେବଳ ଉତ୍ତର ସମସ୍ତରେ ମହନ୍ତି
ଅବାଗ ଦାନ ପ୍ରବ୍ୟାପ କର ଜାହାନରେ ଥିଲା
ଓ ପଞ୍ଚତିରେ ଜାହାର କେବଳ ଜୀବନ ବର୍ଣ୍ଣ
ଦିଲା । ଅଭ୍ୟାସ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦାୟ ଏବଂ ଦାନ
ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ କର ଦେଖିଲେ ହେ ଯଥିବା
ଦ୍ୱାରା ଅପେକ୍ଷା କହୁଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ସୁନ୍ଦର କର ଯାଇଲା
ହାହୁ କମ୍ବା କରି କରିଲେ ଜାହାର ପଞ୍ଚତିର
ବର୍ଣ୍ଣକୁ ଅବଦ କର ଯାଇଲା ନାହିଁ । ଏ ମୋ
ଦେଖିଲା କଥକ ଦାନ ପଞ୍ଚତିରୁ ମହନ୍ତିର
ଦେଇ ଦିଲା କଥ କରିଲା ହେ କେବଳ ମହନ୍ତି
ଦେଖିଲା କଥ କରିଲା କଥ ଯାଇପାରେ ଓ ଯବନ୍ଦି
ହେ କଥକୁ ମହନ୍ତିର ମୂଳ କତାଯି ଆଜି
ଯଥିବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କରିଲା କେବଳ ମହନ୍ତି
କଣ୍ଠର ଯେଉଁ କଥକୁ ଆହାର କାହାକୁ ପ୍ରାପ
କେବଳ ହେ କଥକୁ ଉତ୍ତର ହେଲା ଦାନାର
ଦେଇ କରିଲେ କାହାର କଥକୁ ହେତୁ ଆବଦ ।

ଏମଧ୍ୟ ହୋଇ କି ଖଲେ ବୌଦ୍ଧରେ ମହନ୍ତ କି
ଯାହାର ମଜ୍ଜ ହାତ ସମ୍ପର୍କି କିମ୍ବା ଦର୍ଶକା ପଥକୁ
ଦିବ ଏହି ଯେ ଅନ୍ଧବ କାଳ କିମ୍ବା ଉତ୍ତର ସେ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାର ପ୍ରାଣୀ ସମ୍ପର୍କି ଖୁବି କରି
ପାରେବ ଏହି ଯେବେ ହୃଦୟର ଦଳଠାର
ବାରବର୍ଷ କାଳ ଗତ ହୋଇଥିବ କେବେ
ଆହାର ଉତ୍ସବମୂଳକ ଉଚ୍ଚପାୟ ହୋଇ
ଦିବିରୁ”

ଯେଉଁମାତ୍ରକେ ସହାବନ୍ତି କି ଦାର ସମ୍ପତ୍ତି
ଗରିବ କରିଅଛନ୍ତି ଏଥର ସେମାନେ ଧାରଖାର
ହେଉନ୍ତୁ ପରନ୍ତୁ ଉପର ଲାଗୁଳି ଶପ୍ତତିର
ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏକ ମହନ୍ତୀର କଷ୍ଟ କଲ
ଉତ୍ତାବ ଯେବେ ଜାହାର ଉତ୍ତରଧିକାର
ବିଚିତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ନାଲମ କରି କି ଥାଏ ସେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ଜରଦ ବିଦି ହୋଇଅଛି ଜାହା ନାମ-
ରେ ଅଛି ନାଲମ ହୋଇ କି ପାରେ । ଯେହି
ମହନ୍ତୀରକେ ବିଚିତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପାଦକ ନାହିଁ
ଆହିନ୍ତି ସେମାନେ ଇତ୍ତା ବଲେ ଅପଣ ପୂର୍ବ-
ସୁଧାରକର ବନ୍ଦିଷ୍ଟବୁ ଅଛ୍ୟଥା କର ପାରିବ ।
ବିମସ୍ତ ମହନ୍ତୀରୁ ଉଚିତ ଯେ ହାଇଟେଟର
ରକ୍ତ ନଦୀର ଫରସି ଅଣାର ଉଚ୍ଚର ମର୍ମ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଳା ।

ଦାତ ସମ୍ପର୍କ କିନ୍ତୁ ହୋଇ ଯାଇବ ନାହିଁ
ବୋଲି ଅଛେବ ମହନ୍ତ ଫର୍ଗ୍ଟ ବରରେ ସମ୍ପର୍କ
ଶୈଳେ ବିକ୍ରି କରି ଜାମ ମାଦ ଡିମାରେ
ରହିଲ ଚନ୍ଦ୍ରମାର ସମ୍ପର୍କ ଲେଖି ଧ୍ୟାନ୍ତି
ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଉଥର ଲିପିତି
କରିବର ସ୍ଵର୍ଗ ଅନୁଭାବେ ଉତ୍ତର ପ୍ରବାହ
ଝେମନର ପ୍ରତିମାନ ମଧ୍ୟ ରହିବହୋଇପାରେ
କାରଣ ମହନ୍ତର କେବଳ ଜୀବନ ସବୁ ଥୁବା
ପ୍ରଳେ ହେ କିନ୍ତୁ କିରାକାଳ ହିମିତି ସମ୍ପର୍କି
ଅନ୍ତରୁ ପ୍ରକାଶନ୍ତରରେ କେଇ ପାଇବେ ।
ଯେବେ ଏ ଅନୁଭାବ ସଧାର୍ଣ୍ଣ ହୁଅର କରିବେ
ଦାତ ସମ୍ପର୍କର କୌଣସିଯେ କିମ୍ବା ହେବାର
ବୟାକରା ହାର୍ଦିକ ଏ ବିଶେଷ କିମ୍ବା କରିବେ
କଥା ଅନ୍ତର ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରୀକ୍ଷା

କବିତାରେ ମର କବିତାର ମାହାତ୍ମା
ଦବାରେ ପୁଣୀଷ ଜଳଦାର ଅଶ୍ଵଙ୍ଗା କର
ଗାହ ଚିଦାଇଫେରଦେଶରେ କାହା ଉତ୍ସାଧନାକ
ଦିଲାହୁଣ୍ଡ ଏହି ହାମ୍ବଦୁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର
ଦେଶରେ ମହାବାହୀ ପରିବ୍ରା ଦିଲେ ଏବାରେ

ହେଉ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦୂର ଦେଖାଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ପୁଣୀ ଦୂରିଷ୍ଟାତ୍ତ୍ଵ ସ୍ଥାନରୁ ନିଜକ ଧଠାଇବା
ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ସବୁର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବା ଏବଂ
ଆସମ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀର୍ଭ ଲେଖା ୧୦ଶହ ଦେବାଧନ
ଏବଂ ରାଜି ରହିଥିଲୁ ଜଥାତ ଏବେ ଏବଂ
ପ୍ରମୁଦ୍ୟର ଲେବ ବାହାରିଥାହାରୁ ଯେ ହେମା-
ଜେ ଦୂରିର ଅସ୍ତ୍ର ସାହାର କରି ଜାହାନୀ
ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥାନ ବବ୍ରତମେଣ୍ଡିଙ୍ ବସ୍ତୁତା
ଦେଖି ଥାଏ କରି କହିଥାହାରୁ ଯେ କାନ୍ତିବରେ
ବୌଦ୍ଧିଧାରେ ଦୂରିଷ୍ଟ ପତ୍ର ନାହିଁ କେବଳ
ବବ୍ରତମେଣ୍ଡି ପ୍ରଥମର ଦୂରିଷ୍ଟ ପତ୍ରବାର ଅପଞ୍ଚା
କରି ଅଛେବ ଅର୍ଥବ୍ୟ କରିବାର ଅପରା
ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତ ପାଇବା ସକାମେ ଦୂରିଷ୍ଟ ଘଟିଥାହାରୁ
ହେଲ ପ୍ରକାର କରିଥାହାରୁ । କରିବାର
ଭାବମାନ ପ୍ରକାର ହେତେଣ୍ଟୁ କିମ୍ବା ସମାଜ
ପଦରେ ସୁଧା ଏହିପର ଭାବ ବ୍ୟକ୍ତ ହେବାର
ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ଏଠାରେ ଶୋଭର ଦୂରିଷ୍ଟରୁ
ମନେ ବଲେ ଜାହାନ ବଥା ଏବପ୍ରକାର ସ୍ଵର୍ଗ-
ଦେଶ ମୋଖ ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର ଶୋଭର
ଅବସ୍ଥା ସ୍ଵର୍ଗ ଅନ୍ତର ଡେଖାରେ ଭାବିଥାଏ
କ୍ଷେତ୍ର ଭଲ ଏବଂ ଉତ୍ତରଗତ ମହାକୁମାର
ନାଳ ବର୍ମଧାର ଦ୍ୱାରା ଲେବ ପ୍ରୟୋଜନ
ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନାବ ପ୍ରକାର ମୁଦ୍ରା
ଗୋଟାଏ ପ୍ରକାର ଲେବ ନିଷାତଙ୍କ ହେବାର
ବିଦେଶ ନୃତ୍ୟ ମନୀଷର ପାହେବ ଯେତେବେଳେ
ତତ୍ତ୍ଵ ସ୍ଥାନରେ ଦୂରିଷ୍ଟ ପତ୍ରବାର କହିଥାଲେ
ତେତେବେଳେ ଚର୍ଚାଦେଶ୍ୱର କ୍ଷେତ୍ର ଅବସ୍ଥା
ପଇ ଦୃଢ଼ି ନ କର କେବଳ ସେହି ସ୍ଥାନର
ଅବସ୍ଥା ଦେଖି କରି କହିଥାଲେ । ବିନ୍ଦୁ ବଜା-
କାରେ ସେମଧ ନୃତ୍ୟ ଦେଖାରେ ଅନେବ
ପ୍ରକାର ଅବଳ ନର ପତ୍ରଅଛି ଓ ଏହିମନ୍ଦରେ
ଜହାନର ଭାବ ଯେମନ୍ତ କୃତି ହେଉଥାଏ
ଫର୍ମିରେ କାହା ଅବସ୍ଥା ଅପଞ୍ଚା ହୋଇଥାଏ ।
କିମ୍ବେ ସୁର୍ବ୍ରି ପ୍ରଥାଦର ବିଧାତନ କଲ
ହେବାର ଏବଂ ଜାନାହାନର ବବ୍ରତମେଣ୍ଡି
ଓ ଜହାନକମାନେ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି ତମା କରିବାର
କିମ୍ବା କୃତି ନ ହୋଇ କରି ବିଶ୍ଵାସ କିମା
ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବମେଷା
କଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଅବସ୍ଥା । ବିନ୍ଦୁ ଏକମନ୍ଦିର-
ଜାକେ ଦୂରିଷ୍ଟ କି ପତ୍ରବାର କରି କରନ୍ତୁ ଯେ
ହେଲାକେ ଯେବେ ଧରେ ତମା କରନ୍ତୁ ଯେ
ବବ୍ରତମେଣ୍ଡି ପତ୍ରବାର ବୌଦ୍ଧ ଜୟାୟ ହୋଇ
କି ଥରେବ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାନ୍ତା ଆହା ହେଲେ

ବାସ୍ତବରେ ପୁରୀଙ୍କ ପତଥରୁ କି ଜାହିଁ ତାଣି
ପାରନ୍ତେ । ଲୋକମାନ ତେବେଳରସ ଯଥାର୍ଥ
ବହିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏପବାର ଲୋକମାନେ ବଶ-
ଦୂଷ ମହା ବିମା ନନ୍ଦି ଅସ୍ତି କି ଦେଖିଲେ
ତୁମରେଖା ବରକେ ନାହିଁ । ଅନାଶାରରେ
ଲୋକ କି ମନେ ପୁରୀଙ୍କ ପତଥରୁ ବୋଲି
ଏମାହେ କଥାଚ ଶୀକାର ବରକେ ଜାହିଁ ଓ
ଯେବେ ବବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡଲ ବୁଦ୍ଧି ଏହପରି ହୋଇ-
ଆଗ୍ନା ରେବେ ସେବନ୍ତ ଘଟିବାରେ ମନ୍ଦ ବହୁ
ଦର୍ଶକ କି ଥିଲା । ଅମ୍ବେମାହେ ଅନନ୍ତାଳ୍ୟ
ପର୍ମାଦସତ ପଦ୍ମରେ ପୁରୀଙ୍କପାତକ ସ୍ଵାକର
ଯେବରୁ ପ୍ରେରିତପଥ ଆଠ ବରିଅରୁ ଉଚ୍ଛିତେ
ପୁରୀଙ୍କ ଦୂର୍ବିଦ୍ୟା ବିଷୟରେ ବହୁ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ଏହ ବର୍ତ୍ତମାନରୁ ଜାହାର ବଳ ବୁଦ୍ଧି ହେବାକୁ
ଅଭୟ ହେଲାଣି କେବଳ ବବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡଲ ସତ୍ୱ-
ଧ୍ୟାନ ଏପର୍ମଦନ୍ତ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ହୋଇ ଅସ୍ତିତ୍ବ
ଉଥାପି କଠୋର ସମୟ ଅବୟବ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
ନାହିଁ । ବେଳାଗମାସରୁ ବୁଦ୍ଧିକର ଅଭୟ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଓ ଅଗ୍ରାଚମାସରୁ ଏଥାର
ପଞ୍ଚଶିର୍ଷ ବଳ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଯେବେ ସେ ମନ-
ସ୍ଵରେ ସହା କେହ ସବଜାଣ୍ଯ ଗରିଲ ହୁଏଇବେ
ନାହିଁ କି ବଜାରରଗର ବୈଶି ବ୍ୟବହାର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କେହ ବହୁଲେ ଭାବା ପରେ ସ୍କୁଲ କରିବାକୁ
ବହୁ କଷ୍ଟକର ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୀଙ୍କର
ପଞ୍ଚଶିର୍ଷ ରୟ ରହିଅଛି ଏହ ଅମ୍ବେମାହେ
ରବସା କରି ଯେଉଁମାହେ ପ୍ରାଣିଙ୍କ ଉପରେ
ବିଦ୍ୟା କହ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି
ହେମାହେ ଉପରଲାଭ ତୁମ୍ଭୁରୁତ୍ବ ଲୋକଙ୍କ
ବଥାରେ କି ପର ଅଧିକା ସହାଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ
କରନ୍ତି ।

ଅସୁଧାରୁ । ଏଇ ପକ୍ଷରେ ଏକମୂଳିକ ୨୯
୨୪୯. ଏ ସବାଇ କର୍ମରେ ବିମ୍ବନ୍ତ ଥିଲେ,
ଏହିକ୍ଷରେ ଆଶାର ପଞ୍ଜାର ପ୍ରାୟ କି ୩,୦୦,
୦୦୦ ଏ ହୋଇଥିଲା । ସବୁପ୍ରକାର ଧାରବା
ଧାରାୟ୍ୟକୁ କି ୧,୨୭,୨୭୧ ଏ ପ୍ରତ୍ୟାକରଣ
ହେଉଥିଲା ଏହାର ମହିନୀ ଏବା ବିଚ୍ଛରଣେ
କି ୨୫,୧୦୦ ଏ ଏବା କଞ୍ଚାରିଏରେ କି ୨୭
୨୭ ଏ । ଅଜାହାର ବିମ୍ବ ଅହାର ଅରବିନ୍ଦ
ଭାର ହେବା ଗେଗରେ କେବଳ ମଧ୍ୟକଳା ହିଁ
ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦରେ କି * ଏ ଲୋକ ନରିହାର ସମ୍ମାନ
ଅଧିକାର । ଅକ୍ଷ ସ୍ଥାନ ସବୁର ବୈବମାତ୍ରେ
ଲଦ୍ଧିମେଣ୍ଟର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ଉତ୍ତମ ଅବସ୍ଥାରେ
ଅଛି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗ୍ରାୟକୁ ବମ୍ବିଶ୍ଵରପାତ୍ରରେ ଅନ୍ଧାରରେ
ଗର ବାଲିତାର ସୁର ସିଦ୍ଧାରୁ ଅରମ୍ଭ କରେଥି
ଅଗାମୀ ସୋନବାର ଅଥବା ମହାଜନପାତ୍ର
ପାତ୍ରରେ ପୋଠାରେ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଣ କରିବେ ।

ଗୋପାଳପିର ମଠର ମହନ୍ତି ଜାମାନ
ଯେତେମ୍ବାରେ ହାତିମ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ପଦ
ନ କର ମୋତଦମା ଚକାର ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କ ବିଦେଶରାରେ ଏହା କଲ ହୋଇଥାଏ ।

ବର୍ଷ ପରିବାରଠାର ଅଧିକତଃ କରେଣ୍ଟ
ସବାଲୁଅ ହେଉଥାଏ ଏବଂ ଉର୍ମିର ଓ ହାର-
ପୁର ମଧ୍ୟ ସବାଲଙ୍କେ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।
୨୦୨୦ ମହିନେ ପୁରାଳ ମାତ୍ରାକଥିବାଲୁ
ଅଛି ଏବଂ ୨୦୨୦ ମହିନେ ପୁରାଳ କଲିବିଗାରୁ
ରଘୁନାଥ ହୋଇଥାଏ ।

ବାରୁ ଗ୍ରମପାଳିମୁଖୀର୍ପଥ ହେଉବାକଣିଧି
ବିଦୟରେ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଯେଉଁ ଉପୋଷ୍ଟ କରି
ଥିଲେ ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନତେତ୍ତରଙ୍ଗେହରିଲ କହିବ
କିନ୍ତୁ ମାମାଂସା ବର ଯାହାକୁ । ଶୁଣାଯାଏ ଯେ
କେତେବେ କଷତିତବ୍ୟ ଦରି ଲେଖିବା ବାହୀନ
ପୁନଃବାର ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରରେ ଶହିତକୁ ତଣୀ ଅବ୍ଦି-
ଅଛି ।

ତତ୍ତ୍ଵରୂପ କା ୫୨ ଦିଲ୍ଲରେ ସୁଲଖୋଡ଼ି
ମରେ ହେଲେଥିବା ଏବର ଯୋଗିଗାଇଥିଲା
ତତ୍ତ୍ଵରେ କହି ବିଶେଷ ଜୀବ ହେବାର କିମ୍ବା
ହାର କାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ ହେମାନ୍ ସେବନ୍ତର କଟୋରୀ
ସୁରକ୍ଷାପଦ୍ଧତିର ନିର୍ମଳ ଏକ ଚିତ୍ର, ବାଲକାରୀ-
ହେଠାତ୍ ଏହି ପାତ୍ର ରଖିଥାବା ଗାନ୍ଧି ଜୀବର
ଅମ୍ବ ରହୁ ଉପରେ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଥିଲେ ।

କୁଣ୍ଡଳ ହରରେ କିମ୍ବା ଦୁର୍ଲଭ ଜୀବିତ
କାହାରୁ କେବେ ପ୍ରାଣ ଧରନ୍ତର ଟଙ୍କା
ହେଉଥିଲା ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗର ପାଇବାକ ଯୋଗେ ପାଦିବ
ଏହିଏହି ମେ ଦୀର୍ଘ ସାହାଯ୍ୟ ପରିଚ୍ଛନ୍ଦ କରିବା
କରିବ କାହାକି ପରିବରେ କର୍ମୀ ହେବାକୁ
କହି ମଧ୍ୟ ଏହିଏ ପ୍ରତ୍ୟେ ଶୋଇ ଆଖିଲେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ଲେଖିଥାଏ ତେବେହାଏ ଦେଖନ୍ତି ବି ପୁଣ୍ୟ-
ମାତ୍ରକର ନାହିଁ ଦୂରୀ ପରିଚାଳିତ । କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡ
କିମ୍ବା କେବେ ହେ ବରମାଶୁଦ୍ଧ ଅଧିକା ମୃତ୍ୟୁ
ମାତ୍ରର ମୃଣାନ୍ତି ଦେଖାଇ ଅଧିକା ଦେଖାଇ
କୁଣ୍ଡାନାନ୍ତର ଦେଖି ମାତ୍ରାକୁ ଏମିନ ପ୍ରକାର
କିମ୍ବା ଯେ ଆମାର ପ୍ରାତି ମାତ୍ର କରି ରଖିଲୁ
ଅଛିତମେ ଏହି ଜାଗାର ବିଷମରେଣ୍ଟାକି
କରିଯାଇ କ୍ରେତେହାଏ ଦେଇଥିବାକି ଆମାକୁ
ଶାମ୍ଭୁ ଦରିଦ୍ରାଙ୍ଗଠ କାହାକି ଅଭ୍ୟାସକୁ ଜାରି
କରିଲୁ କୁଣ୍ଡାନ୍ତର ।

କବୁ ଏହିବାର ଅବସଥା ଦେଖୁଁ ଏହି ପଠନ-
ମାଧ୍ୟମରେ ନାହିଁ ଜ୍ଞାନଶାସନରେ କିମ୍ବା ବ୍ୟାକର
ମୂଳର ଯାଥି ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ତଥା କୃଷ୍ଣ
ଜହାନର ପରମାତ୍ମା ଦେଵାମ ହେଲେ ତାମାକୁ
କାହାର ପାଦର ଉପରେ ଦେଲେ ।

ପାଦହେତୁ କାହିଁଏବଂ ଅବସଥା ହେଲା
ବନ୍ଦରେରେ କବିକାରୀ ହେବାର ନାମକୁ ଦେଖେ
ଏହି ସ୍ଥାନ କୋଣାର ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ହେବାର
ପ୍ରଧାନଙ୍କୁ ଏହି ଜୀବ ନାମକୁ ଦେଖାଯାଇବା
ଅବସଥା ହେଲା ଯୋଗୀ ହେବାର କବିକାରୀ ହେଲା, ଏହି
ନାମକୁ କୃତକାରୀଙ୍କ କବିକାରୀ ହେଲା କବିକାରୀ
ଅବସଥା ହେଲା କବିକାରୀ ହେଲା, ଏହି ଅବସଥା
କବିକାରୀ ହେଲା କବିକାରୀ ହେଲା କବିକାରୀ ହେଲା-
କବିକାରୀ ହେଲା : ଯଶମାରୀ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତକାରୀଙ୍କ
ଯଶମାରୀ ହେଲା କବିକାରୀ ହେଲା କବିକାରୀ ହେଲା
କବିକାରୀ ହେଲା କବିକାରୀ ହେଲା କବିକାରୀ ହେଲା

ଯେ କବ୍ୟାଶୀ ମର ଜୀଅଭୁବାନ୍ତ ଯାଇ ଦିଲେ
ମହାପୁଣ୍ଡ ।

୨ । ମୁଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ ତମକୁର ମଦଦମା
ହେଉଅଛି । ଏବନ୍ଦରୁ ଜାହାର ଶୁଣ ହେଲୁ
କି ଅପା ଶୁଣ ହୋଇ ଦର ସାମାଜୁହରୁ ଯିବାରେ
ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ବେଅନ୍ତମା ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଅପଣା
ଶୁଣାମରେ ବନ୍ଦମ ବାହାର କରାଯାଇ ।

କବାରତଳ ପଞ୍ଚଶିଲ କଥାଯାଏ କରିବ-
ଗାରେ କପାର ଗର ପଢ଼ିବାର ବହୁ ଲକ୍ଷା
ହୋଇଥିବ ମାତ୍ର ବାରବାର ବହୁ ନାହିଁ ।
ଯେବେ କରନ୍ତୁ ଓ ଅମେରିକାରୁ ପଠାଇବ
କାରଣ ଏହି ପରମାଣୁରେ ଖୋଜା ହୋଇଥିବ
ଓ କହିଯାଇ ବଠରେ ଓ ପରିମରେ ବହୁକ
ବର କରିଥିବ । ପାଇଁ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ ଶରୀର କବାର
ମହିମ ନାଲ ଆପଦାନ ହୋଇଥିବ ବିନ୍ଦୁ
ପବେଶ ମାଧ୍ୟମେ ଲୋକେ ସେଇ ପକାଇଥିବି
ଯୋଦୁଦାନାର ଶାହବ ବୁଝି ହେଉଥିବାର
ଦେଖିବାମାତ୍ରେ ତୁର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଘାନ ବୁଝି କର
ନହିଁ । * * * ପାଇଲେମେ । ଶୋଭିଷ ଦୂର
ରଧାମ ହେବ ମାତ୍ର ବକାରରେ ପାଇଁ ପୁରୁଷ
ଲକ୍ଷ ମହିମ ପତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ
କର ନୁହିଁ । ମୁଁର କାରବାର ବହୁ ନୁହିଁ
ଓ କୁଣ୍ଡଳ କାମାକିରଣ ବହୁକାଳ । କମଳ କମଳ
କଟେଇ ଅଛିଲ ହେବକ ସୋଇ ଅବେଳ
କମଳ ହେବାକି ।

କହୁଗୁଡ଼ିରଙ୍ଗ ଧୀମାରେ ଉଦୟରେ
ପନ୍ଥ ଅଛନ୍ତି । ଦୂରତ୍ତରେ କରିବା ଏହିପରିବର୍ତ୍ତନ
ମୋଳମଳ ଅତିବର୍ଷାଭାରତ ଉପରେ । ୧୦୦
ଲକ୍ଷ ଏକ ରେଣ୍ଡ ମନେଲ ଜଥରେ । ୨୦୦ ଲକ୍ଷ
ଅର୍ଥବର୍ଷ ହୋଇ ଅଛି । ମୋଳମଳ ଏହିପରିବର୍ତ୍ତନ
ମାତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇ ଦେଇ ।

ବ୍ୟାକଦେଶରେ ଲେଖିଥାଏ ପ୍ରମୁଖଙ୍କ
ଅନ୍ତର୍ଜାଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧିକାରୀ

କେବଳ ମୁଖ୍ୟ ଦେଖି ଯେ ଜାତି
ଶରୀର ପଦ୍ଧତିରେ ନିର୍ମାଣକାରୀ କଥା ମୁହଁ-
ମାଳ କାହିଁଏହି ଉନ୍ନୟତିର କଥାର ଲୋଗ୍ଯୁ
ହେବ କିମ୍ବା କେବଳ କେବଳ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ସହିତ ଯାହାର ବିରାମ୍ଭ ମାଝରେ ହେ
ନାହିଁରେ ଯୁଗା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପାଦ୍ମବିଦ୍ୟାର ପ୍ରକାଶ ଯେ ମୋଳମେହରେ
ବନ୍ଧୁ ଅଗ୍ରିଚାର ହୋଇ ପ୍ରାୟ ଦୂରଲୋକଙ୍କାର
କ୍ଷେତ୍ର ନାହିଁ ହୋଇଥାଏ । ତଣେ ଉପରି
ମାତ୍ରାକୁହର ଘରକ କୃତିବା ବଳ ଓ ପ୍ରାୟ
ଦେଇଲେଖ ମୋରାର ଥାଳ କରିବ ପୋଛ
ଯାଇଥାଏ ।

✓ ରାଜ୍ଯାକ୍ଷର ଛେନ୍ଦରି ଶାଖାଭାବରେ
ଧ୍ୟାନକାରୀ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଉପରେ ମେଲ୍ଲି ଦିଲ୍ଲି ହାତରେ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ କଣ୍ଠରେ ଆହା ଅନ୍ତରୋତ୍ତାର ବଳ
ଆଗ୍ରହ କରଇ ।

ମୟୁଷଦେଶର ସ୍ଥଳ ଉନ୍ନତେକ୍ଷଣ ଦିବର
ସାହେବ ଡାକ୍ତର ସଂଖ୍ୟାନ ପ୍ରଦେଶକୁ ଦିଦିରୀ
ହୋଇଅଛି ।

ବନ୍ଦ ପୁରୁଷରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେ ଖା-
ଶିକ୍ଷା ହେଉଥିଲୁ ଜହାରେ *୧୦୦୦ ଟଙ୍କା
ବାୟୁବଳକ ଜାହାଜ ଏକ *୩୦୦ ଟଙ୍କା ଧର୍ମ-
ବଳ ଜାହାଜ ବସୁକୁ ଅଛି । ଏଥି ମଞ୍ଚରେ
ଏକ ପ୍ରତ୍ୟୋତ୍ତମର ଅଧିକାରରେ ୨୦୦୦
ଜାହାଜ ଏବଂ *୩୦୦ ଧର୍ମବଳ ଅଛି । ଇଂରୀ-
ଜୁମାରକୁ ବାଣିଜ୍ୟ ବର୍ମରେ ପୁରୁଷରେ କେହି
ସର ନୁହନ୍ତି ।

ଦେବତା ଏହି ଲୋକଙ୍କ ସେ ଗେଡ଼ିଏ ଆପଣ
ଦରବର୍ଷ ଦେଇ ବରଫ ପୁଅରେ ଅରେଇଛନ୍ତି
ନିଃଶେ ଏହି ରହୁଥିଲା । ଅଧ୍ୟାତ୍ମାଲ କିଶୁରତ୍ୟା-
କଷ୍ଟର ତାତ୍ତ୍ଵର ସୁଖଲଭାବ ତାତ୍ତ୍ଵାଳୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ସୁନ୍ଦର ସମେତ ଅବହ୍ଵାଳ ଫେରଇ ଆମେ
ଅବହୁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାତ୍ତ୍ଵର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମକ ଉପରେ
ଏହିମୟ ପରମା ବରବା ପାଇଁ ସୁରଜନ ଗବ-
ହମେହିଲୁ ପ୍ରସାଦ ବରାପାହନ୍ତି । କମଳା ପା-
ଇଲ ବ୍ୟବହାରପୂର୍ବ ଏହି ଲୋକକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ଅନେକାରସ୍ତାରେ ବରୁ ଦୂର ଏହି ବର୍ଷ ଜା-
ତୀଜ ତାତ୍ତ୍ଵାଳୁ ସହାଯିତା କରଇବେ । ସୁନ୍ଦର
ଯୋଗଧାରକ ତତ୍ତ୍ଵ ତୁମ୍ଭାର କି ହେଉ-
ଥାରେ ଯାଏଇ ।

ମୁଦ୍ରାବର ମିଶ୍ରର ରାଜିକା ସାହେବ ଅଧୀ
ବିନ୍ଦୁ ଚନ୍ଦ୍ରମାଳ ରାମ ପଟ୍ଟନାୟିକା । ଏହି ଉତ୍ତର
କରିବାରେ ଯେ ସମ୍ମାନପାତ୍ର କରି ଦିଲ୍ଲି ରାଜିକା
କରିପାରିଛି ତାହା ସହା ଦିଲ୍ଲିରେ ।

ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସମ୍ପର୍କ କିମ୍ବା ଦିର୍ଘ-
ବିଜ୍ଞାନ ବେଳେ ଶ୍ରେଣୀବିନ୍ଦୁ ସମ୍ବଲପୁରେ
ନଗନ୍ତି ଶ୍ରେଣୀବିନ୍ଦୁ ପାଇଁ ।

ପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲା

ସାଧୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

১৪৮

३० अप्रृ

ଜୀ ଏ ରୁଗ ମରୁ ସକଟାପରିଷା । ମ । କ୍ଷେତ୍ର ଦ ॥ ୨ ସକଟାପରିଷାଳ ପରିବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୧୯୫୩ ।
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ୧୭
ମଧ୍ୟବର୍ଷ ପାଇଁ ଜାହମାରୁ ୧୨୭

ବାବୁ ବନମାଳୀ ସିଂହ ଅନ୍ତରୁଲର ଉତ୍ତପ୍ତିକ-
ଦାର ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏବଂ ଜାହା ଶୁଣି ଏଠା
ଗୋଟେ ଚମକୁଡ଼ି ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏକଷି
ହେବାର ବାରର ଏହା ମୁହଁର ଯେ ବାବୁ ଉତ୍ତର,
ବର୍ମର ଉପସ୍ଥିତ ନୁହନ୍ତି, ବାବୁକରେ ଅମ୍ବେମା-
ମେ ଧ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି । ଏକଷି ବାବୁ
କହିଥାଏ ଯେ ବନମାଳୀ ବାବୁଙ୍କୁ ନିୟମିତ
ବରବାର କମିଶ୍ରର ପାଦେବଳ ବାସି ସମସ୍ତଙ୍କ
ଠାରେ ପ୍ରଗଣନୀୟ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏଥର
ବଳି ବର ଭଲ ବନୋବସ୍ତୁ ବରବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
କି ଖଲ କିନ୍ତୁ ଏଠା ବରାପାଥାରର ଏମନ୍ତ
ବିଶ୍ଵାସ ବରଥିଲେ ଯେ ତେଜାନାଳର ମହାବଜା
ଉତ୍ତର ବାବୁଙ୍କୁ ସରକାର କର୍ମର ହତାଇ କେଇ
ଭର୍ତ୍ତାକାର ସ୍ତର ପାଇଁ ସରକାର କର୍ମରେ ସିବାପାଇଁ
ପଢ଼ି ଦେବେ ଜାହା କିମ୍ବା ବାବୁ ମଧ୍ୟ ଭର୍ତ୍ତରେ
ଜଳ ବଳାଇବେ ଜାହା । ଭର୍ତ୍ତର ଉପରୁ
ଘରଜା ମହାବଜାର ପକ୍ଷରେ ଅବଶ୍ୟ ଜଣା
ଦୋଳିବାଗୁ ହେବ । ତେଜାନାଳ ମହାବଜା-
ର କାନାଦ କିମ୍ବରେ ଯେତେବେ ପ୍ରାୟର
ସୁନ୍ଦର ଥୋଇ ଅସ୍ତିଥାଏ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଜାହାର
ବୌଣି ବାର୍ଷିକେ ସହିତ ଦୋଷାରେ ବରନା
ଦିଗାନ୍ତ ଅବଦେଶକା ବିଶେଷରେ କର୍ତ୍ତାମାନ
ଘରଜା ସଂରକ୍ଷଣ ସବଳକଥା ପ୍ରକାର ପାଇ
ଜାହା ମାତ୍ର କେତେବେ ମୋତ ଏହି ଦୋଳିବାର
ବୁଜାଯାଏ ଯେ ତେଜାର ବଳ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ
କାନ୍ତିମାଣେ ଯେତେ ଉନ୍ତି ବଳରୁ ଅବଶ୍ୟ

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବେଳେ ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରୁ
ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇ ଲାଗାନ୍ତି ଯେ ଗର୍ଭମେଘଙ୍କ ପରି
ଶାର୍ଦ୍ଦବାଳ ପରିନ୍ତି ଅଖୀଜନ୍ମ ବର୍ମଣ୍ଗରମାନେ
ତାହାଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତର ରତ୍ନବାରୁ ସମ
ହେବେ ଅଥବା ଦୂରିତି ଲୋକଙ୍କ ଦିବାହ
ଦିନାକଣ୍ଡ ପରିମାଣ ଦିନାକଣ୍ଡ ୧୦୩୫
ହୋଇ କାହିଁ ।

୧୯୫୭

ଗଜ ପଚିବାର ଦିନା ତୁରପ୍ରହର ଯେତିବା
ଶମ୍ଦରେ ଏକବର ଜେଲକାବଜାରେ ଉଥ-
ର ଅଗ୍ନି ଉଧ୍ୟାତ ହୋଇବଲୁ । ନିଃତ୍ତଳପଟିଷ୍ଠ
ଏବ ଘରରେ ପ୍ରଥମେ ଅଗ୍ନି ଲାଗିଲୁ କିପର
ଲାଗିଲୁ ଦେଖି ଠିବନର କହ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ
ବେଳେବ ଲୋକ ବହନ୍ତି ଯେ ସେ ଘରେ ବେ-
ତେବ ପ୍ରବାସୀ କରନ୍ତି କରିଥିଲେ ତୁଳର
କିପର ନିର୍ମାଣ କରି ମୂଳ ଧରିଲ ଓ ସେ ଘରର
ଅଭ୍ୟକ୍ତ ଭଜନା ତୁମ୍ଭରେ ଏକଥା ସମ୍ବନ୍ଧ ହେ-
ଇଥାହି । ସେହମ୍ଦରେ ଭାବ ବଜାସ ଥିଲ
ବେଳେ ଏକବା ପକଳ କହ ଥିଲ ପୁରୁଷ
ଏକଦିନା ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମାଣ କରିଲୁ ମାତ୍ରଗଲ
ସବସୁରା ବ ୫୫ ରକ୍ତ ବ ୪୫ ଗ୍ରାମ
ହୋଇଯାଇଥାହି ଓ ଅଗ୍ନି ଅଟକାଇବାରିଭିତର
ଅଭ ଗୋଟିଏ ଘର ପ୍ରତିଟି ଭଗାଯାଇଥାହି ।
ଏଥୁମ୍ଭରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଠା କଷ୍ଟ ହୋଇଥାହି
କହିବ ଉଛକ ଏଥର ମାତ୍ର ଯେ ବ ୫ ବର୍ଗା

ହର୍ଷଶ୍ରୀ ଘୋଡ଼ୀଯାଇଥିଲେହେଁ ସୁତ ଠିଆ ଖୋର-
ଅଛି । ନକ୍ଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଏଇ ଓ ସାମଗ୍ରୀର
ଅନୁମାନିବ ତୁଳ୍ଯ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଠଙ୍ଗା ହୋଇଥାରେ
ଏବେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବୌଦ୍ଧ, ଦୂଷ୍ଟଯେ ଅବୁତେଜ,
ତୃଷ୍ଣ୍ୟେ ପବନ, ଚର୍ବିର୍ଦ୍ଦେ ଜଳର ଅବୁତ ଏଥର
ଆନ୍ଦୋଳନ ଆମେର ଯେତେ ଯେତେ ହେଲେ-
ହେଁ ଅବୁତିର୍ଥାର ବିବାରଣ କର କି ପାଇଲେ
ଓ ଅନ୍ତି ଯେଥର ହଠାତ୍ ବ୍ୟାପିଲ ଲୋବେ
ଏବୁ ସମ୍ମ ସାମଗ୍ରୀ ବାହାରକର କି ପାଇଲେ
ଏମନ୍ତ କି କେତେବେ ଲୋବନ୍ତର ତେବର
ଜାଦୁଗୀସାମଗ୍ରୀସା ରକ୍ଷିତ ହୋଇ ନ ପାଇଲା ।

ଏଇ ରକ୍ଷାକରନାର ଦୂରେଥାଉ, ରକ୍ଷଣେଛ
ଶହିଲ ଉତ୍ତାର ପରିଳ ରବ ଉତ୍ସାଦ ସାମଗ୍ରୀ-
ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳୁଥିବା ପ୍ରତିକଷେ ଜଳାଶ୍ରା-
ବରେ ବେଳେ ସେଥିର ନିଅ ଲବାର ନ ପାଇ-
ଲେ କିମ୍ବା ବିନ୍ଦୁ ରକ୍ଷା ବର ନ ପାଇଲେ ଓ
ବୃଦ୍ଧିଯାକ ଅଗ୍ରି ଜାଗରିବ ରହିଲ । ଏକବରରେ
ସମ୍ବନ୍ଧ ବରପୋତ ହେଉଥିବୁ ଓ ଅମ୍ବମାଙ୍କେ
ଏଥୁପୂର୍ବେ ଦିନକଳ ରଖିବା ବିଷୟରେ ହେ-
ବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବୁ ତାହା ହେଥାରେ
ବେଳେ କର୍ମପାତ୍ର ବରକାରୁ ହାହି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ସତକରେ ଜଳ ସେଚନର ଅତିମର ଦେଖା-
ଯାଏ ଦ୍ୱାରା ଜାହା ଦେବକ ଅତିମରମାତ୍ର ବାରାନ୍ଦି
ଜଳହେତୁ ହଜେ ସତକ ଶୁଷ୍କ ହୋଇ ୧ଲି
ହଜେ କ୍ୟାମ୍ବ ଶାର୍ଦ୍ଦିବ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାଇଁ
ଅଭିନବ ଏ ଜାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗକର ଖୋଚିବେ

କମ୍ବଳ ଅଶ୍ଵରନେ ଏହି ଏ ଦସରାର ପ୍ରାତିମେ
ଦୁଇଶିଥି ହୁଲୁର ଲଜ୍ଜାଦିଦ୍ୱାରା କମଳ ସ୍ଵ-
ଚାହେ କଲେ କମରବାରିକର ପରିମା କଷ-
ପାର ହେବ । ଏକରଙ୍ଗରେ ଏକରେ ଯେପରି
କମଳଙ୍କ ହୋଇଅଛି ତାହା କଥାରୁ ଅବଧି
ହାତି; ସୁମଧୁର ମହାତ ଯେ କେବଳ ଯର-
ଯୋଗିବେଳେ ବାର୍ତ୍ତାରେ ଅପିକ ଏମନ୍ତ ନହେ
କିମ୍ବା ଯେବେଳେ କମଳଙ୍କ କଥାରୁ ହେବ ।
କମରବାରିକର ପରିମା ଓ କରିବାରେ ମୁଣ୍ଡ-
କିଷକ ଅଛି ଏହିମା ହୋଇଅଛି ଅଛିଏହି
ଯତ୍କରେ ସେ ଉଦେଶ୍ୟ ଅନ୍ତକ ପରିମାର୍ଗରେ
ହେବ କୁଏ ଅଛି ତାହା କରିବାର କିମ୍ବା ।

ଅଭ୍ୟବେଷରେ ବୋଲିବାର ଏହି ଯେ ଯେ-
କୁ ମାତ୍ରକର ଏହି ଶୋଭାପତ୍ର ଦେଖାନ୍ତର
ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଭାବ ଦିଗ୍ଭୂତ ହେ ସରମାତର
କର୍ତ୍ତାର ହାତରେ କଣ୍ଠରେ ଏଥିମଧ୍ୟରେ କଣ୍ଠରେ
ଶୋଭାରେ ରାତ୍ରିର ମୃତ୍ତୁ ଓ ଅବସ୍ଥା କଣ୍ଠରେ
ବାର୍ଷିକ ଶବ୍ଦରେ ଏଥିର ନାଥ ଏଥିର
କେ ଏହି ଉତ୍ସବର ଅନ୍ତରୀଳର ମୂଳରେ ଦେ-
ମାତ୍ରକ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଭାବ ତୁମ୍ଭର ଥିବାର
କେବେ ପ୍ରସରିତ ହେଉଥିଛି । ଏହାର ମଧ୍ୟରେ
ଯେଉଁମାତ୍ରେ ଆଚିତତା ଦେଖାନ୍ତରେ ମହ କର୍ଣ୍ଣାତ
ଦିନମ୍ଭେ ହଜାରାଖାରାଯାଇର ବାହାଯି ବୟବବା
କର୍ତ୍ତକ କାହାର ସେମାନେ କହି ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ
କ ଆରମ୍ଭ ଦୃଢ଼ ଖାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ କହି କ ପାତ୍ର-
କେ କେ କେ କର୍ତ୍ତାର କର୍ଣ୍ଣାରେ ଅନ୍ତର କହି ପାତ୍ର-
କେ । ବାହମାତର ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟ କହି ସାହାଯ୍ୟ
ଦେଖାର କରିବ

ମେଲାର ସାହେବ ମେଲାବିର ପାତ୍ର
ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଜମା ଦେବାର ଉଚ୍ଚା ପ୍ରକାଶ
ଦିଲାଲଙ୍କର ଅଛ ଯଥରେ ଦେଖ ଆପଣ

ମେଲାପରିଯୋଜନ କୌଣସି

ଦେଖିଲୁଛ କେବଳ ସ୍ଵର୍ଗ ଜାଣି ହେ
କିମ୍ବା ଅଜା ଯେମାକିବ ନିଃମ ଆଶାପାତ୍ର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯେ ଏହା ପରାମର୍ଶର
ବନ୍ଧୁ ଓ ମୁଖ୍ୟମ ସହିତ ମେଲେ ଉପରୁଚିତ
ଦ୍ୱୀପ ଦେଖିଲୁଛ କିମ୍ବା ଏ ଯାହାକୁ
ବହା ପରମାନନ୍ଦ ପ୍ରାଣାବାଦ ଓ ଫେଲାନାବାଦ
ଅନ୍ତର୍ମାଳର ବନ୍ଧୁଦରେ କେବେବ ହନ୍ତର
ପାତ୍ରରେତେ କେ ଆଶାକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦେଖି କିମ୍ବା ଏହା କୋଣାଥି ଅବଧାର
ମୁଖ୍ୟମର ଉପରୁଚିତ କିମ୍ବା ଏହା କେବେବ

ମାତ୍ର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦେବାତ୍ମା ସମ୍ପାଦନ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପ୍ରତିମ ମେଳେ ଏହାକ ବାକବକୁ ହୋଇଥିଲା
ଯମ୍ବ ଅରେଇକୁ ପଢ଼ିର ଶିକ୍ଷା ଦେଖା ଏବୋରଟିକୁ
ଏଠା ଜୀବନକୁ କରେ ତେବେବର୍ଷ ହେଲା ବିଳକ୍ଷଣ
ଦେଖାଯାଇ ଅଛି । ଶିକ୍ଷକମାନେ ମନେ ବରନ୍ତୁ
ଯେ ଏବାବେଳରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପିଲାଇଲେ ବାଚ-
ମାନେ ପିଲାଇରେ ଗୀତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭବ ହେବେ ଦେଖି
ଏହା କିବାକୁ ମୁମର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶ ବାରର
ଏପରି ପିଲାଇରେ ଉନ୍ନତି କି ହୋଇ ଅଧ୍ୟାରତ୍ତା
ହୁଏ ଯେପରି ତିର୍ଯ୍ୟ ବା ବାଲକ ଗୀତ୍ର କରିବା
ଓ ବଳିଷ୍ଠ ହେବା ଅଗାରେ ଗାହାର ଘର୍ମିନ୍ଦ୍ରିଯା
ଅଭିଭବ ଆକୁ ବଗାଇ ମୂଳ୍ୟରେ ସେ ତାହା
କର୍ତ୍ତା ଦେଇ ନ ପାରିବା ହେଉ ବଳିଷ୍ଠ ବା ପ୍ରାସ୍ତର
ଗୀତ କି ହୋଇ ଅଗାର୍ଯ୍ୟ ସେବରେ ଶିଖ,
ଦୂର ଓ ଅପ୍ରାସ୍ତର୍ଯ୍ୟାଳ ହୁଏ କି ହେବାର
ସମ୍ବାଦହା, ସେବର ଗାହାର ବୋଧଭମ୍ବନ୍ଦ୍ରିଯା
ଅଭିଭବ ପରାଇଲେ ସେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବମ୍ବ୍ୟକୁ ରାବ୍
ଭଜ୍ୟକ ଗର୍ହର ଦର ନ ପାର କିମ୍ବା ଏବାବେ-
ନକେ ଅଛେବ ପୁସ୍ତକ ପରାଇଲେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଉତ୍ତମମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କର କି ପାର ଉନ୍ନତ ଲଭ
ନ ଦରେ ହେବେଇ ଶୁଅ ପିଲାଇ ପର ଦେଖ
ମନରେ ଫଳିବ ।

ଭାରତୀୟର ମୂଳକଥାର ସାରର ପ୍ରକାଶିତ
ପ୍ରଶାସନର ଫଳ ସଙ୍ଗେ ଅଧ୍ୟୁଦ୍ଧର ପିଷ୍ଠାର ଫଳକୁ
ଚାଲିବା କଲେ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟମାନ ହେଉଥିଲା ।
ପରେ ଅନ୍ୟତଃକର ସୁମୁଖ ପାଠ ହେଉଥିଲା
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟକ ପ୍ରତ୍ୟାମ ସୁରକ୍ଷାପାଠ ହେବାର
ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା ଏହି ପାଠର ଉତ୍ତାପି ପରି-
ମାହେ ରାଜ୍ୟକ କଣାରେ ଯେତେ ଉତ୍ସବକାଳ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରତ୍ୟମାନର ଭାବେ
ଦେବମାନର ଏବାପାଠ ଲାଭ କର ଜାହାନ୍ତି ।
ତେବେ ଅନ୍ୟକ ସୁମୁଖ ପାଠ ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ହେବାର ପାରା କଥା । ହେବଳ ବ୍ୟାପ ପିଲାଇ
ପରା ହେବେବୁରେ ପିଲାଇବୁରୁ ଯେପରି ପିଲାଇ
କଥା ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ନ ଆନ୍ତି । ତା
ପନ୍ଥବର୍ତ୍ତ ଦୂରେ କିମ୍ବା ପ୍ରୋଟିମ୍‌ପାଇସ୍
ହେବଳ ଅନ୍ୟତଃକର ବରକ ସୁରକ୍ଷାପାଠ ପାଠ
ହେବାର । ହରି ବ୍ୟକରାଣ ଓ ଉତ୍ସବ
କିମ୍ବା ପ୍ରୋଟିମ୍‌ପାଇସ୍ ହେବାର
ପ୍ରେକ୍ଷଣ୍ଟି (Geometry.) ଓ ସାହକରିତା
ଦେବଳ ପରା ପ୍ରୋଟିମ୍‌ପାଇସ୍ ହେବାର ।
ତାହାର ବରକ ଉତ୍ସବ ହେବାର ହେବାର ।

ଶ୍ରେଣୀ ଓ ଉତ୍ତରାବ କୃପ୍ଯ ଗୋଟିଏ ସର୍ବଜ୍ଞ
ଅହିର : ଏଥିରେ ଷେଇତ୍ର ଓ ବଳବନ୍ତିତ
ସାଥୀରେ ଓ ଉତ୍ତରାବ କୁମାର ଓ
ବଠିଲ ବ୍ୟାବରଣ * ମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଠ
ହେଉଥିବାକୁ ବରନବନ୍ଧାବରଣ ଓ ଦୂରୋତ୍ତମ ଷ୍ଟୁ
ଟ୍ରେଣ୍‌ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସେଥିଲା । ଅମ୍ବୁମାନେ ଦେଖୁ-
ଅଛି ଯେ ଏଶ୍ରେଣୀର ଅନେକ ଶ୍ରୀଵ ବେଳଳ
ପାଠ ମୁଖ୍ୟ ବରନ୍ତ ଓ ଉତ୍ତରରେ ଅନ୍ତବିଅୟୁଦ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଛି । ବନ୍ଧର ବିଲର ହୁଏ ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ କହି ବୁଝି ନ ଥାଏ ଏଥିରେ ଯେତେ
ସମୟ ଉପରାହମ ଜନ୍ମିତୁଏ ତାହା ଯଦି ଉଠନ୍ତି
ବୁଝି ଗଣିବାରେ ପ୍ରଦେଶ ହୁଅନ୍ତା ଭେବେ
ଅବସାନ ଉଚ୍ଚର ଅନେକ ଉପବାର ହୁଅନ୍ତା ।
ପରମଶ୍ରେଣୀର ବାଲବନ୍ମାନେ ଯେ ସେ ବଠିଲ
ବ୍ୟାବରଣ ମନ୍ଦିରପେ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ଭଦରେ
ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉ ନାହିଁ । ବେ ଶ୍ରେଣୀରେ ଯେଉଁ
ବାହିତ୍ୟ ପୁସ୍ତକ (Moral Class Book)
ଓ ଉତ୍ତରାବ ପାଠ ହେଉଥିବା ଯେ ବକୁ ନିଷ
ମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଛି ବଠିଲ ଅଟର । ହେ
ଉତ୍ତରାବ ହୁଏ ଦୃଷ୍ଟି କୃପ୍ଯଶ୍ରେଣୀରେ ପାଠ ହେଉଥି
ଥିଲା । କୃଷ୍ଣାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ପୁରୁଷେଣୀର ପ୍ରଥମ
ଲେଖନ୍ତିଲା ଏପର ପୋତ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ
ନିଷ ଆଇଗାରେ । କେବଳ ଯେ ବଠିଲ ହା
ଅନେକ ଯୁଦ୍ଧକ ବିନ୍ଦୁ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଠ ହେଉ-
ଅଛି ଏମନ୍ତ ନିଷେ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକ ଯେତେ
ବୁଝି ପାଠ ହେବ ଜାହା ନିଷ ପ୍ରଥମ ବିଦ୍ୟୁ
ହେଉଥିବା ବୁଝନ୍ତ ପିଷବନ୍ମାନେ ଉଚ୍ଚର ତେଇଁ
କର ବୌଣସି ଜପେ ତେଇଁ ବୁଝି ପାଠର ପାଠର
ହୁଅଛି । ଏପର ଶିକ୍ଷାରେ ବିପର ବୁଝିବି
ଅଜ୍ଞାନ । ଅଛି ହେଉ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯେତେବେ
ପରାଇବାକୁ ହେବ ତେଇଁ ଯେପର ବାଲବ-
ନ୍ମାନେ ଉତ୍ତରାବପେ ଗେଣନ୍ତି ଓ ପାଠର ବକ
ଉତ୍ତରାବ ଉତ୍ତରାବପେ ବୁଝି ଥାଏନ୍ତି ଯେ
ପକ୍ଷରେ ବୁଝି ରକ୍ଷିବାକୁ ହେବ ନାହାର ହେ-
ବଳ ଏପର ପିଷାରେ ବୁଝିବିର ମହ କେ-
ପଣ କୁ ଅକ୍ଷମତ ହୁଏ । ପାଠପୁସ୍ତକ ଅବ
ହେଲେ ଶ୍ରୀମାନେ ଅପରାଧ କିମ୍ବା ଅନୁମାନେ
ଅଛି ପୁସ୍ତକ ପଣିବାକୁ ମନ୍ତ୍ର ପାତ୍ର ତ ଉଚ୍ଚରେ
ଅନେକ ଉଚ୍ଚର ହୁଏ ।

ଦୂରେ ଦୋଷ ଏହି ଯେ ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀରେ
 (୧ ମ ୫) ସୁଶ୍ରେଣୀରେ) ସାହୁଙ୍କ ପାଠେ
 ଅର୍ଥ ଶୁଣିଲାକଳ ଶିଖ ଆମେ ଶୁଣାଇ ଦେବା
 ଏ ଦୋଷଟି କରୁଥେ ପରିପାତ ଆଜି । ପରେ ୫

ଶୁଣ ଥୁବ ତ ରିକ୍ଷକ ଦେବକ ପୁଣ୍ୟ ପାଠ
କିର୍ଦ୍ଦେଖୁ କର ଦେଉଥିଲେ ଶ୍ରୀମାନେ ଅପରା
ଧାନ୍ମାନ୍ତିଷ୍ଠାରେ ଉଚ୍ଛବ ଅର୍ଥ ଓ ଗ୍ରବ ଅପେ
ଶୁଣିବାର ଚେଷ୍ଟା କର ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାରୀଥିଲେ
ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଇଥିଲେ ଓ ବେଳେ ଠାରେ
ଅପାରାର ହେଲେ କିମ୍ବା କୁଳ କରେ ଶିକ୍ଷକ
ଆହା ଶୁଣାଇଥିଲେ ଏକ ଅବଶ୍ୟକମଣ୍ଡେ
ବିଧାରୀ କରିଥିଲେ । ଏପରି ରିକ୍ଷାରେ ବିବେଷ
କିମ୍ପେ ଦୁଃସ୍ମରି ଜନ୍ମିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ତଥାର
ଶ୍ରୀମାନେ ଅଛ୍ୟ ପୁଣ୍ୟବିମାନ ଅପେ ଶୁଣିବାକୁ
ପରିଗ୍ରହ କରନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକ ଅପେ ସେମାନଙ୍କ
ଶୁଣାଇ ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କ ମାନସିର ଗଢ଼ିର
ନାହିଁ ହୁଏ ନା ସ୍ତରମୂଳ୍ୟ ସେ ଗଢ଼ିର ଉତ୍ତର
ହୁଏ ନା । ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣୁ ଯେ ଏକ ଏ
ଶ୍ରୋମାନଙ୍କରେ ମନ୍ଦ ଏ ଦୂଷଣୀୟ ପ୍ରଥା
ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଛି ଯଦି ସେ ଶ୍ରୋମିର ଶ୍ରୀମାନେ
ଅଖି ପୁରୁଷର ଅର୍ଥ ଅପେ ଶୁଣାଇବାର ଚେଷ୍ଟା
କରିବେ କିମ୍ବା କର ନ ପାଇବେ ତେବେ
ଆନନ୍ଦର ପରିବା ବିଧା ।

ପୁଣ୍ୟ ଦୋଷ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ପରୀକ୍ଷାର
ପ୍ରଥା—ଏ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଥର ଅନେକ
ସମ୍ବାଧି ଅପଣା ମନ୍ଦିର ଲେଖାଅଛନ୍ତି ।
ଆଜ୍ଞାହା ଶଳକିବାର ଅବଧିକ ହାତ ।

ଅମାନବର < ପ୍ରସ୍ତୁବ ଲେଖିବାର
ଶମହର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ପ୍ରଥମ ଦରଶୋଷ
ଦୃଶ୍ୟ ବରିବା ପକ୍ଷରେ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷବ ଓ
ଶିକ୍ଷାକ୍ଷଳ ଯଚିବାକୁ ହେଉନ୍ତ ବି ଯାହା ହେ-
ମାନଙ୍କାଯୁଗରେ ଅଛି । ବିମୁଦ୍ରିବ୍ୟାକପ୍ରଦର
ଶିପ୍ରମନ୍ତ ଯାହା ହେଉ ପ୍ରଦବ୍ଧ ପରିଶାରୀ
ଜ୍ଞାନକ୍ଷାଣ ଅଛି ଯେଣିମାନଙ୍କର ପାଠ୍ୟ
ପ୍ରସ୍ତୁବ ପାଠ୍ୟ ବନ୍ଦିବା ଓ ସମ୍ମାନ୍ୟ ଶିକ୍ଷା-
ବାର୍ଯ୍ୟ ଚିଲାଇବାର ଭାବ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷବକ
ଉଥରେ ଉହିଅଛି ଯେ ଏଥରେ ମହୋମୋଗ
ବହ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ଦୋଷମାନ ବନ୍ଦିତଙ୍କ ବରିବାର
କେବୁ ବରନ୍ତ ତାହା ହେଲେ ପଦକର ଅ-
ନେବ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଉଥକାର ଓ ଶିକ୍ଷକବର ତୁମ
ପ୍ରକଳିତେ ରଫ୍ଳଳ ହେବ ଓ ହେ ପରମରତ-
କାଣ ବୁଦ୍ଧି ବଣ୍ଣ ହେବେ । ଦ୍ୱାରା ଦୋଷକ୍ଷିଳ
ଆଗ୍ରାହେ ଦୂଷକର ହୋଇଥାରେ ଯେହେତୁ
ତାହା କେବଳ ଶିକ୍ଷକବର ଉଥରେ ବର୍ଗର
ରଖେ । ଏ ପ୍ରଥମରେ ଆଜ ପବେ କରିବାର
ଅଛି । ଉତ୍ତରଣଶୀର ଶିକ୍ଷମାନେ ବକଳା କର-
ବାର ଯେତେବେଳେ ଅନୁଭାବ ବନ୍ଦିତ କେ-

ତିବି ଭଲ ହୋଇ ଦୁଇ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଏ ପକ୍ଷରେ
ଅସୁର ହାତୀ ଲାହାନ୍ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭିନ୍ନ ଦୂରର ସହି ଅବ-
ଗତ ହେଲୁଁ ଯେ କାବୁ ବନ୍ଦିଙ୍ଗାଳ ମୁଣ୍ଡର୍ଯ୍ୟା କପ୍ତନ
କେଲର କରିବ ବରଗ୍ରାସ୍ତ ଦୋଷାଧିକାରୀ ଓ
ଜାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ଜଣେ ଇଂବିକ କି ଜାହାଙ୍କର
ନାମ ପଣ୍ଡିତ ଏବେ କଷ୍ଟକୁହୋଇ ଅସୁଅପାନ୍ତି
କଥାଲର ଦୋଷ ବିବ ଜଣାଇ କବିପାରେ ।

ତେଣୁଣି କଲେବ୍ରର ମୌଳିକ ଅବଧି-
ବାଦର ସଂଗ୍ରହ ବନ୍ଦଳ ହେଲେ ।

ସୁଶ୍ରୀ ଏକଟିଂ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ କୁହା
ପାହେବ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ବ୍ୟବରଣ ମୁଦ୍ରାମବୁ
ବିଦ୍ୟାଳୟ ହେବେ ।

ଏବେ ଏଠାରେ ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରି ସାମାଜିକ
ଶିଖେ ଛିଲାହ ହୋଇଥାଏ । ଯାଇପୁରରେ
କିମ୍ବା ଧର୍ମଧାରୀ ହୋଇଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ କୁଣ୍ଡ ଓ ସାଙ୍ଗିଏ କଣ୍ଠ
ମହାର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏଛି । କଣ୍ଠରୁ ପରିପରି ପ୍ରାୟ
ଅର୍ଦ୍ଧର ବାଜା ଅଛି, ଏଥରେ ବର୍ଷାଫୋତ
ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କର ସର ପୋତିଥାଏଛି ହେ-
ମାନଙ୍କ ଏମହାର୍ତ୍ତ କଣ ଦୂରକ ।

ଏବର୍ତ୍ତ ଅମ୍ ଅଜେବ ଦିଲମୁରେ ପଡ଼ି
ହେଲା “ପଶାକୁ ବଣା ହୋଇ ପାରେ” ଏବଥା
ନ ସହଳ । ବେଳ ଅଛି ଅଛିଦନ ହେଲ
ପଢ଼ ଅମ୍ ଗ୍ରାସ ହେଉଥିବା ଓ ଗାହା ଗତବର୍ଷର
ପୂର୍ବବର୍ଷ ପରି ଦୂରାଙ୍କ ହୋଇଥାଏ । ବିନାମୀ
କବାରେ ପନ୍ଦରବଣ୍ଟା ! ମୋଧୁବଲରେ ନିଃ
ଅମ୍ ଚତୁର୍ଥ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହପାଇରେ ଶୁଣ ଗୀଳୁ ହୋଇଅଛି ପଦବୀ
ଦନ ହେଲା ବର୍ଷା ହେବାକୁ ଜାହିଁ । ତା ୧୦-
ବିଲରେ ଯାଚିଥୁରରେ ଏବିଅଶ୍ଵା ବର୍ଷା ହୋଇ
ଥିଲା ।

ସାହୁର ଧର୍ମଦାତା ଲେଖନ୍ତି ଯେ
କୁଳ ବ୍ରାହ୍ମା ମଧ୍ୟରେ ବକ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣଚକ୍ର ବିବାହ
ହୋଇଥିଲୁଛି । ଯୁଦ୍ଧକାଳ ମଧ୍ୟରେ ପରମଦ୍ଵାରା
ନିଜ୍ୟର ଦିଗ୍ବେଶ ଧର୍ମଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷରେ ଓର୍ବରଠା
ଗେତ୍ର ଉପରୁତ୍ତ ହୋଇ ଏକପତର ଅଞ୍ଚଳ
ଲୋକ ଯନ୍ମୟର ପେଣିଲା । ଏବେଶାୟ ସହା-
ଯାକେ ଦେବତା କିମ୍ବା ବିବାହରେ ବିମେଶ କରି
ଯର ପେମାହେ ହେବେ ଏକୁଆଜ ପରିଜ୍ଞାନ
କରିବେ ।

। ୩ । ଯାଇପୁର କ୍ଷମକାଳ ଦିବାରି ହଣେ
ବ ୨୦ ର୍ଥ ଦୟତା ବିଧବୀ ତ୍ରାନ୍ତଶୀ ପାପପର୍ବତୀଶ୍ଵର
ଗୋଟିଏ ଦୟାଜ କହୁ ବର ନଦୀରେ ପିଲ୍ଲ
ଦେଇଥିଲା । ଏବ କ୍ଷମକାଳ ସେ ଧ୍ୱନି ପଞ୍ଚ
ଶତମାନ କାଗକାପରି ଦିନ୍ତ ଥାଇଲା । କେବେ
ବିଧବୀ ବିବାହ ପ୍ରତଳ ହୋଇ ଏ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର
ଦିବାରେ କରିବ ।

ଯାଇଥୁବ ମୁହସନ୍ଦର ବିରସ୍ତାଦାରଙ୍କ
ବାମରେ ରଷବର ନେବାର ବେଳ ଅର୍ଯ୍ୟୋଗ
ବରବାର ମୁହସନ୍ ରହି ରତ୍ନକର୍ତ୍ତାବିଦୀକର୍ତ୍ତା
ବାଦ୍ୟପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ବିଆୟାର ବିରସ୍ତାଦାରଙ୍କ
ବପାଇ ଜଳବ ହୋଇଥାଏ । ଅମୂଳବର
ସମ୍ମାଧ-ଦାତା ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବିରସ୍ତାଦାର
କଲାଲେବ ଅଠର ମାତ୍ର ଦେଖେଲା ଅଦାଳଭ-
ମାନ୍ଦରେ ଉସବର୍ତ୍ତ ବିଶେଷଭ୍ୟ ଚାହିଁ !
ଜହିର ହେବୁ ଏହି ଯେ କର୍ତ୍ତାପକ୍ଷମାତ୍ରେ ଜାହା
ନବାରଣ ପକ୍ଷରେ ଲେଗନାଏ ଦକ୍ଷିଣ ରମନ୍ତା ।

ଯାତ୍ରାର ସୁଲବ ହେଉମାନ୍ତର ବାରୁ
ମଧ୍ୟଦିନ ଗୃଣ ବନ୍ଦୀ ହେଲୁ ସେ କିମ୍ବା-
ଲୟର କାର୍ଯ୍ୟ ବାମାତରର ହୋଇଥିଲା । ଶିକ୍ଷା
କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମଭିପ୍ରେ ନ ଗଲିବାର ବାଜୁମାଳେ
ବେଳକ ଓ ଗୁଡ଼ା ପାତାଚାନେ ଗୁଡ଼ା ବେଳାରେ
ପରମ୍ପରା ହୋଇଥିଲା । କେତେବେ ବନ୍ଦ ହେଲୁ
ସୁଧମାଳେ ବର୍ତ୍ତମାହର ହେଉମାନ୍ତର ବନ୍ଦମାଳୀ
ମହାପାତ୍ର ହାମରେ ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକୁ
ବରବା ଦୋଷରେ ଏକର ସାହେବଙ୍କ ବକ୍ଟରେ
ଆବେଦନ କରିବାର ସାହେବ ପ୍ରପଂଦିତ ଜାଙ୍ଗ
ବର୍ମନ୍‌କୁ କରିବାର ଅକ୍ଷ୍ମ ଦେଇଥିବାକୁ ।
ଜଣେ ଉପସ୍ଥିତ ଲେବ ପ୍ରାଣ ହେଲେ ଶିଥୁର
ହେବ ଓ ସେପରମ୍ପକୁ ବନ୍ଦମାଳୀ ମହାପାତ୍ର ବନ୍ଦ
କରିଥିବେ ପୁଣ୍ୟାବ ଯେ ସେ ଅର କୁମାର
କହିପାରିବେ ।

ଅହୁଦୀର କିବାରି ମୋତ୍ତାର ଥାମୋଦର ପାଇ
ନୂତନ ଦେଉଳ ଓ ଠାକୁର ପ୍ରଗଣ୍ଠରେ ଛବି ଉପ
ଯତ୍ତସୁତଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବର ଧର୍ମିର ବନ୍ଦିବର୍ଗ ଓ
ଦୁଲ୍ଲାଭକୁ ଯଥା ସମ୍ମାନ ଓ ପ୍ରାୟ- ଉତ୍ସବସ୍ଥ
ବାହ୍ୟ ଗ୍ରେକ କରଇଥିଲା ।

ବରୁ କରିବାରେ ମହିମାରେ ଧୂଳିକା
କଥି ଥୁଲ ହୋଇ ବର୍ଷାଧାର ହୋଇଥିବା
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର କଣେ ସୁନ୍ଦରେ ହୋଇ
ଶୁଭାର କରିଥିଲ ଓ ଆହାର ବାନରେ ବାଜା
ଦିଲାଏ ଅଛି ହେଲେ ।

ଦୟା ଅବଦିନ ମୋହନ ଲିତଫାରୀର
ଜୀବନପ୍ରକାଶରେ ଦିନାଂକ ସେଇତଥିରୁ ।
କୁଠା ଦୟାମହାତ୍ମାରେ ଏ ମହାତ୍ମା ଉତ୍ସାହରେ
ପରମେତାର୍ଥ ହେଲେ କୁଠାର ଆମେ-
ମହା ପାଦକର ଦେଖ ଉପରେ ଉଚ୍ଛବିତ
ଏ ଦୟାମହାତ୍ମା ଅଧିକ ଆଜ୍ୟ ଦୟାମହାତ୍ମା
ଦୟାରେ ଦୟାମହାତ୍ମା ହେବେ ।

ବିଜୁ କର୍ମଚାରୀ ପେନ୍‌ଫିଲ ପାହେବ ଅଳ୍ପ
ଦଳ ଥୁବେ ମୂଳିକାମ୍ବାର୍ଟ ପାହେ କରୁ
କରୁ ପାଠାରୀରୁ ଧିବାର ଶୋଇବିଲେ ।
କରୁଣା ମନ୍ତ୍ରମାତ୍ର କାହିଁ କର୍ମଚାରୀ ଉପରେ ।
କରୁଣ କୁବ ଯେ କାହିଁ ଧେର୍ଷରୁ କର୍ମଚାରୀ
କରୁଣ କେବାର ଦେବ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ ଥର
କାରମାନ ଏହି ଅଜ୍ଞବର କାହା ପାଇଁ ପବାନ
କାହିଁକାର କରି କରିବ କରିବ କରିବ ଧର୍ମ ଧର୍ମ
କରୁଣକରୁ କରି କାହିଁ ମରିବେ ।

ଅନ୍ଦମାଣେ ଅଛ୍ୟନ୍ତି ଦୁଃଖ ସହକ ପା-
ଠମାଳାର୍ଥ ଅବଗତ ମେଲାଯାଏ ଯେ ବାପୁ
ପୁରୋଜୀବାତ କାହିଁର୍ଭୟା ଅଛିଯୁଏ ମେଳାଯାଇଲେ
ବିଜ୍ଞାନ ଶର୍ତ୍ତବାଣୀଯ ପଢ଼ିଥାଏ ଅସଜି ବା-
ପଚ ପ୍ରତି ତ ଜ୍ଞାନ ଦୋଷରେ କରିଥିଲ
ଦିଲାଇଦ୍ଵୀପ । ଏ ବିଷୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ଅପରାଧ
କାହିଁକି କରିଲୁଥ କରିପାର କହିଲୁ ଅବଳା
କର ଏହାତୁ ବାଗାତୁ ସତନାଙ୍କ କିନ୍ତୁକୁ
ପରିପୂର ହେବେବଳ ଘାମେବରପୂର ପାଠ
ଦିଲେ ୫ ମେଣ୍ଟାର ମାତ୍ରବ କାହିଁକି ୧୯-
୧୦ ବିହାର ଅନ୍ତରକ ହେବାର । ହେ
ବେବେବେ ୫ ଦିନ କିମ୍ବା ପ୍ରତିଥିରେ ମାତ୍ରକ
ପ୍ରତି ବାର୍ଷିକ ୧୦୦-୨୦୦ ହେଲେ କେ
ବିନ୍ଦୁମାର ମାତ୍ର । ଏହି ନିମ୍ନ ନିମ୍ନ
ଦୋଷ ହେଲେ କଣ୍ଠର ଯାତ୍ରା ହେଲେ ବିଭି-
ନ୍ନା କାହିଁକି ଯାଦାବଳ ଲାଗିବା ହେଲେ ୫୦୦ କି-
ଲମ୍ବ କାହିଁକି ଦିଲାଇଦ୍ଵୀପ ।

ଅନୁମାଳ ଏହି ଅନୁରେ ଦରତ ଅବ-
ଶକ୍ତି ହେଲା ଯେ ପରିଷ ସାହେବ ପରିବର୍ତ୍ତ
ପରିଷର ଉଚିତ ମୋର ଫର୍ମ ଓ
ପରିଷର ମଧ୍ୟରେ କବ୍ରି କିମ୍ ଦୂ-
ରାର ବିନ୍ଦୁଙ୍କ । ପରିଷ ପାଠର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ତେଣୁ ବରେ ପରିଷର କି ପରିବର୍ତ୍ତର
କିମ୍ ଅବଶ୍ୟ ଉପରେକୁ ଆବଶ୍ୟକ
ହେବାର ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ ହେବାର ଅବ-
ଶକ୍ତି ମୋର ପରିଷ ଆବଶ୍ୟକ
ହେବାର ମଧ୍ୟରେ କିମ୍

କୁଳର କୁଳର ଅଜନ୍ମ କୁଳ କଣାମାତ୍ର
ହୀନ୍ତି । ଅନ୍ଧାର ଦେଖ ଦେଖାନ୍ତି ଏବେବାର
ମହିମା ପାଇଲାନ୍ତି ସିର ଛୋଇଥିଲା
ଗୁଡ଼ିତ ଦେଖାନ୍ତି ଲକ୍ଷେ ଫଳର ପାଇଲା
ବାର ବିଶାଳ ଅବଧିର ବୋଲିଅଛି । ଅଜ
ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣର ସମସ୍ତର ପଠାରେ ବିଦ୍ୟାର
ହେଉଥିବାର କଣାଯାଏ ।

କହୁଣ୍ଠ ଅଶେଷ ମାଟିଯୋ ଓ ପଳେହ-
ଏଇ ମିଥୁର ଜଳିଥାନ୍ତି ପିତ୍ତସୁନ ସାହେବ ଦ୍ୱା-
ରକ ଦେବୁ ଦଳକ ହେଲେ ସେଠାରେ ଦୁର୍ମିଳ
ସାହୀମନ ସଖାର୍ଜୀମୁ ରମ୍ବ କରିବେ ।

ତାକୁର ପ୍ରେସ ଘାହେବ ବର୍ତ୍ତମାଳ ଦୃଶ୍ୟ
ଅଧୁ ନାହାନ୍ତି । ସେ ଅଛି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ତ୍ତ-
ମାଳର ଦିକ୍ଷନବସ୍ତୁକଣ ମହିଷ ବର୍ମ ଦିତ୍ତହେ ।
ଦେଖନ ତଥାର ନ ଖୁବ୍ରୀର୍ମ ଘାହେବ
ଦୃଶ୍ୟ ଏବଂ ସିହନବସ୍ତୁକଣ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଦୋର
ଦୁଇମାର ଡେମାର ଅଣିଲେ ସ୍ମରନ କରି ବିଜୟ
ଅଧିକ ।

ମାତ୍ର ଯତ୍ନାଥ ଦାସ ଅଛେବ କିନ ବାଲେ-
ଦୂରରେ ମନସ୍ତି କର ଓ ଥୁବ ଦେଇମାନ
ପୁଣ୍ୟରେ ଏହାଠି ମନସ୍ତି ହୋଇ ହେବାନାଗ
ବାବେନ୍ଦ୍ରବୁ ଗଲେ ହେବାନ ଅପଶି
ଚନ୍ଦ୍ରବିଜୁ କର ନେଇ କପଳାବୁ ଯିବେ ।
ଏମାନର ହଜାରାକଳାଙ୍କ ନଦୀ ହୋଇଅଛି ।

১৮৭৭৪৬।

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବିଲେଖପିଲା ସମ୍ବନ୍ଧକ ଗହାଜପଦ
ହେଲେବେ

ଲେଖକ ପାତ୍ରମାନ

‘ଏହି କେତେ ପରିମାଣ ଉଠିଲାଏ
କଥାରେ ଏହେବେଳେ କିମାରିବା ଏମିତି
କୋଣମୁଖ୍ୟ ଯେବୁ କିମାରି ହେବାକୁ କିମା
ଅନ୍ତରେ କିମାରିକାରୀ କାହିଁ ହେବେବେ କିମା
ଏହି କିମାରିକାରୀ କିମାରିକାରୀ କିମାରିକାରୀ
କାହାର ପ୍ରସାଦରେ କିମାରିକାରୀ କିମାରିକାରୀ
କାହାର ହୋଇବେଳେ କିମାରିକାରୀ କିମାରିକାରୀ
ଏହି କିମାରି କେତେ କିମାରି କିମାରିକାରୀ
କାମେଲ ପାହେବ କିମାରିକାରୀ କିମାରିକାରୀ

୧୯୮୧୨୪ ରେଖି କଣ୍ଠେ ଲେଖା ।

କାର୍ଯ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ

ଏହି ଲିପିରେ କଥା ମହା ବନ୍ଧୁ
ବଜାର ଦ୍ୱାରା କଥା ମହା ମହାନ୍ତରେ
ମହା ଶର୍ମିଷ୍ଠାତା ହେଲା ।

33

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭାବୁ

ଏ ଏ ରଜ୍ କୁଳ ସନ୍ତୋଷମହିଶ । ମୁ । ଦେଖୁଣ୍ଡ ହ ୨୭ ହ ସନ୍ତୋଷାଲ ଗବିବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଧାନ୍ୟମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମହିନେ ଶାତାବ୍ଦୀରେ ୫୫

ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣାଥଦେବଙ୍କ ରଥଯାତ୍ର ସନ୍ଧିରେ
ସୁରେ ଗୋଟିଏ ବମ୍ବି ପ୍ରାୟ ହେବାର
ଅମ୍ବେମାକେ ଶୁଣିଥରୁ । ଦେଇଁ କ୍ଷେତ୍ରମାନେ
ଏଥର ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିଯକୁ ଥୋର ଅଛନ୍ତି ଓ କିବି
ହରୀ ଏମାନ୍ଦୁ ଦିରଗାରୁ ହେବ ଏକ ଏହା-
କିମ୍ବା ଅମ୍ବେ ହିର୍ଯ୍ୟକୁ ଏହିରେ କିମ୍ବା ଏହି
ଦିବରର ଅମ୍ବେମାକେ ଅବଶଳ ଥୋର ହାତ୍ର ।
ଏବର୍ଷ ନୃଥ ଦରେବରୁ ହେବାର ଥିବାର
ଅକେବ ଯାରୀ ବଠାରୁ ଅଧିବାର ସମାବନା ଓ
ଏଥାଂର ଉପେକ୍ଷ ହରବି ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଶ୍ରାନ୍ତ କର୍ମଗୁଡ଼ିମାକେ ପୂର୍ବର ଏଥର ଉପାୟ
ଶନ୍ତ୍ୟରେ ମର୍ଦ୍ଦ ଅହୁନ୍ତି, ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟିଲା ।
କିନ୍ତୁ ନୂଜିନ ବମ୍ବି ବାହୁଂଚ ବିଶ୍ୱକୁ ହେବ
ଦରଶତା ଅରୁନମଣେ ଯେଉଁ ବମ୍ବି ସ୍ଥାପିତ
ଅଛି ଅମ୍ବେମଙ୍କ ବବେଳଜାରେ ଫେମାନେ
ଏଥର ବିଧାର ଦରଗାରୁ ସମ୍ବଲିଷ୍ଟେ କ୍ଷେତ୍ରମାନ-
ଗାରୁ ଅହୁନ୍ତି ।

ଲୁହନର ଅଗାମୀ ସମ୍ପଦ ସେଇଁ ନିଜନ
ବିଦ୍ୟୁ ହୋଇଥିବ ତଥା ଏକାର୍ଥରେ ବେଳେବ
ବ୍ୟାପ ମାତ୍ରାକୁରାଷିମେଣ୍ଟ ଅଧିକ ଜଞ୍ଜାମ ବା
ରେକର୍ଡର୍ କରି ସହିତ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିଦ୍ୟାକାର
ଫ୍ରେଶିସ୍ଟ ହେବାନ୍ତି ୧୯୦ ବିନ୍ଦୁରୂପାହେବ
ଅନ୍ତରଜଳଶ୍ଵରେ ଯେଠାରୁ ଯିବେ ବରେହାର
କର କରେଇବାପାହେବ ଯହା ବାହେବ ।
କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେବେଳେ ତଥା ସେ ଦ୍ରେଶରେ

ଯୋଗ୍ବୁନହେବା ଲୁଣ ତେବେରେ ଖର୍ତ୍ତ ହେଉ
ଓ ଜଙ୍ଗାମର ଲୁଣ ଏଠାରୁ ନ ଅସୁ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଯେଉଁ ବିଦୁନ ହୋଇଥିବ ଜନ୍ମାବୁ ଜାହା-
ହେବାର କୁହର ଏକ ଅମୁମାନଙ୍କର ଅହୁର
ଭାବୁ ହେଉଥିବ ଯେ କୁକରେ ବର୍ତ୍ତବରନର
କୁଣ ଅପେକ୍ଷା ଦୂରକଳର ଲୀଳ ଅଯତ୍ତ ବିହିତ
ହେବ ।

ଗତମାସ ଜା ୨୭ ରୁଗରେ ମୃତ ବାବୁ ଦ୍ୱାରା
ଜାଥ ମିଥକ ସୁରଖାର୍ଥ ବୌଣୀର୍ଥ ଲାର୍ଗ୍ ରହିବା
କିମ୍ବା ବଲିବା ପାଇନଥରେ ସବୁ ହୋଇ
ଥିଲା । ୧୯୮୮ରେ ଅନେକ ଦେଶାବ୍ୟ ଓ ଭଦ୍ରେ
ଯେତୁ ଏହାର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ
ଏହି ହାତେବୋର୍ଟର ଜଳ ନିଯୁକ୍ତ ଯକ୍ଷିସ ଫେନ୍ସ
ପାତେବ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଥବା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।
ଇହିପ୍ରତିକ ସଂୟମାକଳ ମନ୍ଦର ଅନେକ ମେଳେ
ମୃତ ବାବୁଙ୍କ ନନ୍ଦବ୍ରାହ୍ମି ଓ ଅଧାରାରଣ
ସୁର ଓ ସତର୍ବ ବିଷୟରେ ବିକ୍ରିତାମାନ
ବଲେ । ମୃତ ବାବୁଙ୍କ ତମିର ବୌଣୀର୍ଥ ଲାର୍ଗ୍
ପ୍ରାପନ କରିବାର ପଢ଼ନ ପୋଖ ହୋଇ ଛାହିଁ
ଠାର୍କ ସହସାଧାରଣକାଳର ରେଦୋଧ୍ୟା ଅର୍ଥ
ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ସମ୍ଭାବେ ଆର୍ଥି ହେଲା ।
ହରୁ ବାର୍ଷିକ ବିବାହ କିମ୍ବା ମୋଟିବ କରିବା
କଷ୍ଟକୁ ହେଲା । ବାବୁ ଗୈରିକର୍ମକୁ ବାହ୍ୟର୍ଯ୍ୟ
ଓ ମିଥକ ସମ୍ମାନକୁ ପାଇବାର କରୁ କରିବା
କିମ୍ବା ହାତାବଦ କଷ୍ଟକୁ ହୋଇଥିବାକୁ ।

ବାରୁ ସ୍ଥରକାହାଥ ମିଥଙ୍ଗ ଅସାଆରଣ ଶୁଣ
ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେବଳ ବଜଳାର ସ୍ତରାଗି
ହୋଇ ନାହିଁ, ସମସ୍ତ ଘରପବର୍ଷର ଗୌରବ
ବହି ହୋଇ ଅଛି । ଅଭିଏକ ସମସ୍ତ ଘରଜ-
ବାସିଙ୍କର ଏ ଜେବାରେ ମିଶିବାର ଉଚିତ ।
ଏଥୁ ପାଂର ଅମ୍ବେମାନେ ଓଡ଼ିଗାବାହିକୁ ଅନୁ-
ବେଧ ଦେବଳହୁ ଯେ ଏହଙ୍କ ମହିଳା ଅନୁଭୂତି-
ନରେ ହେଲାରେ ଯେମନ୍ତ ଯଥାମ୍ବାଧ ଶାବାୟନ
ଦରବାରୁ ତୁ ଦରବେ ନାହିଁ ।

ଖୋରସ ସାହେବଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ହେଉଥି ଖଣ୍ଡ
ପ୍ରାତରେ କେଜେ ଗୁଡ଼ର କର୍ମର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ହୋଇଥିଲା । ଏଠା ବଳେକୁଣ୍ଡର ହେଉ ବି-
ଶମା ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଘୋଷ କରିଗୁଣ୍ଡର ହେଉ
ଖୁବ୍ ଦେଲେ ଓ ଦେଉଗେଷର ହେଉ ଖୁବ୍
ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚର ଶାକ କରିବୁ ଅଛିରେ
ସେତଗେଷର ହେଉ ଖୁବ୍ ପଦରେ ଦେନ୍ଦା-
ପଡ଼ାର ବିଶ୍ଵାଦାର ବାବୁ ସନ୍ଦେଶପ୍ରକାଶ ଦିଲ୍ଲି
ନିଷ୍ଠାକୁ ଦେଲେ ଓ ଜାହାଙ୍କ ଦର୍ଶ ଦେଲେ
କଣେ ମୋହରର ବାବୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦେଜ
ଧାଉଲେ । କଣ୍ଠକ କଲେକ୍ଟର ହେଉ ଖୁବ୍
ଖୁବ୍ ବିମର୍ଶର ଥାହେବ ବାଲେଜୁରର ମାନୀ-
ଚରଣବାବୁ ଏକ ହିତ୍ୟାଜନ ଥାଥିଲୁ ମନୋମର
କରଥିରେ ମାର କମ୍ବ ଥାହେବ ଜାହୁରେ
ଯୋଗୁ ଦେଲେ ଜାହୁ । ଏହିମୟ କଣ୍ଠକ ଦେଉ-
ଗେଷ ଖୁବ୍ ଦର୍ଶ ଖୁବ୍ ସରଜାସ କମିଜେବା

10

ମହିମାର ଚେତ ବିନନ୍ଦର ଜାମ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର କାରୁ ସବେଷପୂର୍ବାବୀ ବିନନ୍ଦ
କମିତିର ପାହେବ ମହୋମାତ୍ର କରିବାର ଜା-
ହାତ୍ ପ୍ରଦଳ କେବ । ସ୍ଵତଙ୍କ ହୋଇବି ଏବଂ
ମହିମାର ଅଧୀକସ୍ତ ବିନନ୍ଦମାତ୍ରେ ଏହି ବୃଦ୍ଧି
କ ମାରିବାର ଜାହାଜର ମହୋମାତ୍ର ହୋଇଅ-
ଛି କାହାରରେ ଖାତ ଅଧିକତ ନୁହିର । ବା-
ରିଏ କିଏ ହେବେବାଳ ସରବାଲ ଦର୍ଶ କରିଯେ
ଜଳାଇଥାହ ଓ ବାହାର କିମ୍ବା ଗୋଲିଗା
ଇହିର ବରର ସତକପ୍ରକରେ ହୋଇ ମାହି ।
ଅମ୍ବେମାତ୍ରେ ଆମ କରିଥିଲୁ ଯେ ବାରୁ ବଳ-
ବୟାମ ବୋଲିଲାର ଏହରେ ବହୁ ବର ହୋଇ
ଆଦା ଦିନୁ ସେ କଥା କିଏ ବହୁବ ଓ ବହୁମେ
ଅବ କିଏ ସୁରିବ । କିନ୍ତୁ ସବୁ ହେବା ବ-
ିଧାର ବଥ ସବୁ ସାଧେଶ ନୁହିର ଏହି ଯେ
ଶରୀରକୁ ଦ୍ୱାରା କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ହେବାର ଦେଖିଯାଏ । ଭବିଷ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ପରିମାଣେ
ବହୁମେତ୍ର ଯେ ସମ୍ପ୍ର ଦିନମ କରିଅବରୁ
ଜାହା ଦେବତ ଅଧିକ ଯେବଳୁ କାହିଁବ ବା-
ରିଏ ହୋଇଥାହ ଯେଉଁମାତ୍ରେ ସରବାଲ ବ-
ନ୍ଦରେ ଯୁଗ୍ମ ଅହରୁ ଜାହାର ଉପାହ ବନନ୍ତ
ନୁହିର ।

ଚନ୍ଦ୍ରମାତ୍ର

“କବିତା ଚେକାହାର ବିବାହ” ରହ ଥାଏଇରେ ଏହି ବନ୍ଦର୍ମ ବାବୁ ବନ୍ଦମାଲାସିଂହ ଚେକାହାରଙ୍କ ଅନ୍ତ୍ୟରେ ଯଥାର ଛଳକର୍ମକ ବାଜାରୀ ଲେଖନ୍ତିର ଯେବା ।

ଶ୍ରୀ ପଦାମାତ୍ରା ପ୍ରକାମାରଙ୍ଗୁ ସୁଧ ଶାନ୍ତିର
ହେଲାଇବ ଜାହାନ ବିଜାହାନ ଜ୍ଞାନ ଜାହାନ
କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତରୀଣ୍ୟକୁ ଜାରି ଏବଂ ଜାହାନ ଜାହାନ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତରୀଣ୍ୟକୁ
ଜାହାନ ଜାହାନ ଅନୁମତି ଦେବେ କି ଦେଶା-
ଦୂରଦୂର ହିନ୍ଦୁ ପରାମରଶ କର ଉତ୍ତର କର
ଯେ କୃତି ଜାହାନର ହୋଇ ଜାହାନବୋହେଷ-
ଗାନ୍ଧିନୀ ହେବ କିନ୍ତୁ ଜାହାନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାପକ-
ମେ କି କୀ ମହାନଙ୍କା ହିନ୍ଦୁ ଦ୍ୱାରା ହରେ ଏ
କଥା କୃତିବାରେ ସମ୍ମନ ଆଚାରକ ଅମ୍ଭେ ଏ
ଅନ୍ତର୍ମାନେ ଦେଶାନ୍ତରରେ ବାର୍ଷି ଦର୍ଶକର
କରିବ ।

ଯେବେଳେ ଏବଂ ଥିଲାମ ସହ୍ୟରଙ୍ଗେ
ପୁରୀର କର ଓ ଆଶ୍ରମେ ଲାଇ ବିଷେପରେ
ଚର୍ଚନ୍ଦ୍ର ଏହି ମେତାବୁ ଯେ ଚେକାଳାକ-

ବସିଲେ କେଣେକୁର ଉପରେ ବୈତିତ
ହୋଇ ମହାବ୍ରତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଶର ହୋଇ
ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ହୋଇଥିଲ ଜାମାର ତେବେଳେ
ବାବୁ ମହାମୟ ଘରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଦକ୍ଷ ହେତୁ
ଥିଲା ସେ ଦେଖାନ୍ତର ମନର କଲେ
କଞ୍ଚକଲେମାନେ ଏ ପୂର୍ବକୁ ଯୁନମିଳନକୁ
ଆଗାମର ବହାପରିବ୍ରତ । ଅଛିର ଦୀର୍ଘବିଷୟ
ଯେ ବନମାଳୀବାବୁଙ୍କ ସବ୍ରେ । ଜେବାମାଳର
ଆବୁର କରିବାକୁ ବଦଳି ହୋଇଥିବାକୁ
ତାବୁରକପୃଷ୍ଠ ଦେଖି କ ଉପରାର ହୁଅଛି
ଜାହା ଜାହା ନ ଥିଲ ବିନ୍ଦୁ ଏହି ତାବୁରବାବୁଙ୍କ
ବାର୍ତ୍ତା ଓ ସମ୍ମାନାତ ଦେଖି ବିଶ୍ୱାସ ହେଲା
ଯେ ଅନ୍ୟକ କେଉଁକ ଦେଇ ଉଚିତବର ତା-
ବୁର ମୟୁବୁ ବରନା ପର୍ବତ ମଞ୍ଚନବର ବାର୍ତ୍ତା
ଅଛି । ମହାବାହା ଏବଂ ବନମାଳୀବାବୁଙ୍କ ପରି
ବାହାଙ୍କ ମହା ଶ୍ରୀ ମହାବାହାଧରିଷ୍ଠଙ୍କ ପରି କେବଳ
ଏମୟ ତତ୍ତ୍ଵକର ଏବଂ ଯୋଗରେ ତେ-
ବାମାଳ ବତ୍ତବାସିମାନଙ୍କର ଯେ ତ ସୌଜନ୍ୟ
ଉଦୟ ହୋଇଥିଲ ଜାହା ବୋଲିବାର ଅନ୍ୟକ
ମାତ୍ର ଦୂର୍ଭର ଦିଷ୍ଟ ଯେ ଏପରି ସଂଯୋଗ
ବହ ପାରିଲ ନାହିଁ ଯୁନମାର ଏପରି ମହା ଶ୍ରୀ
କେବଳ ମିଳିବାର ଅତି ମୁଯୋଗର ଫଳ ।

ପୁରସ୍କାର ଏବନଜ୍ଞା ମାଜିକ୍

ପୁରାନ କଥେ ପହଞ୍ଚେଇବି ଲେଖିଥିବାକୁ
ଯେ କଜା ଏଇ ଶାକସ ଅବାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଯେଉଁଦ୍ୱାମମାନ ହୋଇଥାଏ ତଥାମୁଁ ଉଚ୍ଚପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀୟ ଓ ଯାଦିମାତ୍ରେ କରିଗୁମୁଁ ହେଉ-
ଅବହି । କଜାବରାଇ ହୁଣିଆ ଯଥା ପରିମା-

ଏବେ ନ ଥିବାର ଅହେବ ଯାଏ ରହିବାକୁ
ଏବୁ ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି ସୁଭଗ୍ନଂ ଜୀବାଜୀତାର ସର-
କର ଟାଙ୍କର ଅଦୟ ବର କି ପାରିଲେ ଓ
ଏବୁ ହିନ୍ଦୀ ଜଣ ହେବାର ଏବର ଅନ୍ଧକା-
ରମାହେ ଉତ୍ତାନ୍ତାରେ ଯାଏଇତାର କଜା
ହେଉଥିବାକୁ ସୁଭଗ୍ନଂ ସାମାଜିକବିହାର ରେବ-
ନାହେ ଏବୁ କଜା କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେଉଥ-
ିବାକୁ । ସମ୍ବେଦକ ଲେଖନ୍ତି ଅଗେ କଜା

ଦରର ପ୍ରମା କି ସବାର ଯେ କେ କହିଲି
ଅଧିକା ଦରର ଯାତା ରଜ୍ଜ ଅବସ୍ଥାରେ
ଅଶାକାନ୍ତ ନିରାପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଯାହିଏ ଏବରଜା ହେଉଥିଲେ ବର୍ତ୍ତନାକ
ରଜ୍ଜାର ପ୍ରମା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଲାକେ ରଜ୍ଜା
କଥାରେ ତତ୍ତ୍ଵ ପରିପରାରେ । ୫ ୧ ୧ ୩

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଣା ହେଉଥିବାକୁ ଓ ସହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବରାବାଘ ଜୀବର ଦୂରସ୍ଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯାଦିଠାରୁ କଣା ହେଉଥିବାକୁ । ଏଥର ପମାଣ ସ୍ଵର୍ଗ ପଥପ୍ରେରବ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଯେହି ବର୍ଷ ଏ ଶିଥିମ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଚଳିତ ହେଲା ଏ ବର୍ଷ ଉତ୍ସବାଧୀ ବେଳେ ପ୍ରାୟ ତରିଗହକାର ଯାଦି ଅଥେଥିଲେ ମାତ୍ର ଅଠିକାର ଟଙ୍କା ଜୀବସ ଅବାୟ ହେଲା । ତହଁ ଆଉ ବର୍ଷ ୨୦ ହଜାର ଯାଦିକୁ ଜୀବସ ବ୍ୟବହକାର ଏବଂ ଗତବର୍ଷ ଖାଟିଏ ହଜାରର ଅୟବ ଯାଦା ହେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ବେବଳ ଭେବହକାର ଟଙ୍କା ଜୀବସ ଜିଲ୍ଲାଧିକାର । ବିନ୍ତ ଘରବତୀର ଶିଥିମ ପରୁବର୍ତ୍ତରେ ଯାଦିପ୍ରତି ଜୀବସ ଅଠିଥାଳୀ ଲେଖିଏ ଅବାୟ ହୋଇଥିଲେ ଏଥର ଦୂରସ୍ଥ ଗଣବିମା ଅୟବ ଟଙ୍କା ଅବାୟ ହୋଇଥାନା ।

ଜୟନନୀର ବିଷୟାବ ଦେଇଛଦ୍ଵାରା ଏହା
ଅମ୍ବେମାନେ କିଣୁ ପୃଷ୍ଠାର ବହୁ ତ ଆଗ୍ରା କିନ୍ତୁ
ପଥପ୍ରେରବଳ ବଥା ଏମିବକୁ ଅସୁଧାରୁ ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମୟରେ ଏଥର ବହୁ ଶୁଣା ଯାଇ-
ଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଜାରୁ କଷ୍ଟ୍ୟମାନ ପଥପ୍ରେ-
ବର ହୁଲାଯୁ କରିଗଲାକୁ ଏଥରେ ମଜୋଯୋଗୀ
ହେବାପାଇଁ ଅନ୍ୟରେ ବରାପକୁ । ପଥପ୍ରେରବ
ଯେ ଯାହିଁ ଉପରେ ମାତ୍ର ବହାରବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ବରାପକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହା ଅନ୍ୟ-
ମୋଦନ ଜ କରୁ ଜାହା ଯେମନ୍ତ ଗବର୍ନ୍ମରେ-
ଶୁଣର ବିୟମର ବନ୍ଦବ ତେମନ୍ତ ଲୋକଙ୍କର
ହେଉଥର ବରଂ ତାପର ମାତ୍ରତାର
ଅନେବଣ୍ଟରେ ହେଉଥର ହେବାର ମେଧ
କୁଅଇ ।

ରତ୍ନାବ୍ର ଅଇବଟି ମନ ହୋଇ ଗାହୁ
କନ୍ତୁ ଜନ୍ମାଷ୍ଟ ଯେ ସବୁ ଅବଶ୍ୱ ଦିଲାର ଧର୍ମାନ୍ତର
ଦଳା ଭାବା କିବାରଣ ବାରଣ ଯେଉଁ ନିସ୍ତ୍ରେ
ଦଷ୍ଟପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାର ଅବଧିକ ପ୍ରାନ୍ତୀୟ
ବର୍ମରାଜୀମାନେ ସେହି ସବୁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିଲେ ତରୁ ଅଇବଟାଷ୍ଟ ବାହାର ହେଉ
ହେବ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନକରି ବିଶ୍ୱାସ
ହେଉଥିଲା ।

ପ୍ରଥମ ସେଇ ବିଚାରକୁ ଖାଲୀ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଦେଶରେ ଉପରେ ଏହା ଯାଏଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଉତ୍ତା ପରିର ସଂଖ୍ୟା ଯଥେଷ୍ଟ
ଅଧିକ କି ହାହଁ ବର୍ତ୍ତ୍ତମାନୀ ଏହା ସ୍ଵର ବର୍ତ୍ତମାନ
ବାର ଉଚିତ । ଯେବେ ଯଥେଷ୍ଟ ହୃଦୟ ତେବେ
ଯାହିଁ ପ୍ରତି ଅଭ୍ୟାସର ହେବା ଅସମ୍ଭବ
ବାରଣ ଉତ୍ତା ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯାହା
ଶୋଭ ବୁଲିବେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅସ୍ଥବ ଉତ୍ତା ଦୀର୍ଘ
ବର୍ଷରେ ଜାହଁ ଓ ରହିର ଅନ୍ୟଥା ହେଲେ
ଯାହିଁମାନେ ଅସ୍ଥବ ଉତ୍ତା ଦେଇ ବୌଧିନ୍ୟପେ
ନାଗେ ଏବ ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ବରିବେ । ଅଜ-
ଏବ ଯେଉଁପେ ଯଥେଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟାର ଉତ୍ତାପର
ପାଇଁ ଲୋବେ ପଞ୍ଚା ଦିଅନ୍ତି ଉହଁର ସୁକିଧା
ବରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଯେବେ ଲୋକେ ପଞ୍ଚା
କ ଦିଅନ୍ତି ଅଥବା ଉତ୍ତାପରର ସଂଖ୍ୟା ଅବ-
ଶ୍ୟକ ପରିମାଣରେ କି ଥାଏ ତେବେ ସରବା-
ରିଛ ପକ୍ଷର ଦେବେ ଗୁଡ଼ିଏ ସରିଉତ୍ତା ନେବା
ଅଥବା ତର୍ମିଳ ବରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଆହା
ହେଲେ ଉତ୍ତାପର ଶୁମିକର ମେଳ ଉଛି
ସିବ ଓ ଅବଶ୍ୟକ ପରିମାଣରେ ପର ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବ । ଏବ ତାତ୍ପର ସରବାର ସରର ବ୍ୟୟ
ଦିବାର ହୋଇ ପାଇବ ଓ ଯେବେ ମଧ୍ୟ
ରହଁରେ ବହଁ ଶ୍ରୀ ହୃଦୟ ବିନ୍ଦୁ ଜଦ୍ବାଗ
ଅସ୍ଥବ ଉତ୍ତାପରର ପଞ୍ଚା ହେବ ସନ୍ଦେହ
ହାହଁ ।

ଦୂର୍ମୟ ଦର୍ଶନୀୟାଦିଙ୍କ ଧାର ସରବାର
ଆପଣମ କରିଏ ହେବା ଏଥର ବଳ୍ବନା ଅଭିଜନ
ଜାର ସମୟରେ ହୋଇଥିବାର ଅମୂଳବର
ସୁରଖ ହେଉଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥ ଏପର ସର-
ମାଳ କରିଏ ହୋଇଥିଲ କାହିଁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଅବଗତ ହୋଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏକ୍ଷ ସର
ଯେ ନିଜାନ୍ତ ପ୍ରଦୋତନୟ କହିରେ କିନ୍ତୁ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁମାନ କରିଯେ
ଦର୍ଶନୀୟ ସହାଯେ ଯେଉଁ ମାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ
ସେବରୁ ଉପରୁ ଉତ୍ୱାବଥାରଣରେ ରହିଲେ
ସମୟରେ ଉତ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଉଡ଼ା ଅଦ୍ୟ ହୋ-
ଇଥାରେ ବାରଣ ସମୁଦ୍ରମୟରେ ଦର୍ଶନୀୟମାନେ
ଏ ପର ସବୁରେ ପତି ରହିବେ ନାହିଁ ଓ ଏର
କାହିଁ ଥିଲେ ଉଡ଼ା କଥାରୀବାରେ ମଧ୍ୟ ବିହୁ
ଅସ୍ତ୍ରାର ହେବ ନାହିଁ ।

ତୁମ୍ହେ ଅପରାଧ କରାଇଗଲ କୌଣସି
କଥାରୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଦୟା । ଅମ୍ବେଳାକେ କିମ୍ବେ-
କହା କରଁ ଯେ ଉତ୍ତାପରର ଅନ୍ଧବାରମାତ୍ରେ
ଯେ ଯାହିଁ ଦୂଷନ୍ତ ଦେଖି ଅଜାନୁ ଅଛନ୍ତି
କିତା ଜାହାନ୍ତରୁ କିମ୍ବା ଏହା ଏକପ୍ରକାର

ଅପହରଣ କରିବା ଅଛଇ ଯେତୁଳେ ଗବ-
ସିମ୍ବେଲିଆ ଅରନ ହେଉଥି ଏବେ ଅପହ-
ରଣ କରିବାର ପ୍ରୟୋଗ ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀମାନେ
ପାଇଅଛନ୍ତି ସେତୁଳେ ଘବଣ୍ଟିମେଶାଙ୍କୁ ଏଥର
ପ୍ରତିବାର କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ । ଦ୍ୱାରା ଆ-
ରନଦ୍ୱାରା ଏହାର ପ୍ରତିବାର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା
ନାହିଁ । ଦିନୁ ସରବରା ଅରନରେ ଯେବେ
କୌଣସି ଉଚ୍ଚପାତା ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ ହିଅନ୍ତା ଯେ
ତହିଁର ଅଧିକ ପର କଜା ବେହଲେବ ଯା-
ଏଇତାର ନେଇ କି ପାରନେ ଗାହା ହେଲେ
ବେଳେବ ଅଂଶରେ ଏ ଅଭ୍ୟାଗ୍ରର ବିବାହର
ହୋଇ ପାରନ୍ତା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବୃଦ୍ଧ କେଲଜାନାର ନୂତନ ଇତିହେଠିଦି
କେବର ପଣ୍ଡିତାହେବ କଜ ଗଜବାର ଏ କର
ରରେ ପ୍ରଦେଶହୋର ବାର୍ଷିକର ଗ୍ରହଣ କରି
ଅଛନ୍ତି ।

ସାପୁଦ୍ଧିକ ସଂବାଦ

ଦୁଃଖ କେଲାଗାର ନୀତିକ ଉଥରେଣୀଧ
କେଲର ପଦ୍ମିଂଶାହେବ ଜାତ ପହିବାର ଏ ଜୀବ
ରରେ ପ୍ରଦେଶହୋର ବାର୍ଷିକର ଗ୍ରହଣ କରି
ଅଛନ୍ତି ।

ଗର ଶୁଣିବାର କଥକ ବମିପୁଣ୍ୟର ହେତୁକ-
ମୂଳ ମିଶ୍ରର ଖୋରାକ ସଂପାଦିତୀଯାଦା ଗେଷବକେ
ଖୋରାକାହେବ ଉଠେ ପୁଣ୍ୟ ବିକଷଣ କର୍ମ-
ଗ୍ରହ ଥିବା ଓ ଦେଖିଥୁ ଘେବଙ୍କ ସହିତ ସଭାବ
ବନ୍ଧୁବାର ଜାହାଜ ମୃଦୁରେ ବିଦ୍ରୁଲ ଘେବ
ଦାସିତ ଅଛି ।

ଗ୍ରାସୁକୁ , କମିନ୍‌ରସାହେବ ଗଲ ରବାର
ପ୍ରାଚୀନତାକରେ ପୁଣ୍ୟ ଏକଗରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ
କଲେ ।

କରିବାର କରସିଲିଦାର ବାରୁ ହରେକୁଷ୍ଟନିଶ୍ଚ
ଯେପଣିକରିଲେଖାଣ ଶମତା ଯାଇଥିବା ।

ମୁହଁ ଉକାମରସୁର ତଣେ ତମିଥାର
ଅବେଳିବିବ ମାତ୍ରକୁ ପଦରେ ଦିସୁଛୁ ହୋ-
ଇ ଅଛନ୍ତି ଦିମରଃ ଏ ବଂଗର ସମ୍ମ ଲୋକ
ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧକ ପ୍ରାଣ ହେଲେ ।

ଏଥର ବିନ୍ଦୁଶ୍ରେଣୀର ଉବାଲିତ୍ତ ପଣ୍ଡାରେ
ଓଡ଼ିଆର ଚନ୍ଦିମୋହ କି ଜହିମୟର ଦୂରକଣ
ଓଡ଼ିୟା ଓ ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷବାସୀ ବାବୁ ପାଦପ୍ରତି-
ରଣ ଚକବର୍ତ୍ତୀ ଏହି ମେଦମୟର ଦୂରକଣ
ଉତ୍ତାମ୍ଭ ହୋଇ ଆହୁନ୍ତି । ଏଠାରେ ପଣ୍ଡା
ଦେବାବୁ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତମ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ ଜହି-
ମୟର ତୁମ୍ହାରୀରେ ହେଲେ ସୁନ୍ଦରକଷୟ
ଅଧିକ ।

ମୁହଁରୀ ଉତ୍ତାମଦୁନଙ୍କ ଘର ବାହସହିତ
ଏକା ଓ ଅତିକାର ଗେର ଯାଇଥିଲା ଯୁଦ୍ଧରେ

ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ୍ ପ୍ରକୃତି ଏକ ଦଦମରସୁର
ପାଣ୍ଡିର ହେଉବନ୍ତବୁଦ୍ଧି ଅଛେବ ଯନାହ
ଓ ପରିଚୟମବର ଗେରମାନଙ୍କୁ ଦୁଇସହିତ
ବୀରପାର ବରିଥାଇଲା । ଗେରମନାରେ ଉଠେ
ମୁହଁବିଳ ଗଢ଼ର ଓ ଅପର ଉଠେ ଦୀଗୀ ମେର
ଅପର ।

ଏଥପୁଣ୍ୟ ଲୁଳବାଗ ହଜାରେ ଥୁବା ଏକ
ଅତ୍ୱିତ୍ତବ୍ରତର କେହବ୍ୟକ୍ତି ହେଲି ବାଟି ନେଇ-
ଥୁବାର ପୁଣ୍ୟ ତାହାର ଗର୍ବଧାରକର କୃଷ୍ଣ
ଦରବାର ତାହାର ଏକଟଙ୍କା ଅର୍ଧଦଶ ହୋଇ-
ଥିଲା । ବରଗ୍ରାହରେ ତେଜ୍ଜାହାଜ ମହାମତି
ହାତ୍ପରୀର ତାହାର ପୂର୍ବତିଶ କୃତ ସହିତ
ମଞ୍ଚରେ ଥୁବା ବରଗ୍ରାହର ତାହିମାଜ ବାଟିବାର
ପୁଣ୍ୟ ଗଲାମତେ ଧେମାକଳ୍ପ ଦ ଏକ କି
ଲେଖାବ ବାବୁବାବ ଦରବାର ଅଛି ହୋଇ
ଅଛି । ସରଜାଯ ଯମତିର ଏଣିକ ଯଥାର୍
ସାବଧାଜ ଉଅସିବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ଶୁଣି ଯେ ଗେଙ୍ଗାକାଳବିଲ୍ଲର ବୌଦ୍ଧି
ସ୍ଥାନରେ ବିବଚିତାବେଳ ପ୍ରବାସିଙ୍କ ହୋଇଥାଏ ।

ଅକ୍ଷୁଦିତ ହେଉ ଏ ଜଗରବାଣୀ ବାବୁ
ବୈଦ୍ୟନାଥ ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରାୟ ଶାର୍ଙ୍ଗ ହଜାର ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୟରେ ଯାକୁର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବର ମନ୍ଦିରରେ
ଶ୍ଵାରଚ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଉତ୍ସବରେ ଦ୍ଵାତ୍ରିଣି-
ମାହଙ୍କ ନଗନ ଓ ପ୍ରବ୍ୟାହରେ ଅନେବ ଧାର
ବରାପାହନ୍ତି । ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ହେହି ପଣ୍ଡିତ ବା-
ବୁଝିବାର ଟଙ୍କା ୧୦ ହେଉ ଖେଳିବ ସବ୍ୟୋ-
ଜବଳିକ ସୁପ୍ରବକୁ ସୁମତିକ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତିକିରି
ବୋଲି ଅର୍ପଣ କରିଥିଲା କିନ୍ତୁ ପଣ୍ଡିତବାବୁଙ୍କ
ପାଗରେ ରକ୍ଷିତ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ପ୍ରବାରଣା ହରଇ
ପ୍ରବାଗ ହେବାର ଟଙ୍କା ଶୁଭବ ଫେରିଦେଇ
ଆପଣା ପୋଥ ଅପେ ତୁହାର କରିବାକୁ ହେଉ
ଦ୍ଵାତ୍ରି ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଏପରି ୧୦ ବି ବ୍ୟବଧାୟରେ
କି ଧର୍ମ ରହ ପାରେ !

ପୁରୀରେ ଅକ୍ଷାଳ ଗୁରୁନ ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ
କିମେଷ ଲୁଗଥୁବାର ତଣାମାର । ଏ ଗୁରୁନ
ମହା ଶ୍ରୀଅକାଂଶ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ଦରତ ଯାହିଲାର ।

କାହାରରେ ଗୋଟିଏ ରୟକ୍ତର ! ଦୂର୍ବଳ-
କା ହୋଇଥାଏ । ଉଚ୍ଚ ଜଗତର ଏବେଶର
ବାନ୍ଧ ବର୍ଷାରେ ପୁଣକ ହୋଇ ପଞ୍ଚବିବାନ୍ଧ
ଛର୍ବରେ ଏବସତ ଏବ ଓ ମୁଖ୍ୟତବ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ
ହୋଇପରେ ।

ହୁନ୍ଦୁପେଟ୍ର ଅଟ୍ ଲେଗନ୍ତ୍ ଯେ ଉଷ୍ଣୀର
କବାକବା ଦୂରସ୍ଥ ମନ୍ଦିରକାଳ ଫରାତ

ଶିଖ୍ୟା ପ୍ର/ର ଏ ମୁଢ ଷେଳମାତ୍ରେ ଅନ୍ଧାର
ହେଠିପ୍ରଦର ପଦକ୍ଷରେ ।

ଦେବଜାର ସାମ୍ରାଜ୍ୟକାଳ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀ ପଦାର୍ଥ
ଯେ ୧୯ ୧୯୭୪ ମେହିନାରେ ଏକବଜା ୧୭୫
ହଣ ମଧ୍ୟରେ ସହ ୧୯୭୦ ମେହିନାରେ ପଦ-
ବଜା ପ୍ରାୟ ୩ ୨୭ ଏ ମରାପହରୁ ଓ ଦୂରୀର
ବର୍ଷ ହନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ନର୍ତ୍ତ ହବୁରେ ହମେଶା
ମିଳା ଗୋଟ ଅସେଥିବ । ଏଥିଲ ମେଧ ଫୁଲର
ଯେ କର୍ତ୍ତୃମାନଙ୍କୁ କରିବାର ଦିନେଶ
ପାଇବାର ହୋଇଥିବ ।

ମୁର ସତା ପାନାଦୟବାହିତ୍ୱରେ କେଣ୍ଠ-
ସୁତ କୁମାର ହରେନ୍ଦ୍ର କୃତ୍ୱ ସତା ଓ ପାନା-
ତ୍ୱର ପଦମାର ପ୍ରଦର୍ଶି କରିବାରୁ ମହାମାତ୍ର୍ୟ
କୁର୍ତ୍ତ ଚର୍ଚିକର୍ତ୍ତାଦେବ ଉତ୍ସାହରାଗ କରିଥିବାରୀ
କୁମାର ହରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ପାତ୍ରକର ଏପରିବଳ
ଆଜିକାର ଜଣ୍ମସ୍ଥ ଅଧିକ ଜୀବନ ଯେ କ-
ବେଳୀମୁଁ ଓ ଦେଲୀମୁଁ ଲେବବର ଦେହରମାନ
ହୋଇବାକୁ ଏବଂ ଅପେ କାହାଦିର୍ମ କର
ମୁଖ୍ୟତ ହାତର କରିଥିବା ।

ମହାମାତ୍ରଙ୍କ ସରକୁପାର ପଢ଼ି ଦୂରାମୟର-
କ ମେଟିର ଥି ଅଣି ବିବାହ ଦରଖତକୁ ଏବନ
ଅଛି ବିଷୟରେ ବିବାହ ଦରଖତର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାତ୍ରେ କହିଅବଶ୍ୟ
ଯେ ସି ଆବଶ୍ୟକ ବିବାହ କି କରିଲେ ତାହାକୁ
ଧୂର କରିବାରଙ୍କାରୁ କାହାର ଦେବ ମାତ୍ର ।
ଦୂରାମୟ କର୍ମ ଦେବକୁ ଦେବ କରିବାରଙ୍କାରୁ
ବିଷୟକାର ନେତ୍ରକୁ ବନ୍ଦିରେ ଅଗାମୀ ବେ-
ହୁଏମୁକ୍ତୀଯ ପରିମଳୀ ମୁଖ୍ୟତାରେ ଅପରାବ
ଦରଖତ କୁଠେରେ ଦୂରାମୟ ମହାମାତ୍ର କହିଅବଶ୍ୟ ।

କେବଳମୁଖ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଯେ ମିଳିବ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯାହାର ବଜାର ମେଟେପାଇଥର
ତୁମ୍ଭର ଗଣଧାରୀ ରାମ୍ଭର ଅରବାପ ପାଇଲେ
ନିଷ୍ଠାପନର ପ୍ରଧାନ ହେବାର ହେବେ ।

ହାନୀକର ଦେବତାଙ୍କୁ ବିଜୟକର କରା
ଯାଏ ଯେ ସୋଠରେ ଯାଏ ୨୫ କିମ୍ବଲେକ
କୋଠାରେ ୨୭ ଲକ୍ଷ ଦେବ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ
ଏକ ଯାଏ ୨୫ ଲକ୍ଷ ଦେବ ନାମରେ ଯାଏ
ଦେବତ୍ର ଦେଖିଲେଟିହେ କାଶ୍ଚାରରେ ୨୭ କର
ଦେବ ଉତ୍ସବାର କରାଯାଏ । ମାନୁକରେ
ହୋଠାର ମୁହଁ ଥିବାର କାଶ୍ଚାର ।

ଦେବପତ୍ର ସାଥୀ ଦେବୋଧାର ସୁନ୍ଦରୀଏହି
ଶୂନ୍ୟ ପ୍ରତାଙ୍ଗିକ ହେବାମ ମହାମାତ୍ରୀ ଶବ୍ଦତ୍ତ୍ଵ
ତାହାରେକ କିମ୍ବାତ ଅହେତୁଳସୀର ପାଠୀ

ଧରେ । କରୁ ମହୋଦୟ ରହୁରେ ଅଜ୍ଞା ଦେ-
ଇଥିବୁ ସେ ଗୁଣାଦ୍ଵାରା କୃପା ଦିନିର ମେ-
ଶରୀରରେ ରହୁ ଥାଏଗନ୍ତେ ଦୟାରେ ।

ଦେଖିଥାର ମହାଭାଗୀରଥ ଶୁଣିଲାରେ
ଏହି ଅଛି ବୃଦ୍ଧତା ଓ ଯୁଦ୍ଧର କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ
କମ୍ପାହିବୁ । ଏଥରେ ଦିଗନ୍ତ ଜଳା ଅର୍ଦ୍ଦନ୍ତ
ବ୍ୟସ ଦେଇବେ ।

ମାନ୍ଦିର ଦିବସି ମିଛୁର ଛି, ରଥଜୀବାଳ-
ମେହେ ୨, ୪, କରିବାରୀରୁ ଦିଲ୍ଲି ସରବର
ପଣ୍ଡାରେ ଉତ୍ତର୍ମି ହୋଇ କୃତାର୍ଥ ହୋଇ-
ଥିଲ ବନ୍ଦିଙ୍ଗ ଜାମର ଜାଳବାରେ ପଢ଼ିଲୁହ
ଆଇଥିବାକୁ । ବିଷେର ୫ ବରପ୍ରଦେଶର
ମେହେ ଏପଣ୍ଡା ଦେଇଥୁଲେ ଦେବନ ମାନ୍ଦିର
ବାଲୁଥିଲ ଏଥର ଜାହା ଯତ୍ତ ହେଲ ବଜ
ସତର ହିତ୍ତ ଅଟିର ।

ମାନ୍ୟକରେ ଛବେ ବି. ଏ. ଉପାୟଶାରବନ୍ଧୁ
ରିକ୍ତ ପଦେଶର ଜାହାଗର ଲେଖଣିକ୍ଷର
ତେଜରଳଙ୍କ ଅଧିକରେ ମାତିବ ଚ ଏ ଜୀ
ବେତଚକ୍ର ଏବଂ କର୍ମ ପାଇଅଛନ୍ତି । ବନ୍ଧୁବଦ୍ୟ-
କଦର ପିଷ୍ଟାର ମନ୍ତ୍ର କମଣ୍ଠ ସମ୍ମା ହେବାର
ଦେଖାଯାଏ ।

ବାଲିନଗରର କାଶକବଳ ପରେ ଅଗ୍ରି
ମବି ଶାମ୍ର ପଞ୍ଚମ ହଜାର ଟଙ୍କାର ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ମନ୍ତ୍ର ଦୋଷଏହି । କଳେପର କର୍ତ୍ତା ହେଉ
ଯୋଧାମର ସର୍ବ ସଥିମେ ଅଛିମ ହେଲି ।

କୁଳଶିଖ ଦ୍ୱେଷକର ଅଂମାରନ ପଥରରେ
ବୋଟିଏ ରେଲଗାଡ଼ ଧାଉରେ ପର୍ବତୀନା ହୋ-
ରାଥୁ । ରେଲଗାଡ଼ ଘନବା ସମୟରେ ଅକ-
ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଗାଉରେ ଅର୍ଜୁ ଲୁଗିଲା ଓ ଗାଉଣ-
ଳର କାହା ଦେଖି କଳ ବର କର ଲେବାଛୁ
କାହାର ହୁଏ ମାର ଦେବେବାଲେବ ଅବାର
ପାଇଅଛିନ୍ତି ଓ କରବର ବନ୍ଧୁବାର ସମ୍ମାନନା
ଜାହି । ଅନେକାହରେ ଚଣାଥାଏ ରେତେବୁ-
ତେ ଏମେଗାପ୍ତ ହାଲେବ ଭାବୁ ଗାଉରେ
କୁଳାଙ୍ଗ ମଣ୍ଡେ ନଦର କାନ ପରିଦ୍ୱା ଉତ୍ସବରେ
ହେବ ନିଦରରେ ଅର୍ଜୁଲୁଗି ଏ ଉତ୍ସବ
ମୋରଦରୁ ।

CQ 26841

ପ୍ରଦୀପ କହିଲା ଯଥିବା ହେଠାବେ ମହାଶୟଦ
ବନ୍ଧୁତବେ ।

22/33

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଅହ ବେଦ୍ଯାଧତା ହରିମନ୍ଦରେ ବେଳାହି
ପକାର ହମାର କ ଥିବାର ଗ୍ରୀବ ବାବୁ
କଣେପ୍ରାସାଦ ୩୦୮ ମହୋଦୟକ ଯତ୍ନରେ
ଶହୁଡ଼ିବଜ୍ଞକ ଓ ଉତ୍ସାଧାର ବିଷୟମାନ
ଅଛେବଳା ଯିନିରୁ “ବେଦ୍ଯାଧତା ହରେବିଲା”
ବାମକ ଏବ ସହ ହୃଦୟର ହୋଇଥାଏ
ପ୍ରତି ଗନ୍ଧାର ଏହ ନମରେ ଉପର ହୁଏ
ସହରେ ଅଭ୍ୟବେଷିତ ହେବ ଉତ୍ତମପ୍ରକାଶ କଂକଣ-
ମାଙ୍କ ଭାବୁ ସହର ସହ୍ୟ ଚାନ୍ଦି ଓ ଅପା
ଯେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବାବୁ ମହାନଦ୍ୱୀଳ ଯତ୍ନ ଓ
ବିଜ୍ଞାନକ ବାହୀନରେ ହରି ଧଂଜନା କରିପାଇ
ଦୂରି ହେବ ଓ କାହିଁ ତରକାର ହୋଇ ଭାବାର
ପ୍ରକାଶ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସାହିତ ହୁଏ ।

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର ପଦେସପ୍ରଥାର ସଂହ ସମ୍ପଦ
କରନାଥ ଘୋଷ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପାତ୍ର, ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଅଧ୍ୟେତ୍, ପ୍ରକାଶକ ପାତ୍ର, ଜିଜ୍ଞାସନ ପାତ୍ର,
ପ୍ରଚ୍ଛରଣ ପାତ୍ର, ପ୍ରକାଶକ ବିଦ୍ୟାବିଭ୍ରତୀ, ଶିର୍ଥାରୁ
ଲାଲ ମିଶ, ବୈଷ୍ଣଵନାଥ ପେତ୍, ଶିର୍ଥାରୁ
ବିଦ୍ୟାବୁଦ୍ଧି, ବେଦୁଧ୍ରର ମହାନ୍ତି ଦୂର୍ଗାଚରିତ
ପାତ୍ର ସକ୍ଷମାଜେ ।

ଦେବାପତ୍ର
ଶାଶ୍ଵତ ମର
ପଦ୍ମପତ୍ର } ଦେବାଲୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଶାଶ୍ଵତ ଦିବ
ପଦ୍ମପତ୍ର

ପ୍ରକାଶକ

ଅମ୍ବେ ଭାଲପଥକରୁଣ ତେଣୁ ଗ୍ରାମଭାବ-
ବରକୁ ବାବତରେ ତୁପାଇନାର ୧୦ବରୁ ବର-
ଅଛି । ଅଗମୀ ଶୁଷ୍ଟିମାର ୧ ମ ଦନଠାର
ଏପୁଷ୍ଟରୁ ୮ ଘେର ଫରମାର ୨୭୪୩ଲେଖିଏ
ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ବାହାରବ । ଏବାର ବାର୍ଷିକ ଅଗ୍ରମ
ମୂଳ ଜାବମୟୁର ଯହିତ ୪୦ କାମାର । ଅଛିଏହି
ଯେଉଁମାନେ ଏବାର ପ୍ରାହିବ ହେବାରୁ କଣେ
ବରକୁ ସେମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅଧିକାର
ନାମ ଓ ଟିକଣା ଅବିମନ୍ତରେ ଅନ୍ତିମକୁ ରେ-
ଣ୍ଟଗଠାଇନେ ଅମ୍ବେ ବେମାବଦ୍ୟ ପ୍ରାହିବେଶି-
ଦ୍ୱାରା ବରକେଣ୍ଟ । ଯାଥାରଙ୍କ ବିଜ୍ଞରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଯେ ଅମ୍ବେ ଏବାର୍ଥରେ ପ୍ରକର
ହୋଇଅଛୁ ଆର କେତେ ଏଥିରେ ବିପ୍ରାନ୍ତ
ଦୟାରେ ହାତେ ।

ଶ୍ରୀ ପିଲାଙ୍କାଳଚନ୍ଦ୍ର ସାହେବ

ମୁଣ୍ଡରେ ଏହି କାହାଙ୍କପାଇବା ସହିତରେ ଦିନ-
ରାତରର କାହାଙ୍କପାଇବା କଥାରେ ଯହାଙ୍କପାଇବା
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉ ।

ଥାରି ରି କୁ

ଉତ୍ତରପାଞ୍ଚକା ଜା ୨୫ ଉତ୍ତର ପାହେ ଅପ୍ରେଲ ସଙ୍କଳଣ ୧୯୭୫ ମିତିବା ।

ପ୍ରେରଣ ପଦ ।

ଗ୍ରାମ ଗ୍ରାସୁରୁ ଉତ୍ତରପାଞ୍ଚକା ସଂକାଦବ ମହାଶୟା
ମହୋଦୟରେ ।

ମହାଶୟା ଧ୍ୟାନକର ସ୍ଵର୍ଗକାଳ ପଦିବାରେ
ଏ ପଦ ଗ୍ରେଟ୍ କରୁଥିବ ସ୍ଵାନଦାନ କର ଯଥେଷ୍ଟ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରକାଶ ଦିନୋ ହେବେ ।

ବୀହା କେ ଶାବାର ତ କରିବ ଯେ ବନ୍ଦି-
ବାଲୁ ବାର୍ଷିକାରକ ମାତ୍ର କୃତ୍ୟାନ୍ତ ହେଲେ
ଶାଖାରେ ହମୁହ ଅନନ୍ତଲାଭର୍ତ୍ତରେ ପୁନଃନ୍ୟ
ପୁନଃ ଯେ ମାନଦର ହସ୍ତରେ
ଶାଖାରେ ମସ୍ତକର ଧନ, ମାତ୍ର, ସଂକଳନ ଏବଂ
ପଣ୍ଡର (ଛାନ୍ତି ପଦ କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ବନ୍ଦେ,
କୁରାରାତ୍ରୀରେ ଏ ଗନ୍ଧ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅଯାଇ
ଅଛି ବନ୍ଦେ ବୁଝିବେ କା ଯେମାନେ ଦେଖି-
ଥିବେ ବୁଝିବେ) ଜନ୍ମିତେ ପୁଣି ପ୍ରଥାନ ପୁନଃ
ବର୍ମଣ୍ୟ-ଯବ ଦେଶାୟ ମନୁଷ୍ୟଠାର ରୂପ
ପ୍ରତିକାର ଥରମୁ-ହା, ଜେମନ୍ତ
କୁହେ ଯବ ଦେଶରେ ନିମନ୍ତଃ ମେଶର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ପଡ଼ିବୁ ତାହା ଯେ ଦେଶର୍ଦୂର ଅଗ୍ରତତର
ଥାଂବେ ବୁଦେବନା ବୁଦେବେ ଦେବନ ରାଜ୍ୟ
ପ୍ରତି ଏମନ୍ତ ସ୍ଵାମୀ ନହେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଲିବେବାର
କର ଅବହିନୀ । କର୍ତ୍ତରେ ଦଶତତ କର୍ମିମାତ୍ର-
କର ଯେ ଶାଖାରେ କର ତର୍ହେ ସ୍ଵର୍ଗକାଳ
ମରେ କରା ଦୌତ ଦେଇ ତାହାର ଭାବାର ଭାବାର

ତ ଧାର ଯୋଗାନାଥୀ ବ୍ୟକ୍ତିଭାବରେ ଦେଖ-
ଦାର ହୋଇଥିବ ଏବକୁ ୧୦ ଅରବୁଦ୍ଧେବା
ସୁରି ଭାବୁତିକ ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବୋଧିବରିବା
କର୍ତ୍ତର ସୁରା ବାହାର ତାହାକୁ—ଏମ୍ପ ଅବହାର
ମୋଟିଏ କର୍ମଗ୍ରହ ଏ ଅନ୍ତର ବୋଧିବାକୁକୁ
ଉତ୍ତର କ ମଲିକ ଶ୍ରୀର ତାହାକୁ, ଯେ ବସି-
ବାରେ ସେ ପ୍ରାନ୍ତ ରଜରେ ଯେ ତୁରିନା
ଦେଇଥିବ ତାହା ମେନ୍ଦ୍ର ବ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଇବୁ ।
କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟବ ଦୁଃଖ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହ ସେ ଏତିଲ-
ବ୍ୟକ୍ତି (trinity ହର୍ତ୍ତା ହର୍ତ୍ତା ବିଧାତା)
ଦେଇ ମେନ୍ଦ୍ରର, ଏବକେତତତର ତାଇଶ-
ମେନ୍ଦ୍ରର ଏବକ ଦୁଃଖ ଉତ୍ସ୍ତିକୁ ସ୍ଵପନ୍ତେ-
ଶେଷ, ମହାଶୟାମାନେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ସମତେ
କାନ୍ତିଶୁଣେବୁଥା ଏଥରେ ବହୁ ମନୋଯୋଗ କର
ତାହାକୁ । କର ଶାତର୍ମିରୁରେ ଶାହେବ ମେନ୍ଦ୍ର-
ଶୁଣିର ଗୁଣରେ ଆସି ପ୍ରପାଦିତ ବର୍ମଣ୍ୟମହା-
ଶୟକୁ ଗୋଟିଏ କରେଥିବେ ଅନେବ ତରସାର
କର ଏତେବର ବର୍ମରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ଦେବାକୁ
ଦିଶେଖ କର ଥାରଥିବେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସମସ୍ତ
ଦିଶରେ ସେ ବୋଧିବି ଏବକ ପ୍ରେସିଧୁର ଧାରି
ଗାଲି ଭାବୁ କରିବାର ଦେଇ ଅବହିନୀ । କିନ୍ତୁ
ଅହୁର ଅଦ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତି ଏହିଯେ ଶାକୁ
ପିତ୍ତୁବସହିବାକୁ ଅନ୍ତରେ ଦେଇ କଣେ, ସେବି
ଦେହପରାକ୍ରମ କଣେ ଶାହେବ ତଥରେ ଅନ୍ତରେ

ଦେଇ ବର୍ଦ୍ଦିର ଦେଇବେବା କୁଳ ପ୍ରପାଦିତ
ବର୍ମଣ୍ୟମହାର ବ୍ୟକ୍ତିର ଦେଇଥିବା
ପ୍ରତ୍ୟେ ସେ ଏବକ୍ଷୟର ବିହିମାନ ପ୍ରଶାରିବା
ଦେଇପାଇ କାହାକୁ । ଦେଇ ଅମନ୍ତର
ଯହିରେ ହେବ ଏମନ୍ତ ବର୍ମ କର କଣେ
ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ କୃପାଦୃତ୍ତ କରିବା କି କାହାନ୍ତିକି
ଏକେ ? ସେ ହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ କବେଦିବ
ଶାଖାଶ୍ରୀ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଥର ଏବକ ଅନ୍ତର
ଦିଶରେ କ ବରନ୍ତ । ଯଥାର୍ଥ ଅନ୍ତରର ବର୍ମାର
ଦିଶାମାନମୁକ୍ତ କର ଦୃଷ୍ଟି ବର୍ମ କରେ
କ ହୁଏ ତାହାର ଅଦ୍ୟ ଦେଖାଇବନ୍ତ ସବୁର କ
ଦେଇ ଯଥାର୍ଥ ଉପବାବ ହେବ । ଏବକୁକୁ
ଉପବାବକୁ ଦୃଷ୍ଟି କଲେ କ ହେବ । ଇହ
ରଦରଜ
ରବସନ୍ଧୁ
୨୦୧୯୭୫
ଗ୍ରାମ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ମଧ୍ୟବିଦ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରକ ଧର୍ତ୍ତ ଏହିତ ମନ୍ତ୍ରକ ହୋଇ-
ଅଛି । ମୁଲ୍କ ୫୦ ୮ ଜାତମାନ୍ୟ ୫୦ ୮ ।
ପ୍ରକାଶ ମନ୍ତ୍ରକ ମନ୍ତ୍ରକ, ଉତ୍ତରପାଞ୍ଚକା ଅନ୍ତର
ମାରଧା ଇଂରାଜି ସ୍କୁଲ ହେଲାମାନ୍ୟର ମନ୍ତ୍ରକ
ପରେ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧର ମନ୍ତ୍ରକ ସ୍କୁଲ ପ୍ରଥାନ
ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ବିବାହରେ ପ୍ରାପ୍ତବି ।

୧୯୭୫
ଶାଖାମାନ୍ୟ ପରି

ପ୍ରକାଶନ ପାତ୍ର

ସାପୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରକାଶନ
ପାତ୍ର

ଜାନ୍ମ ରାତର ସନ୍ଧାନମିଳିବା । ମୁ । ଅଷାଢ଼ ବିହିନୀ ସନ୍ଧାନମିଳିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦିଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାବମାୟିଲ୍ ୫୨୭

ବହୁମେଣ୍ଡ ଉତ୍ସୁକ ଅଗ୍ରିମିଳିବା କାଣ ହେବାର ବଜାପକ ଦେଇଥିଲା ।
୫ ୨୦୦୯ ବା କିମ୍ବା ରହିଥିବା ଅନ୍ଧକ ପରମାଣରେ
ଯେଉଁମାନେ ଗ୍ରେ ଦେବେ ଜାଲତାର ବିଦ୍ୟା-
ବିକ ଓ ତହିଁର ଦୂଧ ପରିଚାର ୫ ୨୫ କା
ଲେଖାଏ କଥାରେ ଯେଇବୁ ତ ଯତ ପାଞ୍ଚଶା-
ଶ ମେଲାର ରାତ ସମୟରେ ହୋଇଥିଲା ।
ଆମାର କୁଳାଳମାର ଜା ୮ ରାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେବା ବିଷୟର ପ୍ରାର୍ଥନା ବ୍ୟାପାର ହେବ ଓ
ନୃତ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମାର ଅଗସ୍ତ୍ୟ ସିଦ୍ଧମର
ଅବୁଦ୍ଧି ଓ ଜନମର ମାସ ଜା ୯ ରାତରେ
ଏବ ଚୌର ଲେଖାଏ ଦେବାକୁ ଦେବ ।
ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ଧକ ୫ଙ୍କା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବେ ଭାବାକ ଅବେଦନ ଅଗ୍ରିମିଳିବା
ଓ ଅବୁଦ୍ଧି ୫ଙ୍କା ବ୍ୟକ୍ତ ସଂଜ୍ଞ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ
ପ୍ରାର୍ଥନା ମାରି ବିଶ୍ଵାସ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ
ବହୁମେଣ୍ଡ ଭାଗକରେ ୫ଙ୍କା ଅମାକତ
ବରବାକୁ ବାଜା ରହିଲୁ ଭାବାକୁ ମୋଟିଏ
ପୁରୋଗମ ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତି ଅନ୍ଧକର ସହିତ
ହିନ୍ଦୁଷ୍ଟି ଅଟରେ ପାଠକଳ୍ପ ଯେ ପୁତ୍ରକରେ
ହିନ୍ଦୁଷ୍ଟି ଦୃଢ଼ଭାଗୀ ବାଣୀକୁ ଭାବାକ ଡେ-
ଶା କାଳକାଳରେ ଲଗାଯାଇ ବରବା କାରଣ
ଜୀବିତରେ ଅନ୍ଧକାର । ଏହାର ପାଠ ୨୨ ପାଠ
୧୬୦ ମୁଦ୍ରା ପରିବେ କାଳ-

ପାରଇ । ପ୍ରତି ସାହରେ ଏ ଭାବାକ ଦୀର୍ଘବାର
୨୨ ମାରନ ବାଟ ମୂଲ୍ୟ କିନ୍ତୁ ବୁଥରମ୍ଭରେ
୨୫ ମାରନ ବାଟ ସିବାର ଦେବା ଯାଇଥିଲା ।
ଜାଲମଧ୍ୟରେ ପଣ୍ଡାରରେ ୨୨ ମାରନ ଯାଇ-
ପାରିଲେ ସତ୍ତ୍ଵ କାହାକୁ ବି ଏ ପରିବକ ଓ
ଅନୁମାନ କୁଅର ଯେ-ଏ ଭାବାକାଳୀର କାଳକାଳ
ବରବାକୁ ଏ ପାଠ କୁ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକ
ଯାଇ ପାରିବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଭରମା ବର୍ଣ୍ଣ
ଯେ ଏ ଭାବାକି ଗାସ ବଠକୁ ଅଛୁଟ ବାରଣ
ଅଧିକରଣ ବଲବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଲକାଟ ହେବ
ନ ଥିଲେ ପୁରୀ ବିଶ୍ଵାସର ଓ ଗଜବାଲକୁ
ଗଭାୟାକ ବରବାର ଯେ ଅନୁଭାବାନ ଭାବା
ଏ ଭାବାକାଳୀର ଭବାରତ ହେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ
ପରମାଣରେ ଉପବାର ହେବ ।

ଯେମନ୍ତ ଜନ୍ମଦିନେ ଏବାଦେଲରେ ଦେବେ
ମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ନ ହୋଇ ଅଭିନ୍ଦନ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦିଲାଇଥିଲା ଭେମନ୍ତ ଏବର୍ଷ ବର୍ଷାଭାଲ ଗାସ
ଅଭିନ୍ଦନ ହେବାର ଦେବାଶର ଗଭାୟାକ ଅଭିନ୍ଦନ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ଗମଦିବ ବୃଦ୍ଧି ଅଭିନ୍ଦନ ହୋଇ କେତେ
କଥକ ହେଲେ ପ୍ରତିକଳ ମେଲ ଘୋଟିବା ଓ
ଦିନେ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଦେବାଯାଏ । ଏଥିରେ
ଅଭିନ୍ଦନ କୁଅର ଯେ କଥକଟି ନିଯମ ଗାସ
ହେବ ବାରଣ ପଣ୍ଡାରକରେ ମେଲ ଅନ୍ଧକ
ସେହି ଭରବାର ଦେବା ଯାଇଥିଲା । ବୁଦ୍ଧଭା-
ନ୍ଦ୍ରରେ ବୁଥାକାର ଅସିବାକୁ ବୁଦ୍ଧାୟାଏ ଭରି

ପାଇ ମତ ଭବିବାର ବଲବାର ଭାବ ଅପି
ନ ଥିଲା । ଏବର୍ଷ କାହାକୁ ସବେ ଅନେକ
ବର୍ତ୍ତାଗାତ ହେବାର ଦେବା ଯାଇଥିଲା ଓ ଜୀ-
ଦ୍ୱାର ଦେବାର ପାଇଁ ନାମ ହେବାର ମଧ୍ୟ ଥିଲା
ବାଦ ଅସିଥିଲା । ଗତ ଶତବାର ଦୂରତ୍ତର
ମେଲରେ ଯେହି ବୃଦ୍ଧି ହେଲେ କିମ୍ବା ପରେ
ଏହ କୁ ପରିନିଧାର କାଠମୋଡ଼ରେ ସ୍ଥଳ
ବରଥିବା କଥେ ବୁଦ୍ଧଭାବ ପ୍ରାଣ ଯାଇଥିଲା ।
କୁଳମାନ ଭାବୁ ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ପାଇଁ
ଅପେକ୍ଷା କରିଯାଏ ଓ ଏବର୍ଷ ଭାବାକୁ ପଟ୍ଟି-
ବାର ସମ୍ବାଦରେ ବୃଦ୍ଧି କରି ହେବାର
କଲିବୁ ଭବାରତ ହୋଇଥିଲା ଓ ଗ୍ରହ
ପୁରୋଗମ ହୋଇଥିଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ଧକର
ଜଲଜିହ୍ଵାର ପଥକାରିତା ପ୍ରକାଶ ବର ଜୀବିତ
ବିମେଳନକାରୀରେ ବୁଦ୍ଧଭାବ ବୁଦ୍ଧାୟାଏ
ଅନ୍ଧକାର ଯେ ଅନ୍ଧକାର ଯେ ଅନ୍ଧକାର
ଜୀବିତରେ ଅନ୍ଧକାର ।

ପାତ୍ର ଭାବାକାଳୀର ପାତ୍ରିକା ମଧ୍ୟରେ
ମହାପ୍ରେସ୍

ମହାପ୍ରେସ୍

ଅନ୍ଧକର ହେଲ ଭବରମରେ ଘୋଟିଏ
ଦେବହର୍ଷେଷ୍ଟିକା ଏବ ସ୍ରୀପିତ ହେଲ ଅନ୍ଧ
ଭବଦେଶର ଦୂରିଷ୍ଟ ବାନ୍ଦ୍ୟ କାରଣ ସବ,
ପ୍ରକାଶ ଓ ଭମିଦୀରବାନାର ଭିତରର ଉତ୍ସମର

ମହା ମୁଖ କପାଳର ଅଛି କୁ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା
କୁଣ୍ଡଳ ଦୁର୍ଲିଙ୍ଗତିର ପ୍ରଦେଶକୁ ଫେରିବ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଏହା ଆହଁ ଦେଖିବେ ଉପାୟ କି ପେତ
ଜୀବର ବନ୍ଦିରୁଥାଏବଳ ବିଷରେ ଏହା
ପ୍ରାଣିମା କିମ୍ବା ଆଚର୍ଯ୍ୟ ହେ ହେ ଏ କିମ୍ବା
ପରସ୍ପରରେଇଲୁ କାହାର କିମ୍ବା ମୁହଁମ ଏହାକୁଏବୁ
କରିବେ ପରଦେଶରୁ ପଠାଇ ଦେଖାଇ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଦେଇଲୁ । କିମ୍ବା କ୍ଷୁଦ୍ରେ ଏହାର କିମ୍ବା
ପାହା କାହା ଯାହା ପ୍ରମା ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହା
କାହା ଯାହାରେ କିମ୍ବାକ ବିଷଦେଶରୁ ପଠାଇ
ଯାଇବ ।

ବିଦ୍ୟାର
ଶ୍ରୀମତୀ

ବର୍ଷାତ୍ତୁ ବର୍ଷାତ୍ତୁ
କୁଳେ କୁଳେ

ଏ ହରିରେ ପଦବତର କଣାମାତର
ହୋଇଯାଇଲାକେ ଆଜରେ ଅନ୍ୟ କି କାଳ
ନଥରେ ଘାତ କଣାଇବାର ଦେଖାଯାଏ । ଯା
କିମେ କି ସହିରେ ଘାତ ପ୍ରେର କି କାଳ
ତତ୍ତ୍ଵ କୌଣସି ଲେବ ପ୍ରତି ଠୁର୍ମନ୍ଦିର । ଯେହି
କାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇ ଚାହିଁ ମାତ୍ର ଅନ୍ତରରେ
କାତ୍ତୀମନ୍ଦିର ସମ୍ମଧରେ ମୁହଁବା ବନ୍ଦିକର
ଯେ ଅନ୍ତର ଦେଇ କୁଅର ଗାହା ସମ୍ମଧ
ଦେଖାଯାଏ । ଏକବିର ସହିରେ ଅନ୍ତର
ଚାହିଁ ଅକାଶରେ ଘାତ ପଦ ଯାଇଲେ ତାହା
ହେଉଥିବାର ଅୟାହି ଏହା ଯେବଜାତେ
ଠକଣ୍ଠା ଦେଇ ମାନ୍ଦୁ ଚାହିଁ ସରବାନ୍ତ ଏବଂ କିମେ
ମୁହଁବାକୁ ଅନ୍ତର ଓ ଅର୍ଦ୍ଧରେ ତେଣୁ ହୋଇ
ଉଚ୍ଛବାକୁ ଚାହିଁ । ପୁରୁଷ ଅନ୍ତରାମୂଳରେ
ଏହିର ଆନନ୍ଦବନ୍ଦନରେ ଲେଇପାଇ ହେବା
ଯୋଗ ଅପରି ମାତ୍ର ଫଳର ଯୋଗଦାନ
ହୋଇ ଚାହିଁ ଦେଇ ପୁଲିର ଏ ଅଯନ୍ତ୍ରେ
ଶାକନ କରିବି ମାହିଁ । ଯେବୁ କିମର ପାହେ
କିମେ ପ୍ରକାଶର ପୁଲିର କରିଗାର ଅନ୍ତର ଏହା
ଯେ ଅନ୍ତରର ପୁଲିର ଅନ୍ତର ନିରାଜନାରେ
କରିପାଇ କରିଅଛନ୍ତି । କୁଣ୍ଡଳର ଦରକାରେ
ଯେ ମାନ୍ଦୁକ୍ରୁଣ୍ଡା କାହିଁ କାହିଁ ଦେଇଲେ ଅ-
ନେବ ପାଞ୍ଚବିଂଦୀ କରିବାର ହେବ କୋଣ
ଅନ୍ୟମାତ୍ରରେ ଏକାଙ୍ଗ ପ୍ରତି ଜଣାଇର
ଅନ୍ତରର କରିଅଛନ୍ତି ।

ମୋହନ ପଦ୍ମର୍ମଣ ଏବଂ ଶେଷାଳୟ ସମ୍ପଦ
ପରେ ଗାଁ - କିମ୍ବା କହିଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏହି ଯଥାପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଛାଇ ।

ତୁମ୍ଭାର ଦଇବାକୁ ଶୟବ ଦନିଗହଙ୍କ ଲାହୋ
ଦକ୍ଷ ଅହୁଦ୍ୱିଧ ଜଗପତ୍ । ଏହାକର୍ତ୍ତ ତୁ
ଯାଥରିଣ ଦେବତାଦୂମାନର ବିଜ୍ଞାହ ପରାମେ
ଏହା ହୋଇଥିବା କ୍ଷେତ୍ରର ଲୋକର ଆମ୍ବା
ବ୍ୟାପ କରିବା ହେଉଥିବା ଏ ଜାହିଁ ଯୀର ଏହା
ଦେବକ ପାର୍ଵତୀନୀଥରେ ସବ୍ରତୀମୟ ଦେଖିବା
ବସାନ ଭାବରେ ଦର୍ଶ ଜାଗା ଦାରିଦ୍ରୟ
ଉଦୟମାରେ ଯାନ୍ତ୍ରକ ଶାର ଦରିଦ୍ରଦ
ମାତ୍ର ଦୂର ହେବୁ ଯେ ଅର୍ଥ କୌଣସି
ତୁମ୍ଭ ଅବଳମ୍ବିତ ଦୋଷ ମାହିଁ ଏ ପ୍ରାପ୍ତତା
ହାତମାନେ ପରି ଅଭିଭ୍ୟନ ଶବ୍ଦରେ
ଦେଖି କଣ କହ ବହୁ ନାହାନ୍ତି । ଯେହେ କି
ବ୍ୟାପରେ ଅପରା ମୁଖେ କହ କି ଦିନେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କାହିଁ ଯେ ପ୍ରାପ୍ତ ହାତମାନେ
କିମ୍ବରେ ଦରିଦ୍ରର ସାହେବ ସମୟରେ
କର୍ତ୍ତରେଣୁଳି ତାତ୍ତ୍ଵ କରିଥିଲେ ପାଇ
ହୋଇଥାନା । ପ୍ରେରଣର ନାମିର ବିଷୟରେ
ଜ୍ଞାନଖାର ବରତାତ୍ ହାତମ ଅଭିଭାବ
କରିଥିବାର କଣାଯାବ ମାତ୍ର ବେ ବହୁ କହୋ-
କହୁ ଦିନେ କି ହାତ ଜଣା କାହିଁ । ଅର୍ଥ-
ମାତ୍ର ବରତ କହିଁ ଯେ ଯୁଦ୍ଧର ବଳେହୁର
ସାହେବ ଏଥରେ ଲାଗୋଯାଗୀ ହେଲେ ଅ-
ବ୍ୟାପ ଏ ପରାକ୍ରମ ଏକନ୍ତମାନ କବାଯତ
ହେବ ।

ଶାନ୍ତିକାଳର ମହାଦେଶ ।

ଦେବ ନମରୁ ଆହାତାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କାନ୍ଦି ଅବେଳଦନ ଛାପିଥାଏ ଓ ବନ୍ଦୋଦୟ
ହେବାର ମହିନ ହେଉଥାଏ । ଏ ବନ୍ଦୋଦୟ
ପ୍ରରେ ଡକ୍ଟର ଅନେକ ଜଣ ଯୋଗ ଏ ମହା-
ଦୟା ବହିବେ । ୫ ଲଙ୍ଘାତକ କା ପାଇଁ ଏହା
ବଦିମେଲୁ ଅଣା ବନ୍ଦୋଦୟାର ଶାଶ୍ଵତ
ଅନ୍ତମାରକର ସମେତର ଜୟନ୍ତ କମ୍ବା
ଯାହେବ କି ୨୦୦୦୦ ଲାର ଅଣା କରଥିଲେ
କୁ କରିବର ପାଇଲାଏବେ କା କମ୍ବା କିମ୍ବା
କେ କିମ୍ବା କାନ୍ଦି କମ୍ବା ହେବାରେ ୧୦-
ଶାର ୨୭ ଲା ଅବେଳା । ଏହାବେଳରେ ଏହି
ଜଣକାଳୀ କୁଟି ଦେବାର କିମ୍ବା କୁଟି ଦେବାର
ଶୁଭେଚ୍ଛା କୁଟି ଦେବାର ଏହିକି । କେବେଳ
କେବେ ଯୋଗାଏଇ ଦେବାର କିମ୍ବା କରିବା
ପ୍ରକାଶ କରି ଅବେଳା । ଏ ଅନେକ ଦେବାରଙ୍କ
ଶୁଭେଚ୍ଛା କୁଟି ଏହାର ଦେବାର ଏହିକି ।
କୁଟିକରେ କରିଲାକୁ କରିଲା କିମ୍ବା କୁଟି କୋଠ

ଅରେ କି କା ବନେଥର ପ୍ରକ ଅଛି କରିବ
ବନେଥି ଅଛି ସତ୍ତବ ପ୍ରଦବନର ବନେଥର
ଜହାନା ଯେ ହିବେ ଏବ ବନେବପ୍ରତିର
କମ ଅଜମା ବଳ ଶର୍ତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଜ କେବେ
ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକ ଉତ୍ସବ ଯେ ପ୍ରମେ
ବନ୍ଦମେହୁ ହୋଇଥି ଧାନ ବ ବାଚସ୍ପାତ୍ର ର-
ଇବ ଜମ ବୁଝି କର କି ଧାରନ୍ତ ପରୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନୋକୁ ଦେଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଆପ
ଲେଗାଅଛି ତ ଯେବେବରେ ଅଛି ବନୋ-
ବନ୍ଦ ମାନ୍ଦେଗାଥିବ ସେଠାରେ ଅର୍ଥ ବନ୍ଦୀରେ
ବନୋବ କାଜ ହୋଇ ପାରେ । ଅମ୍ବାଜବର
ମୁଣ୍ଡ ହେଉଥିଲୁ ଯେ ଗଜାଦିର ପୁଷ୍ପଗଣୀର
କେବଳ ବୁଝି ସଙ୍ଗାମେ ଜୀବୁକ ମାରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସାହେବ ବନ୍ଦେବର ଅହେବ କେବୁକର
ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଉପରଲିଖିବ ଆଜନ ଘଟିବ ପ୍ରତି-
ବନ୍ଦକ ହେବ ଜାହା ଫଳ ହେଲ କାହିଁ ।
ଗ୍ରୀବା ଦିନର ସାହେବ ଅରନର ବିଷ୍ଣୁ ଅର୍ଥ
ବର ଅରନ ଏବ ଗବନ୍ଦମେହୁ ବାସୁଦରେ
ଏ ହିମୋବସ୍ତୁ ମନ୍ତ୍ରର ବରିଦିଲେ କି କିମ୍ବରେ
କର ଅଛନ୍ତି ଜାହା ଅମ୍ବେଜାନ୍ତ କି କାହିଁ
ବନ୍ଦ ଏବକ ଅମ୍ବାଜକୁ କଣାଅଛି ଯେ
ଅଛନ୍ତି ବରେ ବିମ୍ବଗାନେବଙ୍ଗର ପଞ୍ଚ
କାହିଁ କୋଟ ଅନେକ ସମୟରେ ଅରନ
ଅପରା ଅର କଣାଇବାରେ ଜାହାକ ବହୁତ
ପ୍ରଭାବଶା କରଇ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଲରେ ସେନୟ
ପ୍ରଭାବଶା ହୋଇଥିଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବରେ ।

ଯତ୍ତପିବ ଗ୍ରାମକୁ ଦିନସଥାହେବନ ବାର୍ଷିକୁ
ଆଜିର ବଳତ ବୋଲି ଶୀଘ୍ର କରିବାକୁ
ହୃଦୟର ଜ୍ଞାନ ଯେ ୨୭ ଶୁଣ ଜବଣ ବୁଝି
ହେବ ଏକଳ ଅନୁମାନକୁ ଅସୁ ନାହିଁ
ଯତ୍ତପିବ ଆନୁମାନକୁ ପାଇରେ ଖାପନବୁଲର
କମିକମାର ଦିବରେ ବିକୁ ନାହିଁ ଜିଧାଚ
ଦେବତାକାରେ ଏହିର କଥାଯାଇ ଥିବୁ ଯେ
ଦେବତା ଅଛେବ କେବେହେ ଏଇ ଦୟବା କରି
କୁମି ଅନାଦର ଦେବତା ହେଲେ କାରବନାର
ମାଧ୍ୟମରେ ଉଠିଥିଲି ଏଥିର ଦୋଷ ହୃଦୟ
କରଇବେ ଏହେ କ୍ଷେତ୍ର କାହିଁ ଯେ କମ୍ପେଲାର
ମୋକ୍ଷେ ଧର୍ମଧର ହେବେ ତାହା କି ହେଲେ
କିଏ କାହିଁ କି ଅଧିକ ଜବଣ ହେଲ ଏଠାରେ
ରହିବ । ଯେ ହିଂସା କରିବ ଧର୍ମଧର ତାହା
ଦେବତା କେତେବୁଦ୍ଧି ପ୍ରକାର ହେବ ପାଇରେ
ଦେବାଯାଏ । ସମ୍ମାନ କି ବିକାଶରେ
ହେତୁତ ହୋଇବିଲୁମ ଏହିକାର ଫଳ

ବୋଲି ଥାନ୍ତି ମାତ୍ର ଗାହା କାହିଁ ଯେଉଁ ୧୩-
ଦରେ ଦେଖାଇ ଦୁଇ ଅଛି କେବଳ ଯେତେ
ଠାରେ କମ୍ବର ଅବର ଓ ପ୍ରେବେ ଅପରି
ପୂର୍ବର ଅବର ଫଳା ଦିଅନ୍ତି ଏପରି ଦୁଇରେ
ଗୁଣପ୍ରତି ବଢ଼ିବା ଦୀର୍ଘାବ୍ଦ ଜତିଆ ଆପର
ସୁଧା ପାଇଁ କା ଲେବେ ବୁନ୍ଦରମୁଣ୍ଡେ ହେଉ
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏପରି ଦୁଇର ଲେବେ କି ୧୭ ଏ
କଣା ଦେଇ କଲିଆଇବେ କି ନାହିଁ ପରେଇ
ଓ ତାହା ଦେଲେ ସୁଜା ବହିରୁ ଜତିଆ
ଜୋଡରେ କି ୧୭ ଏ ବଜି ହେବ କାହିଁ ।

ଅମୂଳାକଳେ ବିଦେଶମାରେ ବନ୍ଦୋବସୁ
ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାଣ ବୁଝି ହେଲାମ ବୁଝିବ
ହେବ ତେବେ ଯେଉଁ ସବୁମେବେ ଅପରା
ଧୃତୀର ଅଚିନ୍ତ୍ୟ କମେ ବୈଶ ବର ଅଛିନ୍ତି ଓ
ହରଭାଗୀ ବାହକୁ ବୋଠା ଓ ଦୋହାର ମତୀର
କେଇଅଛିନ୍ତି ଏମାନଙ୍କଠାର ଅନାଦ୍ୟାସରେ
କିନ୍ତୁ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ କମ୍ପିଲ ଜ୍ଞାଣ ସୁଖନ ବହିରେ
ମଧ୍ୟ ଅଦ୍ୟ ହୋଇ ପାରେ ଏମାରେ ଅଛିନ୍ତି
ବୋଠା ବାନ୍ଧ କରିପାର ଅଛିନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ
ତ ହେଲୁ ହାଟ ଜାହାଙ୍କ ତେବେ ମଧ୍ୟ ଚୌକହା
ଜଭର ଅପରି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥାରେ । ଏପରି
ଅନେବ କମ୍ବ ନ ଗରିବାସେମାରେ ମାତ୍ରନେତ୍ର
ସରକାରିର କର ବିନ୍ଦୁଅଛିନ୍ତି ଓ ଏମାନଙ୍କ
ଠାର ଜ୍ଞାଣ ଅଦ୍ୟ ବକାଶେ ହୁଏ କଲେ-
କ୍ରୂରମାନେ ଆମେହାଜର ନିରାଜ ବନ୍ଦୋବସୁ
ରେବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ପରମେଷ୍ଟରେ
ଆହାର୍ତ୍ତ ହେବା ଓ ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ବିମ୍ବସାହେବର
ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଅମା ପର୍ଯ୍ୟ ହେବାକୁ ପ୍ରାୟ ଥରୁଥି
ବ ୨୦ ର୍ଷ ଲାଗିବ । ଫଳତା ମେଷ୍ଟରେ ପାଦା
ହେଉ ଅଥାବା ଜ୍ଞାଣ ବିଦୁର ବୁଝି ହେବାର
ଦାନ ଶୁଣ ମେଦିନୀମନରେ ଯେଉଁ କିମ୍ବ କାହା
ହୋଇଅଛୁ ଜ୍ଞାନ ହୁଗିର କହିବ ଅକ୍ଷରେ
ବିଶେଷ ଅବସ୍ଥାକର ଅଛି ଓ ଶାଖାହାନ
ପର୍ମିର୍ବରେ କଲେବିଦୁର ମାତ୍ରକ ପାଦା ପାଦା
ଦରବାକୁ ପଥାପ୍ରାୟ ଯେବେ ଭାବୁର ପଦବୀରେ
ବିଶ୍ଵାସକପ୍ରାୟ ବିଦ୍ୟାଧାରିଦୁ କହାଇଁ ପଥାପ୍ରାୟ
ତେବେ କୋରେ କୋରନ୍ତି ଦୀର୍ଘରୁ କମ୍ପି
ଦୀର୍ଘ ପାଇବେ ଏତକ ନିତି ମଧ୍ୟ ସାହେବର
ଲୋକାନ୍ତିଷ ତେବେଦୁର ହେଲାକେ କାର୍ଯ୍ୟ କର
ଥାବାକୁ ହେ ବିଜ୍ଞାନେ ପ୍ରକର ପ୍ରଷ୍ଟି ଓ ହୋଇ
ଥିବା ଏଥିରେ ବରା ଓ ପତା କିମ୍ବମୁକ୍ତର
ଅଛନ୍ତି ଅମୂଳା ଜ୍ଞାନୀରେ ହେବା

ସାପ୍ତାହିକ ସଂସ୍କରଣ

ଅବାଜୀ ସପ୍ରାତରେ ଶୟତ୍ର
ଦୈର୍ଘ୍ୟ କବଦ୍ଧିତା କୃତିଖର୍ତ୍ତାର ବ
ଦିବେ । ପ୍ରାୟ ଏହିପ୍ରାତି ଦାନ ଏ
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାଜ ରହିବେ ।

ଏହୁକର ସବଟିମେଟି ତତ୍ତ୍ଵ ଅଛି ।
ଏହିକି ଯେ ମାନନ୍ଦବାର ବିମ୍ବା ପାଇଲେ
ଉଦ୍‌ବିନମାକେ ଯେ ମେସ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାପଥ
ବାଗଳ ବରବେ ଯେ ସବୁ ବନ୍ଦ ପଞ୍ଚଶିଲ
ବରଜାପ୍ତ ବିମ୍ବା ବର୍ଣ୍ଣନାପଥର ନବଲ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବ ଆଶା କେଉଁଠାର
ପଥ ହୋଇଥିବ ଉହିର ପଥକ ଉହିର
ପିଠିର ଲେଖି ଦସ୍ତଖତ କରିବେ ।
ଉଠା ମୋଦୁଥିବାର ହୋଇ ହୁଅର ଏ
ହୋଇଥାତ ବନ୍ଦ ତୃତୀୟ ଧର୍ଷଯ ତେବେ
ଦୋଷର ଫିର ଉଠା ହୋଇଥିବ ତଥା
ଫର୍ମିଲ ହେଲ ପାଇଁ । ଯେବେ ଉଠାର
ବିଶାର ତେପେୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ଥାଏ
ମୂଳତଥାର ଓ କାଳକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶମ ବର୍ତ୍ତ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭାବୁଁ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଠ ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପାଠ ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବହୁଲପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଲେଖନ୍ତି ସେ ୧୯୮୫ ମେସରେ
ଦର୍ଶକରୁମାଙ୍କେ ସେ ଏହିହାର ଲଟାମାନ ଓ କୋଣାର୍କ
ବାଟ ପାଞ୍ଚମିନାଥର ବରମଧୁର ୧୦୦୦
ମେଳିଂକିର କର ବିଧାର ପରିମାଣ ଓ ଗ୍ରୀବା
ବାଟ ଅନ୍ତିମ ସେ ମୋରଥାରୁ ଯାଇ ଦେ
ଏଥରେ ଲୋକଙ୍କର ବିଜେ ଅନ୍ତର୍ଭବ
ହେବାଟି । ଅନୁମାନାମକ ଉପରେ
ନିରବଗରାରଙ୍ଗମ୍ବାରୁ ଏ କବି ଅଧିନ ମହା
ବାହୁଦି ପରିପଥ ହେବ । କାହିଁ
କୌଣସି ବିଧାକ କରୁଥାର ଉପର ।

ପ୍ରକାଶମାତ୍ର ଜା ୧୯୫୩ ବର୍ଷ
ଥାର୍ଥି କଲ ଭାବାକ ପ୍ରକାଶର ସହିତ
ଦେବ ଯାଏ ମାରେ ହୋଇ ଦେବ
ଶବାରୁ ମାତ୍ରର କଲେ କେବେ କଣାଟ
ଦୀନରୁ ଥେବେ ଅହାନ୍ତିରରେ ଯାଇ ପାଇ
ଦେବ କଲେ ଭାବାକ ପ୍ରକାଶର ଦେବମାତ୍ର
ହେବି ।

ପାଦେବ୍ୟକୁ ବୋଲନ୍ତି ଯେ କୁଣ୍ଡଳ
ଯେ ଶୀଘ୍ର ହରୁ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ମେଳକଥାହେବ ଏ
ଭାବାକୁ କି ୧୦୦ ଶୁ ଅନୁଭବ ହେବ
ଏ ହଳେ ତୁ ଗବ୍ବା ହସର ମୌର କୁ
କରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ରି ବର୍ଷପରିବର୍ତ୍ତୁ । ଏ ନେବେ
ଏହା ମହାଶ୍ରେ ହସବ ଯେ ଅନୁଭବ
ଧ୍ୟାଜୀବୀ ଅଭିଭାବକେ ଯାଏଯାହୁବେ ।

ବିମ୍ବରୁ ପଗଦିର ହିତସୁବୁ କାଣ୍ଡାକାନ୍ଦରୁ ମୃଦୁ ଖେଳାଥାଏ । ନାମାକାରୀରୁ ବେଳେବେଳେ ଖେଳାନ୍ତରୁ କଲାନ୍ତରୁ ଶାକର ମୃଦୁ ସମୟରେ କ ୫୫ ରୁ ୯ ମାତ୍ରଥାଏ ।

ମଟ୍ଟିରେ ତେଣ ବସୁଷ ହବିଶ ପରିଦ
ବଜୁଗମାହକୁ ଅସ୍ତ୍ର କଲନ ଓ କାଳ
ଯାଏ ବସୁଷ କରିବା କହିବାରେ ଏହା
କୁ କଣ୍ଠରୀ ବଜୁଗମାହରେ ଯୋଗି ଏହା
ବିଦ୍ୟାକୟ ଶ୍ରାବନ କରିବାକୁ ମହୁର ଦର
କରି । ବଜୁଗମାରେ ଧର୍ମଶରୀର ଜନବ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତି ଆହୁକ ପ୍ରକାଶ କରିବାର
ଦେଇଥାଇ ।

ଏପ୍ରେଲମାହରେ ଗେଣ ସତ୍ତାଦିରେ ୧
ଏବଂ ପ୍ରଦେଶରେ କି ହୋଇଥାଏ ଏବଂ
କାହାରୁ ବନ୍ଦରେ ନିୟନ୍ତ୍ର ଥିଲେ ୧ ଏ
କି ୮୦୦୦ ଲା ଗର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

୨ ପ୍ରେମ ସପ୍ରାହିରେ ୧ ୧୯୮୮
ବରଷାଲେ ଉଠିବେ ୨ ୨୦୧୫୧୫
କହ ମୋଇଥୁମ । ବେବଳ ଦୟି ଓ ଗୋ
୩ ୧୦ ଦିନ କଲାରେ ଅଥବା ନେତ୍ର
୪ ୧୦୦୦୦୦୦୦ ମାତ୍ର ଜାହା ଥାମାନ୍ୟ ପ୍ରବୃ
ତ୍ତାରୀ ।

ମନେରେ କଲାପଦେବ କ୍ଷମତା
ଏହି ରାମର ଅଭେଦ ପାଶୁଦ୍ଵାରୀ ଅପର
କଟୁ କହିବେ ଏହି ବିଧାନ ହେଉଥିବା
କାମ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କଷ୍ଟରେ ହେବ
ମନାନେ ଯାହା ବହିବେ ତାହା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ଏଥିର ବିଧାନ
କାମ କଲେବୁଚରାହେବାନେ ଦେବଗାନ
ମାନୁଷ ହେବେ ।

ପାନବେଳେ ଶୁଣିବାମ ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ରମୟ ଧରିବାର ଏହି
କୁଳମୂର୍ତ୍ତି ଯାଇଥିଲା । ତେଣା ସବାର କେ

କାହିଁବ କିବା କିବା ସେମାନଙ୍କ କାଳ କୁମାର
କିଛି ହେଲେ କରିବାକୁ ଦେବ ।

ଏହାରେ କେତେକ ହାତରେ ସହିଳା-
ନ ଅବସନ୍ନ ଚୂରାଇଥିବୁ ଯେ “ଦ୍ୟାକବ
ସୁଧ ଉତ୍ତାମ ଦ୍ୟା ଓ ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ଦିର
ହୁଏ । ଅର୍ଥ ଅନୁଭିତ ହୁଏ ଓ ମାରବନାକେ
ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ପଣ୍ଡାନ ଦେଖାରୁ । କିନ୍ତୁ ଏବେଳା-
ଲଜ୍ଜର ଅର୍ଦ୍ଦର କ୍ଷମତା । ଅନୁଭାବ ମଧ୍ୟରେ
ହେଲାକେ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ପରିଗୋପ ହରେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ହଞ୍ଚିବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଅର୍ଦ୍ଦର ବି-
ଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ ଦରାଇପାରି । ଫଳୋତ୍ତରିରେ
ହୁଲେ ହେବଳ ମହୁର ଓ ବୃକ୍ଷାଦର ପ୍ରକର୍ତ୍ତର
ତଥା ଯାଇଥିଲା । ଏହରେ ସରେ ଘୋଟିଏ
ଛାଇ ଉତ୍ସବା ହେଲା ଅବ ଏକ ବୌଦ୍ଧ ବି-
ଷ୍ଟର ଉପକାର ହେଲ ନ ଦୂର । ଏକଥେ
ଏହିମାତ୍ର ବେଳୁଳ ଯୋଗରେ ଆହାପରେ
ଏହି ଫଳୋତ୍ତରିଲ୍ୟାନ ହାମ, ନବର, ହୃଦ,
ପଦଙ୍କଷିର ଓ ଉତ୍ସବରେ ଏବଂ ବୃତ୍ତିର କର୍ମଗୀ
କ୍ଷମିତା ଦରାଇପାରି । କଲ୍ପକ ହେଲା କିମନ୍ତେ
ଅଜ ଧୂଳକ ଓ ଶିଖୋମେହ ଗାନ୍ଧର ପ୍ରସ୍ତା-
ବତ ଚାହିଁ । ଆର ହରିହର, ବିଷ୍ଣୁରେ, ଦୁ-
ର୍ବା ବହ ଓ ଦ୍ୱାରା କଞ୍ଚକରେ ବୌଦ୍ଧର ବ୍ୟୋ-
ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରଦାନ ଦେବ ଦେବୀ । ଏହ ହେଲ ତଥାମନ
ଦୁଇ ବନ୍ଦ୍ୟରେ ଉପକାର ହେବ । ମାଉବେଳ
ଅହୋକ ହାତକ ବେଳୁଳରେ ରଠି ପ୍ରାନ୍ତର
କୁଠାମର ପ୍ରମୁଦ୍ରି ଦେଇଥାଏ । ଗଢ଼ି
କହରେ ଅହଂକାର ନାମ, ପାତା, ପ୍ରାମ, ନବର,
ପଞ୍ଚପ, ତୃପ, ଦେବ, ମାତର, ଉତ୍ସବାଗରସହ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାନ୍ତ ବୃତ୍ତିର କର୍ମଗୀ ଦ୍ୱାରା
ହେବ । ବେଳୁଳ ଯହରେ ଗରଜ ମାରିର
କରିବା ବଜ୍ରମାତ୍ର । ବେଳୁଳ ଯହ ମୃଦୁଲାଗ
ତୁରହୋପନ ଅନ୍ଧକ ଲବ୍ଧି କିମ୍ବ ହଠ-
ପାରେ । ପରେ ନନ୍ଦିମାତ୍ର ଯେହି ଦରକୁ
ଯନ୍ତ୍ର, ବେଳୁଳକୁ ଧେହ ଦରକୁ କରାଇ ଯାଏ
କ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏବେଳାକେ ଏବେ ଉଚ୍ଛ୍ଵୟ-
ପାରେ କରାଇ ଯାଇଗୁ । ପ୍ରୋତ୍ସମ ବ୍ୟା-
ହନ ବେଳୁଳ କରାଇମର ଏବଂ ପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚ
ବାହାର ବହଥିବାକୁ । ହଳାପେଶା ସାଇରିବୋ
କ ଦେଖିବେବକ ଯାଇଛ ନନ୍ଦି ।

Geodes 1

ମାତ୍ରବର ପ୍ରାଚ ଶ୍ରୀକ ରହିଲାପିତାର
ଅମ୍ବଳ ନାଥାପୁ ପାଇଦେଖ ।

ଅମ୍ବେ ଚୌରି ବନ୍ଦରର ବ୍ୟାପରେ
ଅକ୍ଷାମ୍ବ ଖୋଲ କହୁ ତି ବାସହାରେ ଯୋଗାଳ

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଣ କହିଲେବେ ମହାପୁରୀ
ରହିଲେ କରଇ ଉଦେଶ୍ୟ ମାତ୍ର ତା ଏହି
କଣାଙ୍ଗ ଏବମାତ୍ର କାହିଁ ଆହସପଥ କରିଥିଲୁ
ଏହିନଧରେ ହେଣ୍ଟାନକ ସମ୍ପାଦ୍ୟ କହିଯେ ଅ-
ନ୍ତରବଳୀ ଦେଖି ଦେଖିଲୁ ଏହି ହେବବନାକିଲୁ
ତାର ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଅମ୍ବ ୧୦। ୯୮ ବର୍ଷ
ପୂର୍ବରେ କବି ମହାପୁରୀର ଯେପରିବାର ମହା
ଓ ହୋଠଙ୍ଗେର ଚେତଥିଲା ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ଜାହାଜ
ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ନ୍ୟକ କେବଳାଛି । ପୁଣି
ଯାହା ହେବାନ୍ତିକୁ ଜାହା ସୁଧା ଯଥା ସମୟରେ
ହୁଏ ହାତ୍ ଏହାର ମୂଳବାରଣ ଅମ୍ବେ ପରି-
ବାରେ ଅମ୍ବେବ ୧୬୭୫ରେ ମୁକୁବଳୁରେ
କରିଲେ ଯେ ଅମ୍ବେ ପେତଳର ଡାକ୍ତାବାରାକ
କିନିଦୟକୁ ବସୁନ କହିପିଲ କରି ଦ୍ଵିତୀୟରେ
ବେଳି ବେଳି ଅମ୍ବେମାନେ ବୁଝି ପାଇ କାହିଁ
ଏ ଅନ୍ତରନ୍ଦୟ ସେବକମାନେ ଦେବାରେ କ୍ଷମା
ଥିବା ତମି ବୈଶ କରି ଦେବା କଲ ନାହାନ୍ତି
କାହା ସୁଧା ସେ ଉତ୍ତମରୂପେ ବୁଝି କାହିଁ
କହାର ତକଳା ପ୍ରତିବିଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହା-
ପଦ ଦନ୍ୟାଧିକ କରିବା ସମୟରେ ଏବତର
ଦେବୁର କରିଲେ ଅନ୍ୟ ଏକଜଣ ମହାନ୍ତିରାଠ
ଗୋମାରକ ଏଥିରୁ ତମି ଆଜିଥିବାକୁ ନାହିଁ
ଦେବୁର ଦେବୁର ଦେବା ନାହିଁ ସେବ-
କମାନେ କହ ମାତ୍ର କାହିଁ କରି ନମ୍ବରେ ଦେବାରେ
ଥିବା ପରିପରାକର ଯେ ଅତି ଦନ୍ୟାଧିକର
କରିବା । ଅତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏହି ଦେବୁର ଯେ
ଅମ୍ବ ଦେବେଶରେ ଯାଇବାକୁ ଯେ ବିମନର
ଯୁଦ୍ଧ ଅଛି ଶେମାରଙ୍କରେ ସୁଧା ପାଇ କରୁଣାରେ
ନିର୍ଭାବ ହାତାବାଦ ହେତୀରେ କଷି ଓ ଶୁଭ
ତୁରମୋଟି ଭାବୁଦ୍ଧାରେ ମୁଁ ଦେଖିଲ ଯେ-
କେବଳ ଦେଇଲ କହିଲେ କିମ୍ବା ଏହି କାହିଁ
ଅତିବକ ଏହତର ଦେଇବ ଯାଇ ମହାମାନୀର
କେତେବେ ଦୂରରେ ଆପ ଭାବିଦେଇ ଅଜ୍ଞା ।
ଆହ ପୁଷ୍ପମାତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶ ମହାପୁରୀର ମୁକୁବଳୀ
ତିଳ ଦେଖି ହୁଏ ଏହିତ ସେ ସୁଧା କହ
ହୋଇଗଲ । ଅତି ମହାପୁରୀର ପ୍ରକାଶ ଜୋଗ
ତଥୋପରିରେ ତକା ହେବାର କ୍ଷମା ଆଜି
କୁ ଆଜି ଜମନର କୁରେ ଆଜି ମହାପୁରୀ
ଧ୍ୟ ଧ୍ୟ ସୁଧା ପାଇବି ମାତ୍ର । ମୁଁ ଏହା
ଦେଖି ଦେବବଜ୍ଞାନ୍ଦ କହିଲ ଦେମାନେ
କହିଲେ କୁମେହ ଦେଖିଲାହ ଏହାର କେହ
ନାହିଁ । ଏହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହେବାନ ଅମ୍ବେ ଖେରୀ

ହାତମକ କିବନ୍ଦରେ ଅଜଳୁ ଗ୍ରାୟ । ୨ ମାତ୍ର
ଦେଇ ପରମାସ୍ତ୍ର କରିବଲୁ ହାତମ ବାରିବୋ-
ରଙ୍ଗପ୍ରତି ପରାତ୍ମିଆକା ମଧ୍ୟ ଉପରହିଲୁ କିନ୍ତୁ
ହେ ଅଜପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇ ଦୂରେ କାହିଁ ଅଜଏବ
ଅମ୍ବେ ଦାନର ଘରୁ । ଅଜଏବ ଆମ୍ବେ ମେହୁ
ଦେବମାନର ଅନୁମତିଲଭାବେ ମେଷରେ
ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ ଯେ ଶୋଭା ସରକାର
ମିଳିବିଦିଲୁ ଧୂରଗୁ ଦେଉଳ ସରକାରର ଅଧିକ
ଅଧିକ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବାରେ ଯେଷବି ତମି
ପ୍ରଦାନ ମଣ୍ଡା ଅଛି ସରକାର ସେଥିର ଏକବିଷ୍ଣୁ
ଅପରାଧର କରି ହାତାକୁ କିନ୍ତୁ ତଥାରଗ ଉ
କରିବାର ହେବି ଅଗାଧରେ ବିନ୍ଦୁ ଦେଇ-
ଅଛି । ଅଜଏବ ଉଚ୍ଚ ଦେଉଳର ବିଷୟ
ଯେପ୍ରକାରେ ମହାମାନବର ଶ୍ରାବ ଶ୍ରାୟକ
କମିଶ୍ନିର ସାହେବ ମହାନୟକ ବର୍ଷିଗୋଟିର
ହୋଇ ବନ୍ଦଗୀଯତ ହୁଏ ଜହିରେ ଅବଶ୍ୟ
ତମ୍ଭର ହେବା ହେବେ । ଇହି ।

୩୪୬୧୨ } ଶା ହିମାରବନ୍ଦୁର ଗୃହାର୍ଥୀ

(ମହାକାମଦୁଲର ୯ ମ ପଣ୍ଡିତ

ବିଜ୍ଞାନ

ଭଗବଦ୍ଗୀତା ମକ୍ଷମ୍ବାବ ଓ ଉତ୍ତରିକ
ଅନୁବାଦର ପଦମ୍ ଏହିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୋଭିତକୁ
ଗୀତ ଯଜ୍ଞର ରେଖ ଦିଇ ।

୨୮୦୯୪୪ ଶ୍ରୀ କିପଣ୍ଡାଳ ଥାନ୍

ନିଳଗ୍ରେ
ବାଲେସ୍ତ୍ର } ନଳିରୁସ୍ତ୍ର କର ହେଉଥାଏଇ

~~geog~~

Digitized by srujanika@gmail.com

2020 RELEASE UNDER E.O. 14176

ଅନ୍ତର୍ବଲ୍ଲଗବତ ॥ ୧୫ ॥ ୪

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ	୪୫
କାନ୍ତ ବନ୍ଦଗୋପଲକୁର୍ଯ୍ୟ ସୂଚି	୫୨

„ କୃପାପଦ୍ମ ମହାନ୍ତି	„ „	୫୯୫
ଶାନ୍ତିକୁ ଲାଭ୍ୟତାର	„ „	୫୧୦ ଟଙ୍କା

କାରୁ ବିଜ୍ଞାନ୍ୟକପତ୍ରବାଦୀ
ସମ୍ପଲ୍ୟୁର „ ୧୯

“ विजयपूर्णवापुर ”	22	“ ४०
“ श्रावणपूर्णवापुर ”	”	५७

ଶ୍ରୀ କୋଣାର୍କ ପରିଷକତାର ଦର୍ଶକ ॥ ୫୭

ଶ୍ରୀ ଏହି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାର ଦର୍ଶକ ଦର୍ଶକ

ବାହତାର କୁଟୁମ୍ବିଙ୍କୁ ବସ୍ତାରଙ୍କ ଯତାନିଧିରେ
ମହିତ ଓ ପ୍ରଗ୍ରହଣ ଦେଇ ।

ସାଧୁହିନ

ସାଧୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୮

ତା ୨୦ ରିକ୍ର ଜୀବ ସମ୍ପଦଗଣିତ ଯୁ ଅନ୍ଧାର କି ଟ ହ ହେବାରେ ଗହିବାର

{ ଅଶ୍ରିମ ବାଣୀର ମୁଦ୍ରା ୫୫
ବର୍ଷାଲେନ୍ଦ୍ରାକ୍ଷେତ୍ରେ ବର୍ଷବୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଡୋକ୍ରିମାସର ୫୯୫

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଜ୍ଞନୁ ଅନନ୍ତରସହିତ ଛଣ୍ଡ-
ସ୍ଥାନ ଚେଲିବିବିଷରେ ଦେଖିଲୁଁ ଯେ ମାତନିଲ
କଞ୍ଚାଳ ବିଶ୍ଵପକ ଦେଇଅଛନ୍ତି ବି କରିଲନାମକ
ଜାହାଜକୁ ଟର୍ମିପ୍ରତି ବୁଧିମାର ଚେଲିବାର ବିନ୍ଦ-
ବାଲରୁ ଅସର ଗଲ ରହିଗାଯଠାର ବାଲେ-
ଦୂରର ଅନ୍ତରେ ଦେଖିଲାମ ଅନିମାର ପରିପ
ନିରାପତ୍ତି । ରହିବାର ମହିନର ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହୋମବାର ଦହ ସଙ୍ଗାଳ ବିଲିବିଗାରୁ ପର୍ମାନ
ଦରର ଓ ହେଠାରେ ଫେହ ଘରେ ପ୍ରବେଶ
ଅଛ । ପିଣ୍ଡା ବାଲେଦୂରଠାର ମାତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ର
ନୁରରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଗା ନିଃମୁହାସରେ ପରିପ
ନୁରଶଂ ଦେଠାରୁ ତାହାକ ଅହିବାର କୁଣ୍ଡଳ
ନାହିଁ । ବିନ୍ଦେଶ୍ଵର ଲୋବନକର ତାହାକ ନ
ଅସିବା ଯୋଗୁଁ ଯେହିଁ ଅସୁରିଧା ଥିଲା ତାହା
ଥେବ ଦୂରଗଲ ।

ପ୍ରସାଦ ବିମ୍ବ ପାହେବ ମାତ୍ରକୁ ନଗର
ମୁଖର ଓ ଶୋଭାବ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଫଳକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଯେ ବହାର ପର ଥାଇ ଖାଦ୍ୟ ସେବଣ ଦେଖା
ଯାଇଅଛି । ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିତ୍ୟ ନଗରର ନାମା
ଭଗରେ ଶମ୍ଭୁ ରେ ଏଥର ଅବସ୍ଥା ଏମନ୍ତ
ଦରଶ୍ୟ ଦେଖିଲୁ ଯେ ଅମ୍ବେମାକେ ହେଉଥି
ଦେଖି କୌଣସି ପ୍ରତି ଜାହାଙ୍କ ମୋତରରେ
ନିଜକୁ ବିଜାନ୍ତ ଶାହସୂଧିଯ ମନୁଷ୍ୟ
ମାତ୍ର ଦୟାପ୍ରତି ହୋଇ ବହିକାକୁ ହେଉଥିଲା
ଯି ବଡ଼ଦୟାପ ନାହିଁବର ହଂସୀର କରିବାରେ

ବସ୍ତୁର ବିଲମ୍ବ ହେଲ ତେବେ ପାଇଁ ବଢ଼ିବନ୍ଦୁକ
ଦୂରଗଟରେ ଦର୍ଶା ସମୟରେ ଯାଏ ଚମାନୋର
ରହୁଥିଲୁ ଗଲ ବଥା ବିବ ଏହିରେ । ସେଷକୁ
ବାହ୍ୟରେ ଘରବାର ଗର୍ଭାତ ବରିବା ଏବଂ
ପକାର କିମ୍ବାମ ଶିଖା ଆହୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାର
୧୦୦୦ ମାତ୍ର ଲମ୍ବିତାହୁ ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ
ବାର୍ଷିକ ହେଲେ ଯେହ କାହାକିମ ଏହିପରିମାଣ
ଗୋଟିଏ ହୋଇଥିବେ । ମାତ୍ରକ ଉବ୍ଦିଦ୍ଧି ଅର୍ଥରେ
ଗାହଦ ହେଲେ ଦୋଷ ହୀର୍ଭ ମେ ଅତ୍ୟବି
ମୁଲ୍ୟ ଲଗାଇ ଅନ୍ତରବାଳରେ ଏବାର୍ଯ୍ୟଟି ରେଖ
ଦିଲୁଛିବିବେ । ତାହା ହେଲେ ଅଛେବ ଉପ-
ବାହ୍ୟକେ ।

ଅଧିକର ପାଇଁ ମହାରାଜୀ ସେଇ ସବୁ
ଖମେ ଦୂରମାତ୍ର ଲେଖିବ ବୁଝି ବିଶୋଧ ନାମ-
ନତବାରିମାନଙ୍କ ଠିକ୍ ଦିନ ବାଟରୁ ଗ୍ରେସର
ତଳ ପାହେବନ୍ତର ତାତ୍କାଳିପତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ପତବାର
ସେ ଗତବ୍ୟାହରେ କ୍ରମ ବରାହତ୍ରୟ ଯେ-
କାଳର ମୋହରରେ ଏହା ଅନ୍ୟ ଲେଖିବ ବି-
ଯାହାକର ନାମ ବେ ରେଖିଥିଏ କର ରଖିଅ-
ଛନ୍ତି ତାହାକର ଅଧିକ ଜକଳକର ଦୟତତ୍ତ୍ଵ
କର ବୈଷି ଅଗର ବ୍ୟକ୍ତିର ଲେଖା ସରଖାପୁ
ପୃଷ୍ଠାତ ହେବ ହାହଁ ଯେବେ ବେହ ମାନନତ-
କାର ଅନ୍ୟ ଲେଖିବ ହାତମ୍ଭେ ରେମାର
ଦୟକାପୁକ କିନ୍ତୁ କାଳକ କରିବ ଭେବେ ଉଚ୍ଚ
ଦୟକାପୁ ଉଥରେ ଲବିଥିବା ବୋର୍ଡିଂର କିନ୍ତୁ

କେବ କେ ସେ ଲେଖିବାର ମାନ୍ୟପକ୍ଷ
ଗାହା ଦୁ ଅଧିକ କରିବ । ଧରିଥାନ ବନ୍ଦ
ଶମତା ପଞ୍ଚକ୍ଷେଯାହା ଦିଲ୍ଲି ଉର୍ବ ଧାର ବନ୍ଦ
ଦିରଖାସ୍ତ ଲେଖିବକିମ୍ବରେ ବୌଣସି ବନ୍ଦ
ଉଧାୟ କରିବା ସେ ଜାନ୍ମ ଅବଧିବ ଏବଂ
ଅମେମାହେ ଧନ୍ତବ୍ୟ କରି ମରି ଦେଇ
ଦୁଇ ଏକାଙ୍କାର ମାନ୍ୟପକ୍ଷକାଳୀନ
ଯେତେପ୍ରକାର କଣ୍ଠତ୍ର ଓ ସ୍ଵରତ ଦୁଇ
ଗାହା ଅବଧିମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ଇ । ଅଛିଦିନ ହେଲେ
କଣେ ଏହିପରି ଲେଖିବ ଏବଂ ଦୌଷ ମହି
ମାରେ କଣେ ଅଗାମୀକୁ ରାତ୍ରି ଘନେବ ଏବଂ
ଦେବାର ଶୁଣ ଯାଇଥିଲେ । ଅଗାମୀ
ପରିଚାଳନା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିଚାଳନା ଏବଂ
ବାର ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ଦେବାଗେ ନିରାନ୍ତ ଚିନ୍ତା ଏବଂ
ଏବିତ୍ରୀ ଶୀତାକୁ ବଳ ଉପର କଣେ ବିମ୍ବ
ତମ୍ଭର ଦେବାର କହ ଜାହାତାର ଝରା ଦେବା
କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦମା କିମ୍ବର ଦେବା ଦିନ ପଦ୍ମ
ଭଜନ ନୟକୁ ଦେଇ ନାହିଁ ଏବିଦିନ କିମ୍ବର
ଦେଇ ଭାଗୀରା ସତ୍ତବହୃତ ଦେଇ ତମ୍ଭର
ଜାମାହିଁ ଉପର ତୁମ୍ଭା କର ପ୍ରତାରଣା ପ୍ରତି
ଦେଇବା ଧନ୍ତକୁ ଲାଗୁ କରି । ଏହା କି ମାନ୍ୟ
ଅଭ୍ୟାସର ପଢ଼ଇ ? ଆଉ ଅମଲମାନକୁ
ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟଶାଖନ କର ଦେବା ପ୍ରତାରଣା
ପ୍ରତିଦିନ ଏ ଲେଖିବମାଜକ ମଧ୍ୟର କେତେ
ଯେତେ ଝରା ନାହିଁ ଜାହାର ପରମାଣ କିମ୍ବର
ବହୁଧାରୋ । ଏମାହେ ଏହେ ପ୍ରତି

କରୁଥିଲେ ଯେବେ ଯେ କ୍ଷେତ୍ରକେଣେ ହାତେ
ଜୀମରେ ଯୁଦ୍ଧ ଉପାରିତା ପୂର୍ବବ ଏହା କେବେ
ଦୁଇ ର କଥା ହୁଅ । କିନ୍ତୁ କଥାର ଦୟାରୁ
ଯେ ଏହା କେବଳାମେ କଥା ଏହା କେବଳାମେ
ତଥା ଏ କଥା କାହାର ପାଇଁ ଯାମରେ ସହାଯ
ଦିଲେ ଥାଏ କରିବାରେ ଯାହାକେ ଏହା କଥା
କେବଳେ ଯେମାକିମ ପ୍ରକାରରୀ ଉପିଶିଷ୍ଟନେ
ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଯାହା ଦିଲୁ ନାହିଁ
ଯାଇ । ତଥା ଥାବେବଜର ବିଦୟମ୍ଭାବ ଯେବେ
ଏହା ଯୁଦ୍ଧର କେବଳର ଯାହା କିମ୍ବା
ଜାଗି ହେଲେ ଯେବେ ଶାଧାରିତ ମନେର ହେବ
କୋଣ କି ଯାଏ ଏ ଯୁଦ୍ଧର ଅନ୍ତରୀମାମେ
ଯାଏ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରଥମ ଦେଖାଇ ।

ପ୍ରକାଶନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

ଅକ୍ଷୁମାଦର ହରଦେଶଜାରେ ମହାକାଳୀ ଏ
କ୍ଷୁଦ୍ରାବ କରନ୍ତାର ପ୍ରଦେଶକନ୍ତା ଯୁଦ୍ଧରୁଥେ
ଦେଖିଲୁ ଆହୁତି ଏହି ଏ ଅଣିର କେତେବେ
ଜାପିତରେ କି ଏ ଏ କି ହରଦେଶପ୍ରଦେଶର
ପଥାର୍ଥ କଳ କେବୁ କାର୍ତ୍ତିତା ସଂକାର ହୋ-
ଇଥିଶାଯ ମୌଳିକ ବନ୍ଦମୁଖେ ଅନ୍ତିମ ଚନ୍ଦ୍ରକାଳ
ପଦବୀରୁକୁ ଦେଖି ଆହ ହାହୁ । ଏହାକିମ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦେଇ କୌଣସି ହେବାରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାଇଁ କରିବା
କୌଣସି ଅନ୍ତରେ ବରଷାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ନ
କରିବ ବଜାଦିନରର ମହାବାଜା ଏ ପରାର
ଶର୍ମ୍ମ କରି ସମ୍ବାଧରଙ୍ଗକୁ ପରିବର୍ତ୍ତ୍ୟ ଦେଇ
ଅବରୁ ଯେ ଦେଖାଯି ସମ୍ବନ୍ଧମାନେ ବେଳେ
ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଯୋଗନ୍ତରୁ ନ କରି ଅପରା ଶୁଦ୍ଧ
କରି ବହୁବାର ଯତ୍ନ କରିଥାନ୍ତି । ଏଥେ ପାଇଁ
ଅମ୍ବେମାନେ ସୁହାରାଜର ଦିଶେଷ ପ୍ରକାଶ
ବନ୍ଦିଥିଲୁ ।

ପ୍ରଥାଲକ୍ଷ୍ମୀ

ବେଳୁକୁ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରେ ହେତେ ଜର୍ଣ୍ଣା
ଯଗର ଜାହା ବାହିବାହିର ଶାଇବୋର୍ଟ ଛନ୍ଦର
୧୦ ଏକ ସ୍ଥାନିକ ବିମ୍ବରୁମାହିଁ ଅଦେଶ
ପରିବହନ ଯେ ଏହା ଧର୍ମ ମହିଂଶୁ ପ୍ରଧାନ
ଜାହା ମରଦମାର ଗର୍ଭର ଏକ ଭାଇବା
ନାହିଁ ପଠାଇବେ । ଗର୍ଭର ଶାଇବୋର୍ଟ ଏହା
ହୁଏ ବର ପତ୍ନୀରପତ୍ନୀ ଓ ଉଚ୍ଚରେ
୧୯୨୨ ପ୍ରକାର ଜର୍ଣ୍ଣା ପ୍ରଥମମଧ୍ୟ ଲେଖାଯବାର
ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ । ବାର୍ଷିକୀୟ ଏତେ କୁଳା
କଳବ ଦୋଷାଧିକ ଉଚ୍ଚର ହେତୁ ବହୁ କର
ପାଇରେ ଦେଖା ମାର୍ଗ ବୋଥ କୁଆରୁ ହେ-
ବାନ ମରଦମାର ଜାହା ମାର ଜର୍ଣ୍ଣା କାହାର
ଜାହା ଜାହା ଦେଖାଯାଇବେ ବି କା ଏଥୁ
କୁବ ବରକା ଫାଇନାର୍ଟ ଭବନାବବର
ଦେଖାଯ ହୋଇଥିବ । ଦେଖାଯିଲ ନଦିଦ୍ୱାରେ
ପ୍ରକଳ୍ପମ୍ବେ ଦିନେ ଓ ଘରର ଜର୍ଣ୍ଣା ଏତେ
କୁ ପାଖାରର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଯେ ଦେଖାଇ ଗା-
ନ୍ତାଙ୍କ ୩୨ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର ବିବାହର ଦୋଷାଧିକ
ଯା ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର ବରକା ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର ଅବଶ୍ୟକ
କିମ୍ବା କୁନ୍ତନ୍ତରେ ହୁଲରେ ଦେଖା ଯାଇଥାଏ
ଯ ହାତାମ୍ବୁ ଅଦୃତ ଦେଖା ଅଧିକା
ର ସାହାଯ୍ୟ ବଢ଼ିଲେବିମାନେ ଦେଖାଯିଲ
କିମ୍ବା ହାତାମ୍ବୁ ଦୀର୍ଘମୁକ୍ତ ଓ ଜର୍ଣ୍ଣା ବିପରେ
କରିବ । ଦେଖାଯ ଧୂତିଲେବ ମରଦମା ଜର୍ଣ୍ଣା
କୁ ଅକ୍ଷମ ଦୋର ଅବେଳା ବନ୍ଦିତସ୍ଥ
ଏବା ମରଦମାର ଜର୍ଣ୍ଣା କିମ୍ବା କେବେଳେ ଏହା
ବିବାହବବ ବିପରେ ଭବିତାର ହେବ ଏହା
କାହାରେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ହାତାମ୍ବୁ ବରିବାର
କୁ ଯେ ମରଦମା ବରକାକୁ ଦିନେ ଯେତେ
କାର୍ତ୍ତି ଜର୍ଣ୍ଣା ଏତର ଦେଖାଯିଲାମାର ଅଧିକ
କିମ୍ବା ଅଧିକ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର ମର୍ତ୍ତି ପଞ୍ଚଥାଏ ।
କାହାରେ ହାତାମ୍ବୁ ଏହାର ଦେଖାଯିଲାମାର

ଅମଳର ଅମଳକୁ ପଦ୍ମରେ କହି କରିବା
ବିଠି ଅନ୍ତର । ଅମଲମାଳକ ବୁଝ କେବା
ବରବାସୀ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ମହିମାରେ ନୃତ୍ୟବରେ
ପ୍ରଥିଷ୍ଠିତ ଅଛି ବିଶ୍ୱର ମହିମା ମଧ୍ୟରେ ଅମା-
ଲର ସଂପ୍ରଦାଯ ଏଥର ବିଶ୍ୱ ଗାରଣ
ଅମ୍ବେମାତେ ବହମାକୁ ପାହିସ କରି କାହିଁ
ଜାଆଚ ଏତବ ତଣାଥାତ୍ତ୍ଵ ଯେ ଅଦାଳତର
ବାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀରେ ବିହୁ ଦୋଷ ଥିବାର ମେଲିଥ
ପଞ୍ଚା ତୁପର । ମରଦମା ଫରର ପଞ୍ଜିରେ
ଯେବେ ମାମଳତାରମାନେ ଅମଲକୁ ବୁଝ
ଦିଅନ୍ତରୁ ସେ ଜାହାଳର କିନ୍ତୁ ଦୋଷ ଅଛିର
ବାରଣ ଭାବରେ ଅମଲକର ଦ୍ୱାରା କର୍ତ୍ତରୁ
ହାହଁ ଜାହା ବେବନ ବାହମ ଓ ଉତ୍ତରକୁ
ବହୁତ ପଞ୍ଜିର ରଣର କିନ୍ତୁ ବାଯେ କର୍ମଶାଲ
ଅମଲଙ୍କ ବୁଝ ନ ଦେଲେ ନ ଚଳେ କାରଣ
ତହୁର ଯଥର୍ଥରେ ଉତ୍ସବଧାରଣ ଦେବାର
କିମେଷ ବିଦମ ହାହଁ ହାବମମାନେ ମରଦମା
ଶୁଣୁତି କରିବାରେ ବ୍ୟସ ଥାନ୍ତି ଓ ଉତ୍ସବକୁ-
ମାରୁ ଭାଇତିଥିତ ଦେବାକୁ ପରିବ ବୋଲି
ମରଦମାନେ ଯେତ୍ରଷ ଅନର୍ଥର ବିଳମ୍ବ ନ ଘଟଇ
ତହୁ ଧାରୀ ଦେବା ପରିବ ଥାନ୍ତି ସୁତ୍ରଙ୍କ ବାଯେ
କର୍ମପତି ପେମାହର ମନୋମୋଗ ଦେବାର
ଅବତାର ନ ଥାବ ତ ଜାହାକୁ ମାନାନ୍ତି କିମ୍ବା
ବୋଲି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି । ଏଥରେ ଏହିପଳ
ହୁଅର ଯେ ବେର୍ବ ବ୍ୟକ୍ତି ବେବେ ବେର୍ବ
ବିଶ୍ୱ ଧାରୀ ପରିଶାସ୍ତ ଦେଲ ଓ ଶିଥୁନଭାବେ
ସେ ବାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଲା କି ନାହଁ ହାବମ ତହୁର
ତତ୍ତ୍ଵ କି କରିବାର ଅମଲକୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
ବନ୍ଦୋଷ ବନ୍ଦ ସେ ପରେ ସରଜାସ୍ତ ଦେଲ
ସୁଦ୍ଧା ଥିଲେ ବାର୍ଯ୍ୟ ଲଭ୍ୟ ଓ ଯେ
କ୍ଷେତ୍ର ଭାବୀ ବର ହାହଁ ସେ ମେଲି
ପର୍ବତୀକୁ ଦେଲ । ଯେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରବାର
ଦରଶାସ୍ତ ଯେତ୍ରଦଳ କାହାର ଦେଲ ଓ
ଯେତ୍ରଦଳ ତହୁର ବାର୍ଯ୍ୟ ଗୋପ ହେଲ
ଏଥର କିନ୍ତୁ ରେତ୍ରିଶ୍ଵର ଥାମା ଓ ଯେତ୍ରଦଳ
ଯେଅଛୁହେଲ ଜାହା ହେତ୍ରଦଳ ଅଥବା ତହୁର
ଯେତ୍ରିଶ୍ଵର ହୋଇଥାରେ ଜାହା ପ୍ରତ୍ୟାକର
ହେଲ କି ନାହଁ ଓ ଅଗ୍ରଥକ ଦୟା ଅଗରତ
କିମ୍ବା ହେଲେ ତହୁର ହେଲେ ଅମଲକୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଅତ୍ରଥମା ଓ ତହୁରେ କୁଣ୍ଡବୋଷ କ
ହେଲେ ଅମଲ ବିଥରେ କୁଣ୍ଡ ହେତ୍ରଥମା
ହେବେ ଅମଲମାନକର ପାତକ ଉପର
ଲଭ୍ୟ ମରଦମାରେ କୁଣ୍ଡର । । କି ମରଦମା

ଭବାରମାନେ ମଧ୍ୟ ଯଥା ନିଷମରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁରେ ଅମଳକୁ ବହୁ ଦିଅନେ କାହିଁ । ଦେବା ନରବାକୁ କେତେ ସୁଖ ପାଇଁ କାହିଁ ଏକଥା ଯେମନ୍ତ ସତ୍ୟବିହ ବହୁବା ବା କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁବାର୍ଥାର ଲୋକେ ଅବର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ କଥା ବରନ୍ତି ଯେମନ୍ତ ସତ୍ୟବିହ ବଥା ଅଛଇ । ମାମିଲାଭାବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଯେବେ ଅମଳମାନେ ବ୍ୟାପାକ କରୁଥିବାକୁ ନ ପାଇବେ ତେବେ ଅମଳକୁ କେହି ପରମାଣ୍ଵିତ ଦେବ କାହିଁ ମାତ୍ର ଯେତେବାଳ ସେବିଷୟରେ ହାହମମାନେ ବଠିଲୁ ଦୃଷ୍ଟି ନ କରିବେ ତେତେବାଳ ମାମଲଭାବରେ ମାନେ ଯଥାଜମଦରେ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ଅମଳକୁ ଦେବ ଦେବେ । ହାତବୋର୍ତ୍ତର ଏପକ୍ଷରେ ବୌତ୍ତି ଉତ୍ସାହ ହେଲେ ଅମ୍ବୂଧାରେ କହ ଅନନ୍ତ ହେବୁ ।

ବୋଧ ହୁଅର ହିରସ୍ତାର ଖାର୍ଦ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଯେମନ୍ତ ତିଥିମରେ ଚଲାଇବା ପକ୍ଷରେ ଯେମନ୍ତ ବୌତ୍ତି ଅମଳ ଭାବୁ ଦିମ୍ବା ଅଳ୍ପବ୍ୟ ନ କରଇ ଅହରବ ଏ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରହୁଥା କିନିଅ ହାରବୋର୍ତ୍ତ ହିରସ୍ତାବାରମାନଙ୍କୁ ମିଥିଲରେ ବିଷବାକୁ ବିଷେଷ ବରାପରିନ୍ତି । ବାସୁଦରେ ଏ ସବୁ ଦେଖିବା ହିରସ୍ତାବାରଙ୍କ ଯଥାର୍ଥ ତୁ ପ୍ରଥାଳ କର୍ମ ହେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର ହାରବୋର୍ତ୍ତଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନବାରେ ଅନେକ ହାଦିମ ହିରସ୍ତାବରକୁ ମିଥିଲରୁ ଆହିବାକୁ ହେତୁ ନ ଥିଲେବେ ସିରସ୍ତାବାବକୁ ଏ ସବୁ ବିଷୟରେ ପାଦଗସ୍ତ ବଗ ହାହାନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଅମଳର କାର୍ଯ୍ୟ ହିରସ୍ତାବର ହେବୁକେ ତେ ବାହରିଲାଗୁ କିନ୍ତୁ ଭାବୁ ହେଲେ, ତତ୍କାଳୀନ ଏବେ ପରିଚାଳନ କିମ୍ବା ନ କଲେ ହାତିମଳାଗୀରେ କେବଳ ହିରସ୍ତାବର ଥାପି ହେବେ । ଏମୟ ଦିନମ ଯେବେ କରିବିଷେ ପ୍ରତିଥାନକ ନ ହୁଅର ତେବେ ଅନ୍ୟ ଅମଳକାଳିଗ ଅର ଦରବେତିକରେ କରିବ ହିରସ୍ତାବର ବସନ୍ତ ବରବାର କିମ୍ବା ଅମ୍ବୂଧାରେ ବୁଝି ତାଙ୍କ ହାତୁ ।

ସାପୁତ୍ରିକ ସଂବାଦ ।

ଏହି ସପ୍ରାତାମ ଦର୍ଶା ପ୍ରାୟ ଗୁଣବନ୍ଧ
ଦେଇଥିଲୁ କହି ମଞ୍ଚରେ ଜାତ ବୁଦ୍ଧବାଚ
ଯେତେବେଳେ ହେଉ ବେଳତ ଦେଖା କାହା

ପଦାଳୁ ଗପି ଧର୍ମଧାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବାର
ଏହି ବାହାରକା କଠିନ ହେଲେ ଓ ମନ୍ତର
ଧାରରେ ଜଳ ବସିଲା ଏତେ ଅସ୍ଵର ବୁଝି
କୃଷି ପ୍ରତି ମନ୍ତରବର ନୃତ୍ୟ ବୋଲି ଅଗଜା
ହୋଇଥାଏ ପୂରି ଶୁଣ କଥା ବୃଦ୍ଧି ହେବାର
ଲକ୍ଷଣ ପେଣ୍ଟା ପିବାଗୁ ଖୋଲୁ ହେବାର ଗୁମ୍ଫୁ
ହୋଇଥାଏ ।

ମୟୁରତାର ଚନ୍ଦ୍ରଶ ବର୍ଷ ଜଳେ ହେବେ
ଶୁଦ୍ଧ ମୋର ଅସି ଯେମନ୍ତ ସରକର ଶୁଦ୍ଧ
ବରଥରେ ଏ ନମରର ଓଡ଼ିଆ ବଜାରରେ
ହେଲେ ଶୁଦ୍ଧ ପୈଲ ଖେଳେ କୃଷ୍ଣ ପିଲାବାର
ହେଲୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଅତିନ୍ତି ଆଜିବିତ ମୋର-
ଅଛୁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାଙ୍କର ଅଗତ୍ତା ଏବ-
ବିଜ ଦେବିଥିଲୁ ଏ ତହିଁରେ ବୋଥ ହେଲୁ
ଯେ ମୟୁରଯୁଦ୍ଧତାର ଏମାନେ ଅବକ
ବୌଦ୍ଧମାନ ଦେଗାରାହିବାକୁ । ଅଧିକ ବତ୍ତ-
କବେମାନେ ଏମାକିଲୁ ଯେବେ ଜାହାଜ ଦିଅନ୍ତି
ରେବେ କଟକରେ ଗୋଟିଏ ନାହିଁ ଶୁଶର
ପ୍ରକାର ହେବ । ଏ ପିଲାମାନେ ଯେତେବେ ଶଶା
ବରଅକିନ୍ତ ଜାହା ବଢ଼ ପ୍ରଗାଣମାୟ ଅନ୍ତର ।

ପୁରୁଷ ମହାନ୍ତିକା ସଂଖ୍ୟାଧାରଣକୁ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ
ଦେବା ଏହି ଅପଣା ବଚେଣୁ କରୁଥା ବିଜୟରେ
ହେତେବୁଝିବ କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦର ସଂଖ୍ୟାଧା-
ରଣକ କାହିଁବା ଯାଇର ଯୋଗଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଶ୍ରୀମାରବନ ଏଥର ପ୍ରକାଶ କରି କାହାର
ଅଗାମୀ ବସ୍ତ୍ରାହରୁ ରଖିଲୁ । ମହାବକା ବିଷୟମାନୁ
ଧାରେ ନିରାକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଇବି ପୁଣର
ଦିକ୍ଷଦ ଅନ୍ତର କରୁ ଯେତେବେଳେ କାମ୍ପିବରେ
କାମ୍ପିକୁ କାମ୍ପିଧ୍ୟ ପ୍ରମଧାକଳ କର
ବାର ଶିଳା ଦିବ ତେବେଳେ ସୁନ୍ଦର ଶିଳା
ରହିବ ନାହିଁ ।

ମେଉଳ ସାହେବ ଓ ବରମିଆରଙ୍କୁ ଦିନସ୍ତ୍ରୀ
ଶାହେବ ଗତ ବୃଥକାର ଫରିଦବାଘ ସୁଧୋଦାନ୍ତର
ବରକାର ବାଜରର ହକୁମ ହୋଇଥାଏ । ଏ
ଶାହେବ ସେତେବେଳେ ଅକ୍ଷରୀୟ ବାଚ ଶରୀର
ବରଦାର ଭାବ ପାଇ ତୋମେଣତାରେ କୋଟିଏ
୨୭୯୮ରେ ୫ ୩୦୦ ଲାଖ ଅନୁକାନିତ
କରିଥାଇଲା ।

ବଧାକାଳରେ ପୂର୍ବିଷ ସାହାଯ୍ୟ କମିଟୀ
ଗବର୍ନ୍ମେତ୍ର ଶ ୫୦୦୦ ଟ ବୈବା ପ୍ରକାଶ
ରଖିବାକୁ ଅଛି ଦେଉଥିଲୁ । ଏହା କୋ-
କାରେ ଆଫ୍ରିକାବିନାକ ପ୍ରଧୋତନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀ-
ପରିବ୍ରାଙ୍ଗରେ ପ୍ରେରଣ ହେବ ।